Ellen G. White Estate

DE SKAL SKE I DE SIDSTE DAGE

ELLEN G. WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Swedish

Upphovsrätt © 2020. Nytt Förbund Internationella Publikationer

Alla rättigheter förbehållna. Ingen del av denna bok får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt utan uttryckligt skriftligt tillstånd från upphovsmannen, utom när det gäller korta citat som förkroppsligas i kritiska artiklar och recensioner. Vänligen hänvisa alla relevanta frågor till utgivaren.

Alla rättigheter förbehållna. Ingen del av denna bok får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt, elektroniskt eller mekaniskt, inklusive kopiering, inspelning eller genom ett informationslagrings- och hämtningssystem - utom av en granskare som kan citera korta avsnitt i en recension som ska tryckas i en tidning eller tidning - utan skriftligt tillstånd från förlaget.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogisering i Publikationsdata

Redigering och design av: Nytt Förbund Internationell Grupp

Tryckt i Storbritannien.

Första tryckningen 26 maj 2020

Publicerad av: Nytt Förbund Internationella Publikationer

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Besök webbplatsen: www.newcovenant.co.uk

Ellen G. White Estate

DE SKAL SKE I DE SIDSTE DAGE

ELLEN G. WHITE

Tiden är nära. Idag visar tidstecknen att vi står på tröskeln till stora och allvarliga händelser. Hela världen är i uppbrott. Inför våra ögon uppfylls Frälsarens profetia om de händelser som ska föregå hans ankomst: "Ni kommer att få höra stridslarm och krigsrykten... Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det blir hungersnöd och jordbävning på den ena platsen efter den andra." Matt 24:6,7. Vår tid är en tid av utomordentligt intresse för allt levande. Härskare och statsmän, människor som innehar förtroendeställningar och maktpositioner, tänkande människor av alla klasser har lagt märke till de händelser som äger rum omkring oss. De ser de ansträngda, oroliga förhållandena mellan folken. De lägger märke till den inte kraft som övervinner allt på jorden, och de förstår att något stort och avgörande snart ska ske - att världen är på väg mot en stor kris.Änglarna håller nu tillbaka strids vindarna för att de . inte ska blåsa förrän världen blivit varnad om sin kommande undergång, men stormen drar sig samman, redo att bryta ut över jorden, och när Gud befaller sina änglar att släppa loss vindarna, kommer det att bli en strid som ingen penna kan beskriva.

Kapitel 19

Vägen till Mognad

Ellen G. White

Denna sida har medvetet lämnats blank.

New Covenant Publications

International Ltd.

Reformationsböcker, Reformerade Sinnen

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Erkännande

Den här boken är tillägnad Herre Gud.

Förord

New Covenant Publications International kopplar igen läsaren till den gudomliga planen som binder himmel och jord och förstärker evigheten för lagkärlek. Logotypen, förbundets ark representerar intimiteten mellan Kristus Jesus och hans folk och centralen i Guds lag. Som det står skrivet: “Detta ska vara det förbund som jag kommer att sluta med Israels hus säger Herren. Jag kommer att lägga min lag i deras inre delar och skriva det i deras hjärtan och de ska vara mitt folk och jag ska vara deras Gud. ” (Jeremia 31: 31-33; Hebreerbrevet 8: 8-10). I själva verket vittnar det nya förbundet om en inlösen, född av oförminskad strid och förseglad med blod.

I otaliga århundraden har många uthärdat svåra lidande och obegripligt förtryck, beräknat för att utplåna sanning. Särskilt under de mörka åldrarna hade detta ljus blivit väldigt bäddat och täckt av mänskliga traditioner och populär okunnighet, eftersom världens invånare hade föraktat visdom och överträtt förbundet. Kompromissens misslyckande med ökande ondskaper framkallade en sådan plåga av obruten degeneration och diabolisk omänsklighet, att många liv ofrivilligt offrade och vägrade att överge samvetsfriheten. Ändå återupplivades en förlorad kunskap, speciellt under reformationens tid.

1500-talets reformationsperiod utlöste ett ögonblick av sanning, grundläggande förändringar och därmed turbulens, vilket återspeglas i motreformationen. Genom denna volym upptäcker man emellertid den obestridliga betydelsen av denna singulära revolution från reformatorernas och andra modiga pionjärer. Från deras berättelser kan man förstå de rasande striderna, orsakerna till sådant fenomenalt motstånd och övernaturliga ingripanden.

Vårt motto: “Reformationsböcker, Reformerade Sinnen”, accentuerar den distinkta litteraturgenren, sammansatt i en kritisk era och dess inverkan. Det resonerar också hur brådskande personlig reformering, återfödelse och omvandling är. När Gutenbergs tryckpress, tillsammans med översättningsbyrån, spridit principerna för den reformerade tron, för cirka 500 år sedan, skulle den digitaliserade pressen och onlinemedia kommunicera på alla språk sanningsljuset i dessa sista tider.

Indholdsfortegnelse

Kapitel 1 - Jordens Sidste Krise 5
Kapitel 2 - Tegn på Kristi snare genkomst 9
Kapitel 3 - Sig os, hvornår dette skal ske 16
Kapitel 4 - Guds menighed i de sidste dage 22
Kapitel 5 - Guds folks åndelige liv 32
Kapitel 6 - Menighedens livsstil og gerning 38
Kapitel 7 - Om at bo på landet 48
Kapitel 8 - Byerne 56
Kapitel 9 - Søndagslove 63
Kapitel 10 - Den lille trængselstid 73
Kapitel 11 - Satans bedrag i den sidste tid 79
Kapitel 12 - Rystelsen 87
Kapitel 13 - Sildigregnen 93
Kapitel 14 - Det høje råb 100
Kapitel 15 - Guds segl og dyrets mærke 109
Kapitel 16 - Nådetidens afslutning 115
Kapitel 17 - De syv sidste plager og de gudløse 121
Kapitel 18 - De syv sidste plager og de retfærdige 129
Kapitel 19 - Kristi genkomst 138
Kapitel 20 - De helliges arv 144

Kapitel 1 - Jordens Sidste Krise

Udbredt bekymring for fremtiden

Den tid, vi lever i, er af overvældende betydning for alle mennesker. Ledere og statsmænd, mennesker i betroede og magtfulde stillinger og tænkende mænd og kvinder af alle klasser har deres opmærksomhed rettet imod det, der sker omkring os. De iagttager forholdene mellem nationerne. De lægger mærke til den stadigt stigende spænding alle vegne og indser, at noget stort og afgørende snart vil ske — at verden står lige foran en vældig krise. — PK 537 (c. 1914). {DSSIDSD 13.1}

Ulykker til lands og til vands, samfundets ustabile tilstand og rygter om krig er ildevarslende. Alt dette siger os, at begivenheder af den allerstørste betydning nærmer sig. Onde magter slutter sig sammen. De forbereder sig til den sidste store krise. Der vil snart ske store forandringer i vor verden, og de sidste begivenheder vil indtræffe hurtigt. — 9T 11 (1909). {DSSIDSD 13.2}

Der vil snart komme vanskelige tider

Trængselstiden, der vil vare lige til verdens ende, er meget nær. Vi har ingen tid at spilde. Der er krig alle vegne. Profetierne i Daniel 11 er lige ved at nå deres endelige opfyldelse. — RH 24-11 1904. {DSSIDSD 14.1}

Trængselstiden — „en trængselstid, som der ikke har været magen til, så længe folkeslag har været til“ (Dan 12,1) -ligger lige foran os, og vi er som de sovende brude piger. Vi må vågne op og bede vor Herre Jesus om at holde sine evige arme under os og bære os gennem den prøvetid, der ligger foran os. 3MR 305 (1906). {DSSIDSD 14.2}

Verden bliver mere og mere lovløs. Der vil snart opstå store problemer mellem nationerne — problemer, der ikke vil ophøre, før Jesus kommer. RH 112-1904. {DSSIDSD 14.3}

Vi er lige på grænsen til trængselstiden, og en forvirring, som vi næppe kan forestille os, ligger foran os. 9T 43 (1909). {DSSIDSD 14.4}

Vi står lige foran vor tids krise. Guds domme vil komme i hurtig rækkefølge — ildebrande og oversvømmelser, jordskælv, krig og blodsudgydelse. PK 278 (ca.1914). {DSSIDSD 14.5}

Stormfulde tider kommer, men lad os ikke give det mindste udtryk for vantro eller modløshed. ChS 136 (1905). {DSSIDSD 14.6}

Gud har altid advaret om kommende ulykker

Gud har altid advaret mennesker om kommende straffedomme. De mennesker, der troede på budskabet for deres tid og levede i lydighed mod hans bud, blev skånet for de straffedomme, der ramte de ulydige og vantro. {DSSIDSD 15.1}

Til Noa lød det: „Gå ind i arken med hele din familie, for dig har jeg fundet retfærdig i denne slægt.“ Noa adlød og blev frelst. Til Lot kom budskabet: „Skynd jer væk herfra, for Herren vil ødelægge byen.“ 1 Mos 7,1; 19,14. Lot tog imod de himmelske budbringere s beskyttelse og blev frelst. Kristi disciple blev advaret om Jerusalems ødelæggelse. De, der lagde mærke til tegnet på de kommende ulykker, flygtede fra byen og undgik dens ødelæggelse. Også i dag bliver vi advaret,om Kristi andet komme og den ødelæggelse, der vil ramme verden. De, som giver agt på advarslen, vil blive frelst. — DA 634 (1898). {DSSIDSD 15.2}

Gud har sagt os, hvad vi kan vente i vor tid

Før sin korsfæstelse forklarede Jesus sine disciple, at han skulle dø og genopstå fra graven — og der var engle til stede for indprente hans ord i deres sind og hjerte. Se (Mark 8, 31.32; 9, 31; 10, 32-34.) Men disciplene forventede en befrielse fra det romerske åg og kunne ikke udholde tanken om, at den, som alle deres håb samlede sig om, skulle lide en vanærende død. De ord, det var vigtigt for dem at huske, blev fuldstændig glemt; og da prøveIsens time kom; var de helt uforberedte. Jesu død tilintetgjorde deres forhåbninger så fuldstændigt, at man skulle tro, de ikke var blevet advaret. {DSSIDSD 15.3}

I profetierne åbnes fremtiden lige så tydeligt for os, som den blev for disciplene ved Jesu ord. Begivenhederne i forbindelse med prøvetidens ophør og beredelsen for trængselstiden er tydeligt beskrevet. Men de fleste forstår ikke mere af disse betydningsfulde sandheder, end hvis de aldrig var blevet åbenbaret.GC 594 (1911). {DSSIDSD 16.1}

Profetierne om de sidste dage kræver vor opmærksomhed

Derefter så jeg den tredje engel. Åb 14, 9-11. Min ledsagende engel sagde: „Hans gerning er frygtelig. Hans opgave er forfærdelig. Han er den engel, der skal skille hveden fra ugræsset, besegle Guds børn og binde hans hvede i neg til den himmelske lade. Dette skulle fylde vort sind, ja, optage hele vor opmærksomhed.“ — EW 118 (1854). {DSSIDSD 16.2}

Vi vil blive stillet for retten for at forsvare vor lydighed mod Guds lov og give beviser for vor tro. De unge burde forstå disse ting. {DSSIDSD 16.3}

De bør vide, hvad der vil ske, før denne verdens. historie ender. Dette angår vor evige skæbne, og både lærere og elever skulle være mere opmærksomme på disse ting. — 6T 128, 129 (1900). {DSSIDSD 16.4}

Vi bør studere de store milepæle, der viser os de tider, vi lever L“ — 4MR 163 (1895). {DSSIDSD 17.1}

De, der lader sig lede af Gud, vil være opmærksomme på, hvordan de begivenheder, han har besluttet, hele tiden indtræffer. 7T 14 — (1902). {DSSIDSD 17.2}

Vi skal se profetiernes opfyldelse i historien og studere, hvorledes forsynet virker gennem de store reformatoriske bevægelser.Vi bør forstå, hvordan begivenhederne skrider fremad, idet nationerne ruster sig til den endelige kamp i den store strid. 8T 307 — (1904). {DSSIDSD 17.3}

Studer især Daniels Bog og Åbenbaringen

Vi behøver meget at studere Guds Ord mere indgående; især skulle Daniels Bog og Åbenbaringen optage vore tanker som aldrig før... Det lys, Daniel modtog fra Gud, blev givet specielt for vor tid. — TM 112,113 (1896). {DSSIDSD 17.4}

Lad os læse og studere det 12. kapitel hos Daniel. Det er en advarsel, vi alle behøver at forstå før tidens ende. — 15 MR 228 (1903). {DSSIDSD 17.5}

Den sidste bog i Det Nye Testamente er fuld af sandheder, som det er nødvendigt for os at forstå. COL 133 (1900). {DSSIDSD 17.6}

De forudsigelser i Åbenbaringen, der endnu ikke er opfyldt, vil snart blive det. Nu bør Guds folk studere disse profetier flittigt og forstå dem klart. De skjuler ikke sandheden; de advarer os tydeligt om, hvad fremtiden vil bringe. — lNL 96 (1903). {DSSIDSD 17.7}

De højtidelige budskaber, der i Åbenbaringen er givet i kronologisk orden, bør optage hele Guds folks opmærksomhed. — 8T 302 (1904). {DSSIDSD 18.1}

Dette emne bør fremholdes for folket

Mange forstår ikke de profetier, der gælder de sidste dage, og de må oplyses. Det er både prædikanters og menighedsmedlemmers pligt at udbrede kendskabet til dem. Ev 194, 195 (1875). {DSSIDSD 18.2}

Lad vægteren hæve røsten og forkynde det budskab, der er sandheden for vor tid. Lad os vise mennesker, hvor langt vi ifølge profetierne er nået. — 5T 716 (1889). {DSSIDSD 18.3}

Gud har udpeget en dag, da denne verdens historie skal afsluttes. „Dette evangelium om riget skal prædikes i hele verden som et vidnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.“ Profetierne opfyldes hurtigt. Der skulle tales meget mere om disse alvorlige emner. Den dag nærmer sig hurtigt, da hvert eneste menneskes skæbne er afgjort for altid... {DSSIDSD 18.4}

Man skulle gøre sig de største anstrengelser for at oplyse mennesker om disse emner. Den alvorlige kendsgerning, at Herrens dag vil komme pludseligt og uventet, skal ikke blot forkyndes for verdens mennesker, men for vore egne menigheder. Profetiens frygtelige advarsel gælder hvert eneste menneske. Ingen skal tro, at han ikke står i fare for at blive overrasket. Lad ikke nogen udlægning af profetierne rokke din overbevisning eller viden om det, der viser, at disse store begivenheder står lige for døren. — FE 335, 336 (1895). {DSSIDSD 18.5}

Bevar et balanceret syn på fremtiden

Nu er vi ikke i stand til at beskrive det, der vil ske i vor verden i fremtiden, men vi ved, at dette er en tid, hvor vi må våge og bede — for Herrens store dag er nær. — 2SM 35 (1901). {DSSIDSD 19.1}

Dyrets mærke er nøjagtig, hvad vi har forkyndt, at det er. Alligevel er denne sag ikke forstået fuldt ud — og det vil den heller ikke blive, før bogrullen åbnes. — 6T 17 (1900). {DSSIDSD 19.2}

Mange vi se bort fra de pligter, goder og velsignelser, de har, og tage forskud på den kommende krise. Dette vil være at skabe en trængselstid på forhånd, og vi vil ikke få nogen velsignelse af således at tage forskud på trængslerne. — 3SM 383, 384 (1884). {DSSIDSD 19.3}

Der vil komme en trængselstid for Guds folk, men det skal vi ikke hele tiden fremholde for folket og på den måde få dem til at tage forskud på trængselstiden. Der vil ske en rystelse blandt Guds folk, men det er ikke den sandhed, vi skal fremholde for menighederne. — SM 180 (1890). {DSSIDSD 19.4}

Kapitel 2 - Tegn på Kristi snare genkomst

Vor Herres store profeti

Jesus advarede sine disciple om Jerusalems ødelæggelse, og omtalte de store tegn, der skulle ske før Menneskesønnens komme. Hele det 24. kapitel i Matthæus er en profeti om det, der vil ske forud for verdens ende — og Jerusalems ødelæggelse bruges som et eksempel på verdens endelige ødelæggelse ved ild. — Ms 77, 1899. {DSSIDSD 20.1}

På Oliebjerget forkyndte Kristus de frygtelige straffedomme, der skulle gå forud for hans andet komme: „I skal høre krigslarm og rygter om krig... Folk skal rejse sig imod folk, og land imod land, og sted efter sted skal der komme hungersnød og jordskælv. Alt dette er begyndelsen på veerne.“ (Matt 24, 6-8). Skønt disse profetier delvis gik i opfyldelse ved Jerusalems ødelæggelse, gælder de mere direkte de sidste dage. — 5T 753 (1899). {DSSIDSD 20.2}

Tegn på himlen

Kristus erklærede, at ved afslutningen af pavekirkens store forfølgelse skulle solen blive formørket, og månen ikke skinne. Der efter skulle stjernerne falde fra himlen. Han sagde: „Lær denne lignelse af figentræet. Når dets grene bliver bløde og får blade, ved I, at sommeren er nær. Sådan skal I også vide, når I ser alt dette, at han står lige for døren.“ Matt 24, 32.33. {DSSIDSD 21.1}

Kristus har givet os tegn på sit komme. Han siger, at vi kan vide, når han er nær — står lige for døren. „Denne slægt skal ikke forgå, før alt dette er sket.“ Disse tegn er sket!“ (Se The Great Controversy, s. 306-308, 333, 334.) Nu ved vi helt sikkert, at Herrens komme er nær. — DA 632 (1898). {DSSIDSD 21.2}

Tegn på jorden

Jesus siger: „Der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene gribes af angst.“ Luk 21, 25; Matt 24, 29; Mark 13, 24-26; Åb 6, 1217. De, der ser disse varsler m hans komme, skal vide, „at han står lige for døren.“ Matt 24, 33. — GC. 37,38 (1911). {DSSIDSD 21.3}

Nationerne er urolige. Vi lever i vanskelige tider. Mennesker ryster af frygt for de ting, der skal komme over jorden. Men de, der tror på Gud, vil høre hans stemme midt i stormen: „Det er mig; frygt ikke.“ — ST 9-10-1901. {DSSIDSD 21.4}

En mærkelig og begivenhedsrig historie optegnes i himlens bøger. Den handler om begivenheder, om hvilke det er blevet forudsagt, at de skulle indtræffe kort før Herrens store dag. Alt i verden er ude af balance. — 3MR 313 (1908). {DSSIDSD 22.1}

Falske profeter

Som et af tegnene på Jerusalems ødelæggelse sagde Jesus: „Mange falske profeter skal stå frem og føre mange vild.“ (Matt 24,11). Der opstod falske profeter, der førte mange ud i ørkenen. Magikere og troldmænd, der gjorde krav på at have overnaturlige evner, lokkede folk ud i bjergenes ensomhed. {DSSIDSD 22.2}

Men denne profeti gælder også de sidste tider. Den er givet som et tegn på det andet komme. — DA 631 (1898). {DSSIDSD 22.3}

Vi vil få urigtige påstande at høre. Der vil komme falske profeter og falske syner, men præ dik ordet; lad jer ikke lokke fra det, Gud siger i sit Ord. — 2SM 49 (1894). {DSSIDSD 22.4}

Jeg er blevet vist mange, som vil påstå, at de er undervist af Gud på en særlig måde. De vil forsøge at lede andre, og af misforstået pligtfølelse vil de begynde på et arbejde, som Gud aldrig har pålagt dem. Resultatet vil blive forvirring. Lad hver enkelt alvorligt søge Gud, så han kan vide, hvad der er hans vilje. — 2SM 72 (1893). {DSSIDSD 22.5}

En oplevelse med en falsk profet

I går aftes kom en ung mand, som ingen af os kendte — men han sagde, at han var en bror fra Victoria i Australien. Han bad om at tale med Søster White. Det var aften, og jeg afslog at se ham. Men vi inviterede ham til at blive hos os om natten og spise morgenmad sammen med os. Da vi havde holdt morgenandagt og skulle til at gå til vore forskellige opgaver, rejste den unge mand sig og bød os sætte os. Han sagde: „Har I nogen salmebøger? Vi vil synge en salme, og så har jeg et budskab til jer.“ Jeg svarede: „Hvis du har et budskab, så giv os det med det samme, for vi skal hurtigst muligt have posten af sted og har ingen tid at spilde.“ Så begyndte han at læse op af noget, han havde skrevet. Han forkyndte blandt andet, at dommen over de levende nu var begyndt... {DSSIDSD 23.1}

Jeg lyttede, mens han fortsatte. Til sidst sagde jeg: „Min bror, du er ikke rigtig dig selv. Forklar os tydeligt, hvordan dit budskab angår os. Gør det venligst hurtigt. Dit sind er overspændt, du forstår ikke, hvad du gør. Meget af, hvad du har sagt, er i overensstemmelse med Bibelen, og det tror vi på. Men du er ophidset. Sig os venligst, hvad det er, du vil os.“ {DSSIDSD 23.2}

Så sagde han, at vi straks måtte pakke og rejse til Battle Creek. Jeg spurgte hvorfor, og han svarede: „For at forkynde, at dommen over de levende er begyndt.“ Hertil sagde jeg: „Den gerning, som Herren har givet os at gøre, er endnu ikke fuldført. Når vor gerning her er færdig, er vi sikre på, at Herren vil lade os vide, hvornår vi skal flytte til Battle Creek i stedet for at lade dig vide, hvad der er vor pligt.“ Jeg overlod ham til br. Starr og gik tilbage til mit arbejde med at skrive. {DSSIDSD 23.3}

Han fortalte br. Starr, at da Søster White talte så venligt og dog med stor autoritet til ham, gik det op for ham, at han havde taget fejl- at de stærke indtryk, der havde bevæget ham, ikke var fornuftige. Skønt vor familie er stor — 10 medlemmer foruden tre besøgende —

besluttede vi at invitere den unge mand til at blive hos os en tid. Vi turde ikke lade ham gå til mennesker, der ville behandle ham hårdt og fordømme ham — og vi ønskede heller ikke, at han skulle gentage sine „åbenbaringer.“ Vi ønsker at beholde ham her en lille tid, så vi kan være sammen med ham og om muligt lede hans fødder ad sikre stier. — Brev 66, 1894. {DSSIDSD 24.1}

Frådseri og umådeholdenhed

Frådseri og umådeholdenhed er roden til den store moralske fordærvelse i verden. Dette ved Satan, og han frister hele tiden mænd og kvinder til at tilfredsstille appetitten på bekostning af helbredet, ja, endog af livet. At spise og drikke og klæde sig fint er blevet livets mål i denne verden. Akkurat det samme var tilfældet før syndfloden. Og denne form for udsvævelse er et af de tydelige tegn på, at afslutningen på denne verdens historie nærmer sig. — Brev 34, 1875. {DSSIDSD 24.2}

Den beskrivelse, Bibelen giver af dem, der levede før syndfloden, passer nøje på den tilstand, som det moderne samfund hurtigt nærmer sig. PP 102 (1890). {DSSIDSD 24.3}

Vi ved, at Herren kommer meget snart. Verden bliver hurtigt, som den var i Noas dage. Den er forfalden til selvtilfredsstilleIse. Det at spise og drikke bliver drevet til yderligheder. Mennesker drikker den giftige alkohol, der gør dem vanvittige. — Brev 308,1907. {DSSIDSD 25.1}

Voldshandlinger

På Noas tid var den overvældende majoritet sandhedens fjender, og de elskede fabler. Landet var fuldt af vold. Krig, forbrydelse og mord var dagens orden. Akkurat således vil det være før Kristi andet komme. — 1BC 1090 (1891). {DSSIDSD 25.2}

Fagforeningerne bliver hurtigt ophidset til vold, når deres krav ikke bliver opfyldt. Det bliver stadig tydeligere, at jordens befolkning ikke er i harmoni med Gud. Ingen videnskabelig teori kan forklare fordærvede arbejderes stadige march under Satans ledelse. l alle pøbelopløb er der onde engle, der ophidser mennesker til voldsgerninger... {DSSIDSD 25.3}

Menneskers perversitet og grusomhed vil nå sådanne højder, at Gud vil åbenbare sig i sin majestæt. Meget snart vil verdens ondskab have nået sin grænse, og som i Noas dage vil Gud sende sine straffedomme. — DL 334 (1903). {DSSIDSD 25.4}

De frygtelige beretninger om mord, røveri, jernbaneulykker og voldshandlinger siger os, at alle tings ende er meget nær. Nu, netop nu, er det nødvendigt, at vi bereder os for Herrens andet komme. — Brev 308, 1907. {DSSIDSD 25.5}

Krige og ulykker

Uvejret kommer, og vi må berede os for dets voldsomhed ved omvendelse til Gud og tro på vor Herre Jesus Kristus. Herren vil rejse sig for at ryste jorden forfærdeligt. Vi vil få

vanskeligheder at se overalt. Tusinder af skibe vil blive slynget i havets dyb. Flåder vil gå under, og millioner af menneskeliv vil blive ofret. Uventede ildebrande vil bryde løs, og ingen menneskelige anstrengelser vil kunne slukke dem. Jordens paladser vil gå op i flammer. Jernbaneulykker vil blive mere og mere almindelige. Forvirring, sammenstød og pludselig død vil ske på de store forbindelseslinjer. Enden er nær — prøvetiden nærmer sig sin afslutning. O, lad os søge Gud, mens han findes, lad os kalde på ham, mens han er nær! — MYP 89, 90 (1890). {DSSIDSD 26.1}

I den sidste del af denne verdens historie vil krigene rase. Der vil komme pest og hungersnød. Havet vil gå over sine bredder. Ejendom og liv vil blive ødelagt af ild og oversvømmelser. Vi må gøre os rede for de boliger, som Kristus er gået bort for at berede for dem, som elsker ham. — Mar 174 (1897). {DSSIDSD 26.2}

Store kugler af ild

Sidste fredag morgen lige før jeg vågnede, havde jeg et meget betagende syn. Jeg syntes at vågne af min søvn, men var ikke i mit hjem. Fra vinduerne så jeg en voldsom ildebrand. Store ildkugler faldt på husene, og fra dem fløj ildpile i alle retninger. {DSSIDSD 26.3}

Det var umuligt at slukke de brande, de antændte, og mange huse blev ødelagt. Menneskers rædsel var ubeskrivelig. Efter nogen tid vågnede jeg i mit hjem. — Ev 29 (1906). {DSSIDSD 27.1}

Jeg så mægtige kugler af ild falde blandt nogle smukke huse, der øjeblikkelig gik op i flammer. Jeg hørte noget sige: „Vi vidste, at Guds domme ville ramme jorden, men vi vidste ikke, at de ville komme så hurtigt.“ Andre sagde fortvivlet: „1 vidste det! Hvorfor har I ikke fortalt os det? Vi vidste det ikke.“ — 9T 28 (1909). {DSSIDSD 27.2}

Jordskælv og oversvømmelser

Fjenden har arbejdet, og han arbejder stadig. Han er kommet ned med stor kraft, og Guds Ånd bliver draget tilbage fra jorden. Gud har taget sin beskyttende hånd bort. Vi behøver kun at se på Johnstown i Pennsylvanien. Han forhindrede ikke Djævelen i at udslette hele denne by.(Den 31. maj 1889 mistede omkring 2.200 mennesker livet i en oversvømmelse ved Johnstown, da en dæmning sprængtes efter mange dages voldsom regn.) Og netop den slags ting vil gentage sig lige til denne verdens ende. — 1SAT 109 (1889). {DSSIDSD 27.3}

Jordens overflade vil blive sønderrevet af de kræfter, der findes skjult i jordens indre. N år disse elementer først bryder løs, vil de opsluge deres skatte, som i årevis har forøget deres rigdom ved at sikre sig store rigdomme på bekostning af, at deres arbejdere har sultet. Også den kristne verden vil blive rystet forfærdeligt, for alle tings ende er nær. — 3MR 208 (1891). {DSSIDSD 27.4}

Den tid er kommet, da vi det ene øjeblik står på fast grund, mens jorden i det næste vil løfte sig under vore fødder. Der vil ske jordskælv, når man mindst venter det. -TM 421 (1896). {DSSIDSD 28.1}

Ved ildebrande, flodbølger og jordskælv, ved ulykker til lands og til vands bliver vi advaret vi om, at Guds Ånd ikke for altid vil virke på mennesker. — 3MR 315 (1897). {DSSIDSD 28.2}

Inden Menneskesønnen viser sig på himlens skyer, vil hele naturen være i oprør. Lyn fra himlen vil sammen med ild fra jordens indre få bjergene til at brænde som en ovn og udgyde floder af lava over landsbyer og storbyer. Smeltede klippemasser vil flyde ud i havet. Jordens skjulte kræfter vil få vandet til at koge og jord og klippestykker vil kastes omkring. Mægtige jordskælv vil koste tusinder af mennesker livet. 7BC 946 (1907). {DSSIDSD 28.3}

Forbrydelser, hungersnød og pest

Satan arbejder i luften, og både vort nuværende og vort evige liv afhænger af Gud. _g sådan som vor situation er, må vi være årvågne, helt hengivet, helt omvendt og helliget til Gud. Men det ser ud, som om vi er lammede. Må himlens Gud vække os op! 2SM 52 (1890). {DSSIDSD 28.4}

Gud har ikke holdt mørkets magter tilbage fra at udføre deres dødbringende gerning med at forurene luften, en af livets kilder, med dødbringende smitstof. Ikke blot planteriget er berørt af dette, men mennesker lider af sygdomme... Dette er resultaterne af dråber fra Guds vredes skåle, (Gud tager ansvaret for det, han tillader eller ikke forhindrer. Se 2 Mos 7, 3; 1 Krøn 10,4.13.14.) der er begyndt at ramme jorden. Og det giver kun et svagt begreb om, hvad der vil ske i den nærmeste fremtid. — 3SM 391 (1891). {DSSIDSD 28.5}

Der vil blive flere tilfælde af hungersnød. Smitsomme sygdomme vil pludselig udrydde tusinder af mennesker. Vi er omgivet af farer på grund af de kræfter, der arbejder i naturen og Satans fristelser; men endnu holder Guds magt det onde tilbage. 19MR 382 (1897). {DSSIDSD 29.1}

Det er blevet vist mig, at Guds Ånd er ved at blive draget tilbage fra jorden. Hans bevarende magt vil snart blive draget bort fra dem, der fortsætter med at foragte hans bud. Hver dag hører vi om bedrag, mord og forbrydelser af enhver art. Uretfærdigheden er blevet så almindelig, at den ikke længere chokerer os, som den tidligere gjorde. — Brev 258,1907. {DSSIDSD 29.2}

Guds hensigt med ulykkerne

Hvad betyder disse frygtelige ulykker på havet skibe, der kastes ind i evigheden uden et øjebliks varsel? Hvad betyder alle disse ulykker til lands ild, der fortærer det, de rige har samlet — meget af det ved at undertrykke de fattige? Herren griber ikke ind for at beskytte

deres ejendom, der har overtrådt hans lov, brudt hans pagt, trampet på hans sabbat og anerkendt en falsk hviledag i stedet for den. {DSSIDSD 29.3}

Guds plager falder allerede over jorden og fejer de kostbareste bygninger bort som ved ild fra himlen. Vil disse domme ikke få bekendende kristne til at vågne op? Gud tillader, at alt dette sker, for at syndere skal blive bange og ryste for hans magt. 3MR 311 (1902). {DSSIDSD 30.1}

Gud har en hensigt med at tillade disse ulykker. De er et af hans midler til at bringe mænd og kvinder til fornuft. Ved usædvanlige begivenheder i naturen, ønsker Gud at vise tvivlerne det, som han tydeligt åbenbarer i sit Ord. — 19MR 279 (1902). {DSSIDSD 30.2}

Hvor ofte hører vi ikke om jordskælv og hvirvelstorme, om ødelæggelser ved ild og vand med store tab afliv og ejendom til følge! Tilsyneladende er disse ulykker lunefulde udbrud af utæmmede naturkræfter, som mennesker er ude af stand til at styre, men i dem alle kan vi læse Guds hensigt. Det er nogle af de midler, han bruger til at få mennesker til at vågne op og se, hvilken fare de svæver i. — PK 277 (c.1914). {DSSIDSD 30.3}

Kommende begivenheder i Guds hånd

Verden er ikke uden en hersker. Hvad der skal ske i tiden, der kommer, er i Guds hånd. Himlens Majestæt holder nationernes skæbne og sin menigheds sag i sin hule hånd. — 5T 753 (1889). {DSSIDSD 30.4}

Disse symbolske fremstillinger (de frygtelige slanger i ørkenen) har en dobbelt hensigt. Guds folk lærte ikke blot, at jordens fysiske kræfter er under Skaberens kontrol, men også at folkenes religiøse bevægelser er undergivet hans magt. Dette gælder især sandheden om de søndagslove, der vil blive gennemtvunget. -19MR 281 (1902). {DSSIDSD 31.1}

I det store afsluttende arbejde vil vi stå over for vanskeligheder, som vi ikke aner, hvordan vi skal klare. Men lad os ikke glemme, at himmelske magter er i arbejde, at en guddommelig hånd leder slagets gang, og at alt kommer til at ske, som han vil det. — Ev 65 (1902). {DSSIDSD 31.2}

På samme måde som de komplicerede hjul blev kontrolleret af hånden under kerubens vinger, vil det indviklede spil af begivenheder, som mennesker skaber, være under guddommelig kontrol. Midt i nationernes kamp og strid, styrer han, der troner over keruberne, stadig alt, hvad der sker på jorden.“ Se Ez 1,4.26; 10, 8; Dan 4, 17. 25.32.- Ed 178 (1903). {DSSIDSD 31.3}

I menneskehedens historie ser det ud, som om nationernes vækst, kejserrigers opståen og undergang afhænger af menneskers vilje. Det, der sker, synes for en stor del at skyldes menneskers magt, stræben og planer. Men i Guds Ord drages forhænget til side, og vi ser, hvordan menneskelige interesser, magter og lidenskaber stille og tålmodigt styres af den Almægtige, så hans vilje sker. — PK 499,500 (ca.1914). {DSSIDSD 31.4}

Himlens interesse i det, der sker på jorden

Ved at spare den første morders liv underviste Gud hele universet om et princip, der gælder i hele den store strid... Det var ikke blot hans hensigt at undertrykke oprøret, men at vise hele universet oprørets sande natur... De hellige beboere i andre verdener iagttog med den største interesse det, der skete på jorden... {DSSIDSD 32.1}

Gud har hele universets sympati og godkendelse, idet hans store plan skridt for skridt går mod sin fuldendelse. — PP 78, 79 (1890). {DSSIDSD 32.2}

Det, at Kristus døde for mennesket, ville ikke blot give det adgang til himlen. Det ville over for hele universet retfærdiggøre Guds og Kcisti handlemåde over for Satans oprør. — PP 68, 69 (ca.1890). {DSSIDSD 32.3}

Hele universet iagttager med den dybeste interesse de afsluttende scener i den store strid mellem godt og ondt. — PK 148 (ca.1914). {DSSIDSD 32.4}

Vor lille verden er universets lærebog. — DA 19 (1898). (Ellen White siger, at de verdener, der ikke var faldet i synd, og himlens engle iagttog Kristi kamp i Getsemane „med den dybeste interesse.“ (DA 693). Idet hun omtaler Kristi fire tusinde år lange kamp med Satan og hans endelige sejr på korset, bruger hun udtryk som „det himmelske univers så til,“ „de så,“ „himlen iagttog“ og „hvilket syn for det himmelske univers!“ Se Desire of Ages, s.693. 759, 760.) {DSSIDSD 32.5}

Kapitel 3 - Sig os, hvornår dette skal ske

Disciplene spørger Jesus om hans genkomst

Jesu ord i Matt 24, 2 blev sagt i mange menneskers påhør, men da han var alene, kom Peter, Johannes, Jakob og Andreas hen til ham, mens han sad på Oliebjerget. De sagde: „Sig os, hvornår dette skal ske, og hvad der er tegnet på dit komme og verdens ende?“ {DSSIDSD 34.1}

Jesus svarede ikke sine disciple ved at tale om Jerusalems ødelæggelse og verdens ende hver for sig. Han blandede beskrivelsen af disse to begivenheder. Hvis han havde åbenbaret fremtidige begivenheder for sine disciple, således som han selv så dem, ville de ikke have kunnet udholde det. Derfor blandede han nådigt beskrivelsen af de to store kriser og overlod det til disciplene selv at studere dem. DA 628 (1898). {DSSIDSD 34.2}

Tiden for Kristi genkomst kendes ikke

Mange, der har kaldt sig adventister har fastsat tider. Gang efter gang er der blevet fastsat et tidspunkt for Kristi genkomst, men resultatet er blevet gentagne fejltagelser. Det endelige tidspunkt for vor Herres komme kendes ikke af dødelige mennesker. Selv de engle, der tjener dem, der skal arve frelse, kender ikke dagen eller timen. „Men den dag og time er der ingen, der kender, hverken englene i himlene eller Sønnen, men alene Faderen.“4T 307 (1879). {DSSIDSD 34.3}

Vi skal ikke kende det endelige tidspunkt hverken for udgydelsen af Helligånden eller for Kristi komme... Hvorfor har Gud ikke ladet os dette vide? — Fordi vi ikke ville gøre den rette brug af en sådan viden, hvis han gav os den. Den ville resultere i en tilstand i vore menigheder, der i høj grad ville forsinke Guds gerning med at berede et folk, der skal stå fast på den store dag, der skal komme. Vi skal ikke leve i en konstant ophidselse angående tid... {DSSIDSD 35.1}

Du vil ikke kunne sige, om han kommer om et, to eller fem år, og du kan heller ikke udsætte hans komme ved at sige, at han måske ikke kommer i de næste ti eller tyve år. RH 22-3-1892. {DSSIDSD 35.2}

Vi nærmer os Herrens store dag. Tegnene går i opfyldelse. Og dog ved vi intet om dagen eller timen for Kristi genkomst. I sin visdom har Herren skjult dette for os, for at vi altid skal vente på og berede os for vor Herres, Jesu Kristi andet komme i himlens skyer. Brev 28, 1897. {DSSIDSD 35.3}

Det nøjagtige tidspunkt for Menneskesønnens andet komme er Guds hemmelighed. — DA 633 (1898). {DSSIDSD 36.1}

Vort budskab drejer sig ikke om at fastsætte tider

Vi hører ikke til dem, der siger nøjagtig, hvor lang tid der vil gå, før Jesus kommer igen i magt og herlighed. Nogle har fastsat tider, og når disse er overskredet, vil de ikke tåle bebrejdelser, men sætter straks en ny tid og en til. Men deres mange fejltagelser stempler dem som falske profeter. — FE 335 (1895). {DSSIDSD 36.2}

Gud vil ikke give noget menneske det budskab, at om fem, ti eller tyve år vil denne verdens historie være til ende. Han vil ikke give nogen en undskyldning for at udsætte sin beredelse for hans komme. Han vil ikke, at nogen skal sige som den utro tjener: „Min Herre lader vente på sig!“, for det fører kun til letsindig forsømmelse af de anledninger, vi får, til at berede os for den store dag. — RH 27-11-1900. {DSSIDSD 36.3}

At fastsætte tider fører til vantro

Fordi fastsatte tider atter og atter er gået forbi, bliver verden stadig mere vantro med heusyn til Kristi kommes nærhed. De ser med foragt på deres fejltagelser, der har fastsat tider. Og fordi mennesker er blevet bedraget på den måde, vender de sig fra den sandhed, som er sagt os i Guds Ord — at alle tings ende er næ. — 4T 307 (1879). {DSSIDSD 36.4}

Jeg forstår, at br. E. P. Daniels har fastsat et tidspunkt og siger, at Herren vil komme inden for fem år. Nu håber jeg, at det indtryk ikke skal sprede sig, at vi sætter tider. Lad ingen sige noget sådant. Det fører ikke til noget godt. Prøv ikke på at begynde vækkelser på et sådant grundlag. Vær forsigtige med alt, hvad I siger, at fanatikere ikke skal gribe noget, de kan ,bruge til at skabe en ophidset stemning, så Guds Ånd bliver bedrøvet. {DSSIDSD 37.1}

Det er ikke vort ønske at ophidse folks følelser, så disse tager overhånd, og principperne ikke får lov til at råde. Jeg har en følelse af, at vi trænger til beskyttelse på alle sider. Satan arbejder og gør sit yderste for, at hans påhit skal få lov til at gøre skade. Alt, hvad der vil skabe ophidselse på et forkert grundlag, bør undgås, for reaktionen vil helt sikkert komme. — Brev 34, 1887. {DSSIDSD 37.2}

Der vil altid opstå falske og fanatiske bevægelser forårsaget af mennesker i menigheden, der siger, at de er ledet af Gud — sådanne vil gå ud, før de er blevet sendt, og sætte dag og time for uopfyldte profetier. Dette glæder fjenden, fordi deres fejltagelser og det, at de fører andre vild, skaber forvirring og vantro. — 2SM 84 (1897). {DSSIDSD 37.3}

Ingen tidsprofetier når ud over 1844

Ved teltmødet i Jackson sagde jeg tydeligt til disse fanatiske partier, at de udførte sjælefjendens gerning; de var i mørke. De påstod, at de havde fået et store lys om, at prøvetiden’ ville slutte i oktober 1884. Jeg udtale offentligt, at det havde behaget Herren at vise mig, at der ikke ville blive givet noget yderligere budskab vedrørende tid, udover det budskab, som Gud har givet siden 1844. — 2SM 73 (1885). {DSSIDSD 37.4}

Vi har valgt at våge og vente uden at forkynde noget om opfyldelse af tidsprofetier mellem afslutningen af den profetiske periode i 1844 og tiden for vor Herres komme. — 10MR 270 (1888). {DSSIDSD 38.1}

Folket vil ikke få endnu et budskab om bestemte tider. Efter den tids periode (Åb. 10,4-6), der nåede fra 1842 til 1844, kan man ikke finde nogen bestemt profetisk tidsperiode. Den længste af dem når til efteråret 1844. — 7BC 971 (1900). {DSSIDSD 38.2}

Ellen White ventede Kristi genkomst i sin levetid

Jeg blev vist den forsamling, der var til stede ved konferensen. Englen sagde: „Nogle vil blive ormenes føde, andre vil ;rammes af de syv sidste plager, og nogle vil blive på Jorden og blive forvandlet ved Jesu komme.“ — 1T 131, 132 (1856). {DSSIDSD 38.3}

Tiden er kort. Vi må arbejde flittigt og fordoble vore anstrengelser. Vore børn kommer måske aldrig til at gå på college. — 3T 159 (1872). . {DSSIDSD 38.4}

Det er slet ikke klogt at få børn nu. Tiden er kort de sidste dages farer er lige foran os, og de fleste af de små børn vil blive fejet bort før dette. — Brev 48 1876. ‘ {DSSIDSD 38.5}

Jo færre ægteskaber der indgås, jo bedre vil det være for både mænd og kvinder i denne tid, da jordens historie er ved at være til ende, og vi står lige over for en trængselstid, der aldrig har været mage til. 5T 366 (1885). {DSSIDSD 39.1}

Timen vil komme.. Den er ikke langt borte, og nogle af os, som tror, vil leve og se forudsigelsen gå i opfyldelse og høre ærkeenglens røst og Guds basun give genlyd fra bjerge, sletter og havet til jordens fjerneste egne. — RH 31-7-1888. {DSSIDSD 39.2}

Prøvens tid er lige foran os, for den tredje engel s høje råb er allerede begyndt ved åbenbaringen af Kristi retfærdighed — vor Forløser, som tilgiver synd. — 1SM 363 (1892). {DSSIDSD 39.3}

Forsinkelsen forklaret

Den lange, triste nat er en prøvelse, men morgenen bliver nådigt udsat, for hvis Herren skulle komme nu, ville så mange være uforberedte. — 2T 194 (1868). {DSSIDSD 39.4}

Hvis adventisterne efter den store skuffelse i 1844 havde holdt fast ved deres tro, enigt havde udnyttet den åbning, Guds forsyn havde skabt, modtaget den tre?ie engels budskab og forkyndt det for verden I Andens kraft, ville de have fået Guds frelse at se. Herren ville have virket mægtigt gennem deres anstrengelser, værket ville have været afsluttet, og Kristus ville være kommet før dette tidspunkt for at tage sit folk med sig og belønne dem... Det var ikke Guds vilje, at Kristi komme skulle forsinkes på denne måde... {DSSIDSD 39.5}

I fyrre år var vantro, knurren og oprør årsag til, at det gamle Israel ikke kom ind i Kanaans land. De samme synder har forsinket det moderne Israels indgang i det himmelske Kanaan.

Det er ikke Guds løfter, der er skyld i dette — hverken dengang eller nu. Det er vantro, verdslighed, mangel på helligelse og strid mellem dem, der bekender sig til at være Guds folk, der har holdt os tilbage i denne syndens og sorgens verden i så mange år. — Ev 695, 696 (1883). {DSSIDSD 40.1}

Hvis Kristi menighed havde udført den gerning, Herren havde bestemt, ville hele verden have været advaret, og vor Herre Jesus ville være kommet til vor verden i magt og herlighed. — DA 633, 634 (1898). {DSSIDSD 40.2}

Guds løfter er givet på betingelser

I deres budskaber til menneskene siger Guds engle, at tiden er meget kort.(Se Rom 13, 11.12; 1 Kor 7, 29; l Thess4, 15. 17; Hebr 10, 25; Jak 5,8. 9; 1Pet4, 7; Åb 22, 6. 7.) Og således er det altid blevet fremstillet for mig. Det er sandt, at det har varet længere, end vi havde troet i dette budskabs første tid. Vor Frelser kom ikke så hurtigt, som vi havde håbet. Men er Herrens Ord slået fejl? Aldrig! Man må huske på, at både Guds løfter og hans trusler er givet på betingelser. Se Jer 18, 7-10; Jonas 3, 4-10. {DSSIDSD 40.3}

Måske skal vi blive i denne verden i mange år endnu på grund af ulydighed, ligesom Israels børn måtte blive i ørkenen.. Men for Kristi skyld bør hans folk ikke lægge synd til synd ved at give Gud skylden for følgerne af deres egen forkerte handlemåde. — Ev 695, 696 (1901). {DSSIDSD 41.1}

Hvad Kristus venter på

Med længsel venter Kristus på at vise sig i sin menighed. N år Kristi karakter kommer helt til syne i hans menighed, vil han komme og tage den til sig. {DSSIDSD 41.2}

Det er enhver kristens privilegium ikke blot at se frem til, men at fremskynde vor Herres Jesu Kristi komme. Hvis alle, der bekender hans navn, bar frugter til hans ære, hvor hurtigt ville verden da ikke være nået med evangeliet. Den sidste store høst ville modnes hurtigt, og Kristus ville komme for at samle den dyrebare høst. — COL 69 (1900). {DSSIDSD 41.3}

Vi kan fremskynde Herrens genkomst ved at bringe evangeliet til verden. Vi skal ikke blot forvente, men fremskynde Herrens dags komme. — DA 633 (1898). {DSSIDSD 41.4}

Han har givet os mulighed for i samarbejde med ham at gøre en ende på al denne elendighed. — Ed 264 (1903). {DSSIDSD 41.5}

Der er grænser for Guds overbærenhed

Med usvigelig nøjagtighed holder den Almægtige regnskab med alle nationer. Skønt hans store nåde stadig kalder til omvendelse, bliver dette regnskab ført hele tiden, og når tallene når en vis størrelse, som Gud har fastsat, begynder hans vrede at vise sig. — 5T 208 (1882). {DSSIDSD 41.6}

Gud holder regnskab med folkene. Deres synder får vidnesbyrdet mod dem i himlens bøger til at vokse, og når det bliver vedtaget ved lov, at overtrædelse af den første dag i ugen skal straffes er målet for deres overtrædelse nået. — 7BC 910 (1886). {DSSIDSD 42.1}

Gud holder regnskab med folkene... N år den tid kommer, da uretfærdigheden har nået den fastsatte grænse for Guds nåde, vil hans tålmodighed ophøre. Når tallene i himlens bøger viser, at overtrædelsens mål er fuldt, vil vreden komme. — 5T 524 (1889). {DSSIDSD 42.2}

Skønt Gud længe bærer over med synderen, findes der en grænse, som intet menneske kan overskride. Når den grænse er nået, bliver tilbudet om nåde trukket tilbage, og dommen falder. — PP 162,165 (1890). {DSSIDSD 42.3}

Der kommer en tid, da deres bedrag og uforskammethed er nået til et punkt, som Gud ikke vil tillade dem at passere, og da skal de få at se, aJ; der en grænse for Jehovas tålmodighed. — 9T 13 (1909). {DSSIDSD 42.4}

Der findes en grænse for, hvor længe Guds domme kan udsættes. — PK 417 (ca. 1914). {DSSIDSD 42.5}

Overtrædelsen har næsten nået sin grænse

Det vil ikke vare længe, før jordens indbyggere har fyldt deres uretfærdigheds bæger, og da vil Guds vrede, der så længe har tøvet, vågne, og dette lysets land skal drikke hans ublandede vredes bæger. — 1T 363 (1863). {DSSIDSD 43.1}

Uretfærdighedens bæger er næsten fuldt, og Guds straffende retfærdighed er ved at komme over de skyldige. — 4T 489 (1880). {DSSIDSD 43.2}

Denne verdens indbyggere s ondskab har næsten nået grænsen for uretfærdighed. Vor jord er næsten nået til det punkt, da Gud vil tillade ødelæggeren at få sin vilje med den. — 7T 141 (1902). {DSSIDSD 43.3}

Overtrædelsen har snart nået sin grænse. Ødelæggelse fylder jorden, og snart vil der komme stor rædsel over menneskene. Enden er meget nær. Den der kender sandheden, skal forberede sig på det, der snart vil komme over verden som en mægtig overraskelse. — 8T 28 (1904). {DSSIDSD 43.4}

I bør huske på Guds store dag

Vi må samle vor opmærksomhed om de store domsscener, der ligger lige foran os. Når vi tænker på Guds store dag, da alt vil blive afsløret, vil det påvirke vor karakter. En bror sagde til mig: „Søster White, tror du, at Herren vil komme inden for de næste ti år?“ „Hvilken forskel gør det for dig, om han kommer om to, fire eller ti år?“ „Jo, jeg tror, jeg ville gøre visse ting på en anden måde, end jeg nu gør, hvis jeg vidste, at Herren ville komme inden for ti år.“ {DSSIDSD 43.5}

Hvad ville du gøre? spurgte jeg. {DSSIDSD 44.1}

Jeg ville sælge, hvad jeg har, begynde at studere Guds Ord og opfordre mennesker til at berede sig for hans komme. Og jeg ville indtrængende bede Gud om, at jeg selv måtte være rede, sagde han. {DSSIDSD 44.2}

Så sagde jeg: „Hvis du vidste, at Herren ikke kom de første 20 år, ville du da leve anderledes?“ {DSSIDSD 44.3}

Ja, det tror jeg, jeg ville.... {DSSIDSD 44.4}

Hvor var det egoistisk at sige, at han ville leve anderledes, hvis hans Herre skulle komme inden for ti år! {DSSIDSD 44.5}

Enok vandrede med Gud i 300 år! Det skal lære os, at vi skal vandre med Gud hver dag, og at vi ikke er sikre, medmindre vi venter og våger. — Ms 10, 1886. {DSSIDSD 44.6}

Tiden er kort

Måtte Herren ikke nogen sinde lade dem i ro, som nu er ligegyldige over for Herrens værk. Enden er nær. Jesus ønsker, at vi skal holde os tidens korthed for øje. — Brev 97,1886. {DSSIDSD 44.7}

Når vi engang står på glarhavet sammen med de forløste med harper af guld og skinnende kroner og den uendelige evighed foran os, vil vi forstå, hvor kort vor vente- og prøvetid var. — 10MR 266 (1886). {DSSIDSD 44.8}

Kapitel 4 - Guds menighed i de sidste dage

Guds folk holder hans bud

Gud har en menighed på jorden, der ophøjer hans lov, som er trådt under fod, og viser verden det Guds Lam, som bærer verdens synd... . {DSSIDSD 45.1}

Der findes kun en menighed i verden, som i vor tid rejser tidligere slægters grundvolde, tætner revner og gør det nedrevne beboeligt. {DSSIDSD 45.2}

Lad alle tage sig i vare for at råbe op mod den eneste menighed, der i Skriften er beskrevet som det folk der „holder fast ved Guds bud og troen på Jesus." '... Gud har et særligt folk, en menighed på jorden, som ikke har sin lige, men er forud for alle andre med hensyn til at forkynde sandheden og ophøje Guds lov. (Åbenbaringen taler om to slags Guds folk — det synlige Guds folk (12, 17) og ,mit folk, i Babylon (18, 4). Dette kapitel handler om det første af de to, og 14. kapitel „Det høje råb" handler om det sidste) .... Min bror, hvis du siger, at Syvende Dags Adventistmenigheden er Babylon, tager du fejl. — TM 50, 58, 59 (1893). {DSSIDSD 45.3}

De har Jesu vidnesbyrd

Idet enden nærmer sig, og arbejdet med at bringe verden den sidste advarsel vokser, bliver det af større og større betydning for dem, der tager imod sandheden for vor tid, at have en klar opfattelse af naturen og indflydelsen af de vidnesbyrd, som Gud i sit forsyn har knyttet til den tredje engels budskab, lige fra det først blev forkyndt. 5T 654 (1889). {DSSIDSD 46.1}

Mennesker finder på mange slags rænker, og fjenden vil søge at lokke dem væk fra sandheden. Men alle, der tror, at Herren har talt gennem Søster White og givet hende et budskab, vil være sikre på ikke at falde for de mange bedrag, der vil komme i de sidste dage. — 3SM 83, 84 (1906). {DSSIDSD 46.2}

Nogle vi sige, at de har haft syner. Hvis Gud tydeligt lader dig vide, at synet kommer fra ham, kan du tro på det, men stol ikke på det ud fra noget andet bevis, for mennesker vil i højere og højere grad blive ført vild både i fremmede lande og i USA. — 2SM 72 (1905). {DSSIDSD 46.3}

Deres „milepæle" var bibelske læresætninger

I tiden omkring 1844 skete der store ting. Undrende så vi afslutningen på den himmelske helligdom s renselse — og at den havde afgjort forbindelse med Guds folk på jorden. Vi så også den første og den anden engels budskab — og den tredje engel, der rejste et banner med indskriften „Guds bud og troen på Jesus." En af milepælene på den tid var Guds tempel i himlen, der blev set af hans sandhedselskende folk i himlen — og arken, der indeholder Guds lov. Fra det fjerde buds Sabbat strålede det klareste lys på deres sti, som havde overtrådt Guds

lov. De fortabtes udødelighed er en gammel læresætning. Jeg kan ikke tænke på mere, som kan kaldes en gammel milepæl. — CW 30, 31 (1889). {DSSIDSD 46.4}

Syvende-dags adventisternes særlige mission

Herren har givet sin lov i vor varetægt; han har betroet os en hellig, evig sandhed, som skal gives videre til andre med trofast advarsel, irettesættelse og opmuntring. — 5T 381 (1885). {DSSIDSD 47.1}

Syvende-dags adventisterne er udvalgt af Gud som et særligt folk og adskilt fra verden. Med sandhedens store mejsel har han hugget dem ud afverdens stenbrud og bragt dem nær til sig. Han har kaldet dem til at være sine repræsentanter i det sidste store frelsesværk. Den største sandhed, der nogen sinde er betroet dødelige mennesker, de højtideligste og frygteligste advarsler, Gud nogen sinde har sendt mennesker, er blevet dem betroet, for at de skal give dem til verden. — 7T 138 (1902). {DSSIDSD 47.2}

På en helt speciel måde er syvende-dags adventisterne blevet sendt til verden som vægtere og lysbærere. Den sidste advarsel til en verden, der går sin undergang i møde, er blevet dem betroet. Et vidunderligt lys fra Guds Ord skinner på dem. De har fået en gerning af den allerstørste betydning forkyndelsen af den første, anden og tredje engels budskaber. Intet andet arbejde er af så stor betydning. De skal ikke tillade noget andet at optage deres sind. — 9T 19 (1909). {DSSIDSD 47.3}

Årsager til at Syvende Dags Adventistmenigheden blev grundlagt

Da vi stadig blev flere og flere, var det indlysende, at uden en organisation ville der blive stor forvirring, og det ville ikke lykkes at føre arbejdet videre. Det ville være umuligt at sørge for prædikanternes underhold, at udvide arbejdet til nye områder, at beskytte menighederne mod uværdige medlemmer, at have menighedsejendomme, at offentliggøre sandheden gennem pressen og mange andre tin!“ hvis vi ikke havde en organisation... {DSSIDSD 48.1}

Guds Ånd gav os lys over, at der skulle være orden og disciplin i menigheden — og at organisation var af den største betydning. Der er system og orden i alt, hvad Gud gør i hele universet. Orden er himlens lov, og den bør være Guds folks lov på jorden. — TM 26 (1902). {DSSIDSD 48.2}

Organisation vil altid være af den største betydning

Hvis menighederne ikke bliver organiseret, så de kan sørge for, at der er orden, har de ingen mulighed for at bestå. -1 T 270 (1862). {DSSIDSD 48.3}

Satan ville fryde sig, hvis han fik held til at komme ind i menigheden og forstyrre arbejdet på et tidspunkt, hvor organisation er af den største betydning og vil være det bedste middel til at holde falske bevægelser nede og afvise krav, der ikke er godkendt af Guds Ord. Vi ønsker at gå den lige vej, så ingen skal nedbryde den organisation og orden, der er bygget op ved

klogt og omhyggeligt arbejde. Der må ikke på dette tidspunkt gives myndighed til ustabile elementer, som ønsker at kontrollere arbejdet. (Fra et manuskript, der blev læst op ved Generalkonferensen i Wasbington, D.C., 30-5-1909.) — 9T 257, 258 (1909). {DSSIDSD 49.1}

Idet vi nærmer os den sidste krise, skal vi i stedet for at mene, at der er mindre brug for orden og harmoni, arbejde mere systematisk end tidligere.38M 16 (1892). {DSSIDSD 49.2}

Guds menigheds særlige autoritet

Gud har skænket sin menighed en særlig autoritet og magt, som intet menneske har ret til ikke at behandle hensynsløst eller foragteligt, for hvis han gør det, foragter han Guds stemme. — 3T 417 (1875). {DSSIDSD 49.3}

Gud har givet sin menighed den allerstørste myndighed. Menighed som institution skal respekteres. — 3T 451 (1875). {DSSIDSD 49.4**}**

En tid med åndelig blindhed og svaghed

Jeg er blevet bestyrket i alt, hvad jeg i Minneapolis sagde om, at en reformation i menighederne er tiltrængt. Der må komme en reform, for der er åndelig svaghed og blindbed blandt de mennesker, der er blevet velsignet med så stort et lys og har haft så dyrebare anledninger og privilegier. De er kommet ud af forskellige kirkesamfund som reformatorer, men nu opfører de sig, på samme måde som disse menigheder. Vi havde håbet, at det ikke var blevet nødvendigt at tale om dette igen. (Dette er den eneste udtalelse fra Ellen Whites pen, man kender, som tyder på, at hun har mistet troen på Syvende Dags Adventistsamfundets organisation. Den tvivl, hun her giver udtryk for, blev aldrig gentaget i de sidste 26 år af hendes liv.) Vi vil prøve på at bevare „Åndens enhed," men vil stadig med mund og pen protestere mod åndelig blindbed. — EGW 88 356, 357 (1889). {DSSIDSD 50.1}

Om dem, der bryster sig af at have lys, men ikke vandrer i det, siger Kristus: „Derfor siger jeg jer: Det skal gå Tyrus og Sidon tåleligere på dommens dag end jer. Og du, Kapernaum, (syvende-dags adventister, der har haft stort lys), skal du ophøjes til himlen? I dødsriget skal du styrtes ned! For hvis de mægtige gerninger, der er sket i dig, var sket i Sodoma,havde den stået den dag i dag." — RH 1-8-1893. De kommentarer, der står i parentes, er Ellen Whites. {DSSIDSD 50.2}

Menigheden er i en Laodikea-tilstand. Gud er ikke i dens midte. — 1NL 99 (1898). {DSSIDSD 51.1}

Magtmisbrug fra menighedens hovedkvarterer

Selve Generalkonferensen er ved at blive fordærvet afforkerte følelser og principper... {DSSIDSD 51.2}

Mennesker har draget uretmæssig fordel af dem, som de anser for at være deres undergivne. De var fast beslut_et på at få andre til at gå ind på deres betingelser; De ville bestemme eller ødelægge... {DSSIDSD 51.3}

Der har udviklet sig en egenmægtige magt, som om en stilling kunne gøre et menneske til en gud, Dette gør mig bange — og det burde frygtes. Denne magt er en forbandelse, ligegyldigt hvor og afhvem den udøves. — TM 359-361 (1895). {DSSIDSD 51.4}

Alt for mange vigtige ansvar lægges på nogle få mænd — og nogle søger ikke Gud om vejledning. Hvad ved disse mænd om, hvad arbejdet i fremmede lande kræver? Hvordan skal de kunne afgøre de spørgsmål, der bliver stillet dem? Selvom man ikke tøver med at svare, vil det kræve tre måneder at besvare spørgsmål fra fremmede lande. — TM 321 (1896). {DSSIDSD 51.5}

De, der bor i fjerne lande, vil ikke gøre det, som deres egen fornuft tilsiger dem, medmindre de først har

bedt om lov i Battle Creek. De vil afvente et ja eller nej derfra, før de gør noget. — SpT-A(9) 32 (1896). {DSSIDSD 52.6}

Det er ikke klogt at vælge en mand til præsident for Generalkonferensen. Generalkonferensens arbejde er blevet udvidet, og nogle ting er blevet gjort unødvendigt indviklede. Man har vist mangel på dømmekraft. Der må ske en opdeling af områderne — der må lægges en plan for at ændre den nuværende tingenes tilstand.5' — TM 342 (1896). (5* Syvende Dags Adventistsamfundet blev organiseret i 1863 med 3,500 medlemmer, et halvt dusin lokale konferenser, omkring 30 prædikanter og en Generalkonferenskomite på tre medlemmer. Generalkonferensens præsident var udmærket i stand til at lede og rådgive en organisation af denne størrelse. Han kunne personlig være til stede ved alle vigtige møder og selv følge med i de fleste af de forretninger, der var forbundet med det offentlige arbejde. Men i 1896 var menighedens arbejde betydeligt udvidet i USA og nået til Europa, Australien og Mrika. Det var ikke længere muligt for en mand at lede et så omfattende arbejde. Ellen White hævdede, at der skulle være divisioner ude i distrikterne, så menighedens medlemmer rundt om i verden ikke skulle søge råd hos en enkelt mand. Dette blev ordnet ved at skabe unionskonferenser og verdensdivisioner.) {DSSIDSD 52.1}

Ukloge ledere taler ikke på Guds vegne

Røsten fra Battle Greek, der er blevet anset som en autoritet for, hvordan arbejdet skal gøres, er ikke længere Guds røst. — 17MR 185 (1896). {DSSIDSD 52.2}

Det er flere år siden, jeg har anset Generalkonferensen for at være Guds stemme. — 17MR 216 (1898). {DSSIDSD 52.3}

Den tid er forbi, da disse mænd skal stå på hellig grund og være som Guds stemme til folket, som vi engang troede, at Generalkonferensen var. GGB 3-4-1901, s.25. {DSSIDSD 52.4}

Der er ikke brug for en ny menighed

Du tager udtalelser fra vidnesbyrdene om prøvetidens afslutning og rystelsen af Guds folk som en opfordring til at gå ud fra menigheden, så et renere og helligere folk vil opstå. Dette glæder fjenden... Hvis mange antager disse synspunkter, som du udbreder, taler om dem og handler efter dem, vil vi få en af de største fanatiske bevægelser, der nogen sinde har været blandt syvende-dags adventister. Og det er netop, hvad Satan ønsker. — 1SM 179 (1890). {DSSIDSD 53.1}

Jeg ved, at Herren elsker sin menighed. Den skal ikke splittes op i uafhængige fraktioner. Der er intet spor af fornuft i dette; der er slet intet grundlag for noget sådant. — 2SM 63, 68, 69 (1893). {DSSIDSD 53.2}

Jeg siger jer, mine brødre, Herren har en velordnetmenighed, som han vil arbejde igennem... Hvis nogen adskiller sig fra Guds organiserede lovlydige folk, eller begynder at veje menigheden på sin menneskelige vægt og fordømme den, kan du være sikker på, at han ikke er ledet afGud. Han er kommet på afveje. — 3SM 17, 18 (1893). {DSSIDSD 53.3}

Gud vil ordne det altsammen

Der er ingen grund til at frygte, at arbejdet ikke skal lykkes. Gud leder værket, og han vil ordne tingene. Hvis der er behov for ændringer i dets ledelse, vil han selv sørge for, at alle fejl bliver rettet. Lad os tro på, at Gud vil bringe det ædle skib, der bærer hans folk, sikkert i havn. — 2SM 390 (1892). {DSSIDSD 53.4}

Har Gud ikke en levende menighed? Han har en menighed, men det er ikke den sejrende menighed, det er den kæmpende menighed. Det bedrøver os, at der er medlemmer, der ikke er fejlfri — at der er ugræs blandt hveden... Der findes onder i menigheden, men sådan må det være indtil verdens ende. Menigheden i de sidste dage skal være verdens lys, skønt den er besmittet og demoraliseret. Skønt menigheden er svag, fejlende og behøver at irettesættes, advares og rådgives — er den det eneste på denne jord, der har Kristi fulde opmærksomhed. TM 45, 49 (1893). {DSSIDSD 54.1}

Satans styrker vil aldrig triumfere. Sejren vil følge den tredje engel s budskab. Som anføreren af Herrens hær omstyrtede Jerikos mure, vil Herrens lovlydige folk sejre, og alle fjendtlige kræfter vil blive slået. -TM 410 (1898). {DSSIDSD 54.2}

Nødvendigt at fordele ansvaret

Det vi behøver nu, er reorganisation..vi må begynde forfra og bygge efter et andet princip... {DSSIDSD 54.3}

Vi har mænd, der står som ledere af vore forskellige institutioner — uddannelsesBektoren og de forskellige konferenser i de forskellige stater. Alle disse må være repræsenteret og medbestemmende i de planer, der skal realiseres. Der må være mere end en, to elle tre mænd til at styre hele den store arbejdsmark. Det er en omfattende opgave, og en enkelt mand kan ikke lægge alle planer for det arbejde, der må gøres... {DSSIDSD 54.4}

Jeg ønsker at sige, at Gud ikke har sat nogen kongelig magt iblandt os, der skal kontrollere den ene eller den anden gren af arbejdet. Det har hindret arbejdet meget, at man har forsøgt at kontrollere alting... Der må ske en fornyelse, en reorganisation; komiteerne må have den nødvendige myndighed.6' GCB 3-4-1901, s.25, 26. (6' Fra Ellen Whites åbningstale ved Generalkonferensen i Battle Creek den 2-4-1901) {DSSIDSD 55.1}

Der må oprettes nye konferenser. Det var efter Guds vilje, at der blev oprettet en unionskonferens i Australien... Det er ikke nødvendigt at sende bud til Battle Creek, der ligger tusinder af kilometer borte, for at få råd — og derefter vente på svar i ugevis. De, som er på stedet, skal bestemme, hvad der skal gøres. — GCB 5-4-1901. s- 69,70. {DSSIDSD 55.2}

Generalkonferensen i 1901 samarbejder

Hvem tror I ,har været sammen med os, siden denne konference begyndte? Hvem har skånet os for de vanskelige spørgsmål, der plejer at kommer frem ved et sådant møde? Hvem er gået op og ned ad gangene i denne kirke? Himlens Gud og hans engle. Og de kom ikke for at sønderrive jer, men for at give jer ro i sindet og evne til at tænke rigtigt. De har været iblandt os for at gøre Guds gerning og holde mørkets magter tilbage, så Guds værk kunne blive udført — ikke hindret. Guds engle har arbejdet iblandt os... {DSSIDSD 55.3}

Jeg er aldrig i mig liv blevet så forbavset over noget, som over den vending, der er sket ved dette møde. Dette er ikke vor gerning, men Guds. Jeg har fået vejledning angående dette, men før resultaterne var udarbejdet ved dette møde, forstod jeg ikke denne vejledning. Guds engle er gået op og ned i denne forsamling. Jeg ønsker, at hver eneste af jer skal huske dette — og at Herren har sagt, at han vil læge sit folks sår. — GCB 25-4-1901, s.463, 464. {DSSIDSD 56.1}

Under Generalkonferensen virkede Gud mægtigt for sit folk. Hver gang jeg tænker på dette møde, føler jeg en hellig alvor, og en dyb taknemmelighed i mit hjerte. Vi har mærket vor Herres og Forløsers faste fodtrin. Vi priser hans hellige navn, for han har forløst sit folk. — RH 26-11-1901. {DSSIDSD 56.2}

Det har været nødvendigt at organisere unionskonferenser, for at Generalkonferensen ikke skal diktere, hvad de enkelte konferenser skal gøre. I konferensen skal en, to eller seks ikke have det afgørende ord; der skal være rådgivende forsamlinger over de enkelte divisioner. 7' Ms 26, 3-4-1903. (7' Nærmere oplysning om de organisatoriske ændringer, der blev vedtaget ved Generalkonferensens møde i 1901 findes i Seventh-dayAdventist Encyclopedia (vol. 10 of the Commenlary Reference Series), revideret udgave, 5.1050-1053.) {DSSIDSD 56.3}

Tilliden til SDA-organisation genopbygget

Vi kan ikke på dette tidspunkt forlade den grundvold, Gud har lagt. Vi kan ikke opbygge en ny organisation. Det ville være frafald fra sandheden. — 2SM 390 (1905). {DSSIDSD 57.1}

Det er blevet mig pålagt at sige til adventister i hele verden, at Gud har kaldet os som et folk til at være hans særlige sendebud. Han har bestemt, at menigheden på jorden skal være fuldstændigt forenet i Hærskarers Herres Ånd og visdom lige til tidens ende. — 2SM 397 (1908). {DSSIDSD 57.2}

Når en lille gruppe af de mænd, der har ansvaret for Guds værk, somme tider i Generalkonferensens navn prøver på at gennemføre fejlagtige planer, der ville begrænse arbejdet, har jeg sagt, at jeg ikke længere kunne anse Generalkonferensens stemme, der var repræsenteret af disse få mænd, for Guds stemme. Men det vil ikke sige, at sådanne beslutninger, der tages af en lovligt indkaldt Generalkonferens, hvor repræsentanter fra alle dele af arbejdsområderne er repræsenteret, ikke skal respekteres. {DSSIDSD 57.3}

Gud har bestemt, at når repræsentanter fra alle dele af verden er forsamlet til Generalkonferens, skal de have autoritet. At lade en enkelt mands eller en lille gruppe mænds ideer være enerådende er farligt, for det kan føre til diktatur. Hele den autoritet og indflydelse, Gud skænket sin menighed i de planer, der ved Generalkonferensens møder bliver lagt for værkets fremgang, er givet af ham. — 9T 260, 261. (1909). {DSSIDSD 57.4}

Gud har givet sin menighed en særlig autoritet og magt, som ingen har ret til ikke at tage hensyn til eller at foragte. Den, der gør det, foragter Guds stemme. -AA 164 (1911). {DSSIDSD 58.1}

Det er til opmuntring og velsignelse for mig, at Israels Gud stadig leder sit folk, og at han vil blive ved med at gøre det lige til værket er afsluttet.82SM 406 (1911). (8* Fra Ellen Whites sidste budskab til adventmenigheden ved Generalkonferensens møde. De trøstende ord blev læst ved Generalkonferensens møde 27-5-1913 afpræs;denten forGC br. A. G. Daniells.) {DSSIDSD 58.2}

En udtalelse af Ellen G. White

Jeg fortalte hende, (str. Linda Scott), hvordan min mor betragtede den sidste menigheds erfaring, og at hun sagde, at Gud ikke ville tillade et sådant frafald i denne menighed, at en anden ville opstå. — Brev fra W. C. White til E. E. Andross 23-5-1915, White Estate Correspondence File. {DSSIDSD 58.3}

Stadig behov for åndelig vækkelse

En dag ved middagstid sad jeg og skrev om det arbejde, der kunne være blevet udført ved den sidste Generalkonferens (1901), hvis de ledende brødre havde fulgt Guds vilje. De, der

havde fået stort lys, havde ikke vandret i lyset. Ved mødets afslutning var der ikke sket noget afgørende. Mennesker ydmygede sig ikke for Gud, som de burde have gjort, og derfor kom Helligånden ikke over dem. {DSSIDSD 58.4}

Da jeg havde skrevet det, mistede jeg bevidstheden, og jeg syntes at være vidne til en scene i Battle Creek. {DSSIDSD 59.1}

Vi var samlet i kirken. Der blev holdt bøn, sunget salmer og atter holdt bøn. Alvorlige bønner blev opsendt, og vi mærkede, at Helligånden var os nær... Ingen syntes at være for stolt til oprigtigt at bekende sine synder, og de, der var mest villige til at gøre det, var indflydelsesrige mænd, som ikke tidligere havde haft mod til at bekende deres synder. {DSSIDSD 59.2}

Der var en glæde som aldrig før i denne kirke. {DSSIDSD 59.3}

Så vågnede jeg, og et øjeblik kunne jeg ikke huske, hvor jeg var. Jeg holdt stadig min pen i hånden. Disse ord blev talt til mig: „Sådan kunne det have været. Dette ventede Herren på at gøre for sit folk. Hele himlen ventede på at vise nåde.“ Jeg tænkte på, hvor vi kunne have været i dag, hvis der var blevet arbejdet alvorligt ved den sidste Generalkonferens. — 8T 104,106. 5-1-1903. {DSSIDSD 59.4}

For nylig er der i syner om natten blevet vist mig noget, der har gjort et dybt indtryk på mig. Der syntes at være en stor bevægelse — en vækkelse mange steder. Vort folk arbejdede enigt sammen som svar på Guds kaldY — TM 515 (1913). (9’ Fra Ellen Whites første budskab til Generalkonferensens møde i 1913.) {DSSIDSD 59.5}

Guds tålmodighed med sit folk

Menigheden er kommet sørgeligt til kort hvad angår opfyldelse af Frelserens forventninger; og dog har han ikke trukket sig tilbage fra sit folk. Han bærer stadig over med dem — ikke på grund af noget godt hos dem — men for at hans navn ikke skal blive vanæret over for sandheds og retfærdighedens fjender, og for at onde magter ikke skal triumfere over Guds folks undergang. Herren har længe båret over med deres egensindighed, vantro og tåbelighed. Han har opdraget dem med en vidunderlig tålmodighed. Hvis de vil adlyde hans anvisninger, vil han rense deres dårlige tilbøjeligheder bort, frelse dem med en evig frelse og gøre dem til sande beviser for sin magt og nåde. — ST 1311-1901. {DSSIDSD 60.1}

Vi bør erindre, at skønt menigheden er svag og fejlende, er den det eneste på denne jord, som har Kristi udelte interesse. Han våger over den med utrættelig omsorg og styrker den med sin Helligånd. — 2SM 396 (1902). {DSSIDSD 60.2}

Gud samarbejder med dem, der er tro imod ham

Vor Herre Jesus vil altid have nogle udvallgte, der er tro mod ham. Da det jødiske folk forkastede Livets Fyrste, tog han Guds rige fra dem og gav det til hedningerne. Gud vil fortsætte at arbejde efter dette princip i alle grene af sit værk. {DSSIDSD 60.3}

Når en menighed er utro mod Herrens ord, kan han ikke længere samarbejde med den — uanset hvor høj og hellig dens kaldelse har været. {DSSIDSD 60.4}

Så vælger han andre til at bære vigtige ansvar. Men hvis de heller ikke renser deres liv fra alt ondt og lever efter rene, hellige principper i alle ting, vil Herren revse dem alvorligt og ydmyge dem — og hvis de ikke omvender sig, vil han forlade dem og gøre dem til skamme. — 14MR 102 (1903). {DSSIDSD 61.1}

Dømt af det lys, der er blevet skænket

Syvende Dags Adventistmenigheden skal vejes på Himlens vægt. Den vil blive bedømt ud fra de privilegier og anledninger, den har haft. Hvis dens åndelige erfaring ikke står mål med de privilegier, som Kristus med en uendelig pris har købt, hvis de velsignelser, den har modtaget, ikke har sat den i stand til at udføre den gerning, den har fået betroet, vil dommen blive „fundet for let.“ Menigheden vil blive dømt ud fra det lys og de anledninger, den har fået... {DSSIDSD 61.2}

Højtidelige advarsler, der er resulteret i ødelæggelse af højt værdsatte midler 10* til at tjene, siger til os. (10“ Battle Creek Sanatorium, verdens største og bedst kendte sanatorium, brændte ned til grunden den 18. februar 1902. Derefter fulgte Review and HeraIds Publishing Associations ødelæggelse — også ved en ildebrand — den 30. december 1902.) „Husk derfor på, hvorfra du er faldet, og omvend dig, og gør de gerninger, du først gjorde.“ Åb2,5... {DSSIDSD 61.3}

Menigheden er gennemsyret af frafald, og hvis den ikke omvender sig, vil den høste frugterne af sine gerninger og føle afsky for sig selv. Når den modstår det onde og vælger det gode, når den ydmygt søger Gud, og når op til de høje mål, som Kristus har kaldet den til, når den står på den evige sandheds grund og tager fat på de opgaver, som Gud har givet den, vil den blive helbredt. Den vil fremstå i sin gudgivne enkelhed og renhed, adskilt fra verden, og forkynde den sandhed, som har frigjort den. Og da vil dens medlemmer virkelig være Guds udvalgte repræsentanter. — 8T 247251 (21-4-1903). {DSSIDSD 61.4}

Israels historie er en advarsel til os

I de sidste dage vil Guds menighed blive udsat for akkurat de samme farer, som det gamle Israel var udsat for. De, der ikke vil tage imod Guds advarsler, vil blive udsat for de samme farer som det gamle Israel, og på grund af vantro vil de ikke gå ind til Guds hvile. Det gamle Israel kom ud for ulykker på grund af deres vanhellige hjerter og deres stædighed. Deres endelige forkastelse som en nation var resultatet af deres egen vantro, selvtilstrækkelighed og

åndelige blindhed, deres hjerters hårdhed og det, at de ikke omvendte sig. Deres historie er et faresignal for os. {DSSIDSD 62.1}

Se til, brødre, at der aldrig i nogen af jer skal være et ondt, vantro hjerte, , så der sker &afakl &a den levende Gud, ... for vi har del i Kristus, hvis vi indtil det sidste holder urokkeligt fast ved den tillid, vi havde i begyndelsen. Hebr 3, 12.14. — Brev 30, 1895. {DSSIDSD 62.2}

Den kæmpende menighed er ufuldkommen

Den kæmpende menighed er ikke den sejrende menighed, og jorden er ikke himlen. Menigheden består af fejlende, ufuldkomne mænd og kvinder, der er elever i Kristi skole, hvor de skal undervises, lære lydighed og forberede sig til dette liv og det fremtidige, evige liv. — ST 4-1-1883. {DSSIDSD 63.1}

Nogle synes at tro, at når de kommer ind i menigheden, vil de få alle deres forventninger opfYldt og kun møde rene og fuldkomne mennesker. De er nidkære i troen, og når de opdager fejl ved menighedens medlemmer, siger de: „Vi forlod verden for at undgå mennesker med en dårlig karakter, men der er også fejl her.“ Og så spørger de ligesom tjenerne i lignelsen: „Hvor kommer ukrudtet &a?“ Men vi burde ikke blive skuffede, for Herren har ikke lovet os, at menigheden skulle være fuldkommen; og uanset, hvor nidkære vi er, kan vi ikke gøre den kæmpende menighed lige så ren som den sejrende menighed. — TM 47 (1893). {DSSIDSD 63.2}

Den sejrende menighed vil være tro og ligne Kristus

Snart skal værket afsluttes. De medlemmer af den kæmpende menighed, der har været tro, vil blive den sejrende menighed. — Ev 707 (1892), {DSSIDSD 63.3}

Kristi liv flød over med et guddommeligt budskab om Herrens kærlighed, og det var hans inderlige ønske at vise andre denne kærligheds rigdom. Hans ansigt lyste af medlidenhed og hans væsen bar præg af ynde, ydmyghed, sandhed og kærlighed. Hvert eneste medlem af den kæmpende menighed må eje de samme dyder, hvis det skal være med i den sejrende menighed. — FE 179 (1891). {DSSIDSD 63.4}

Kapitel 5 - Guds folks åndelige liv

Et dobbelt liv

I denne tid lige før Kristi komme i himlens skyer skal der gøres et arbejde af samme art, som det Johannes Døber udførte. Gud kalder mænd, der vil berede et folk, som kan bestå på Guds store dag... For at forkynde som Johannes gjorde, må vi have en åndelig erfaring, der ligner hans. Det samme værk må ske i os. Vi må betragte Gud — og idet vi gør det, tabe os selv af syne. — 8T 332, 333 (1904). {DSSIDSD 65.1}

At leve med Gud vil forædle vor karakter og vort liv. Mennesker vil mærke på os, at vi har været sammen med Jesus som de gjorde det på de første disciple. Dette vil give arbejderen en styrke, som intet andet kan give. Han må ikke tillade sig selv at gå glip af denne styrke. Vi må leve et dobbelt liv — et liv med tanke og handling og et med stille bøn og alvorligt arbejde. — MH 512 (1905). {DSSIDSD 65.2}

Bøn og arbejde, arbejde og bøn skal være dit liv. Du må bede, som om hele dit arbejde afhænger af Gud, og arbejde, som om alt beror på dig. — 4T 538 (1881). {DSSIDSD 65.3}

Intet menneske kan nogensinde føle sig tryg uden at bede. — GC 530 (1911). {DSSIDSD 66.1}

Den, der ikke gør andet end at bede, vil snart holde op med at bede. — SC 101 (1892). {DSSIDSD 66.2}

Fast forankret i Kristus

Der kommer en storm, der vil afsløre hvilken slags tro hvert eneste menneskes ejer. Hvis de troende ikke bliver fast forankret i Kristus nu, vil de blive vildledt af en eller anden vildfarelse. — Ev 361,362 (1905). {DSSIDSD 66.3}

Det ville være gavnligt for os at tilbringe en time om dagen med at betragte Jesu liv. Vi skulle overveje det punkt for punkt og i fantasien søge at forstille os hver scene, især de afsluttende. — DA 83 (1898). {DSSIDSD 66.4}

Vort eneste forsvar mod det onde er, at troen på Kristi retfærdighed bor i vore hjerter. Hvis vi ikke har en levende forbindelse med Gud, vil vi aldrig kunne modstå de vanhellige følger af egenkærlighed, selvtilfredsstilleise eller fristelser W at synde. Vi kan aflægge mange dårlige vaner og skille os fra Satans selskab; men uden en levende forbindelse med Gud og en stadig overgivelse til ham vil vi lide nederlag. Hvis vi ikke har et personligt forhold til og en stadig forbindelse med Kristus, er vi i fjendens vold og vil ende med at gøre hans vilje. — DA 324 (1898). {DSSIDSD 66.5}

Kristus som korsfæstet skal være det emne, der beskæftiger vore tanker, som vi taler om og glæder oS inderligt over. — SC 103, 104 (1892). {DSSIDSD 67.1}

Dannet af Helligånden

Det menneskelige hjerte vil aldrig blive lykkeligt, før det J1ar overgivet sig til at blive formet af Guds Ånd. Anden danner den genfødte sjæl efter Kristi billede. Ved dens indflydelse forvandles fjendskab mod Gud til tro og kærlighed, og stolthed til ydmyghed. Sjælen fatter sandhedens skønhed, og Kristus bliver æret ved en ophøjet og fuldkommen karakter. — OHC 152 (1896). {DSSIDSD 67.2}

Dette er ikke et udslag af vor natur, vor evner, vort sind eller vore naturlige tilbøjeligheder. Vi behøver time for time at blive ledet af Guds Ånd.PP 421 (1890). {DSSIDSD 67.3}

Ånden oplyser vort mørke og vor uvidenhed og hjælper os i alle henseender. Men sindet må hele tiden række ud efter Gud. Hvis verdsligheden får lov til at råde — hvis vi ikke har noget ønske om at bede eller være i forbindelse med al styrkes og visdoms kilde, vil Ånden ikke blive hos os. — OHC 154 (1904). {DSSIDSD 67.4}

Bibelstudium en nødvendighed

Intet hjerte, der er blevet renset, kan bevares rent uden daglig tilførsel af Ordets salt. Hvis guddommelig nåde ikke modtages hver dag, kan intet menneske forblive omvendt. — OHC 215 (1897). {DSSIDSD 68.1}

Lad Guds Ord bevare din tro. Grib fast om det levende vidnesbyrd — om sandheden. Tro på Jesus som din personlige Frelser. Han har været og vil altid være den evige Klippe. — Ev 362 (1905). {DSSIDSD 68.2}

De kristne skulle berede sig for det, der snart vil komme over verden som en mægtig overraskelse og denne beredelse skal ske ved flittigt studie af I Guds Ord og ved at forme deres liv efter dets lære. — PK 626 (ca. 1914). {DSSIDSD 68.3}

Kun den, der har styrket sit sind ved Bibelens sandheder, vil bestå i den sidste store konflikt. GC 593, 594 (1911). {DSSIDSD 68.4}

Kun den, der flittigt har studeret Skriften og har fået kærlighed til sandheden, vil blive bevaret fra det mægtige bedrag, verden vil blive indfanget i. GC 625 (1911). {DSSIDSD 68.5}

Vort folk trænger til at forstå Guds hemmeligheder. Det er nødvendigt for dem at have et grundigt kendskab til de sandheds-principper, der er åbenbaret, hvis de skal blive bevaret igennem det, der vil komme over verden. Og det vil bevare dem fra at blive revet med af falske læresætninger. 5T 273 (1885). {DSSIDSD 68.6}

Gem Guds Ord i dit sind

Flere gange om dagen bør kostbare, gyldne øjeblikke indvies til bøn og studie af Skriften. Selve det at genkalde et skriftsted i tankerne kan bevare sjælens liv. 4T 459 (1880). {DSSIDSD 69.1}

Guds dyrebare Ord er vejledning for unge, der ønsker at være tro mod himlens Konge. De bør studere Skriften, lære skrifsteder udenad og vide, hvad Gud har sagt. — ML 315 (1887). {DSSIDSD 69.2}

Gør Skriften til en mur omkring dig, og du skal erfare, at verden ikke kan nedbryde den. Gem skriftsteder i din erindring, og når Satan kommer med sine fristelser, sig da straks til ham: „Der står skrevet.“ På denne måde mødte og modstod vor Herre Satans fristelser. — RH 10-4-1888. {DSSIDSD 69.3}

Indprent Kristi dyrebare ord i dit sind. De er langt mere værd end sølv og guld. 6T 81 (1900). {DSSIDSD 69.4}

Hav en lommebibel hos dig, når du arbejder, og benyt enhver anledning til at lære dens dyrebare løfter udenad. — RH 27-4-1905. {DSSIDSD 69.5}

Der vil komme en tid, da mange vil blive berøvet Guds skrevne Ord. Men hvis dette Ord er skrevet i Vor erindring, kan ingen tage det fra os. — MR 760 24 (1906). {DSSIDSD 69.6}

Studer Guds Ord. Gem dets dyrebare løfter i hjertet, så du, når vore bibler bliver taget fra os, stadig har Guds Ord. — 10 MR 298 (1909). {DSSIDSD 70.1}

Åbenbaringen 14 er et anker for Guds folk

I disse sidste dage er det vor pligt virkelig at kende den første, anden og tredje engels budskab. Alt, hvad vi gør, bør være i overensstemmelse med Guds Ord. De tre engles budskaber er nøje forbundet — og de er åbenbaret i Åbenbaringens fjortende kapitel fra det sjette vers til kapitlets afslutning.3 MR 68 (1896). {DSSIDSD 70.2}

Mange, der har taget imod den tredje engels budskab, har ingen erfaring i de to første budskaber. Det forstod Satan, og hans onde øjne var fæstet på dem for at få dem til at falde. Men den tredje engel henledte deres opmærksomhed på det Allerhelligste, og de, der havde haft erfaringen med de to første budskaber, viste dem vejen til den himmelske helligdom. Mange fik øje på den fuldkomne harmoni i englenes budskaber, tog glade imod dem og fulgte ved tro Jesus ind i den himmelske helligdom. Det blev vist mig, at disse budskaber er som et anker for Guds folk. De, der tager imod dem og forstår dem, vil blive bevaret, så Satans bedrag ikke skal rokke dem. — EW 256 (1858). {DSSIDSD 70.3}

Opdrag dit sind til at tro på Guds Ord

Den, der føler sig fri til at sætte spørgsmålstegn ved Guds Ord og tvivle, hvis der er den mindste anledning til det, vil finde, at det vil blive en frygtelig kamp at bevare troen, når vanskelighederne kommer. Det vil blive næsten umuligt at overvinde den magt, der binder det sind, som er opdraget til at tvivle — for denne vane har indfanget sjælen i Satans snarer og gjort den ude af stand til at sprænge det frygtelige net, der er blevet spundet tættere og tættere omkring den. {DSSIDSD 70.4}

Den, der vælger at tvivle, indbyder Satans tjenere. Det eneste håb for den, der har vænnet sig til at tvivle, er at kaste sin hjælpeløse sjæl på Frelseren og overgive sin vilje og sit liv til ham som et barn, så han kan blive bragt ud af mørket til Guds underfulde lys. Et menneske ejer ikke i sig selv den kraft, der kan fri ham af Satans snare. Den, der vænner sig til at tvivle og kritisere, bliver stadig mere vantro. — Ms 3, 1895. {DSSIDSD 71.1}

Beredelse for fremtidige prøvelser

Kristi tjenere skal ikke forberede, hvad de vil sige, når de stilles for retten for deres tros skyld. Deres forberedelse skal ske ved daglig at gemme Guds Ords dyrebare sandheder i hjertet, næres af Kristi lære og ved at styrke deres tro ved bøn. Når de da bliver bragt for retten, vil Helligånden minde dem om netop de sandheder, der vil nå deres tilhøreres hjerter. Netop når de mest behøver det, vil Gud lade dem komme i tanker om den viden, de har opnået ved flittigt studie. — CSW 40, 41 (1900). {DSSIDSD 71.2}

Når trængselstiden kommer, vil der blandt dem, der nu prædiker for andre, være mænd som ved at undersøge de ting, de anser for rigtige, vil indse, at de ikke kan give nogen gyldig grund for mange af dem. Først når de bliver prøvet på denne måde, vil de mdse deres store uvidenhed. Og mange i menigheden: de:- tager det for givet, at de ved, hvad de tror på, vil først, når striden opstår, opdage deres egen svaghed. Når de bliver skilt fra deres trosfæller og tvunget til at stå alene for at gøre rede for deres tro, vil de blive forbavset over at opdage hvor forvirrede ideer de har om det, de har modtaget som sandhed.“ — 5T 707 (1889). {DSSIDSD 71.3}

Hav styr på din moral

Det er meget værd at kunne give grunde for sin tro, men hvis sandheden ikke stikker dybere end dertil, vil din sjæl aldrig blive frelst. Ifjertet må renses for al moralsk fordærvelse. — OHC 142 (1893). I {DSSIDSD 72.1}

Kun få forstår, at det er deres pligt at øve kontrol over deres tanker og fantasier. Det er vanskeligt at holde tankerne samlet om nyttige emner. Men hvis tankerne ikke beskæftiger sig med det rigtige, kan troen Ikke vokse i hjertet. Hvis sindet ikke er optaget af hellige og evige emner, vil det opholde sig ved bagateller og overfladiske ting. Både intellektuelle og moralske kræfter skal trænes, og de vil blive styrket og vokse ved øvelse. — OHC 111 (1881). {DSSIDSD 72.2}

Vi trænger meget til at dyrke rene tanker og styrke vor moral frem for de lavere, sanselige sider af vor natur. Måtte Gud hjælpe os til at vågne op fra vor vane med at tilfredsstille appetitten! — MM 278 (1896). {DSSIDSD 72.3}

Enoks eksempel

Enok vandrede med Gud i tre hundrede år, før han blev forvandlet og taget op til himlen — og verdens tilstand var ikke mere gunstig for dannelsen af en kristen karakter dengang,

end den er i dag. Hvorledes vandrede Enok med Gud? Han vænnede sig til altid at tænke på, at han var i Guds nærhed, og når han kom i vanskelighed, bad han om Guds beskyttelse. {DSSIDSD 73.1}

Han nægtede at gøre noget, der ville krænke Gud. Han havde altid Herren i sine tanker. Han bad: „Herre, lær mig din vej, så jeg ikke fejler. Hvad er din vilje med mig? Hvad kan jeg gøre for at ære dig?“ På den måde gjorde han alting i overensstemmelse med sin himmelske Faders vilje. Hans tanker og hans vilje var ikke hans egne. Han underkastede sig helt sin Faders vilje. {DSSIDSD 73.2}

Enok var en repræsentant for dem, der vil være på jorden og blive forvandlet og taget op til himlen uden at smage døden, når Jesus kommer. ISAT 32 (1886). {DSSIDSD 73.3}

Enok havde de samme fristelser, som vi har. Han levede blandt mennesker, der ikke var mere venligst indstille over for retfærdighed end man er i dag. Den luft, han indåndede, var besmittet af synd og fordærvelse, akkurat som den, vi lever i — og alligevellevede han et helligt liv. Han var ubesmittet af den syndighed, som stadig bredte sig i hans tid: Vi forblive rene og ufordærvede på samme måde. 2T 122 (1868). {DSSIDSD 73.4}

Husk de velsignelser, du har fået i den tid, der er gået

Idet vi ser på vor menigheds historie, hvorledes vi ved hvert fremskridt er nået til vort nuværende standpunkt, kan jeg sige: Gud være lovet! Mit sind fyldes af forundring og tillid til Kristus, når jeg ser, hvad Herren har gjort. Vi har intet at frygte for i fremtiden, undtagen at vi skulle glemme, hvorledes Herren har ledet os — og hvad han har lært os gennem vor erfaring indtil nu. — LS 196 (1902). {DSSIDSD 74.1}

Det er tid til alvorlig eftertanke

Hvis er nogen sinde har været en tid da alvorlig eftertanke var nødvendig for hver de;, der frygter Gud, er det nu, hvor personlig gudsfrygt er så nødvendig. Enhver skulle spørge sig selv: „Hvem er jeg, og hvad er mit arbejde og min mission i denne tid? På hvis side står jeg — på Kristi side eller på fjendens side?“ Lad hvert eneste menneske ydmyge sig for Gud, for netop nu lever vi ganske bestemt på den store forsoningsdag. Netop nu passerer manges liv revy for Gud, for de skal kun sove i deres grave en lille tid endnu. På den dag vil din trosbekendelse ikke hjælpe dig. Det afgørende er, på hvilken side du er. Er sjælens tempel renset for al urenhed? Er mine synder bekendt, og har jeg omvendt mig fra dem, så de kan blive slettet ud? Er jeg for overbærende i min bedømmelse af mig selv? Er jeg villig til at bringe et hvilket som helst offer for den ophøjede kundskab om Jesus Kristus? Føler jeg hele tiden, at jeg ikke tilhører mig selv, men Kristus — at jeg må tjene den Gud, der ejer mig? — Ms 87,1886. {DSSIDSD 74.2}

Vi burde spørge os selv: „Hvad lever jeg for? Hvad arbejder jeg for? Og hvad vil blive resultatet af det altsammen?“ — ST 21-11-1892. {DSSIDSD 74.3}

Lev med dommens dag i tanke

Når jeg ser mennesker i vore byer haste frem og tilbage, spørger jeg mig selv, om de nogen sinde tænker på Herrens dag, der ligger lige foran os. Hver eneste af os burde leve med tanke på den store dag, der snart vil komme over os. — ISAT 25 (1886). {DSSIDSD 74.4}

Vi har ikke råd til at leve uden at tænke på dommens dag; for selvom den har tøvet længe, er den nær nu. Den ligger lige foran os og kommer snart. Ærkeenglens trompet vil snart overraske de levende og opvække de døde. — CG 560, 561 (1892). {DSSIDSD 75.1}

Rede for Kristi komme

Hvis vi ikke nu finder nogen glæde ved at tænke på himmelske ting, og ikke har nogen interesse i at lære Gud at kende eller glæder os over at betragte Kristi karakter — hvis vi ikke føler os tiltrukket af hellighed — kan vi være sikre på, at vort håb om himlen er forgæves. Den kristne s høje mål er at være i fuldstændig overensstemmelse med Guds vilje. Han vil elske at tale om Gud, om Jesus og om det velsignede hjem, som Jesus har beredt for dem, der elsker ham. At studere disse emner, mens sjælen fryder sig over Guds forjættelser, kalder apostlen at smage den kommende verdens kræfter.- 5T 745 (1889). {DSSIDSD 75.2}

Hvis din stilling over for Gud er korrekt i dag,vil du også være rede, hvis Kristus skulle komme i dag. — HP 227 (1891). {DSSIDSD 76.1}

Kapitel 6 - Menighedens livsstil og gerning

Tjenestens og selvopofrelsens ånd

Gud har længe ventet på, at hele menigheden skulle blive besjælet aftjenestens ånd — at hver eneste skulle arbejde for ham ud fra sine evner. Hvis medlemmerne af Guds menigheds udførte deres gerning med af udbrede evangeliet, hvor det er tiltrængt, både hjemme og ude, ville hele verden snart være advaret, og vor Herre Jesus ville komme tilbage til jorden i magt og herlighed. -AA 111 (1911). {DSSIDSD 77.1}

Der er alle vegne en tendens til at erstatte individuelle anstrengelser med organiseret arbejde. Menneskelig visdom er tilbøjelig til at danne foreninger, at centralisere, at opbygge store menigheder og institutioner. De fleste overlader arbejdet for de trængende til velgørende institutioner. De unddrager sig kontakt med verden, og deres hjerter bliver kolde. De bliver selvoptagne og uimodtagelige, og deres kærlighed til Gud og mennesker dør. {DSSIDSD 77.2}

Kristus har givet sine efterfølgere et individuelt arbejde — et arbejde der ikke kan gøres af en stedfortræder. At tjene de syge og fattige og bringe evangeliet til de fortabte skal ikke overlades til komiteer eller velgørende organisationer. Evangeliet kræver personlig ansvarlighed, personlig anstrengelse og personlige ofre. — MH 147 (1905). {DSSIDSD 77.3}

„Arbejd indtil jeg kommer“

Jesus sagde: „Arbejd indtil jeg kommer.“ Luk 19,13. Måske er der kun få år tilbage af vort liv, men indtil da må vi udnytte tiden. — RH 21-4-1896. {DSSIDSD 78.1}

Kristus vil, at hver eneste af os skal øve sig i roligt at overveje hans andet komme. V, skal daglig studere hans Ord uden at forsømme vore pligter. — Brev 28,1897. (Se „Observance af the Sabbath,“ iTestimanies for the Church, 6 bd., s.349-368.) {DSSIDSD 78.2}

Jesus sagde, at når han kommer, vil nogle af hans ventende børn være optaget af forretninger. Nogle vil være ved at tilså deres marker, andre vil høste, og andre male kornet. Det er ikke Guds vIlje, at hans udvalgte skal forsømme livets pligter og ansvar og hengive sig til ørkesløse spekulationer eller leve i en religiøs drømmeverden. — Ms 26, 1901. {DSSIDSD 78.3}

Fyld dit liv med alt det gode arbejde, du på nogen måde kan. — 5T 488 (1889). {DSSIDSD 78.4}

Som om hver dag var din sidste

Vi burde våge, bede og arbejde, som om dette var den sidste dag, vi ville få. — 5T 200 (1882). {DSSIDSD 78.5}

Vor eneste sikkerhed er dag for dag at gøre vor gerning — at arbejde, våge og vente, idet vi hvert øjeblik er afhængige af hans styrke, der var død men lever for altid. — Brev 66, 1894. {DSSIDSD 79.1}

Overgiv hver morgen dig selv og dine børn til Gud for dagen, der kommer. Regn ikke med at få flere år endnu; de er ikke dine. Du får en enkelt kort dag. Brug den for din Mester, som om det var din sidste dag på jorden. Læg dine planer frem for Gud, og før dem ud i livet eller opgiv dem, som han i sit forsyn viser dig. — 7T 44 (1902). {DSSIDSD 79.2}

Helligholdsabbatten samvittighedsfuldt

Det er vor himmelske Faders ønske, at helligholdelse af sabbatten skal bevare kundskaben om Gud blandt mennesker. Han ønsker, at sabbatten skallede vore tanker til ham, den sande, levende Gud, og at vi ved at kende ham skal få liv og fred. — 6T 349 (1900). {DSSIDSD 79.3}

Vi skal hele ugen tænke på sabbatten og forberede os til at helligholde den efter budet. Vi skal ikke holde sabbat, blot fordi Guds lov siger det. Vi skal forstå dens åndelige indflydelse på hele vort liv... {DSSIDSD 79.4}

Når vi holder sabbat på den måde, vil det timelige ikke få lov til at fortrænge det åndelige. Ingen af hverdagens pligter vil blive gemt til sabbatten. 6T 353, 354 (1900). {DSSIDSD 79.5}

Der må sørges for livets fornødenheder, de syge må passes og de nødlidende hjælpes. Den, der forsømmer at lindre lidelser på sabbatten, vil ikke blive anset for uskyldig. Guds hellige dag blev til for menneskets skyld, og barmhjertighedsgerninger er helt i harmoni med dens hensigt. Gud vil ikke, at hans skabninger skal lide et eneste øjeblik hverken på sabbatten eller nogen anden dag, hvis det kan forhindres. — DA 207 (1898). {DSSIDSD 80.1}

Vær trofast med tiende og gaver

Tienden er hellig — Gud har sat den til side til sig selv. Den skal bringes til hans skatkammer for at bruges til at understøtte missions arbejderne i deres arbejde... Læs omhyggeligt det tredje kapitel hos Malakias og se, hvad Gud siger om tienden. 9T 249 (1909). {DSSIDSD 80.2}

Det Nye Testamente ændrer ikke loven om tiende, lige så lidt som det ændrer loven om sabbatten. Begges gyldighed anses for givet, og deres dybe åndelige mening forklares. — Cs 66 (1882). {DSSIDSD 80.3}

Herren kalder syvende-dags adventister allt! vegne til at hellige sig selv til ham og gøre deres allerbedste for efter evne at støtte hans værk. Han ønsker, at de skal vise deres påskønnelse af hans velsignelser og deres taknemmelighed for hans nåde ved at give rigelige gaver og ofre. — 9T 132 (1909). {DSSIDSD 80.4}

Det er en dårlig erstatning for at være godgørende, mens man er i live, at være velgørende, når man er død. — 5T 155 (1882). {DSSIDSD 81.1}

Guds værk vil behøve stadig flere midler, idet vi nærmer os tidens afslutning. — 5T 156 (1882). {DSSIDSD 81.2}

I denne verden bliver vi sat på prøve, for at det kan blive afgjort, om vi er egnede for det evige liv. Ingen, hvis karakter er besmittet af egenkærlighed, vil komme ind i himlen. Gud prøver os ved at betro os timelige besiddelser, for at vor brug af disse kan vise, om han kan betro os de evige rigdomme. — Es 22 (1893). {DSSIDSD 81.3}

Opret nye institutioner

Nogle vil måske sige: „Hvis Herren kommer snart, hvilken grund er der så til at oprette skoler, sanatorier og fødevarefabrikker? Og hvorfor skal vore unge have en uddannelse?“ {DSSIDSD 81.4}

Det er Guds vilje, at vi stadig skal udvikle de talenter, han har betroet os. Og det kan vi ikke gøre uden at bruge dem. At Kristus snart vil komme skal ikke få os til at lade være med at gøre noget: Det skal tværtimod få os til at gøre alt, hvad vi på nogen måde kan, for menneskehedens bedste. MM 268 (1902). {DSSIDSD 81.5}

Et stort arbejde skal gøres i hele verden. Lad ingen mene, at fordi enden er nær, skal der ikke gøres nogen særlig anstrengelse for at opbygge de forskellige institutioner, som værket behøver“. Først når den tid kommer, da Herren byder os ikke at bygge kirker og oprette skoler, sanatorier og forlag, skal vi folde vore hænder og lade ham afslutte værket, men nu har vi mulighed for at vise vor nidkærhed for Guds sag og vor kærlighed til mennesker. — 6T 440 (1900). {DSSIDSD 81.6}

Lægemissionsarbejdet

Når religiøs aggression undergraver vor nations frihed, vil de, der holder fast ved samvittighedsfriheden, være ilde stillet. For deres egen skyld skulle de, mens de har mulighed for det, lære, hvad sygdomme skyldes, og hvordan man forhindrer og kure:er dem. Den, som gør dette, vil finde en arbejdsmark alle vegne. Der vil altid være nok af lidende, som behøver hjælp — ikke blot blandt vore egne medlemmer, men i høj grad blandt dem der ikke kender sandheden. — OH 506 (1892). ‘ {DSSIDSD 82.1}

Jeg ønsker at sige jer, at snart vil der ikke blive udført andet missionsarbejde end lægemissionens. — OH 533 (1901). {DSSIDSD 82.2}

Guds folk værdsætter deres helbred

Det blev vist mig, at sundhedsreformen var en del af den tredje engels budskab — og at den var lige så nøje forbundet med dette, som armen er med det menneskelige legeme. -1 T 486 (1867). {DSSIDSD 82.3}

Vi må fremstille nydelsen af te, kaffe, tobak og alkohol som syndig selvtilfredsstillelse. Vi kan ikke ligestille kød, æg, smør, ost og andre fødemidler med disse. De skal ikke særligt fremhæves i vort budskab. Men de førstnævnte — te, kaffe, tobak, øl, vin og alle stærke drikke skal ikke nydes med mådehold; man skal helt holde op med at nyde dem. — 3SM 287 (1881). {DSSIDSD 82.4}

Sand afholdenhed lærer os helt at afstå fra alt hvad der er skadeligt og at bruge det, der er sundt mådeholdent. — PP 562 (1890). {DSSIDSD 83.1}

Frisk luft, solskin, afholdenhed, hvile, motion, en passende diæt, vandbehandling og tro på guddommelig hjælp — det er de sande lægemidler. — MH 127 (1905). {DSSIDSD 83.2}

Hvad som helst, der forringer helbredet ned sætter ikke alene den fysiske styrke — det skader også de mentale og moralske evner. Enhver usund vane gør det sværere at skelne mellem godt og ondt, og derfor bliver det vanskeligere at modstå det onde. — MH 128 (1905). {DSSIDSD 83.3}

Vend tilbage til den naturlige diæt

Gud prøver skridt for skridt at lede os tilbage til hans oprindelige spiseseddel. Mennesket skulle leve af jordens produkter. De, der venter på Herrens komme, vil efterhånden opgive at spise kød. Vi må altid holde os endens tid for øje og arbejde støt hen imod den. — OH 450 (1890). {DSSIDSD 83.4}

Der skulle ske større reformer blandt de mennesker, som siger, at de venter på Kristi snare komme. Sundhedsreformen skal gøre en gerning blandt vort folk, som endnu ikke har fundet sted. Mange, der burde være klar over, at det er farligt at spise kød, fortsætter med det og bringer derved deres fysiske, mentale og åndelige sundhed i fare. — RH 27-5-1902. {DSSIDSD 83.5}

Det er tid at faste og bede

Fra i dag og til tidens afslutning skulle Guds folk være mere alvorlige og mere lysvågne. De skal ikke stole på deres egen forstand, men på deres Leders visdom. Dage burde sættes til side til bøn og faste. Måske skal man ikke lade helt være med at spise, men spis kun lidt, og kun den enkleste føde. — CD 188, 189 (1904). {DSSIDSD 84.1}

Den sande faste, der må anbefales til alle, består i at afstå fra al stimulerende føde og at spise fornuftigt af den sunde, enkle føde, som Gud så rigeligt har skænket os. Mennesker skulle tænke meget mindre på, hvad de skal spise og drikke — og meget mere på den åndelige føde, der kommer fra himlen og vil oplyse og styrke deres religiøse erfaring. — MM 283 (1896). {DSSIDSD 84.2}

Gudsfrygtens surdej har ikke fuldstændig mistet sin kraft. N år menigheden er mest nedbøjet 0(; i den største fare, vil den lille flok, der vandrer i lyset, sukke og græde over de

afskyelige ting, der sker i landet. Men de vil særlig bede for menigheden, fordi dens medlemmer følger verdens skikke. — 5T 209, 210 (1882). {DSSIDSD 84.3}

Fuldstændig tillid til Gud

Somme tider går noget galt på grund af arbejdere, der ikke er helligede. Du græder måske over resultaterne, men du skal ikke bekymre dig. Vor velsignede Mester holder selv opsyn med sit værk. Det eneste, han beder om, er, at arbejderne skal komme til ham for at få deres ordrer og adlyde hans anvisninger. Han bærer alle dele på sit hjerte — vore kirker, missioner, sabbatsskoler og institutioner. Hvorfor da bekymre sig? I vor store længsel efter, at menigheden skal blive fyldt med Guds Ånd, skal vi alligevel have fuldstændig tillid til Herren... {DSSIDSD 85.1}

Lad ingen overanstrenge sine gudgivne evner i et forsøg på at forcere Herrens værk. Menneskelige anstrengelser kan ikke fremskynde værket — vi skal samarbejde med mægtige himmelske væsener... Selvom alle de arbejdere, der nu bærer de tungeste byrder, blev lagt til hvile, ville Guds værk blive ført videre. — 7T 298 (1902). {DSSIDSD 85.2}

Familieandagt

Saml dine børn til andagt morgen og aften -læs Guds Ord og syng hans pris. Lad dem lære Guds lov udenad. — Ev 499 (1904). {DSSIDSD 85.3}

Lad familieandagten være korte og åndsfyldte. Lad ikke dine børn eller noget andet medlem af familien frygte den, fordi den er kedelig. Når der bliver læst lange kapitler og holdt lange bønner, bliver den dyrebare stund trættende, og det vil føles som en befrielse, når den er forbi... {DSSIDSD 85.4}

Vælg et sted i Bibelen, der er interessant og letforståeligt; nogle få vers er nok til at give en lektie, der kan studeres og praktiseres dagen igennem. Der kan stilles spørgsmål, og gøre nogle få interessante bemærkninger — eller man kan ud fra hændelse kort at belyse noget. Der skulle synges mindst nogle få vers af en åndelig sang, og den bøn, der holdes skal være kort og tydelig. Den, der holder bøn, skal ikke bede om alt muligt, men bruge enkle ord og prise og takke Gud. — CG 521, 522 (1884). {DSSIDSD 86.1}

Vær på vagt over for omgang med verden

„Derefter så jeg en anden engel stige ned fra himlen med stor magt, og jorden oplystes af dens glans. Den råbte med kraftig røst: Faldet, ja, faldet er det store Babylon, det er blevet bolig for dæmoner, skjul for alle urene ånder, skjul for alle urene fugle og skjul for alle urene og afskyelige dyr. For alle folkeslag har drukket af hendes utugts harmes vin, jordens konger har bedrevet utugt med hende, og jordens købmænd er blevet rige af hendes overdådige vellevned.“ Mens dette budskab lyder _ mens sandhedens forkyndelse skiller mennesker l to grupper, skal vi som Guds trofaste vægtere forstå hvilken stilling vi bør indtage. Vi skal ikke slutte os til verdens mennesker, så vi bliver smittet af deres ånd, og vort åndelige klarsyn blive

forvirret, så vi ser på dem, der har sandheden og er Guds vidner med deres øjne. Men vi skal heller ikke være som farisæerne og føle os hævet over dem. EGW 88 1161 (1893). {DSSIDSD 86.2}

De der våger og venter på, at Kristus skal komme i himlens skyer, vil ikke deltage i verdslige sammenkomster blot for deres egen fornøjelse. Ms 4,1898. {DSSIDSD 87.1}

Det er ikke Guds vilje, at vi ved kontrakter, partnerskab eller forretningsforbindelser skal binde os til mennesker, der ikke deler vor tro. — RH 4-8-1904. {DSSIDSD 87.2}

Vi skal forene os med andre mennesker akkurat så langt, som vi kan gøre det uden at ofre vore principper. Dette betyder ikke, at vi skal tilslutte os deres loger eller foreninger. Men at vi skal fortælle dem, at vi har den største sympati for afholdssagen. — Te 220 (1884). {DSSIDSD 87.3}

Rekreation som Kristus bifalder

Det er de kristnes privilegium og pligt at søge at forfriske deres ånd og styrke deres legeme ved uskyldig rekreation — i den hensigt at bruge deres fysiske og mentale evner til Guds ære. — MYP 364 (1871). {DSSIDSD 87.4}

De kristne har mange kilder til glæde og kan med usvigelig sikkerhed afgøre, hvilke fornøjelser der er lovlige og rigtige. De kan nyde en form for rekreation, der ikke forvirrer sindet eller nedværdiger sjælen — ting der ikke skuffer, nedbryder selvrespekten eller skader arbejdsevnen. Hvis de kan tage Jesus med i det og bevare en andægtig ånd, kan de være helt sikre. — MYP 38 (1884). {DSSIDSD 87.5}

Vi bør lede vore sammenkomster og selv opføre os sådan, at vi, når vi går hjem, kan have en god samvittighed over for Gud og mennesker og være sikre på, at vi ikke på nogen måde har såret dem, vi har været sammen med — eller haft en dårlig indflydelse på dem... {DSSIDSD 88.1}

Enhver fornøjelse, som du kan bede Gud velsigne, vil ikke være farlig. Men fornøjelser, der gør dig uskikket til at bede alene eller sammen med andre, er ikke tilrådelige, men farlige. — MYP 386 (1913). {DSSIDSD 88.2}

Musik der virker opløftende

Da Israels børn vandrede i ørkenen, gjorde de turen fornøjelig ved at synge og spille hellige sange. På samme måde byder Gud sine børn i dag at gøre deres pilgrimsfærd til noget glædeligt. Få ting er bedre egnet til at gemme Hans Ord i erindringen, end netop at gentage dem i sang. Og den slags sange har en vidunderlig magt. De kan dæmpe grove og ukultiverede gemytter. De stimulerer tankerne og vække sympati, de fremmer samarbejde og jage tristhed og bange anelser, der vil fåos til at tabe modet og opgive arbejdet, på flugt. Ed 167, 168 (1903). {DSSIDSD 88.3}

Ved tilbedelsen af Gud i de himmelske sale spil. ler musik en stor rolle, og vi skulle i vor lovsang prøve på så vidt muligt at nærme os den harmoni, der hersker i de himmelske kor... Sangen er lige så vigtig en del af gudstjenesten som bønnen. — PP 594 (1890). {DSSIDSD 88.4}

Brugen af musikinstrumenter er slet ikke noget, skal gøre indsigelse imod. Man brugte sådanne i gamle dage. De tilbedende priste Gud med harpespil, og musikken skal have sin plads i vor gudstjeneste. Ev 500, 501 (1898). {DSSIDSD 89.1}

TV og teater

En af de farligste former for fornøjelse er at gå i teatret. I stedet for at være en skole for dyd og moral, som man så ofte påstår, er de et arnested for umoral. Onde vaner og syndige tilbøjeligheder bliver styrket ved denne form for underholdning. Tarvelige sange, bevægelser, udtryk og forestillinger fordærver fantasien og nedbryder moralen. {DSSIDSD 89.2}

Det unge menneske, der har for vane at gå til sådanne forestillinger, vil få sine principper ødelagt. Der findes ikke i vort land en mere giftig indflydelse for fantasien, et mere effektivt middel til at fortrænge religiøse indtryk og ødelægge smagen for stille glæder og livets nøgterne realiteter end de fornøjelser, TV og teatre byder på. Lysten til at gå i teatret bliver større for hvert besøg, akkurat som trangen til spiritus stimuleres af at drikke. — 4T 652,653 (1881). {DSSIDSD 89.3}

Gud vil ikke velsigne den tid, der tilbringes i teatret eller på baller. Ingen kristen ville ønske at møde døden på et sådant sted. Ingen ville ønske at være der, når Jesus kommer. — MYP 398 (1882). {DSSIDSD 89.4}

De eneste fornøjelser, vi kan føle os sikre ved at deltage i, er dem, der ikke forjager alvorlige og religiøse tanker. Kun, hvor vi kan tage Jesus med os, er det sikkert for os at deltage. — OHC 284 (1883). {DSSIDSD 89.5}

Klædedragt og smykker

Der er ingen grund til at gøre spørgsmålet om, hvordan vi klæder os, til et spørgsmål om vor religion. Vi har vigtigere ting at tale om. Tal om Jesusog når hjertet er omvendt, vil alt, hvad der ikke er i harmoni med Guds Ord, forsvinde. — Ev 272 (1889). {DSSIDSD 90.1}

Hvis vi er kristne, vil vi følge Kristus, selvom den vej, vi skal vælge, går på tværs af vore naturlige tilbøjeligheder. Det nytter ikke at sige til dig, at du ikke må klæde dig sådan eller sådan. Hvis du elsker disse forfængelige ting, vil det ikke få dig til virkelig at afstå fra dem. Det naturlige hjertes tilbøjeligheder vil komme frem igen. Du må selv have en samvittighed. — CG 429, 430 (1892). {DSSIDSD 90.2}

Jeg beder indtrængende vort folk om at være forsigtige med, hvordan de opfører sig. Følg moden sålangt, som den stemmer med vore sundhedsprincipper. Lad vore søstre klæde sig

enkelt — som mange da også gør — i tøj af god, slidstærk kvalitet, passende for deres alder, og lad ikke spørgsmålet om tøj fyldoptag dit sind. Vore søstre bør klæde sig enkelt og beskedent, og på den måde give verden en levende illustration af Guds nåde i sjælen. 3SM 242 (1897). {DSSIDSD 90.3}

Et menneskes udseende vidner om, hvad der bor i dets hjerte. — 1T 136 (1856). {DSSIDSD 90.4}

Behovet for bøger og blade

Der bør udgives blade og bøger skrevet i det enkleste sprog, der forklarer spørgsmål af vital interesse og udbreder kendskabet til det, der skal komme over verden. — HM 1-2-1890. {DSSIDSD 91.1}

Det første og det andet budskab blev givet i 1843 og 1844, og vi lever nu i tiden for den tredje engels forkyndelse, men alle tre budskabet skal stadig forkyndes... Disse budskaber skal Vi give til verden i bøger og blade og i samtaler. V, skal vise sammenhængen i den profetiske historie — det, der har været, og det, der vil komme. — CW 26, 27 (1896). {DSSIDSD 91.2}

Den usminkede sandhed skal siges i traktater og små blade og spredes som løv om efteråret. — 9T 230 (1897). {DSSIDSD 91.3}

„Patriarker og Profeter," ..Daniels Bog og Åbenbaringen" og ..Den store Strid" behøv_s nu mere end nogen sinde. De skulle udbredes vIdt og bredt — for de sandheder, de indeholder, vil åbne mange blinde øjne. — CM 123 (1905). {DSSIDSD 91.4}

Så længe prøvetiden varer, vil kolportøren kunne arbejde. — 6T 478 (1900). {DSSIDSD 91.5}

Ingen skarpe udfald i vore blade

De der skriver for vore blade, bør ikke komme med _venlige fremstød eller hentydninger, der vil gøre skade, spærre vejen og hindre os i at gøre det, vi skal gøre for at nå alle klasser, også katolikkerne. Det er vor opgave at forkynde sandheden venligt — ikke efter det naturlige hjertes vanhellige tilbøjelighed, så vi siger ting, der minder om den ånd vore fjender har... {DSSIDSD 91.6}

Vi skal ikke bruge grove eller skarpe ord. Lad aldrig noget sådant komme frem i skrift eller tale. Lad det være Guds Ord, der er skarpt og fordømmer. Dødelige mennesker bør skjule sig i Jesus Kristus. — 9T 240, 241, 244 (1909). {DSSIDSD 92.1}

Vi skal fjerne ethvert udtryk i vore skrevne eller mundtlige udtalelse som, hvis det blev citeret alene, kunne forvanskes, så det kom i strid med lov og orden. Alt bør overvejes omhyggeligt, for at vi ikke skal sige ting, der får det til at se ud, som om vi er i strid med vort land og dets love..- Brev 36, 1895. {DSSIDSD 92.2}

Kristendommen kommer ikke til udtryk i voldsomme beskyldninger og fordømmelse. — 6T 397 (1900). {DSSIDSD 92.3}

Tag jer i vare for. mindre betydningsfulde emner

Gud har ikke forbigået sit folk og valgt en enkelt mand her og der som de eneste, der er værdige til at få hans sandhed betroet. Og han giver ikke.en enkelt mand et lys, der er i modstrid med menighedens tro. Mennesker har ved alle reformbevægelser gjort krav på dette... Lad ingen selvsikkert mene at Gud havde givet de,!, et specielt lys frem for deres brødre... {DSSIDSD 92.4}

En får en ny, original ide, der ikke synes at være i strid med sandheden. Han ... betragter den, indtil den forekommer ham enestående smuk og betydningsfuld. Satan har magt til at fremstille tingene i et falsk lys. Til sidst bliver det hans eneste store interesse, som alt andet drejer sig om, og sandheden bliver fortrængt i hans hjerte... {DSSIDSD 93.1}

Tag jer i vare for mindre betydningsfulde emner, der har en tilbøjelighed til at aflede opmærksomheden fra sandheden. Vildfarelse er aldrig uskadelig. Den stiller aldrig tilfreds, men medfører forvirring og frafald. — 5T 291, 292 (1885). {DSSIDSD 93.2}

Læg vægt på enighed, ikke på uenighed

Tusinder af forklædte fristelser lurer på dem, der har sandhedens lys. Det eneste sikre er ikke at tage imod nogen ny læresætning eller tolkning af Skriften uden først at fremlægge den for erfarne brødre. Gør dette med et ydmygt, lærvilligt hjerte og alvorlig bøn, og hvis de ikke ser noget lys i det, bøj dig da for deres dom — for det står vel til, hvor mange giver råd... {DSSIDSD 93.3}

Der vil fremstå mænd og kvinder, som siger, at de har fået nyt lys eller en ny åbenbarelse, der er tilbøjelig til at svække troen på de gamle milepæle. Deres læresætninger kan ikke stå for at prøves ved Guds Ord, men alligevel vil nogle blive bedraget. Man vil sprede falske rygter, og nogle vil blive bedraget... Vi kan ikke være vågne nok over for alle former for vildfarelse, for Satan søger hele tiden at drage mennesker bort fra sandheden. — 5T 293,295,296 (1285). {DSSIDSD 93.4}

Vi må understrege betydningen af enighed. Vi skal ikke forlange, at alle skal tænke ligesom vi, men hvis alle søger Kristi ydmyghed, vil de have Kristi sind. Og så vil der være enighed i Ånden. Brev 15, 1892. {DSSIDSD 94.1}

Jeg opfordrer indtrængende dem, der tror på sandheden, til at være enige med deres brødre. Prøv på ikke at give verden anledning til at sige, at vi er yderliggående og uenige — at nogle siger en ting og andre noget andet. Undgå uenighed. — TM 57 (1893). {DSSIDSD 94.2}

Hvordan man møder kritik

De, der er gået bort fra os, vil komme til vore forsamlinger og prøve på at aflede vor opmærksomhed fra det, Gud vil have gjort. Du kan ikke risikere at vende dig bort fra sandheden til fabler. Prøv ikke på at omvende den, der dadler dit arbejde, men vis, at du har Kristi Ånd, så vil Guds engle give dig ord, der kan nå dine modstandere s hjerte. Hvis de insisterer på at få deres vilje, vil de forstandige i menigheden forstå, at du står på højere grund. Tal således, at det mærkes, at Kristus taler gennem dig. — 9T 148. 149 (1909). {DSSIDSD 94.3}

Ophøj Guds Ord

Hvis vi arbejder på at ophidse menneskers følelser, vil vi opnå alt, hvad vi ønsker — og mere, end vi nogen sinde kan styre. Prædik Ordet behersket g tydeligt. Vi skal ikke se det som vor opgave at skabe ophidselse. Kun Helligånden kan skabe sund begejstring. Lad Herren arbejde og det menneskelige redskab træde varsomt, våge, vente bede og hele tiden se hen til Jesus — ledet og behersket af Helligånden, der er lys og liv. — 2SM 16, 17 (1894). {DSSIDSD 94.4}

Vi må bringe Guds troværdige Ord til menneskene. Når de tager imod dette Ord, vil Helligånden virke — men som jeg har sagt før, vil det ske på en måde, der appellerer til menneskers forstand. I hele vor åndelige virksomhed, når vi taler, og når vi synger, skal det ske med den ro, værdighed og gudsfrygt, der kendetegner ethvert sandt Guds barn. — 2SM 43 (1908). {DSSIDSD 95.1}

Det er gennem Ordet — ikke ved følelser eller sindsbevægelse, vi ønsker at få mennesker til at adlyde sandheden. Kun på Ordet faste grund findes et sikkert ståsted.. — 3SM 375 (1908). {DSSIDSD 95.2}

Kapitel 7 - Om at bo på landet

Skønt alt, hvad Gud skabte var fuldkommen smukt, og der ikke syntes at mangle noget på jorden til at gøre Adam og Eva lykkelige, viste han dem sin store kærlighed ved at plante en speciel have til dem. Noget af deres tid skulle gå med det dejlige arbejde at pleje denne have. Somme tider kom englene på besøg. De lyttede glade til deres anvisninger. Arbejdet var ikke trættende, men behageligt og styrkende. Den smukke have skulle være deres hjem. — 3SG 34 (1864). {DSSIDSD 96.1}

Hvilke livsbetingelser valgte Faderen til sin Søn? Et afsides liggende hjem i Galilæes høje; et hjem, der blev underholdt af ærligt arbejde; et enkelt liv; daglig kamp med vanskeligheder og prøvelser; stille timer til at studere den åbne skriftrulle ved sin moders side; daggry og skumring i den grønne dal; naturens hellige mysterier; st1idiet af skabelsen og forsynet og sjælens forbindelse med Gud — således var betingelserne og mulighederne i Jesu tidlige liv. — MH 365, 366 (1905). {DSSIDSD 96.2}

Ud fra byerne

Forlad byerne så snart som muligt og køb et lille stykke jord, så du kan få en have, hvor børnene kan se blomsterne vokse og lære enkelhed og renhed af dem. — 2SM 356 (1903). {DSSIDSD 96.3}

Ud afbyerne! er budskabet for denne tid. Kaldet lyder til vort folk, at de skal bo milevidt fra de store byer. Et enkelt blik på San Franscisco, som den er i dag, vil få jer til at indse nødvendigheden af at komme ud fra byerne... {DSSIDSD 97.1}

Herren kalder sine børn til at flytte væk fra byerne, for før I aner det, vil ild og svovl regne fra himlen over disse byer. Deres straf vil stå i forhold til deres synder. Når en by bliver ødelagt, skal vort folk Ikke tage let på det og tro, at de, hvis der bliver mulighed for det, skal bosætte sig i den samme ødelagte by... {DSSIDSD 97.2}

Lad enhver, der ønsker at forstå disse ting, læse Åbenbaringens ellevte kapitel. Læs omhyggeligt og se, hvad der skal ske i disse byer. Læs også om de scener, der er beskrevet i det ottende kapitel i samme bog. — MR 1518 (10-5-1906). {DSSIDSD 97.3}

Forældre, der ejer et stykke jord og et komfortabelt hjem, er som konger og dronninger. — AH 141 (1894). {DSSIDSD 97.4}

Arbejdet i byerne skal ske udefra

Som Guds lovlydige folk må vi forlade byerne. Vi må ligesom Enok arbejde i byerne, men ikke bo i dem. — Ev 77,78 (1899). {DSSIDSD 98.1}

Arbejdet i byerne skal ske fra udposter. Herrens sendebud sagde: „Skal byerne ikke advares? Jo, men ikke ved at Guds folk bor i dem. De skal besøge dem for at advare dem om, hvad der skal komme over jorden.“ — 2SM 358 (1902). {DSSIDSD 98.2}

Jeg har i årevis fået specielt lys over, at vi ikke skal oprette centrer for vort arbejde i byerne. Den tummel og forvirring, der hersker i byerne, som skyldes fagforeningerne og strejker, vil være en stor hindring for vort arbejde. — 7T 84 (1902). {DSSIDSD 98.3}

Når uretfærdigheden breder sig i et folk, vil der altid løfte sig en advarende røst, som Lots i Sodoma. Men Lot kunne have sparet sin familie for meget ondt, hvis han ikke havde bosat sig i den fordærvede by. Alt, hvad Lot og hans familie gjorde for Sodoma, kunne de også have gjort, selvom de havde levet et stykke fra byen. — Ev 78 (1903). {DSSIDSD 98.4}

Lige nu vil nogle være nødt til at bo i Chicago, men de skal opbygge arbejdscentrer i landlige omgivelser, hvorfra de kan besøge byen. Det er Herrens vilje, at hans folk skal se sig om og sikre sig beskedne, ikke for kostbare steder som centrer for deres arbejde. Og lidt efter lidt vil de få øje på større steder, som de vil kunne købe til forbavsende lave priser. — Ev 402 (1906). {DSSIDSD 98.5}

Store velsignelser i naturlige omgivelser

Vi siger igen: „Ud afbyerne!“ Tænk ikke, at det er et stort offer at flytte ud i høje og bjerge, men søg efter stille steder, hvor i kan være alene med Gud og lære hans vilje at kende... {DSSIDSD 99.1}

Jeg opfordrer indtrængende vort folk til at gøre det til deres livs mål at søge åndelighed. Kristus står for døren. Derfor siger vi til vort folk: ,,1 skal ikke føle, at det er et afsavn, når i bliver kaldet til at forlade byerne og flytte ud på landet. Store velsignelser venter den, som vil gribe dem. Ved at betragte og studere naturen, Skaberens værk, vil I umærkeligt blive dannet efter det samme billede.“- 2SM 355, 356 (1908). {DSSIDSD 99.2}

Det er lettere at udvikle karakteren på landet

Mange forældre tager til byen med deres børn, fordi de tror, det vil være lettere at tjene til livets ophold der end på landet. Børnene, der ikke har noget at lave, når de kommer fra skolen bliver oplært på gaden. M dårlige kammerater l’;rer de dårlige vaner og får smag for fornøjelser. 5T 232 (1882). {DSSIDSD 99.3}

Send børnene til byernes skoler, hvor alle slags fristelser vil tiltrække og demoralisere dem, og det vil blive ti gange sværere at danne en god karakter både for forældre og børn. FE 326 (1894). {DSSIDSD 99.4}

Det vrimler med fristelser i byerne. Vi skulle lægge vore planer, så vi holder vore unge så langt borte som muligt fra denne fordærvelse. — AH 136 (1902). {DSSIDSD 100.1}

Det er på tide, at vort folk flytter deres familier ud fra byerne til mere tilbagetrukne steder; ellers vil mange både unge og ældre blive indfanget af fjenden. — 8T 101 (1904). {DSSIDSD 100.2}

Ikke en af hundrede familier vil få det bedre fysisk, mentalt eller åndeligt ved at bo i byen. Tro, håb, kærlighed og lykke kan meget bedre findes blandt marker, høje og træer. Tag jeres børn bort fra det, man ser i byen og dens lyde — fra raslende sporvogne og køretøjer — så vil deres sind blive sundere. Det vil blive lettere at lære dem at forstå Guds Ord. — AH 137 (1905). {DSSIDSD 100.3}

Bedre helbred i landlige omgivelser

Det er ikke Guds vilje, at hans folk skal bosætte sig i i byerne, hvor der hele tiden er støj og forvirring. Man burde spare børnene for dette, for hele organismen bliver nedbrudt af det stadige hast-. værk og den evige støj. — 2SM 357 (1902). {DSSIDSD 100.4}

Hvis mange af dem, der bor i byerne og ikke har en grøn plet at se på, men år efter år kun ser snavsede baggårde og sidegader, mure og fortove og en himmel sløret af røg og støv, kunne flytte ud på landet og leve mellem grønne marker, skove, bakker og vandløb under en ren klar himmel og indånde den friske landluft, ville de føle det næsten, som var de kommet i himlen. — MH 191, 192 (1905). {DSSIDSD 100.5}

De fysiske omgivelser i byerne er ofte farlige for helbredet. Den stadige kontakt med sygdom, den tiltagende forurening af luft og vand, uren føde og overfyldte mørke og sundhedsfarlige lejligheder er blot nogle af de mange onder, der findes. Det var ikke Guds vilje, at mennesker skulle bo så tæt sammen i huse og lejligheder i byerne. — MH 365 (1905). {DSSIDSD 101.1}

Dyrk selv det, I behøver

Det er Herrens vilje, at hans folk skal flytte ud på landet, hvor de selv kan eje deres jord og dyrke deres egne frugter og grønsager, og hvor børnene kan komme i direkte kontakt med Guds skaberværk. Mit budskab er: Tag jeres familier ud af byerne! ’- 2SM 357, 358 (1902). {DSSIDSD 101.2}

Herren har atter og atter vist mig, at vore familier skal flytte væk fra byerne ud på landet, hvor de selv kan dyrke det, de behøver — for i fremtiden vil der blive store problemer med at købe og sælge. Vi skulle allerede nu begynde at rette os efter den undervisning, der atter og atter er blevet givet os: Flyt ud af byerne til landlige områder, hvor husene ikke ligger tæt sammen, og hvor I vil være fri for fjenders indblanding. — 2SM 141 (1904). {DSSIDSD 101.3}

Lokale institutioner „lige uden for de store byer“

Udvælg mænd med sund dømmekraft — ikke til at offentliggøre deres hensigter, men til at finde ejendomme i landområder, hvorfra man let kan nå byerne, og som egner sig til små træningscentre for arbejdere og har plads til at have syge i pleje, så trætte mennesker kan lære sandheden at kende. Søg efter sådanne steder lige uden for de store byer, hvor egnede bygninger kan erhverves, enten som gave fra ejerne eller for en rimelig pris ved gaver fra menighederne. Byg ikke i byens støj og uro. — Ev 77 (1909). {DSSIDSD 102.1}

Coranbong, New South Wales

Hvor skal vor australske Bibelskole ligge? ... Hvis skolerne ligger i eller nogle få kilometer fra byerne, vil det være meget vanskeligt at modarbejde indflydelsen af elevernes tidligere uddannelse med hensyn til de ferier og aktiviteter, disse skoler har, som f. eks. hestevæddeløb, væddemål og tilbud om præmier... {DSSIDSD 102.2}

Vi finder det nødvendigt at lægge vore skoler et godt stykke fra byerne, men alligevel ikke så langt væk, at man ikke kan komme ind til dem, arbejde for dem og lade lyset skinne i deres moral1!ke mørke. — FE 310, 313 (1894). {DSSIDSD 102.3}

Alt ved dette sted har gjort et godt indtryk på mig, bortset fra at vi er langt fra de store handelsveje og derfor ikke vil have mulighed for at lade vort lys skinne i det moralske mørke, der som en dødelig skygge hviler over vore store byer. Dette er den eneste indvending, jeg kan komme i tanker om. Men det vil ikke være tilrådeligt at placere vor skole i nogen af de store byer. — 8MR 137 (1894). {DSSIDSD 102.4}

Jeg bliver mere og mere overbevist om, at dette er det rette sted for vor skole, — MR 360 (1894). {DSSIDSD 103.1}

Huntsville, Alabama

Lederne af skolerne i GraysvilleF og Huntsville bør, se hvad de kan gøre for ved disse skoler at oprette industrier, så de af vort folk, der ønsker at forlade byerne, kan få et beskedent hjem uden store omkostninger og tillige finde arbejde. — Brev 25,1902. (1 Ejendommen i Graysville, !ennessee, 75 km nord for Chattanooga bestod af 9 acres jord lige ved en landsby med 200 indbyggere. Skolen flyttede til sin nuværende beliggenhed ved Collegedale i 1916.) {DSSIDSD 103.2}

Det var efter Guds forsyn, at skolen i Huntsville blev købt. Det er et godt sted. i nærheden er der store gartnerier, og eleverne har arbejdet på nogle af dem om sommeren for at tjene til deres skoleophold. — SpT-B(12) 11 (1904). {DSSIDSD 103.3}

Huntsville Skolefarm er et meget smukt sted, og ved sine mere end 300 acres giver den rig anledning til industri og dyrkning af forskellige ting. SpT-B(12x) 13 (1904). {DSSIDSD 103.4}

For nylig blev jeg spurgt: ‚Nille det ikke være godt at sælge skolen ved Huntsville og købe et min drested?“ Det er blevet sagt mig, at denne landbrugsejendom ikke må sælges, og at ejendommen er særlig velegnet for oprettelsen af en skole for de farvede. — SPM 359 (1904). {DSSIDSD 104.1}

Berrien Springs, Michigan

Jeg erfarer, at man tænker på at oprette en skole ved Berrien Springs i det sydvestlige Michigan. Det har glædet mig meget at høre dette sted beskrevet... På et sted som Berrien Springs kan skolen være en anskuelsesundervisning, og det er mit håb, at intet vil komme i vejen for, at denne plan bliver realiseret. — 4MR 407 (12-7-1901). {DSSIDSD 104.2}

Herrens gode hånd har været med vort folk i udvælgelsen af stedet til en skole. Dette sted svarer til de’ råd, der er blevet givet mig med hensyn til, hvor skoler skal placeres. Det er borte fra byerne, der er rigelig jord til agerbrug og plads, så husene ikke behøver at bygges for tæt på hinanden. Og der er nok af jord, som eleverne kan lære at dyrke. — RH 28-1-1902. {DSSIDSD 104.3}

Brødrene Magan og Sutherland har handlet i harmoni med det lys, Gud har givet, da de flyttede vort college fra Battle Creek til Berrien Springs. De har arbejdet hårdt og haft mange vanskeligheder... Gud har været med dem, og han har velsignet deres anstrengelser. — 4MR 260, 261 (1904). {DSSIDSD 104.4}

Stoneham, Massachusetts

Herren har i sit forsyn åbnet vejen, så hans arbejdere kan gå fremad i New England — en arbejdsmark, hvor et meget specielt arbejde skal gøres. Brødrene der har været i stand til at flytte sanatoriet fra Lancaster til Melrose, der ligger meget nærmere ved Boston og alligevel langt nok væk fra den travle by, til at patienterne kan have de bedste muligheder for at genvinde deres helbred. Det er takket være Guds ledelse,at New Englands sanatorium er blevet flyttet til et sted der ligger så godt i forhold til Boston. {DSSIDSD 105.1}

Gud forbyde, at nogen skulle stille sig tvivlende over for, om det er klogt at gå videre, når Herren bereder vejen for os. Det er blevet vist mig, at fly tnmgen af New England sanatoriet fra South Lanraster til Melrose er ledet af Herren. — SpT-B(13) 3 (1902). {DSSIDSD 105.2}

Takoma Park, Washington

Det sted, man har sikret sig til vor skole og vort sanatorium, har alt, hvad man kan ønske sig. Det ligner det, som er blevet vist mig af Herren. Det egner sig udmærket til det formål, det skal bruges trl. Der er rigelig plads til en skole og et sanatorium uden at nogen af dem kommer til at ligge for tæt. Der er ren luft og rent vand. En dejlig å løber gennem vort område fra nord til syd. Dette vandløb er _ld :ærd. De steder, hvor der skal bygges, ligger på højder og er glimrende afvandet. {DSSIDSD 105.3}

En dag kørte vi en lang tur rundt i Takoma Park.

Husene er ikke små og bygget tæt på hinanden der er rummelige og komfortable. De er omgivet af sunde fyrretræer, ege, ahorn og andre smukke træer. Ejerne af disse hjem er for det meste forretningsfolk, mange af dem er ansat i regeringskontorerne i Washington. De tager ind til byen om morgenen og vender om aftenen hjem til deres fredelige hjem. {DSSIDSD 106.1}

Man har valgt et godt sted til trykkeriet — ikke for langt fra posthuset. Der er også fundet et sted til kirken. Det ser ud til, at Takoma Park specielt er blevet forberedt til os, og at det kun har ventet på, at vore institutioner og arbejdere skulle tage det i besiddelse. — ST 15-6-1904. {DSSIDSD 106.2}

Herren har tydeligt vist mig denne sag. Den udgivervirksomhed, der er blevet fortsat i Battle Creek skal nu ske nær ved Washington. Hvis Herren efter en tid siger, at vi skal flytte væk fra Washington, skal vi gøre det. — RH 11-8-1903. {DSSIDSD 106.3}

Madison, Tennessee

Da de talte om det arbejde, de ønskede at gøre i Syden, var jeg forbavset over, at de ville oprette en skole langt fra Nashville. Jeg vidste ud fra det lys, Herren havde givet mig, at det ikke ville være rigtigt at gøre dette, og det sagde jeg til dem. Det arbejde, som disse brødre (E. A. Sutherland og P. T. Magan) kan gøre på grund af deres erfaring fra Berrien Springs, skal ske fra et sted nær ved N ashville, for der er ikke udført det arbejde i denne by, der skal gøres. Og det vil være en stor velsignelse for arbejderne på skolen at være så nær ved Nashville, at de kan rådføre sig med dem, der arbejder der. {DSSIDSD 106.4}

I deres søgen efter et- sted til skolen fandt brødrene en farm på 400 acres til salg ca.13 km fra Nashville. Farmens størrelse, dens beliggenhed, afstanden til Nashville og den rimelig pris, den kunne erhverves for, syntes at pege på, at dette var stedet for skolen. Vi rådede til, at man købte det. Jeg ved, at man med tiden vil få brug for hele området. — RH 18-8-1904.. {DSSIDSD 107.1}

Mountain View, California

Der var blevet givet vejledning om, at Pacific Press skulle flyttes fra Oakland. Som årene er gået, er byen vokset, og nu er det nødvendigt at flytte vor forlag til mere landlige omgivelser, hvor der kan sikres grunde til hjem for de ansatte. De, der arbejder på vore forlagskontorer, skal ikke være nødt til at bo i tætbefolkede byer. De skal have mulighed for at få et hjem, hvor de kan bo uden at behøve høje lønninger. — FE 492 (1904). {DSSIDSD 107.2}

Mountain Viewer en by med mange fordele. Den er omgivet af dejlige frugthaver. Klimaet er mildt, og der kan dyrkes alle slags frugt og grønsager. Byen er ikke stor, men har alligevel

elektrisk lys, postomdeling og mange andre fordele, som almindeligvis kun findes i større byer. — Brev 141, 1904. {DSSIDSD 107.3}

Nogle har undret sig over, at vort forlag skal flyttes fra Oakland til Mountain View. Gud har opfordret sit folk til at forlade byerne. De unge, der arbejder på vore institutioner, skal ikke udsættes for de fristelser og den fordærvelse, der findes i de store byer. Mountain View synes at være et velegnetstedtilvortforlag. — CL 29 (1905). {DSSIDSD 107.4}

Loma Linda, Californien

Vi takkerHerren for vortgode sanatorium i Paradis e Valley 10 km fra San Diego. et sanatorium i Glendale 12 km fra Los Angeles og et stort, smuktstedved Loma Linda ca. 100 km øst for Los Angeles oginærhedenaf Redlands, Riverside og San Bernardino. Loma Linda ligger på et område så smukt, at jeg sjældent har set noget lignende. LLM 141 (1905). {DSSIDSD 108.1}

Herren har specielt udvalgt Loma Linda til at være stedet for uddannelse af lægemissionærer. Brev 188, 1907. {DSSIDSD 108.2}

Loma Linda har vidunderlige fordele, og hvis de, der undervises her, samvittighedsfuldt vil udnytte deres mulighed for at blive sande lægemissionærer, vil de lade lyset skinne på dem, de er omgivet af. Vi må daglig søge Herren, så vi kan modtage visdom fra oven. — Brev 374,1907. {DSSIDSD 108.3}

Her er ideelle betingelser for en skole og et sanatorium. Her er store fordele for eleverneogmeget store fordele for patienterne. Det er blevet sagt mig, at vi her skal have en skole, der skal ledes efter de gamle profetskolers principper... Her skal læger uddannes. — MM 75, 76 (1907). {DSSIDSD 108.4}

Angwin, Californien

Efter at have undersøgt dette område må jeg sige, at jeg finder det fremragende i mange henseender. Skolen kunne ikke ligge på noget bedre sted. Det er 13 km fra St. Helena, og byens fristelser er langt borte... {DSSIDSD 109.1}

Med tiden må der bygges flere boliger til eleverne. De kan selv gøre dette under dygtige læreres vejledning. Tømret findes lige på grunden, og man kan lære eleverne at bygge godt. {DSSIDSD 109.2}

Her behøver vi ikke at være bange for, at drikkevandet er forurenet, for det kommer lige fra Herrens skatkammer. Jeg ved ikke, hvorledes jeg skal takke for alle disse fordele... {DSSIDSD 109.3}

Vi forstår, at Herren vidste, hvad vi behøvede, og at hans forsyn har ført os hertil... Gud ønskede, at her skulle vi være — og her førte han os hen. Det var jeg sikker på, da jeg kom til

stedet... Når I ser det, tror jeg, at I vil komme til samme resultat: Herren har bestemt dette sted for os. 1MR 340, 341, 343 (1909). {DSSIDSD 109.4}

Kapitel 8 - Byerne

De første der byggede byer

Da Gud havde forbandet Kain, forlod han sin fars hus. Han havde valgt at dyrke jorden, og nu grundlagde han en by, som han opkaldte efter sin ældste søn. (1 Mos 4, 17). Han var gået bort fra Gud, havde forkastet løftet om, at Edens Have skulle blive genoprettet, og søgte nu rigdom og glæde på jorden under syndens forbandelse. Og således var han den første af mange, der tilbeder denne verdens gud. — PP 81 (1890). {DSSIDSD 110.1}

I nogen tid blev Noa og hans familie blandt de bjerge, hvor arken var strandet. Efter som de blev flere og flere, førte frafald snart til uenighed. De, der ønskede at glemme deres Skaber og gøre sig fri af de bånd, hans lov lagde på dem, var hele tiden irriterede over deres gudfrygtige fællers tro og eksempel — og besluttede snart at skille sig ud fra' dem, der tilbad Gud. Derfor rejste de til Sinear sletten på Eufratflodens bredder... {DSSIDSD 110.2}

Her besluttede de at bygge en by og et umådelig højt tårn, der skulle være et af verdens vidundere. 1 Mos 11,2-4. — PP 118, 119 (1890). {DSSIDSD 110.3}

Byerne er et arnested for ondskab

Jagten efter fornøjelse og underholdning er særlig udpræget i byerne. Mange forældre vælger et hjem til deres børn i byen, i den tro at det vil give dem større muligheder. Men de bliver skuffede og indser for sent, at de har begået en frygtelig fejltagelse. Vor tids byer er snart som Sodoma og Gomorra. De mange fridage ansporer til lediggang. De ophidsende fritidsinteresser — teaterbesøg, hazardspil, hestevæddeløb og nydelsen af stærke drikke stimulerer lysten til intens aktivitet. Ungdommen bliver revet med af den populære forlystelsessyge. — COL 54 (1900). {DSSIDSD 111.1}

Der er blevet sagt mig, at byerne vil blive fulde afforvirring, vold og kriminalitet, og at dette vil tiltage lige til verdens ende. — 7T 84 (1902). {DSSIDSD 111.2}

Over hele verden er byerne ved at blive arnesteder for lasten. Overalt ser man ondskaben brede sig. Alle vegne er der fristelser til sanselighed og udsvævelser. — MH 363 (1905). {DSSIDSD 111.3}

Straffedomme vil ramme jorden

Frygtelige overraskelser vil ramme jorden, og de prægtige paladser, der er bygget med så store omkostninger, vil helt sikkert falde i grus. — 3MR 312 (1891). {DSSIDSD 111.4}

Når Gud ikke mere holder igen, vil ødelæggeren begynde sit værk. Og da vil der ske frygtelige ulykker i vore byer. 3MR 314 (1897). {DSSIDSD 111.5}

Herrenadvaredejordensbeboerevedbrandenei Chicago og Melbourne, London og New York. — Ms 127,1897. {DSSIDSD 112.1}

Endenernær, ogalle byer vilblivevendt op ogned. Overalt vil der ske ødelæggelser. Alt, hvad der kan rystes, vil blive rystet, og vi aner ikke, hvad det næste vil blive. Dommene vil stå i forhold til folkets ondskab og det lys, de har haft over sandheden. 1MR 248 (1902). {DSSIDSD 112.2}

Åh, om Guds folk virkelig forstod den ødelæggelse, der nærmer sig de tusinder af byer, der nu er næsten helt hengivet til afgudsdyrkelse. — Ev 29 (1903). {DSSIDSD 112.3}

Den tid er nær, da de store byer vil blive fejet bort, og alle burde advares om de straffedomme, der skal komme. — Ev 29 (1910). {DSSIDSD 112.4}

Katastrofesikre bygninger vil blive til aske

Jeg har set de kostbareste bygninger blive opført. Man har ment, at de var brandsikre, men akkurat som Sodoma gik til grunde i Guds hævnende flammer, vil disse stolte bygninger blive til aske... Monumenter over menneskelig storhed vil blive til støv, endnu før den sidste store ødelæggelse rammer vor verden. — 3SM 418 (1901). {DSSIDSD 112.5}

Gud er ved at drage sin Ånd bort fra de fordærvede byer, der er blevet som byerne før syndfloden og som Sodoma og Gomorra... Pragtfulde palæer, arkitektoniske vidundere, vil blive ødelagt på et øjeblik, når Herren ser, at deres ejere har overskredet grænsen for tilgivelse. Ild vil fortære de statelige bygninger,. som man mente var brandsikre, og det er et forvarsel om, at jordens bygninger snart vil ligge i ruiner. — TDG 152(1902). {DSSIDSD 112.6}

Mennesker vil blive ved med at bygge kostbare bygninger for millioner af dollars. Man vil med største omhu søge at gøre dem så smukke og solide som muligt. Men Herren har vist mig, at disse bygninger på trods af deres usædvanlig soliditet og kostbarhed skal få samme skæbne som templet i Jerusalem. — 5BC 1098 (1906). {DSSIDSD 113.1}

New York City

Gud har ikke udgydt sin vrede ublandet med nåde. Hans hånd er stadig udstrakt. Hans budskab skal lyde i det New York. Det må forkyndes for mennesker, at Gud blot ved en berøring af sin hånd kan ødelægge det gods, de har samlet lige før hans store dag. — 3MR 310, 311 (1902). {DSSIDSD 113.2}

Jeg har ikke fået særligt lys over, hvad der skal ske med New York. Men jeg ved, at de store bygninger en dag vil blive til ruiner ved Guds kraft... Der vil være død alle vegne. Og derfor ligger det mig så meget på sinde, at vore byer skal advares. RH 5-7-1906. {DSSIDSD 113.3}

Da jeg engang var i New York, så jeg i natte syner bygninger rejse sig mod himlen etage efter etage. Mennesker betragtede disse høje bygninger, som de mente var brandsikre, og

sagde: „De er fuldstændig sikre.“ Men de blev opslugt, som havde de været lavet af teltdug. Brandvæsenet kunne intet gøre for at standse ødelæggelsen. Brandmændene kunne ikke få deres sprøjter til at fungere. — 9T 12, 13 (1909). {DSSIDSD 113.4}

Chicago og Los Angeles

Begivenheder, der snart vil finde sted i Chicago og i andre store byer, er også blevet vist mig. Idet ondskaben voksede, og Guds beskyttende magt blev draget bort, kom der ødelæggende storme. Bygninger blev raseret af ild og styrtede sammen under jordskælv... {DSSIDSD 114.1}

Nogen tid efter så jeg; at planerne om et byggeri i Chicago, der ville betyde store udgifter for vort samfund, og dettes senere ødelæggelse, var en advarsel til vort folk mod at investere store summer i Chicago eller nogen anden by, medmindre Guds forsyn tydeligt skulle åbne vejen og klart vise os vor pligt til at gøre det, fordi det er nødvendigt for at advare folket. Lignende advarsler blev givet angående byggeri i Los Angeles. Jeg er atter og atter blevet belært om, at vi ikke må bruge vore midler til at bygge kostbare bygninger i byerne. PC 50 (1906). {DSSIDSD 114.2}

San Franscisco og Oakland

San Franscisco og Oakland er ved at blive som Sodoma og Gomorra, og Herren vil straffe dem. Inden længe vil hans domme ramme dem. — Ms 30, 1903. {DSSIDSD 114.3}

Det frygtelige jordskælv, der har ramt San Franscisco vil blive fulgt af andre beviser for Guds magt. Hans lover blevet overtrådt. Byerne er besmittede af synd. (1* Jordskælvet i San Franscisco og de efterfølgende brande den 18. og 19. april 1906, kostede 503 mennesker livet og de materielle skader anslås til 350 millioner dollars.) Læs Ninives historie. Gud sendte Jonas med et særligt budskab til denne fordærvede by... Han ville give mange lignende advarsler i vor tid, hvis de fordærvede byers beboere ville omvende sig, som Ninives gjorde det. — Ms 61a, 3-6-1906. {DSSIDSD 115.1}

Selv i de byer, som Guds domme har ramt på grund af sådanne overtrædelser, er der intet tegn på anger. Værtshusene er stadig åbne, og folket er stadig udsat for mange fristelser. — Brev 268, 20-8-1906. {DSSIDSD 115.2}

Andre fordærvede byer

Idet vi nærmer os afslutningen på denne verdens historie, vil vi se de scener, som udspillede sig ved jordskælvet i San Franscisco, gentage sig andre steder... Disse ting gør et højtideligt indtryk på mig, for jeg ved, at dommens dag meget snart vil komme over os. De domme, der allerede er kommet er en advarsel. Men det er ikke de sidste straffe, der vil ramme de fordærvede byer... Læs Hab 2,1-20; Sefl, 1 til 3, 20; MalI, 1-4. Vi vil snart blive vidner til scener — netop som de så tydeligt er beskrevet af disse profeter. Jeg fremlægger disse vidunderlige udtalelser fra Skriften, for at alle skal overveje dem. De profetier, der er

nedtegnet i Det Gamle Testamente, er Herrens Ord vedrørende de sidste dage — og de vil blive opfyldt lige så sikkert, som vi har set det ved San Franciscos ødelæggelse. — Brev 154,26-5-1906. {DSSIDSD 115.3}

Det er blevet mig pålagt at forkynde, at byer, der er fulde af overtrædelse og de frygteligste synder, vil blive ødelagt af jordskælv, ildebrande og oversvømmelser. — Ev 27 (27-4-1906). {DSSIDSD 116.1}

Alle Kristi forudsigelser om begivenheder, der skal finde sted kort før denne verdens historie afsluttes, skal nu gå i opfyldelse i de store byer. Gud tillader, at alt dette kommer for lyset, for at vi kan læse det. San Franscisco er et eksempel på, hvordan hele verden er ved at blive. Bestikkelser, misbrug af midler og bedrageriske transaktioner mellem mennesker, der har magt til at frikende de skyldige og dømme de uskyldige — al denne uretfærdighed breder sig i andre af verdens storbyer, og verden er ved at blive, ligesom den var før syndfloden. — Brev 230,1907. {DSSIDSD 116.2}

Fagforeninger i byerne

Fagforeninger Satan arbejder utrætteligt i vore overbefolkede byer. Resultaterne af hans virksomhed er forvirring, strid og uenighed mellem arbejdere og kapital, og det hykleri, der er kommet ind i kirken... Kødets lyst, øjnenes lyst, egoisme, magtmisbrug og den grusomme tvang, der udøves, har fået mennesker til at melde sig ind i fagforeninger og på denne måde binde sig selv i bundter til de sidste dages store ildebrande. Alt dette er resultatet af sataniske kræfters virksomhed. — Ev 26 (1903). {DSSIDSD 116.3}

De gudløse er ved at blive bundet sammen i bundter — i truster, fagforeninger og forbund. Vi skal intet have at gøre med disse organisationer. Gud er vor herre og vor leder — og han kalder.os til at komme ud fra verden. „Drag bort fra dem, og skiller ud, siger Herren, og rør ikke ved noget urent!“ 2 Kor 6, 17. Hvis vi nægter at gøre dette og fortsætter med at forene os med verden og se på alting fra et verdsligt synspunkt, vil vi blive ligesom verden. Når verdslig politik og verdslige ideer bestemmer vore handlinger, kan vi ikke stå på den evige sandheds hellige grund. — 4BC 1142 (1903). {DSSIDSD 117.1}

Fagforeningerne er en kilde til besvær for adventister

Fagforeningerne vil være med til at bringe en trængselstid over verden, som der aldrig har været magen til fra verdens begyndelse... Nogle få mænd vil forene sig om at kontrollere hele omsætningen i visse grene af forretningslivet. Fagforeninger vil blive dannet, og de, der nægter at blive medlemmer af dem, vil være stemplede... {DSSIDSD 117.2}

På grund af disse fagforeninger og truster vil det snart blive meget vanskeligt for vore institutioner at fortsætte deres arbejde i byerne. Min advarsel er: Hold jer ude af byerne. Byg ingen sanatorier der. — 2SM 142 (1903). {DSSIDSD 117.3}

Den tid nænner sig hurtigt, da fagforeningerne vil udøve en undertrykkende magt. — 2SM 141 (1904). {DSSIDSD 118.1}

Mange i byerne længes efter lys og sandhed

Der vil blive handlet strengt med vort folks byer, men de vil alligevel ikke blive ramt af Guds strengeste straffe, fordi endnu nogle vil indse fjendens bedrag, angre og blive omvendt. — Ev 27 (1906). {DSSIDSD 118.2}

Det åndelige mørke, der dækker hele verden, er tættest i de overbefolkede byer. Det er i disse byer, evangelisten finder den største ubodfærdighed og den største nød. Og på samme tid har sjælevinderen her de største muligheder. Midt i de masser, der ikke skænker Gud og himlen en tanke, findes der mange, som længes efter lys og hjertets renhed. Selv blandt de ligeglade er der ikke så få, hvis opmærksomhed kunne fanges af Guds kærlighed til mennesket. — RH 17-11-1910. {DSSIDSD 118.3}

En alvorlig indsats er tiltrængt i byerne

Inden Herrens komme skal et stort arbejde gøres i de store byer. Vi har et højtideligtbudskab at bringedissesamlingssteder. — Words of Encouragement to Self-supporting Workers (Ph 113) 5 (1909). {DSSIDSD 118.4}

Den store forretningsverden har ikke fået advarselsbudskabet fremstillet alvorligt nok. Hver eneste dag myldrer det med mænd og kvinder i handelscentrene. Disse mennesker behøver sandheden for denne tid, men får ingen frelsende kundskab om dens dyrebare principper, fordi der ikke bliver gjort stadige, alvorlige anstrengelser for at nå denne klasse af mennesker, netop hvor de er. CW 14 (1909). {DSSIDSD 119.1}

Den tredje engels budskab skal forkyndes, ikke blot i fjerne lande, men på steder i vort eget land, hvor der lever virkelig mange, som ikke er advaret og ikke er frelst. Alle vegne kalder vore byer på en alvorlig og helhjertet indsats fra Guds t j enere s side. — RH 17-11-1910. {DSSIDSD 119.2}

Ikke alle kan forlade byerne

Hvis det på nogen måde er muligt, er det forældres pligt at skabe et hjem på landet for deres børn. — AH 141 (1906). {DSSIDSD 119.3}

Efterhånden vil flere og flere af vort folk forlade byerne. I årevis er vi blevet undervist om at vore brødre og søstre, og især familier med børn, skal forlade byerne, hvis det er dem muligt. Mange må arbejde hårdt for at skaffe en sådan mulighed. Men så længe de bliver i byen, bør de være virkeligt aktive i missionsarbejde, uanset hvor begrænset deres mulighed for indflydelse er. — 2SM 360 (1906). {DSSIDSD 119.4}

Vore byer bliver mere og mere fordærvede, og det bliver stadig tydeligere, at de, der bliver i dem, uden at det er nødvendigt, bringer deres sjæls frelse i fare. — CL 9 (1907). {DSSIDSD 120.1}

Både store og mindre byer er sunket dybt i synd og moralsk fordærvelse, men der findes mænd som Lot i ethvert Sodoma. — 6T 136 (1900). {DSSIDSD 120.2}

Behov for skoler, kirker og restauranter i byerne

Der kan gøres meget mere for at frelse og uddanne børnene af de forældre, som ikke lige nu kan forlade byerne. Dette er en sag, der fortjener vore bedste indsats. Der skal oprettes menighedsskoler i byerne og i forbindelse med disse mulighed for en højere uddannelse til dem, der har brug for det. — CG 306 (1903). {DSSIDSD 120.3}

Vore restauranter må ligge i byerne. Ellers kan de, der arbejder i dem, ikke nå mennesker og undervise dem i principperne for sund levevis. 2SM 142 (1903). {DSSIDSD 120.4}

Herren har atter og atter undervist os om, at vi skal arbejde i byen, men bo udenfor. I byerne skal vi have kirker, men institutioner for udgivelse af litteratur, helbredelse af de syge og skoler til oplæring af arbejdere skal oprettes uden for byerne. Det er særlig vigtigt, at de unge bliver bevaret fra bylivets fristelser. — 2SM 358 (1907). {DSSIDSD 120.5}

Ikke tilrådeligt uovervejet at flytte på landet

Alle bør tage tid til grundig overvejelse — og ikke handle som manden i lignelsen, der begyndte at bygge et tårn, men ikke kunne fuldføre det. Foretag ikke en flytning med alt, hvad den medfører, uden grundig overvejelse... {DSSIDSD 121.1}

Nogle vil handle ubesindigt og forhastet og begynde på noget, de ikke kender noget til. Det er ikke Guds vilje... {DSSIDSD 121.2}

Opildnende taler kan vække en begejstring, som ikke er efter Guds vilje. Ingen bør handle ubesindigt og ofre store summer på ejendomme, som det ikke er Guds plan, at de skal erhverve. Han vil, at alt skal ske efter moden overvejelse og sunde principper — og ikke forvandles til nederlag, fordi man handler overilet. — 2* 2SM 362,363 (1893). (2’ Skrevet 22-2-1893 som svar på et brev fra en ledende arbejder i Batlle Greek, der havde oplyst Ellen White om, at „mellem et og to hundrede“ havde reageret på hendes opfordring om at forlade byen og flytte ud på landet „så snart som muligt.“ Se Selected Messages, bd.2, S. 361-364.) {DSSIDSD 121.3}

Signalet til flugten fra byer

Den tid er ikke fjern, da vi ligesom de første disciple vil blive tvunget til at søge tilflugt på øde og ensomt beliggende steder. Som Jerusalems belejring var tegnet til flugt for de jødiske kristne, således vil det, når vor nation udsteder et dekret, der gør overholdelsen af den katolske hviledag til lov, være en advarsel for os. Da vil det være tid at forlade de store byer

og forberede sig til at forlade de mindre for at flytte til afsondrede steder i bjergene. — 5T 464, 465 (1885). {DSSIDSD 121.4}

Der vil stadig være nogle retfærdige i byerne, efter at dødsdekretet er vedtaget

I trængselstiden flygtede vi alle sammen fra byer og landsbyer forfulgt af de gudløse, der gik ind i de frelstes hjem bevæbnet med sværd. — EW 34 (1851). {DSSIDSD 122.1}

Når de frelste forlod byer og landsbyer, blev de forfulgt af de gudløse, som prøvede at slå dem ihjel. Men de sværd, der blev løftet for at dræbe Guds folk, faldt til jorden så magtesløse som strå. Guds engle beskyttede de frelste. — EW 284, 285 (1858). {DSSIDSD 122.2}

Skønt der ved lover fastsat et tidspunkt, da de, der holder Guds bud, må slåes ihjel, vil deres fjender i nogle tilfælde prøve at tage deres liv før. Men ingen kan komme forbi de mægtige vagtposter, der omringer alle trofaste sjæle. Nogle bliver angrebet idet de flygter fra byer og landsbyer; men de sværd, der løftes imod dem, knækker og falder til jorden, som var de halmstrå. Andre bliver forsvaret af engle i skikkelse af soldater. — GC 631 (1911). {DSSIDSD 122.3}

Kapitel 9 - Søndagslove

Satans udfordring af Guds autoritet

Gud fordømmer Babylon, fordi det „skænkede op for alle folkeslagene af sin utugts harmes vin.“ ... Gud skabte verden på seks dage og hvilede på den syvende. Han helligede denne dag og satte den til side som sin egen helligdag, og hans folk skulle helligholde den ned gennem alle slægter. Men syndens menneske ophøjede sig over Gud, satte sig i Guds tempel og gjorde sig selv til Gud, og han tænkte på at forandre tider og lov. Denne magt, der ønskede at bevise, at den ikke blot var Guds ligemand, men stod over ham, forandrede hviledagen og indsatte ugens første dag i den syvende dags sted. Og dette barn af pavekirken har protestanterne taget til sig, som om det var helligt. I Guds Ord kaldes dette for hor. Åb 14,8. — 7BC 979 (1900). {DSSIDSD 123.1}

Gennem hele den kristne tidsalder har den store fjende af menneskets lykke specielt angrebet det fjerde buds sabbat. Satan siger: „Jeg vil modarbejde Guds hensigter. Jeg vil give mine efterfølgere magt til at tilsidesætte syvende-dags-sabbatten. {DSSIDSD 123.2}

På den måde vil jeg vise verden, at den dag, som Gud har helliget og velsignet, er blevet forandret. Mindet om denne dag skal ikke bevares i menneskers erindring. Jeg vil udslette mindet om den. Jeg vil sætte en dag i dens sted, som ikke er indstiftet af Gud — en dag, der ikke kan være et tegn mellem Gud og hans folk. Jeg vil få dem, der godkender denne dag, til at hellige den, som Gud helligede den syvende dag.“ — PK 183, 184 (ca, 1914). {DSSIDSD 124.1}

Sabbatten det store stridsspørgsmål

1 den strid, der skal udkæmpes i de sidste dage, vil alle de onde magter, der har opgivet at være tro mod Guds lov, samles til kamp mod Guds folk. 1 denne kamp vil det fjerde buds sabbat være det store stridsspørgsmål, for i sabbatsbudet siger Gud, at han er himlens og jordens Skaber. — 3SM 392 (1891). {DSSIDSD 124.2}

I skal holde mine sabbatter, for sabbatten er et tegn mellem mig og jer, slægt efter slægt, for at 1 skal vide, at det er mig, Herren, som helliger jer. 2 Mos 31, 13. Nogle vil forsøge at hindre sabbatshelligholdelse og sige: I ved ikke, hvilken dag det er sabbat. Men de synes at vide, hvornår det er søndag, og har vist stor nidkærhed for at indstifte love, der tvinger mennesker til at helligholde den. — KG 148 (1900). {DSSIDSD 124.3}

Monument for søndagsloven i 1880 erne. I mange år har vi ventet på, at en søndagslov skulle blive vedtaget i vort land, og nu, da denne bevægelse er kommet tæt på os, spørger vi: Hvad skal Guds folk gøre? ... Vi skal på en særlig måde bede Gud om, at hans folk atter må få nåde og kraft. Gud lever, og vi tror, at den tid endnu ikke er kommet, da han vil begrænse vor frihed. {DSSIDSD 124.4}

Profeten så „fire engle stå ved de fire verdenshjørner og holde jordens fire vinde tilbage, for at ingen vind skulle blæse på jorden eller over havet eller over noget træ.“ En anden engel, der kom fra øst, råbte til dem: „Skad ikke jorden eller havet eJler træerne, før vi har beseglet vor Guds tjenere på deres pander.“ Dette viser os det arbejde, vi nu har at gøre — at råbe til Gud om at englene må holde de fire vinde tilbage, indtil missionærer er sendt til alle dele af verden og har forkyndt advarslen mod at overtræde Jehovas lov. — Ekstranummer af RH 11-12-1888. {DSSIDSD 125.1}

De, der forsvarer søndagslovene, ved ikke, hvad de gør Søndags bevægelsen går nu fremad i det skjulte. Dens ledere skjuler sagens virkelige kendsgerninger, og mange af dem, der slutter sig til dem, ser ikke, hvad den skjulte hensigt er... Mere information, der kan belyse dette spørgsmål, og yderligere citater fra Ellen White findes i Seleeted Messages, 3. bd. s. 380-402 og Testimonies for the Church, 5. bd. s. 711-718. {DSSIDSD 125.2}

De indser ikke, at hvis en protestantisk regering ofrer de principper, der har gjort nationen Ih og uafhængig, og ved lov viderefører katolske vranglærdomme, kommer vi tilbage til Romerkirkens rædsler i den mørke middelalder. — Ekstranummer af RH 11-12-1888. {DSSIDSD 125.3}

Mange af dem, der arbejder for love om søndagshelligholdelse, er blinde for konsekvenserne af denne bevægelse. De indser ikke, at de direkte I angriber religionsfriheden. Mange har aldrig forstået Bibelens sabbats hellighed — eller på hvilket falsk grundlag søndagen som institution hviler... {DSSIDSD 126.1}

De, der anstrenger sig for at forandre vor grundlov og vedtage love, der byder søndagshelligholdelse, har ingen anelse om, hvad dette vil resultere i. En krise nærmer sig hurtigt. — 5T 711, 753 (1889). {DSSIDSD 126.2}

Vi skal ikke kun forholde os tavse og intet foretage os

Der er vor pligt, at gøre alt, hvad vi kan, for at afværge den truende fare... Der hviler et mægtigt ansvar på bedende mænd og kvinder i hele landet. De skal bede Gud om at feje dette onde bort og nådigt give os nogle få år mere til at arbejde for Mesteren. — Ekstranummer af RH 11-12-1888. {DSSIDSD 126.3}

De mennesker, der holder Guds budrmå kæmpe for at opnå den hjælp, som kun Gud kan give dem. Det må arbejde mere alvorligt for så længe som muligt at afværge den truende fare. — RH 18-12-1888. {DSSIDSD 126.4}

Lad ikke Guds lovlydige folk forholde sig tavse i denne tid, som om vi blot accepterer situationen. 7BC 975 (1889). {DSSIDSD 127.1}

Det er ikke Guds vilje, at vi bare skal sidde passive uden at gøre noget for at bevare samvittighedsfriheden. Brændende bønner skal opstige til himlen, for at denne ulykke kan blive afværget, til vi har udført det arbejde, der så længe er blevet forsømt. Lad os bede

alvorligt -og arbejde i overensstemmelse med vore bønner. — 5T 714 (1889). {DSSIDSD 127.2}

Mange tager det roligt — det er, som om de sov. De siger: „Hvis profetien siger, at en søndagslov vil blive vedtaget, vil det helt sikkert ske.“ Og når de er kommet til det resultat, venter de roligt på, at det skal ske, og trøster sig med den tanke, at Gud vil beskytte sit folk på trængselens dag. Men Gud vil ikke frelse os, hvis vi ikke anstrenger os for at udføre det arbejde, han har tildelt os... {DSSIDSD 127.3}

Som en trofast vægter skal du advare om den ulykke, der nærmer sig, så mænd og kvinder ikke i uvidenhed skal følge en vej, som de ville vige tilbage for at vælge, hvis de havde kendt sandheden. — Ekstranummer af RH 24-12-1889. {DSSIDSD 127.4}

Modarbejd søndagslove i tale og skrift

Vi skal ikke søge at tækkes mennesker, der vil undertrykke religiøs frihed og vedtage undertrykkende love, der tvinger deres medmennesker til at helligholde søndagen. Ugens første dag skal ikke helligholdes. Det er en falsk sabbat, og Herrens families medlemmer kan ikke arbejde sammen med dem, der ophøjer denne dag og overtræder Guds lov ved at trampe på hans sabbat. Guds folk skal Ikke stemme på sådanne, for hvis de gør det er de ansvarlige for de synder, de begår i embeds medfør. — FE 475 (1899). {DSSIDSD 127.5}

Jeg håber, at basunen har den rette klang med hensyn til søndagslovs- bevægelsen. Jeg tror, det ville være det bedste, hvis vi i vore blade gjorde Guds lovs stadige gyldighed til et særligt emne... Vi må gøre vort allerbedste for at bekæmpe denne søndagslov. — CW 97, 98 (1906). {DSSIDSD 128.1}

De Forenede Stater vil vedtage en søndagslov

Når vor regering i den grad vil opgive sine grundlæggende principper, at den vedtager en søndagslov, har protestantismen rakt pavemagten hånden. — 5T 712 (1889). {DSSIDSD 128.2}

Protestanter vil sætte hele deres indflydelse og styrke på pavemagtens side. N år de ved en national lov gennemtvinger den falske sabbat, genopliver de romerkirkens falske lære og dens tyranni og undertrykkelse af samvittigheden. — Mar 179 (1893). {DSSIDSD 128.3}

Før eller siden vil søndagslove blive vedtaget. RH 16-2-1905. {DSSIDSD 128.4}

Snart vil søndagslove blive vedtaget, og mennesker i betroede stillinger vil blive forbitrede over den lille flok, som holder Guds bud. — 4MR 278 (1909). {DSSIDSD 128.5}

Profetien i Åbenbaringen 13 forkynder, at den magt, der repræsenteres af dyret med to horn som et lam, skal få „jorden og dem, der bor på den“ til at dyrke pavemagten — her symboliseret ved dyret, der „lignede en panter.“ ... Denne profeti vil blive opfyldt, når USA

gennemtvinger søndagens helligholdelse, som de katolske ledere påstår er en særlig anerkendelse af Roms overhøjhed... {DSSIDSD 129.1}

Politisk korruption nedbryder kærligheden til retfærdighed love og respekten for sandhed. For at sikre sig folkets velvilje giver myndigheder og lovgivere, selv i det frie USA, efter for det populære ønske om at påbyde søndagshelligholdelse. GC 578, 579, 592 (1911). {DSSIDSD 129.2}

Argumenter som søndagslovenes forkæmper bruger {DSSIDSD 129.3}

Satan fortolker begivenheder på sin egen måde, og de tror — akkurat som han ønsker det — at de ulykker, som stadig tiltager, skyldes, at man overtræder søndagen. I den tro, at det vil dæmpe Guds vrede, vil indflydelsesrige mænd vedtage love om tvungen søndagshelligholdelse. — 10 MR 239 (1899). {DSSIDSD 129.4}

Alligevel hævder netop præster, at den overhåndtagende fordærvelse for en stor del skyldes vanhelligelse af den såkaldte „kristne sabbat“ — og at tvungen søndagshelligholdelse vil forbedre samfundets moral betydeligt. Dette sker især i USA, hvor læren om den sande sabbat mest er blevet udbredt.. — GC 587 (1911). {DSSIDSD 129.5}

Protestanter og katolikker samarbejder

Protestanterne vil gøre fælles sag med romerkirken. Der vil komme en lov imod Skaberens sabbat — og da er det, at Gud vil gøre „en mærkelig gerning“ på jorden. — 7BC 910 (1886). {DSSIDSD 130.1}

Det er os ikke muligt at se, hvordan romerkirken kan rense sig for beskyldningen om afgudsdyrkel se... Og denne religion er det, protestanterne er begyndt at betragte så velvilligt — og som snart vil blive forenet med protestantismen. Men denne forening vil ikke hvile på en forandring hos den katolske kirke, for Romerkirken forandrer sig aldrig. Den gør krav på at være ufejlbarlig. Det er protestantismen, der vil forandre sig. Den vil antage såliberale synspunkter, at det vil få den til række katolicismen hånden. — RH 1-6-1886. {DSSIDSD 130.2}

Mennesker, der kalder sig protestanter, vil indgå et forbund med syndens menneske, og kirken og verden vil være forenet i et korrupt fællesskab. 7BC 975 (1891). {DSSIDSD 130.3}

Katolicismen i den gamle verden og den frafaldne protestantisme i den nye vil følge samme fremgangsmåde over for dem, der ærer alle Guds bud. — GC 616 {DSSIDSD 130.4}

Søndagslove ophøjer romerkirken

Når det lykkes USA’s ledende kirker, der har forenet sig om de læresætninger, de er enige om, at fåstatsmagten til at gennemtvinge deres forordninger og opretholde deres institutioner, vil det protestantiske USA have skabt et billede af det romerske præstevælde — og resultatet vil uvægerlig blive, at anderledes tænkende blive dømt efter straffeloven... {DSSIDSD 131.1}

De protestantiske kirkers forsøg på at gennemtvinge søndagslove er at gennemtvinge tilbedelse af pavedømmet — dyret... {DSSIDSD 131.2}

Netop ved at gennemtvinge en religiøs pligt ved de verdslige myndigheders hjælp vil kirkerne selv danne et billede af dyret. Derfor vil tvungen søndagshelligholdelse i USA være tvungen tilbedelse af dyret og dets billede. — GC 445, 448, 449 (1911). {DSSIDSD 131.3}

Når protestantismen rækker sin hånd over afgrunden og griber romermagtens hånd — når den rækker over dybet for at tage spiritismens hånd når vort land under indflydelse af denne trefoldige forening fornægter alle sin grundlovs principper som protestantisk republik, og på den måde sørger for udbredelsen af katolske løgne og bedrag, ved vi, at tiden er kommet for Satans forunderlige værk, og at enden er nær. — 5T 451 (1885). {DSSIDSD 131.4}

Rom vil genvinde sin tabte magt

Idet vi nærmer os den sidste krise, er det af vital betydning, at der hersker enighed mellem Herrens redskaber. I verden hersker krig og uenighed. Men alligevel vil folkene samles under en magt — pavemagten — for at kæmpe imod Gud i hans vidners skikkelse. Denne enighed bygger på det store frafald. — 7T 182 (1902). {DSSIDSD 131.5}

En lov, der påbyder helligholdelse af søndagen som hviledag, vil medføre et nationalt frafald fra de republikanske principper, som var grundlaget for vor regering. Pavekirkens religion vil blive antaget af lovgiverne, og Guds lov vil blive erklæret for ugyldig. — 7MR 192 (1902). {DSSIDSD 132.1}

En tid med stort åndeligt mørke viste sig at være gunstig for pavekirkens succes. Vi vil få at se, at en tid med stort intellektuelt lys er lige så gunstigt for den. — 4SP 390 (1884). {DSSIDSD 132.2}

I de bevægelser for at få staten til at støtte religiøse institutioner og skikke, der nu vokser frem i USA, følger protestanterne i katolikkernes fodspor. Nej, endnu mere: de åbner døren for pavemagten, så den i det protestantiske USA kan vinde det herredømme, som den har mistet i den gamle verden. — GC 573 (1911). {DSSIDSD 132.3}

En national søndagslov betyder nationalt frafald

For at sikre sig popularitet og støtte vil lovgiverne give efter for kravet om en søndagslov... Idet den ved lov gennemtvinger det, pavemagten har indstiftet, og lader hånt om Guds lov, har vor nation for altid forladt retfærdighedens vej... {DSSIDSD 132.4}

Som det, at de romerske hære nærmede sig, for disciplene var et tegn på Jerusalems forestående ødelæggelse, således vil dette frafald for os være et tegn på, at grænsen for Guds tålmodighed er nået. — 5T 451 (1885). {DSSIDSD 133.1}

Vi må stå fast på, at vi ikke vil anerkende ugens første dag som sabbat — for det er ikke den dag, som blev velsignet og helliget af Jehova, og ved at ære søndagen vil vi stille os på den store bedragers side... {DSSIDSD 133.2}

Når Guds lover blevet kendt ugyldig, og frafaldet er blevet en national synd, vil Herren arbejde for sit folk. — 3SM 388 (1889). {DSSIDSD 133.3}

USA's befolkning har været meget begunstiget, men når den indskrænker den religiøse frihed, opgiver protestantismen og støtter pavekirken, er dens syndebæger fuldt, og i himlens bøger vil der blive skrevet „nationalt frafald." — RH 2-5-1893. {DSSIDSD 133.4}

Nationalt frafald vil blive fulgt af nationens undergang

Når vor nations rådgivende forsamlinger vedtager en lov, der binder menneskers samvittighed med hensyn til deres religiøse rettigheder, gennemtvinger søndagshelligholdelse og bruger magt mod dem, der helligholder syvende-dags sabbatten, er Guds lov i enhver henseende blevet gjort ugyldig i vort land, og nationalt frafald vil blive fulgt af national undergang. — 7BC 977 (1888). {DSSIDSD 133.5}

Det nationale frafald sker, når USA's ledende mænd, idet de handler efter Satans politik, stiller sig på syndens menneskes side. Da er syndens bæger fuldt. Det nationale frafald er signalet til national ruin. — 2SM 373 1891). {DSSIDSD 134.1}

Romersk-katolske principper vil blive beskyttet af staten. Dette nationale frafald vil hurtigt blive fulgt af national undergang. — RH 15-6-1897. {DSSIDSD 134.2}

Når protestanterne forener sig med den verdslige magt for at støtte en falsk religion, som deres forfædre udholdt den voldsomste forfølgelse for at bekæmpe, vil den katolske helligdag blive gennemtvunget ved kirkens og statens forenede autoritet. Der vil ske et nationalt frafald, som kun kan resultere i nationens undergang. — Ev 235 (1899). {DSSIDSD 134.3}

Når staten vil bruge sin magt til at påtvinge kirkens forordninger og understøtte kirkens institutioner, vil det protestantiske USA have skabt et billede af pavemagten. Dette vil være et nationalt frafald, som vil slutte med national ruin. — 7BC 976 (1910). {DSSIDSD 134.4}

Universel søndagslovgivning

Historien vil gentage sig. En falsk religion.vil blive ophøjet. Ugens første dag, en almindelig arbejdsdag, der ikke har nogen form for hellighed, vil blive ophøjet ligesom Nebukadnesars billedstøtte. Det vil blive befalet alle nationer, tungemål og folk at ære denne falske sabbat... I hele verden vil det blive påbudt at helligholde den. 7BC 976 (1897). {DSSIDSD 134.5}

Idet den religiøse friheds land, USA, forener sig med pavekirken for at tvinge mennesker til mod deres samvittighed at ære den falske sabbat, vil mennesker i alle verdens lande blive ledet til at gøre det samme. — 6T 18 (1900). {DSSIDSD 135.1}

Sabbatsspørgsmålet vil blive det omstridte emne i den store strid, som hele verden vil deltage i. — 6T 352 (1900). {DSSIDSD 135.2}

Andre nationer vil følge USA's eksempel. Det er USA, der begynder, men den samme krise vil ramme vort folk i alle dele af verden. — 6T 395 (1900). {DSSIDSD 135.3}

At erstatte det sande med det falske vil være sidste akt i det store drama. Når denne erstatning bliver universel, vil Gud åbenbare sig. Når menneskers love ophøjes over Guds love — når denne verdens magter prøver på at tvinge mennesker til at helligholde ugens første dag — da skal I vide, at Guds time er inde. — 7BC 980 (9101). {DSSIDSD 135.4}

At Guds lov erstattes med menneskers lov ved menneskelig autoritet — at søndagen sættes i stedet for Bibelens sabbat, er sidste akt i dramaet. Når denne erstatning bliver universel vil Gud åbenbare sig. Han vil rejse sig i majestæt og ryste Jorden forfærdeligt. — 7T 141 (1902). {DSSIDSD 135.5}

Hele verden vil støtte søndagslovgivningen

De gudløse ... erklærer, at det er dem, der har sandheden, at himlens engle taler med dem og følges med dem, at store tegn og undere sker iblandt dem — og at dette er det timelige tusindårsrige, de så længe har ventet. Hele verden blev omvendt og kom i harmoni med søndagsloven. — 3SM 427, 428 (1884). {DSSIDSD 136.1}

Hele verden vil blive ophidset til fjendskab mod adventisterne, fordi de ikke vil føje pavemagten ved at ære søndagen, der er indstiftet af denne antikristelige magt. — TM 37 (1893). {DSSIDSD 136.2}

De, der tramper på Guds lov, vil udstede menneskelige love, som de vil tvinge mennesker til at bøje sig for. De vil rådføre sig med hinanden og lægge planer for, hvad de vil gøre. Hele verden holder søndag, siger de — hvorfor skal disse få så ikke rette sig efter landets love? — Ms 163, 1897. {DSSIDSD 136.3}

Striden er voldsomst i de kristne lande

Den såkaldt kristne verden vil blive skueplads for store og afgørende kampe. Mennesker i indflydelsesrige stillinger vil vedtage love, der skal bestemme over samvittigheden, ligesom pavemagten engang gjorde. Babylon vil få alle folkene til at drikke sin utugts harmes vin. Alle nationer vil blive indblandet i dette. Om denne tid siger Johannes: „For alle folkeslagene har drukket af hendes utugts harmes vin, jordens konger har bedrevet utugt med hende, og jordens købmænd er blevet rige af hendes overdådige vellevned. Og jeg hørte en anden røst fra himlen sige: Drag ud fra hende, mit folk, for ikke at deltage i hendes synder og bliv ramt af hendes plager. For hendes synder har hobet sig op til himlen, og Gud har ikke glemt hendes uretfærdigheder. Lad hende få, hvad hun har ladet andre få, giv dobbelt igen for, hvad hun har gjort, og skænk dobbelt op for hende i det bæger, hun skænkede. Lige så meget glans og vellevned, hun gav sig selv, lig så megen pine og sorg skal I give hende. For hun siger i sit

hjerte: „Jeg sidder som dronning og er ikke enke og skal aldrig mærke sorg.“ Åb 18, 3-7. „De har alle samme tanke, og deres magt og myndighed giver de dyret. De vil føre krig mod Lammet, men Lammet vil sejre over dem, fordi det er herrernes herre og kongernes konge, og sammen med det sejrer de kaldede og udvalgte og trofaste, der er i dets følge.“ Åb 17, 13. 14. „De har alle samme tanke.“ Der vil blive en universel union, en global overenskomst. Satans styrker slutter sig sammen.. „Og deres magt og myndighed giver de dyret.“ Således vil den samme egenmægtige magt opstå, der undertrykker al religiøs frihed — frihed til at tilbede Gud som samvittigheden byder en — akkurat som pavekirken gjorde, da den i svundne tider forfulgte dem, der vovede at nægte at rette sig efter de katolske ritualer og ceremonier. — 3SM 392 (1891). {DSSIDSD 136.4}

Hele den kristne verden vil blive involveret i den store strid mellem tro og vantro. — RH 7-2-1893. {DSSIDSD 137.1}

Hele verden vil blive opdelt i to store klasser de, der holder fast ved Guds bud og troen på Jesus, og de, der tilbeder dyret og dets billede og tager imod dets mærke. — GC 450 (1911). {DSSIDSD 138.1}

Når sabbatten er blevet det store stridsspørgsmål i hele kristenheden, og når religiøse og verdslige magter har sluttet sig sammen for at gennemtvinge søndagshelligholdelse, vil et lille mindretals vedholdende nægtelse af at underkaste sig det almene krav, nedkalde en universel forbandelse over dem. — GC 615 (1911). {DSSIDSD 138.2}

Når kristenhedens forskellige ledere har vedtaget en lov imod dem, der holder Guds lov,og unddraget dem lovens beskyttelse imod dem, som ønsker at tilintetgøre dem, vil Guds folk flygte fra byer og landsbyer og samles i grupper på ensomme steder.- GC 626 (1911). {DSSIDSD 138.3}

Søg ikke at udfordre

Nogle medlemmer af vore menigheder har karaktertræk, der, hvis de ikke er meget forsigtige, vil få dem til at blive vrede, fordi frihed til at arbejde om søndagen bliver dem nægtet på grund af en fejlagtig udlægning af Skriften. Bliv ikke ophidset over dette, men gå til Gud i bøn. Kun han kan begrænse myndighedernes magt. Bær jer ikke uforsigtigt ad. Ingen bør prale uklogt at sin frihed og bruge denne til at dække over ondskabsfuldhed, men som Guds tjenere skal vi „ære alle, elske brødrene, frygte Gud og ære kongen.“ 1 Pet 2, 17. {DSSIDSD 138.4}

Dette råd vil være uvurderligt for enhver, som kommer i en vanskelig situation. Vær aldrig på nogen måde udfordrende — gør intet, der kan virke ondskabsfuldt. — 2MR 193, 194 (1898). {DSSIDSD 139.1}

Arbejd ikke om søndagen

Med hensyn til de sydlige arbejdsmarker må arbejdet der udføres så klogt og forsigtigt som muligt — på samme måde som Jesus ville gøre det. Folk vil hurtigt finde ud af, hvad I tror vedrørende søndagen og sabbatten, for de vil stille spørgsmål. Og så kan du forklare dem det — men gør det ikke for at tiltrække opmærksomheden til dit arbejde. I skal ikke forhindre jeres eget arbejde ved at arbejde om søndagen... (l' Søndagsloven blev gennemført særlig strengt i de sydlige stater i USA i 1880erne og 1890erne. Se American State Papers (Review and Herald, 1943), s. 517-562) {DSSIDSD 139.2}

At afstå fra at arbejde om søndagen, er ikke det samme som at modtage dyrets mærke... På steder, hvor modstanden er så voldsom, at det kan medføre forfølgelse at arbejde om søndagen, bør vore brødre bruge denne dag til at udføre sandt missionsarbejde. — SW 69, 70 (1895). {DSSIDSD 139.3}

Hvis nogen skulle komme og sige til jer: „I må lade være med at trykke om søndagen," ville jeg ikke råde jer til at fortsætte at trykke. For hvis I undlader at arbejde, vil det ikke skabe nogen konflikt mellem jer og jeres Gud. — Ms 163, 1898. {DSSIDSD 139.4}

Det er ikke vor pligt at irritere vore naboer, der forguder søndagen, ved med hensigt at anstrenge os for at vise dem, at vi er uafhængige. Vore søstre behøver ikke at vælge søndagen til at hænge deres vasketøj ud. — 3SM 399 (1889). {DSSIDSD 140.1}

Brug søndagen til åndelige aktiviteter

Jeg vil prøve på at besvare jeres spørgsmål om, hvad I skal gøre, hvis søndagslove bliver gennemtvunget. {DSSIDSD 140.2}

Det lys, Herren gav mig, netop da vi ventede, at en krise som den, I forventer, syntes at nærme sig, var, at når onde magter får mennesker til at gennemtvinge søndagshelligholdelse, skal syvendedags adventister vise klogskab ved at afholde sig fra almindeligt arbejde om søndagen. og bruge dagen til missionsarbejde. {DSSIDSD 140.3}

At bekæmpe søndagslovene vil kun anspore de religiøse fanatikere, der søger at gennemtvinge dem. Giv dem ikke den mindste anledning til at sige, at I overtræder loven... Ingen modtager dyrets mærke, fordi han indser, at det er klogt at holde fred ved at afstå fra et arbejde, der vækker modstand... {DSSIDSD 140.4}

Søndagen kan benyttes til religiøst arbejde, der vil være til stor gavn for Herren. Der kan afholdes møder i hjemmene og i det fri og udføres dør til dør arbejde. De, der kan skrive, kan bruge dagen til dette. Når som helst det er muligt, bør man holde religiøse møder om søndagen. Gør disse møder virkelig interessante. Syng gode vækkelsessange og tal overbevisende om Frelserens kærlighed. — 9T 232,233 (1909). {DSSIDSD 140.5}

Tag de studerende med til forskellige steder for at holde møder og udføre lægemissionsarbejde. De vil træffe folk hjemme og få en glimrende anledning til at fremstille sandheden for dem. At tilbringe søndagen på den måde, vil altid være godt i Guds øjne. — 9T 238 (1909). {DSSIDSD 140.6}

Sandhedens skønhed viser sig, når man sammenligner

Hos den, der adlyder Herren, vil nidkærheden vokse, efterhånden som verden og kirken forener sig om at gøre loven ugyldig. Hver eneste indvending mod Guds bud vil bane vejen for sandhedens fremgang og give dem, der forsvarer den, en anledning til at vise mennesker værdien af Guds bud. Intet kan vise den skønhed og styrke, der ligger i sandheden, som modstand og forfølgelse. — 13MR 71,72(1896). {DSSIDSD 141.1}

Netop denne tid, hvor der udfoldes så store anstrengelser for at gennemtvinge søndagens helligholdelse, er vor anledning til at vise verden den sande sabbat i modsætning til den falske. I sit forsyn er Herren langt foran os. Han har tilladt, at søndagsspørgsmålet er blevet så omstridt, for at det fjerde buds sabbat kan blive fremsat for de lovgivende forsamlinger. På den måde vil landets ledere få opmærksomheden henledt på Guds Ords vidnesbyrd til fordel for den sande sabbat. — 2MR 197 (1890) {DSSIDSD 141.2}

Vi bør adlyde Gud frem for mennesker

Sandhedens tilhængere opfordres nu til at vælge mellem at se bort fra Guds Ords tydelige kraveller at miste deres frihed. Hvis vi svigter Guds Ord og følger skik og brug, får vi lov til at blive boende blandt mennesker, at købe og sælge og bevare vore borgerrettigheder. Men hvis vi holder fast ved vor loyalitet over for Gud, vil vi miste vore borgerlige rettigheder. Guds lovs fjender har sluttet sig sammen for at herske over menneskers samvittighed og forbyde en selvstændig bedømmelse af ting, der vedrører vor religiøse tro... {DSSIDSD 142.1}

Guds folk vil anerkende menneskelige regeringer og love som guddommeligt indstiftede, og ved deres eksempel lære andre, at det er en hellig pligt at adlyde dem, så længe deres myndighed udøves på lovens grund. Men når deres krav kommer i konflikt med Guds krav, må vi vælge at adlyde Gud mere end mennesker. Guds Ord må agtes og adlydes frem for menneskelige lovgiveres. „Så siger Herren“ må ikke sættes til side for et „Sådan siger kirken eller staten.“ Kristi krone må hæves højt over alle jordiske magters kroner. — HM 1-11-1893. {DSSIDSD 142.2}

Satan tilbyder mennesker denne verdens riger, hvis de vil underkaste sig ham. Mange vælger aJ; gøre dette og ofrer himlen. Det er bedre at dø end at synde — bedre at lide nød end at svigte sin overbevisning — bedre at sulte end at lyve. — 4T 495 (1880). {DSSIDSD 142.3}

Kapitel 10 - Den lille trængselstid

En trængselstid før nådetiden slutter

På side 33 i Early Writings læser vi følgende:“ ... ved trængselstidens begyndelse blev vi fyldt med Helligånden, idet vi gik ud for at forkynde sabbatten mere fuldstændigt.“ {DSSIDSD 143.1}

Dette syn blev givet i 1847, da kun meget få af brødrene holdt sabbat. Og blandt dem, der gjorde det, var der kun få, der mente, at den var af en sådan betydning, at dette spørgsmål kunne adskille Guds folk fra de vantro. Nu begynder opfyldelsen af dette syn at vise sig. Begyndelsen af den trængselstid, der nævnes her, henviser ikke til den tid, da plagerne vil begynde at falde, men til en kort periode, lige før de udgyde s, mens Kristus endnu er i helligdommen. På denne tid, da frelsens værk er ved at afsluttes, vil der komme vanskeligheder på jorden, og nationerne vil være i oprør, men alligevel blive holdt i tømme, for at det ikke skal hindre den tredje engel s gerning. — EW 85, 86 (1854). {DSSIDSD 143.2}

Religionsfriheden forbi i USA

Guds lov vil blive gjort ugyldig ved Satans virksomhed. I vort land, der så længe har brystet sig af religionsfrihed, vil denne være forbi. Striden vil blive afgjort ved sabbatsspørgsmålet, der vil skabe rØre i hele verden. — Ev 236 (1875). {DSSIDSD 144.1}

Der vil komme en stor krise for Guds folk. Meget snart vil vor nation forsøge at tvinge alle til at helligholde den første dag i ugen. Og idet man gør det, vil man ikke vige tilbage for at at tvinge mennesker til i modstrid med deres samvittighed at helligholde den dag, som regeringen erklærer for den rette sabbat. — RH ekstranummer 11-12-1888. {DSSIDSD 144.2}

Syvende-dags adventister vil udkæmpe kampen om syvende-dags sabbatten. Autoriteterne i USA og i andre lande vil rejse sig i magt og vælde og vedtage love, der skal begrænse religionsfriheden. Ms 78, (1897). {DSSIDSD 144.3}

Protestanterne i USA vil være de første til at række hånden over svælget for at gribe spiritismens hånd — og de vil række over afgrnnden og knuge den romerske kirkes hånd. Under indflydelse af denne trefoldige union vil dette land følge i romerkirkens fodspor og træde samvittighedsfri. heden i støvet. — GC 588 (1911). {DSSIDSD 144.4}

Kirke og stat bekæmper Guds folk

Alle, der ikke vil bøje sig for den nationale lov, som ophøjer den hviledag, der er indstiftet af syndens menneske, og således se bort fra Guds hellige dag, vil ikke alene blive undertrykt af pavemagten, men også af den protestantiske verdens — dyrets billede. — 2SM 380 (1886). {DSSIDSD 145.1}

De religiøse grupper, der nægter at lytte til Guds advarsel, vil under indflydelse af et stort bedrag forene sig med de borgerlige myndigheder i at forfølge de hellige. De protestantiske kirker vil forene sig med pavekirken for at forfølge dem, der holder Guds bud... {DSSIDSD 145.2}

Disse tilsyneladende gode magter vil forene sig med dragen og føre krig mod dem, der holder Guds bud og har Jes,! vidnesbyrd. — 14MR 162 (1899). {DSSIDSD 145.3}

Kirken vil bede de civile myndigheder o“, hjælp, og katolikker og protestanter vil være enige om at gøre dette. — GC 607 (1911). {DSSIDSD 145.4}

Stillet for retten

De, der lever i de sidste dage af denne verdens historie, vil få at vide, hvad det betyder at blive forfulgt for sandhedens skyld. I retssalene vil uretfærdigheden råde. Dommerne vil nægte at lytte til de argumenter, som de, der er tro mod Guds bud, fremfører, fordi de ved, at de argumenter de kommer med til det fjerde buds forsvar, er umulige at modbevise. De vil sige: „Vi har en lov, og ifølge den lov bør han dø.“ Guds lov betyder intet for dem. „Deres lov“ er det eneste, de regner med. De, der vil respektere denne menneskeskabte lov, vil blive favoriseret, men der tages ingen hensyn til dem, der ikke vil bøje sig for den falske sabbat. — ST 26-5-1898. {DSSIDSD 145.5}

Hvis vi bliver stillet for retten, skal vi opgive vor ret, hvis vi kan gøre det uden at svigte Gud. Det er ikke vor egen ret, vi kæmper for, men Guds ret til vor tjeneste. — 5MR 69 (1895). {DSSIDSD 146.1}

Adventister vil blive behandlet med foragt

Den samme mesterhjerne, der i tidligere tider smedede rænker mod de trofaste, søger stadig at udslette dem, der frygter Gud og adlyder hans lov... {DSSIDSD 146.2}

De rige, de begavede og de højt uddannede vil overvælde dem med den største foragt. Magtfulde mænd, præster og medlemmer af kirkerne vil lægge råd op mod dem. I tale og skrift — med trusler og latterliggørelse vil de søge at få deres tro til at vakle. — 5T 450 (1885). {DSSIDSD 146.3}

Den tid vil komme, da vi vil blive behandlet som forrædere, fordi vi forsvarer Bibelens sandhed. 6T 394 (1900). {DSSIDSD 146.4}

De mennesker, der ærer Bibelens sabbat, vil blive fordømt som fjender af lov og orden, der nedbryder samfundets moralske grænser, forårsager anarki og fordærvelse og nedkalde Guds straffedomme over verden. Deres samvittighedsskrupler vil blive erklæret for stædighed og foragt for myndighederne. De vil blive beskyldt for at være fjender af regeringen. — GC 592 (1911). {DSSIDSD 146.5}

Alle, der i denne onde tid frygtløst vil tjene Gud, som deres samvittighed byder dem, vil behøve mod, fasthed og kendskab til Gud og hans Ord — for den, der er tro mod Gud, vil blive forfulgt, hans motiver og bedste anstrengelser vil blive mistolket og hans navn fordømt. — AA 431, 432 (1911). {DSSIDSD 147.1}

Enhver form for forfølgelse

Romerkirkens forfølgelse af protestanterne, der næsten udslettede Jesu Kristi religion, vil langt blive overgået af det, der vil ske, når protestantismen og pavekirken forener sig. — 3SM 387 (1889). {DSSIDSD 147.2}

Satan har tusind camouflerede våben, der vil blive rettet mod Guds lovlydige folk for at tvinge dem til at handle imod deres samvittighed. — Brev 30 a, 1892. {DSSIDSD 147.3}

Vi skal ikke blive forbavsede over noget som helst af det, der nu vil ske. Vi skal ikke undre os over nogen af de rædsler, der vil komme. De, der tramper på Guds hellige lov, har samme ånd som dem, der hånede og forrådte Jesus. Uden mindste tøven vil de gøre deres fader djævelens gerninger.3SM 416 (1897). {DSSIDSD 147.4}

Den, der ønsker at lære sandheden at kende, skal studere den tidlige menigheds historie under og lige efter pinsefestens dag. Læs omhyggeligt Paulus' og de andre apostles erfaringer i Apostlenes Gerninger, for Guds folk skal gennemgå lignende erfaringer i vore dage. — PC 118 (1907). {DSSIDSD 147.5}

Afskåret fra al jordisk støtte

Opsparet rigdom vil snart blive værdiløs. Når det dekret bliver udstedt, at ingen kan sælge eller købe, undtagen de, der har dyrets mærke, vil virkelig mange midler være til ingen nytte. Gud kalder os til nu at gøre alt, hvad der står i vor magt, for at advare verden. — RH 21-3-1878. {DSSIDSD 148.1}

Der vil komme en tid, da vi ikke kan sælge for nogen pris. Snart vil der blive udstedt et dekret, der forbyder alle, undtagen dem, der har dyrets mærke, at købe og sælge. For kort siden var dette nær ved at ske i Californien, men det var kun et forvarsel om den tid, da de fire vinde skal blæse. Endnu holdes de i tømme af de fire engle. For vi er endnu ikke rede. Endnu er der et arbejde, der skal gøres, og så vil englene få befaling om at slippe de fire vinde løs, så de kan blæse over jorden. — 5T 152 (1882). {DSSIDSD 148.2}

I den sidste store strid med Satan vil de, der er tro mod Gud, stå helt uden jordisk støtte. Det vil blive dem forbudt at købe og sælge, fordi de nægter. at bryde Guds lov for at adlyde jordiske magters love. — DA 121, 122 (1898). {DSSIDSD 148.3}

Satan siger ... „Af frygt for at mangle føde og klæder vil de forene sig med verden i at overtræde Guds lov. Og så vil hele jorden være i min magt.“ PK 183, 184 (ca. 1914). {DSSIDSD 148.4}

Nogle vil blive fængslet på grund af deres tro

Nogle vil blive fængslet, fordi de nægter at vanhellige Herrens sabbat. — PC 118 (1907). {DSSIDSD 149.1}

Når sandhedens forkæmpere nægter at helligholde søndagen, vil nogle af dem blive fængslet, andre vil blive landsforvist eller behandlet som slaver. For menneskelige øjne synes dette umuligt, men når Guds Ånd ikke mere holder menneskene tilbage og de kommer under indflydelse af Satan, som hader Guds lov, vil der ske mærkelige ting. Når gudsfrygt og kærlighed ikke længere findes i hjertet, kan det være meget grusomt. — GC 608 (1911). {DSSIDSD 149.2}

Hvis vi bliver kaldet til at lide for Kristi skyld, skal vi være i stand til at gå i fængsel med samme tillid til ham, som et lille barn har til sine forældre. Nu gælder det at styrke vor tro på Gud. — OHC 357 (1892). {DSSIDSD 149.3}

Mange vil blive slået ihjel

Det vigtigste for os er at komme Gud meget nær; og hvis det er hans vilje, at vi skal være martyrer for sandhedens skyld, kan det være et middel til at bringe mange tIere til sandheden. 3SM 420 (1886). {DSSIDSD 149.4}

Mange vil blive fængslet, mange vil flygte for deres liv fra større og mindre byer, og mange vil blive martyrer for Kristi skyld, idet de forsvarer sandheden. — 3SM 397 (1889). {DSSIDSD 150.1}

Vi kan se frem til en stadig kamp og risikere fængsling, tab af ejendom, ja, af selve livet, for at forsvare Guds lov. — 5T 712 (1889). {DSSIDSD 150.2}

Man vil forlange afmennesker, at de skal adlyde menneskelige love og overtræde Guds lov. De, der er tro imod Gud, vil blive truet, fordømt og erklæret fredløse. De vil blive svigtet og overladt til at dø af både forældre og søskende, venner og slægtninge. PK 588 (ca. 1914). {DSSIDSD 150.3}

Disciplene fik ikke det mod og den styrke, som en martyr må have, før denne nåde var nødvendig for dem. — DA 354 (1898). {DSSIDSD 150.4}

Hvordan man holder ud under forfølgelse

Vi vil opleve, at vi må give slip på alle andre hænder end Jesu hænder. Venner vil vise sig tro løse og forråde os, Slægtninge, der er bedraget af fjenden, vil tro, at de tjener Gud ved at modarbejde os og gøre deres yderste for at bringe os i vanskelighed i håbet om, at vi vil fornægte vor tro. Men vi kan gribe Jesu hånd i farens stund, — Mar 197 (1889). {DSSIDSD 150.5}

Kun ved at være fast forankret i Kristus vil det være muligt for mennesker at holde ud i striden. De må tage imod sandheden, som den er i Jesus. Og kun, når den fremstilles således, kan den møde sjælens behov. At prædike Kristus som korsfæstet, Kristus som vor retfærdighed — kun dette kan mætte en hungrende sjæl. Når det lykkes at samle menneskers interesse om denne store, betydningsfulde sandhed, fyldes hjerterne af tro, håb og mod. — GCDB 28-1-1893, {DSSIDSD 150.6}

På grund af deres tro vil mange blive afskåret fra deres hjem og formue, men hvis de vil give deres hjerte til Jesus, modtage budskabet om hans nåde og hvile i deres Stedfortræder og Garant, Guds Søn, kan de stadig være fyldt af glæde. — ST 2-6-1898. {DSSIDSD 151.1}

Forfølgelse spreder Guds folk

Når der opstår fjendtlighed mod dem, der helligholder Herrens sabbat på forskellige steder, kan det blive nødvendigt for Guds folk at flytte fra disse steder til andre, hvor de ikke møder så bitter modstand. {DSSIDSD 151.2}

Gud forlanger ikke, at hans børn skal blive, hvor onde mennesker gør deres indflydelse til intet, og deres liv er i fare. Når friheden og livet står på spil, er det ikke blot vort privilegium, men vor absolutte pligt at flytte til andre steder, hvor mennesker er villige til at høre livets Ord, og hvor der er bedre mulighed for at prædike. — Ms 26, 1904, {DSSIDSD 151.3}

Den tid vil snart komme, da Guds folk på grund af forfølgelse vil blive adspredt i mange lande.

De, der har fået en alsidig uddannelse, vil have fordel af denne alle vegne. — 5MR 280 (1908). {DSSIDSD 151.4}

Forfølgelse fører til enighed blandt Guds folk

Når forfølgeIsens storme virkelig bryder løs, vil de sande får høre den sande Hyrdes røst. Der vil blive gjort uselviske anstrengelser for at frelse de fortabte, og mange, der har strejfet omkring uden for folden, vil komme tilbage og følge den store Hyrde. Guds folk vil slutte sig sammen og danne en enig front mod fjenden. I den fælles fare, vil ønsket om at være den, der bestemmer, ophøre — der vil ingen diskussion være om, hvem der er den største. — 6T 401 (1900). {DSSIDSD 152.1}

En krise gør Guds indgriben mere tydelig

Fra tid til anden har Herren vist, hvorledes han arbejder. Han lægger mærke til, hvad der sker på jorden. Og når der er opstået en krise, har han grebet ind for at forhindre, at Satans planer lykkes. Han har ofte tilladt, at der er opstået kriser hos nationer, familier eller enkelte mennesker, for at hans indgriben kunne ses. Han har ladet det blive klart, at der findes en Gud i Israel, der støtter og forsvarer sit folk. {DSSIDSD 152.2}

Når ophævelsen af Jehovas lover blevet næsten universel, og Guds børn bliver undertrykt af deres medmennesker, vil han gribe ind. Hans folks brændende bønner vil blive besvaret, for han elsker, at hans folk søger ham af hele deres hjerte og stoler på ham som deres befrier. — RH 15-6-1897. {DSSIDSD 152.3}

I nogen tid vil undertrykkerne få lov til at triumfere over dem, der kender Guds hellige bud... Lige til det sidste tillader Gud Satan at vise, at han er en løgner, en anklager og en morder. På denne måde bliver Guds folks endelige triumf mere vidunderlig, mere fuldstændig. — 3SM 414 (1904). {DSSIDSD 153.1}

Lidelse renser Guds folk

Der vil snart opstå vanskeligheder overalt i verden. Alle bør søge at kende Gud. Vi har ingen tid at spilde... {DSSIDSD 153.2}

Gud elsker sin menighed med en uendelig kærlighed. Hans omsorg for sin arv ophører aldrig. Han tillader ikke nogen lidelse at ramme menigheden, som ikke er nødvendig for at rense den — og VII fremme dens nuværende og evige vel. Han vil rense sin menighed på samme måde, som han rensede templet ved begyndelsen og afslutningen af sin Jordiske gerning. Alle de prøvelser og vanskeligheder, han bringer over menigheden, kommer for at hans børn skal få en dybere religiøs erfaTIng og større styrke til at bringe budskabet om korsets sejr til alle dele af verden. — 9T 228 (1909). {DSSIDSD 153.3}

Lidelse, kors, fristelse og vore forskellige prøvelser er Guds midler til at rense og helliggøre os og gøre os skikkede for himlen. — 3T 115 (1872). {DSSIDSD 153.4}

Kapitel 11 - Satans bedrag i den sidste tid

Under kristendommens kappe

Vi nærmer os afslutningen af denne verdens historie, og Satan arbejder som aldrig før. .Han prØver på at fremstille sig som leder af den kristne verden. Med en fantastisk kløgt arbejder han med sine løgneundere. Man viser ham som en brølende løve, der søger, hvem han kan opsluge. Hans ønsker at få hele verden som forbundsfælle. Idet han skjuler sin vanskabthed under kristendommens kappe, lader han, som om han er en kristen. Han gør endog krav på at være Kristus selv. — 8MR 346 (1901). {DSSIDSD 154.1}

Guds Ord siger, at når det passer i fjendens planer vil han gennem sine repræsentanter, der foregiver at være kristne, udøve en magt „“ stor, at det vil føre selv de udvalgte vild, hvis det var muligt. Matt 24, 24. — Ms 125,1901. {DSSIDSD 154.2}

Når ånderne bekender sig til at tro på Bibelen og viser respekt for kirkens skikke, vil man anse deres værk for at være af guddommelig oprindelse. — GC 588 (1911). {DSSIDSD 154.3}

Ondskabens stærkeste bastioner i denne verden er ikke de åbenlyse synderes uretfærdige liv eller den nedværdigelse, nogle lever i. Det er deres liv, som iøvrigt ser ædelt og beundringsværdigt ud, mens de hæger om en synd, tilfredsstiller et ondt begær... Geni, begavelse, venlighed, ja, selv velgørenhed, kan blive Satans lokkemidler til at bedrage mennesker og lede dem i fordærv. — Ed 150 (1903). {DSSIDSD 155.1}

Selv i adventmenigheden

Vi har meget mere at frygte indefra end udefra. Hindringerne for styrke og fremgang, kommer meget snarere fra menigheden end fra verden. De vantro har ret til at forvente, at de mennesker, der bekender sig til at holde Guds bud og have Jesu tro, vil gøre mere end alle andre for ved deres gode eksempel og aktive indflydelse at fremme den sag, de repræsenterer. Men hvor ofte har ikke de mennesker, der bekender sig til at tro på sandheden, vist sig at være den største hindring for dens fremgang! Den vantro, de nærer og den tvivl, de giver udtryk for, indbyder onde engle til at komme og er medvirkende til, at Satans bedrag lykkes. — 1SM 122 (1887). {DSSIDSD 155.2}

Løgnagtige ånder modsiger Skriften

De troende må skaffe sig et grundigt kendskab til sandheden — og den finder de kun i Bibelen. De må forstå de dødes tilstand, for onde ånder vil vise sig og udgive sig for at være elskede venner og slægtninge og erklære, at sabbatten er blevet ændret og komme med andre læresætninger, der ikke har rod i Skriften. — EW 87 (1854). {DSSIDSD 155.3}

Når disse løgnens ånder fremstiller apostlene, lader de dem modsige det, de har skrevet efter Helligåndens befaling, mens de var på jorden. De benægter Bibelens guddommelige oprindelse. — GC 557 (1911). {DSSIDSD 156.1}

Ved hjælp af de to store vildfarelser, sjælens udødelighed og søndagens hellighed, vil Satan vildlede menneskene. Mens den første danner grundlaget for spiritismen, skaber den sidste sympati for romerkirken. — GC 588 (1911). {DSSIDSD 156.2}

Mennesker vil komme og udgive sig for at være Kristus selv. De vil gøre krav på den titel og den tilbedelse, som alene tilkommer verdens Frelser. De vil udføre vidunderlige helbredelser og påstå, at de har forbindelser i himlen, der modsiger Skriftens vidnesbyrd… {DSSIDSD 156.3}

Men Guds børn vil ikke blive bedraget. Den falske Kristus forkynder en lære, der ikke er i overensstemmelse med Skriften. Han velsigner dem, der tilbeder dyret og dets billede — netop de mennesker, som Bibelen siger, skal drikke Guds ublandede vredes vin. — GC 624, 625 (1911). {DSSIDSD 156.4}

Falske vækkelser

Jeg så, at Gud har ærlige tilbedere blandt dem der kalder sig adventister og i de faldne kirkesamfund. Før plagerne falder, vil både præster og lægfolk blive kaldt ud fra disse samfund og tage imod sandheden med glæde. Dette ved Satan, og før den tredje engels høje råb lyder, vil han skabe en ophidselse i de religiøse samfund, for at de, der har forkastet sandheden, skal tro, at Gud er med dem. — EW 261 (1858). {DSSIDSD 157.1}

Før Guds straffedomme rammer jorden, vil der ske en genoplivelse af sand kristendom, som man ikke har set siden apostlenes dage... Sjælefjenden ønsker at forhindre, at dette sker. Endnu før en sådan vækkelse opstår, vil han prøve på at forhindre den ved at lave en efterligning. I de menigheder, han får i sin bedrageriske magt, vil han få det til at se ud, som om Guds særlige velsignelse bliver udgydt — og der vil komme noget, der ligner en stor religiøs interesse... {DSSIDSD 157.2}

Der er en følelsesmæssig ophidselse og en sammenblanding af sandhed og løgn, som er velegnet til at lede vild. Men ingen behøver at lade sig bedrage. I lyset fra Guds Ord er det ikke vanskeligt at afgøre disse bevægelsers natur. Når mennesker vender sig bort fra Bibelens tydelige, hjerteransagende sandheder, som kræver selvfornægtelse og forsagelse af verden, kan vi være sikre på, at Gud ikke skænker sin velsignelse. — GC 464 (1911). {DSSIDSD 157.3}

Musikken bliver til en fælde

Herren har vist mig, at de ting, du siger har fundet sted i Indiana,“ vil gentage sig lige før nådetidens afslutning. Der vil ske forfærdelige ting. Der vil blive råben og skrigen, musik og dans. Mennesker, der ellers er fornuftige, vil blive så forvirrede, at man ikke kan forvente, at

de skal tage de rette beslutninger... (Disse bemærkninger blev gjort i forbindelse med „helligt legemesbevægelsen ved teltmøderne i Indiana i 1890. Nærmere enkeltheder findes i Selected Messaged, 2.bd. s 31-39.) {DSSIDSD 158.1}

En sindssyg larm vil overvælde mennesker og ødelægge det, der kunne have været en velsignelse, hvis det var blevet ledet på den rette måde. Sataniske kræfter vil blande sig med en larm og forvirring. Det vil være som et karneval — og det vil man kalde Helligåndens gerning! ... Det der tidligere er sket, vil gentage sig i fremtiden. Satan vil gøre musikken til en snare ved den måde, den ledes på. — 2SM 36, 38 (1900). {DSSIDSD 158.2}

Vi skal ikke dyrke mærkelige ophidsende stemninger, som i virkeligheden gør sjælen uimodtagelig for Helligåndens dybt bevægende gerning. Guds værk er altid præget af ro og værdighed. — 2SM 42 (1908). {DSSIDSD 158.3}

Falsk tungetale

Man har anset fanatisme, uægte ophidselse, falsk tungetale og støjende adfærd for Guds gaver til menigheden, og nogle er blevet bedraget af dette. Resultaterne af disse ting har ikke været gode. „I skal kende dem på deres frugter.“ Fanatisme og støj er blevet anset for særlige tegn på tro. Der er nogle, som ikke er tilfreds med et møde hvis det ikke giver dem en følelse af lykkelig ophidselse. De ønsker at opleve en slags følelsesmæssig rus. Men sådanne møder har ikke nogen gavnlig indflydelse. Når den lykkelige følelsesrus er forbi, synker de endnu dybere end før mødet, fordi deres lykke ikke stammer fra den rette kilde. {DSSIDSD 158.4}

De møder, der bedst tjener til at fremme åndelig vækst, er præget af dyb alvor og hjerteransagelse, hvor hver enkelt prøver på virkelig at lære sig selv at kende og med alvor og ydmyghed søger at lære af Kristus. -1 T 412 (1864). {DSSIDSD 159.1}

Onde engle viser sig for mennesker

Satan vil bruge enhver anledning til at lokke mennesker bort fra deres troskab mod Gud. Han og hans engle, der er enige med ham, vil vise sig på jorden i menneskeskikkelse og prøve på at bedrage. Også Guds engle vil vise sig som mennesker og bruge alle midler for at bekæmpe fjendens hensigter. — 8MR 399 (1903). {DSSIDSD 159.2}

Onde engle i menneskeskikkelse vil tale med dem, der kender sandheden. De vil forvrænge Guds budbringere s udtalelser... Har syvende-dags adventister glemt den advarsel, der findes i Efeserbrevets 6. kapitel? Vi kæmper mod mørkets magter. Hvis vi ikke følger lige i vor Leders fodspor vil Satan sejre over os. — 3SM 411 (1903). {DSSIDSD 159.3}

Onde engle i troende menneskers skikkelse vil arbejde i vore rækker for at indføre en mægtig vantroens ånd. Lad dig ikke skræmme af dette, men gør alt for at hjælpe Herren mod disse sataniske kræfter. Disse onde magter vil komme til vore møder — ikke for at få en velsignelse, men for at modarbejde Guds Ånds indflydelse. — 2MCP 504, 505(1909.) {DSSIDSD 160.1}

De vil komme i de afdødes skikkelse

Det er ikke vanskeligt for de onde engle at fremstille både hellige og syndere, som er døde, og i deres skikkelse vise sig for mennesker. Dette vil ske tiere og tiere, og endnu mere forbløffende ting vil vise sig, idet vi nærmer os tidens afslutning. Ev 604 (1875). {DSSIDSD 160.2}

Dette er Satans mest vellykkede og fængslende bedrag, der har til hensigt at vække sympati hos dem, der har begravet deres kære. Onde engle vil komme i skikkelse af disse, omtale ting, der er sket i deres liv, og gøre ting, som de gjorde, da de levede. På den måde får de folk til at tro, at deres afdøde venner er engle, som våger over dem og taler med dem. Disse onde engle, der udgiver sig for at være afdøde venner, vil blive betragtet som en slags afguder, og for mange vil det, de siger, ha-ve større vægt end Guds Ord. — ST 26-8-1889. {DSSIDSD 160.3}

Satan har magt til i et syn at vise mennesker noget, der ligner deres afdøde venner. Efterligningen er fuldkommen: de kendte træk, ordene og tonefaldet gengives med stor nøjagtighed... Mange vil komme til at stå over for djævelske ånder, der udgiver sig for at være elskede slægtninge eller venner og forkynder de farligste vildfarelser. Disse gæster vil appellere til vor hjerteligste deltagelse og udføre undere for at støtte deres bedrag. — GC 552, 560 (1911). {DSSIDSD 160.4}

Satan viser sig i Kristi skikkelse

Fjenden forbereder sig på at bedrage hele verden med sine mirakler. Han vil vise sig som en lysets engel, j;' som Kristus selv. — 2SM 96 (1894). {DSSIDSD 161.1}

Hvis mennesker så let lader sig bedrage nu, hvordan vil de da kunne stå fast, når Satan viser sig i Kristi skikkelse og gør mirakler? Hvem vil være uberørt af hans forstillelse, når han foregiver at være Kristus — skønt det i virkeligheden er Satan, der påtager sig Kristi skikkelse og tilsyneladende gør de samme ting, som han gjorde? 2SM 394 (1897). {DSSIDSD 161.2}

Satan vil vise sig og foregive at være Kristus. Han vil fejltolke og forvanske alt, hvad han på nogen måde kan. — TM 441 (1898). {DSSIDSD 161.3}

En magt fra dybet arbejder på at iscenesætte de sidste store scener i dramaet — Satan vil vise sig Som Kristus og med hele uretfærdighedens bedrag virke gennem dem, der har sluttet sig sammen i hemmelige selskaber. — 8T 28 (1904). {DSSIDSD 161.4}

Satan vil ligne Kristus fuldstændig

Der findes en grænse, som Satan ikke kan overskride, men så tager han sin tilflugt til bedrag og efterligner det, han ikke kan gøre i virkeligheden. I de sidste dage vil han vise sig på en måde, der får mennesker til at tro, at han er Kristus, der er kommet til verden for anden gang. Han vil virkelig forvandle sig til en lysets engel. Men skønt han i udseende fuldstændig

vil ligne Kristus, vil det kun bedrage den, der ligesom Farao prøver på at stå sandheden imod. — 5T 698 (1889). {DSSIDSD 162.1}

Som højdepunktet i det store bedrageriske drama vil Satan selv udgive sig for at være Kristus. Kirken har længe sagt, at den ser hen til Frelserens genkomst som opfyldelsen af sit håb. Nu vil den store bedrager få det til at se ud, som om Kristus er kommet. Forskellige steder i verden vil Satan vise sig blandt mennesker som en majestætisk, strålende skikkelse, der ligner den beskrivelse af Guds Søn, som Johannes giver i Åbenbaringen l, 13-15. Den herlighed, der omgiver ham, overgår alt, hvad mennesker tidligere har set. Et begejstret råb lyder: „Kristus er kommet! Kristus er kommet!“ Folk kaster sig ned og tilbeder ham, mens han løfter sine hænder og velsigner dem, som Jesus velsignede sine disciple, da han var på jorden. Hans stemme er mild, dæmpet og melodisk. I et blidt, medfølende tonefald fremsætter han nogle af de himmelske sandheder, Frelseren udtalte. Han helbreder de syge. Mennesker antager ham for at være Kristus, og nu siger han, at han har forandret sabbatten til søndag og byder alle at helligholde den dag, han har velsignet. — GC 624 (1911). {DSSIDSD 162.2}

Satan foregiver at besvare de helliges bønner

Satan indser, at han er ved at tabe sin sag. Han kan ikke bedrage hele verden. Han gør en sidste desperat anstrengelse for at bedrage de trofaste ved at udgive sig for Kristus. Han iklæder sig den kongelige klædedragt, der er beskrevet i Johannes’syn. Det har han magt til at gøre. Han vil vise sig for sine bedragne efterfølgere — den kristne verden, der ikke har taget imod kærlighed til sandheden, men elsket uretten (lovens overtrædelse). Og de vil modtage ham som Kristus, der kommer igen. {DSSIDSD 163.1}

Han erklærer, at han er Kristus selv, og man tror virkelig, at den smukke, majestætiske skikkelse, der taler så blidt og er omgivet af en herlighed, som ingen dødelige nogen sinde har set magen til, er Kristus selv. Hans bedragne efterfølgere opløfter det sejrrige råb: „Kristus er kommet igen! Kristus er kommet! Han har løftet sine hænder og velsignet os, akkurat som han gjorde, da han var på jorden.“ ... {DSSIDSD 163.2}

De hellige, som er omgivet af Guds engle, ser forundret til. Vil de også blive bedraget? Vil de tilbede Satan? En klar, melodisk stemme høres: „Se opad!“ {DSSIDSD 163.3}

En ting har bestandig været i de bedendes tanker — deres sjæles endelige, evige frelse. Dette har været målet for deres håb — det evige liv, der er blevet lovet dem, der holder ud indtil enden. Hvor havde deres ønsker været alvorlige og brændende! Dommen og evigheden var så nær. I tro var deres øjne fæstet på den skinnende trone omgivet afhvidklædte engle, og det har holdt dem tilbage fra at synde... {DSSIDSD 163.4}

Blot endnu en anstrengelse, så vil Satans sidste bedrag være forbi. Han hører det stadige råb om, at Kristus skal komme og befri dem. Hans sidste kneb går ud på at få dem til at tro, at deres bønner er blevet besvaret. — Ms 16, 1884. {DSSIDSD 164.1}

Hvordan det falske adskiller sig fra det ægte

Satan får slet ikke tilladelse til at efterligne Kristi genkomst. — GC 625 (1911). {DSSIDSD 164.2}

Satan... vil komme og udgive sig for at være Kristus. Han vil udføre mægtige mirakler. Mennesker vil falde ned og tilbede ham som Kristus. Hvad skal vi gøre? ... Sig til mennesker, at Jesus har advaret os imod en sådan fjende — menneskets værste — der vil udgive sig for at være Gud selv. Fortæl dem, at når Kristus kommer, vil det ske med stor herlighed, at han vil være ledsaget aftitusinder af engle, og at vi skal kende hans stemme.“- 6BC 1106 (1888). {DSSIDSD 164.3}

Satan søger at få alle fordele... Forklædt som eR lysets engel vil han vandre rundt på jorden og udføre mirakler. I et smukt sprog vil han forkynde ophøjede sandheder. Han vil sige vidunderlige ting og gøre vidunderlige gerninger. Han vil fremstille sig selv som Kristus. Men på et punkt vil der være en tydelig forskel — Satan vil vende folket bort fra Guds lov. Men alligevel vil han efterligne retfærdigheden så godt, at han, hvis det var muligt, ville føre endog de udvalgte vild. Kronede hoveder, præsidenter og høje embedsmænd vil bøje sig for hans falske teorier. — FE 471, 472 (1897). {DSSIDSD 164.4}

Der vil ske mirakler

De syge vil blive helbredt for vore øjne. Er vi forberedt på den prøvelse, der venter os, når Satans løgne-undere begynder at ske? — 1T 302 (1862). {DSSIDSD 165.1}

Mennesker, der er under onde ånders indflydelse, vil udføre mirakler. De vil gøre andre syge ved at forhekse dem — og så vil de ophæve dette for at få andre til at tro, at de har helbredt dem ved et mirakel. Dette kneb har Satan benyttet igen og igen. — 2SM 53 (1903). {DSSIDSD 165.2}

Der vil snart udspille sig vidunderlige scener, som Satan står bag. Guds Ord siger os, at Satan vil udføre mirakler. Han vil gøre mennesker syge og derefter pludselig løss sin djævelske magt over dem. Og så vil man anse dem for at være helbredt. Disse tilsyneladende helbredelser vil blive en prøve for syvende-dags adventister. — 2SM 53 (1904). {DSSIDSD 165.3}

Satan kan ved brug af mange forskellige bedrag gøre undere, der vil se ud som et virkeligt mirakel. Det var netop hvad han forsøgte at gøre til et afgørende spørgsmål, da israelitterne blev udfriet fra Egypten. — 2SM 52 (1907). {DSSIDSD 165.4}

Ild fra himlen

Vi skal ikke tro på, hvad mennesker siger. De kan foregive, at de som Kristi repræsentanter helbreder de syge ved et mirakel. Er det så mærkeligt, nar den store bedrager står bag dem —

han, der snart vil få ild til at falde ned fra himlen for menneskers øjne? — 2SM 49 (1887). {DSSIDSD 166.1}

Det er disse djævelens løgneundere, der vil forføre verden. Han vil få ild til at falde ned fra himlen for menneskers øjne. Han vil udføre mirakler, og disse mirakler vil bedrage hele verden. — 2SM 51 (1890). {DSSIDSD 166.2}

Satan vil prøve på at bedrage endog de udvalgte. Han gør krav på at være Kristus, og han vil foregive at være den store lægemissionær. Han vil fåild til at falde ned fra himlen for menneskers øjne for at bevise, at han er Gud. — MM 87, 88 (1903). {DSSIDSD 166.3}

Bibelen siger, at fjenden vil arbejde gennem sine agenter, der har forladt troen, og at de vil udføre tilsyneladende mirakler, ja, endog få ild til at falde ned fra himlen. — 2SM 54 (1907). {DSSIDSD 166.4}

Det gør store tegn, så det endog får ild til at falde fra himlen ned på jorden for øjnene af menneskene. Det forfører dem, der bor på jorden, med de tegn, som det har fået givet at gøre for dyrets øjne: Åb 13, 13. 14. Det er ikke kun bedrag, her forudsiges. . Mennesker er blevet bedraget af de mirakler, Satans medhjælpere har magt til at gøre ikke blot foregiver at gøre. GC 553 (1911). {DSSIDSD 166.5}

Satan vil lide nederlag

I denne tid vil antikrist vise sig som den sagde Kristus, og Guds lov vil blive gjort fuldstændig ugyldig i alle lande. Oprøret mod Guds hellige lov vil blive fuldstændigt. Men den egentlige leder af dette oprør er Satan i en lysets engels skikkelse. Mennesker vil blive bedraget og sætte ham på Guds trone. Men Almagten vil gribe ind, og over de frafaldne kirker, der forener sig i at ophøje Satan vil denne dom lyde: Derfor kommer den på en og samme dag alle hendes plager, død og sorg og sult og hun skal brændes; thi stærk er Gud Herren, som har dømt hende. Åb 18, 8. — TM 62 (1893). {DSSIDSD 167.1}

Idet vor Herre Jesu komme nærmer sig, vil sataniske kræfter virke nedefra. Satan vil ikke b_t fremtræde som et menneske, han vil udgive sig at være Kristus selv, og den verden, der har forilastet sandheden, vil modtage ham som Herrer_s Herre og Kongernes Konge. — 5BC 1105, 1106 (1900). {DSSIDSD 167.2}

Mirakler beviser intet

Gå direkte til Gud og bed om vejledning ovenfra for at du kan være sikker på at vide, hvad der — sandhed, så du, når den vidunderlige mira_gørende kraft viser sig, og fjenden kommer som in, lysets engel, kan være i stand til at skelne mellem, Guds gerning og mørkets magters efterligning.3SM 389 (1888.) {DSSIDSD 167.3}

Kristi måde at arbejde på var at prædike Ordet og lindre lidelser ved mirakuløse helbredelser. Men det er blevet sagt til mig, at vi ikke kan arbejde på denne måde, 2’ fordi

Satan vil vise sin magt ved at udføre mirakler. Guds tjenere kan ikke arbejde ved hjælp af mirakler i dag, fordi der vil ske falske helbredelser, der udgiver sig for at være fra Gud. 2SM 54 (1904). (2' Der vil ske mirakler i forbindelse med Guds folks arbejde under det høje råb. (Se 14. kapitel), men de vil ikke være af så stor betydning, som de var på Kristi tid. Mirakler vil ikke læn. gere være et bevis på guddommelig godkendelse.) {DSSIDSD 168.1}

Det vil ikke være sikkert for Guds folk at udføre mirakler, fordi Satan vil efterligne de mirakler, der ville ske. — 9T 16 (1909). {DSSIDSD 168.2}

Mirakler kan ikke erstatte Bibelen

Hvis de der udfører disse helbredelser, er tilbøjelige til' at undskylde, at de ikke adlyder Guds lov og fortsætter med at ringeagte den, er det Ikke noget bevis for, at de har Guds store magt, at de kan gøre visse mirakuløse ting. Det er tværtimod den store bedragers undergørende kraft, de udøver. — 2SM 50, 51 (1885). {DSSIDSD 168.3}

Bibelen vil aldrig blive overgået af mirakler. Sandheden må studeres. Man må søge efter den som efter skjulte skatte. Der vil ikke blive givet nogen vidunderlig oplysning, der skal erstatte Ordet. Hold fast ved Bibelen — modtag det som Guds Ord, der kan gøre mennesker vise til frelse. 2SM 48 (1894). {DSSIDSD 168.4}

Vi vil snart få hans sidste store bedrag at se. Antikrist vil udføre forbavsende ting for øjnene af os. Forfalskningen vil ligne det ægte så fuldstændigt, at det kun vil være muligt at skelne mellem løgn og sandhed ved hjælp af Den Hellige Skrift. Enhver udtalelse og ethvert mirakel skal prøves ved Bibelens vidnesbyrd. — GC 593 (1911). {DSSIDSD 169.1}

Bedraget er næsten universelt

Der er stort behov for alvorligt arbejdende mænd og kvinder, der vil virke for sjæles frelse, for Satan har indtaget slagmarken som en mægtig general, og i denne sidste tid arbejder han med alle til rådighed stående midler for at udelukke det lys, som Gud ønsker, mennesker skal modtage. Satan er ved at få hele verden over på sin side. Kun de få, der er tro mod Guds befalinger, vil have mulighed for at modstå ham. Og selv dem søger han at overvinde. — 3SM 389 (1889). {DSSIDSD 169.2}

Ved Satans list vil de døde synes at vise sig, og mange vil slutte sig til ham, som elsker og øver løgn. Jeg advarer menigheden om, at nogle i vor midte vil forlade troen og følge forførende ånder og djævles lærdomme — og på grund af dem vil der blive talt ondt om sandheden. {DSSIDSD 169.3}

Noget helt utroligt vil ske. Præster, sagfører og læger, der har ladet disse falsknerier overmande deres dømmekraft, vil selv blive bedragere og forene sig med dem, der er bedraget. En slags åndelig beruselse vil komme over dem. — DL 317 (1905). {DSSIDSD 169.4}

Kapitel 12 - Rystelsen

Det er ingen garanti for frelse at være medlem af menigheden

Det er en højtidelig meddelelse, jeg har til menigheden: Ikke en af hver tyve, der står i menighedens protokol, er beredt til at afslutte sin jordiske tilværelse, men ville være uden Gud og uden håb akkurat som den almindelige synder. — ChS 41 (1893). {DSSIDSD 171.1}

De, der har haft anledning til at høre og tage imod sandheden, har sluttet sig til syvende-dags adventist menigheden og kalder sig Guds lovlydige folk, men alligevel ikke er mere helliget til Herren end de navnkristne, vil blive ramt af Guds straffedomme lige så sikkert som de menigheder, der har sat sig op imod Guds lov.- 19 MR 176 (1898). {DSSIDSD 171.2}

Avnerne skilles fra hveden

Der vil ske en deling af menigheden. To partier vil opstå. Hveden og ugræsset vokser sammen indtil høsten. — 2SM 114 (1896). {DSSIDSD 171.3}

Der vil komme en rystelse. Avnerne må i tide skilles fra hveden. Fordi uretfærdigheden vokser, vil kærligheden blive kold hos mange. Men netop da vil det ægte vise sig stærkt. — Brev 46,1887. {DSSIDSD 172.1}

Historien om Dathans og Abirams oprør vil gentage sig og gentage sig lige til verdens ende. Hvem vil stå på Herrens side? Hvem vil blive bedraget og selv blive bedragere? — Brev 15, 1892. {DSSIDSD 172.2}

Herren kommer snart. Der må finde en renselse sted i hver eneste menighed, for der findes slette mennesker blandt os, som ikke elsker sandheden eller ærer Gud. — RH 19-3-1895. {DSSIDSD 172.3}

Vi lever i rystelsens tid, og alt, hvad der kan rystes, vil blive rystet. Herren vil ikke bære over med dem, der kender sandheden, hvis de ikke i ord og gerning adlyder hans bud. — 6T 332 (1900). {DSSIDSD 172.4}

Forfølgelse renser menigheden

I medgangstider slutter mange sig til menigheden. I modgang renses der ud i blandt medlemmerne. — 4T 89 (1876). {DSSIDSD 172.5}

Den tid nærmer sig, da hver eneste sjæl vil blive prøvet. Vi vil blive presset til at tage Dyrets mærke. De, der lidt efter lidt har antaget verdens skikke, vil ikke finde det vanskeligt at rette sig efter myndighederne, hellere end at udsætte sig for at blive latterliggjort, hånet og truet med fængsel og død. Kampen står mellem Guds bud og menneskers love. Når den tid kommer, vil guldet blive skilt fra det uædle i menigheden. — 5T 81 (1882). {DSSIDSD 172.6}

Når der ikke er forfølgelse, kommer der mænd ind i vore rækker, hvis kristendom synes uangribelig, men som, hvis der opstår forfølgelse, igen vil forlade os. — Ev 360 (1890). {DSSIDSD 173.1}

Når Guds lov bliver erklæret ugyldig, vil menigheden bliver sigtet ved voldsomme prøvelser, og flere end VI nu kan forestille os, vil følge forførende ånder og djævlelærdomme. — 2SM 368 (1891). {DSSIDSD 173.2}

De overfladiske vil slippe troen

Den gerning, som menigheden har forsømt at udføre i tider med fred og fremgang, vil den komme til at gøre under de mest nedslående og vanskelige forhold. De advarsler, der ikke er blevet givet på grund af verdslighed, skal gives under den voldsomste modstand fra sandhedens fjender. Og til den tid vil den overfladiske, konservative' klasse, der hele tiden har hindret værkets fremgang, give slip på troen. — 5T 463 (1885). (1* Ellen White skelner her ikke mellem de teologisk konservative og deres liberale modpart; hun taler om dem, som sætter det, at rette sig efter verden først og Guds værk sidst.) {DSSIDSD 173.3}

Hvis Satan ser, at Gud velsigner sit folk og forbereder det til at afsløre hans bedrag, vil hans mesterhjerne arbejde for at fremkalde på den ene side fanatisme og på den anden kold formalisme, så han kan høste mange sjæle. — 2SM 19 (1890). {DSSIDSD 173.4}

De mennesker, der har haft det privilegium at lære sandheden at kende, men alligevel fortsætter med at modarbejde den gerning, Gud ønsker skal gøres, vil blive renset ud, for Gud tager ikke imod tjeneste fra nogen, der har et delt hjerte. — Ms 64, 1898. {DSSIDSD 174.1}

Når prøvelserne kommer, vil der blive både adskillelse og enighed i vore rækker. Nogle, der nu er parat til at kæmpe for sagen, vil i i farens stund vise, at de ikke har bygget på klippegrund — de vil falde for fristelsen. De, der har haft et stort lys og dyrebare anledninger, men ikke udnyttet dem, vil forlade os under et eller andet påskud. — 6T 400 (1900). {DSSIDSD 174.2}

Det ligefremme vidnesbyrd fremkalder en rystelse

Jeg spurgte, hvad der var meningen med den rystelse, jeg havde set, og det blev vist mig, at den ville være resultatet af det ligefremme vidnesbyrd, som rådet til menigheden i Laodikea vil fremkalde. Dette vil have sin virkning på modtageren hjerte og få ham til at løfte banneret og forkynde den ligefremme sandhed. Nogle vil sætte sig imod dette, og det vil forårsage en rystelse blandt Guds folk. 1T 181 (1857). {DSSIDSD 174.3}

Nogle vil ligesom Akan gå til bekendelse for sent til at frelse livet... De er ikke i overensstemmelse med sandheden. De foragter det direkte vidnesbyrd, der går lige til hjertet, og de ville fryde sig, hvis hver eneste bebrejdende røst blev bragt til tavshed. — 3T 272 (1873). {DSSIDSD 174.4}

Herren vil, at det ligefremme vidnesbyrd fra tidligere tid atter skal lyde. Han ønsker en fornyelse af det åndelige liv. Hans folks åndelige energi er sløvet. Der må ske er opstandelse fra en tilsyneladende død. Herrens vej skal beredes ved bøn og syndserkendelse. — 8T 297 (1904). {DSSIDSD 175.1}

Uretfærdig kritik koster tab af sjæle

Der har også i vor tid været, og der vil stadig være hele familier, der engang glædede sig i sandheden, men har nu mistet troen på grund afbagtaleise og falske rygter om mennesker, de har stolet på og holdt meget af Ugræs er spiret op blandt hveden. Høsten er blevet mindre og mindre, og sandheden har mistet sin magt over dem. — TM 411 (1898). {DSSIDSD 175.2}

Falske doktriner drager nogle bort

Såkaldt videnskab og religion vil blive stillet op mod hinanden, fordi mennesker ikke fatter Guds storhed og magt. Disse ord fra Den Hellige Skrift blev vist mig: „Ja, blandt jer selv vil der stå mænd frem og tale falsk for at få disciplene med sig.“ ApG 20,30. Dette kommer vi sikkert til at opleve i Guds folk. — Ev 593 (1890). {DSSIDSD 175.3}

Når rystelsen opstår, fordi der bliver fremsat falske teorier, vil de, der læser overfladisk og ikke har noget sikkert ståsted, være som på kviksand og tro på hvad som helst. — TM 112 (1897). {DSSIDSD 176.1}

Fjenden vil bedrage dem, fordi de ikke har taget imod kærlighed til sandheden. De vil tro på djævelens lærdomme og forlade troen. — 6T 401 (1900). {DSSIDSD 176.2}

Fjenden vil komme med falske teorier, som f. eks. at der ikke findes nogen helligdom. Dette er et af de punkter, hvor man vil gå bort fra troen. — Ev 224 (1905). {DSSIDSD 176.3}

At forkaste vidnesbyrdene fører til frafald

En ting er sikker, de syvende-dags adventister, der slutter sig til Satans tropper, vil være de første til at opgive troen på de advarsler og irettesættelser, der findes i Guds Ånds vidnesbyrd. — 3SM 84 (1903). {DSSIDSD 176.4}

Satans allersidste bedrag vil !(å ud på at tilintetgøre indflydelsen af Guds Ånds vidnesbyrd. „Udensynerer et folk ladtistikken.“ Ordsp 29, 18. På forskellige måder og gennem forskellige redskaber vil Satan arbejde yderst snedigt på at rokke den sidste menigheds tro på det troværdige „Vidnesbyrd. — 1SM 48 (1890). {DSSIDSD 176.5}

Fjenden har gjort sig mesterlige anstrengelser for at rokke vort folks tro på vidnesbyrdene... De, som har beredt vejen for, at ingen vil rette sig efter de advarsler og irettesættelser, der findes i vidnesbyrdene, vil få at se, at en flodbølge af vildfarelser vil blive resultatet. — 3SM 83 (1890). {DSSIDSD 176.6}

Det er Satans plan at svække Guds folks tro på vidnesbyrdene. Lykkes det, følger skepsis over for vor tros bærende punkter, dernæst tvivl på Den Hellige Skrift — og så går det nedad mod fortabelse. Når man betvivler og opgiver vidnesbyrdene, som man engang har troet på, ved Satan, at de, han har bedraget, ikke vil standse ved det. Han vil fordoble sine anstrengelser, til han får dem til at gøre et åbent oprør, der ikke er til at standse og vil ende med fortabelse. — 4T 211. {DSSIDSD 177.1}

Fejl hos menighedernes ledere

Mangen stjerne, hvis glans vi har beundret, vil gå ud i mørket. — PK 188 (1914). {DSSIDSD 177.2}

Mænd, som Gud har vist stor ære, vil i de afsluttende kapitler i jordens historie gøre som det gamle Israel... De vil under Lucifers fordærvede indflydelse gå bort fra de store principper, som Kristus har nedlagt i sin undervisning. De vil udarbejde menneskelige planer og bruge Bibelen til retfærdiggøre en fejlagtig handlemåde. De vil få andre til at tro noget forkert, og den sandhed, der ville have bevaret dem fra forkerte handlinger, vil strømme ud af deres sjæle som vand af en utæt spand. — 13MR 379, 381 (1904). {DSSIDSD 177.3}

Det vil ses på mange, at de ikke er et med Kristus, at de ikke er døde for verden, så de kan leve for ham — og mange mænd, der har indtaget ansvarsfulde stillinger, vil falde fra. — RH 11-9-1888. {DSSIDSD 178.1}

Præster, der ikke har helliget sig, vil falde fra

Den store sag, der er så nær forestående (søndagslovene), vil luge dem bort, som Gud ikke har udvalgt. Han vil berede en sandt og helligt præsteskab for sildigregnen. -3SM 385 (1886). {DSSIDSD 178.2}

Mange vil fra vore prædikestole fremsætte falske profetier, der er inspireret af den onde... Nogle vil ikke længere bære arken, men forlade os. Men de kan ikke hindre sandhedens fremgang — den vil gå fremad og opad lige til det sidste. — TM 409,411 (8-1898). {DSSIDSD 178.3}

Præster og læger vil forlade troen, som Guds Ord og de budskaber, Gud har givet sine tjenere siger, at de vil. — 7MR 192 (1906). {DSSIDSD 178.4}

Det kan se ud, som om menigheden er ved at falde

Den rystelse, der kommer fra Gud, vil blæse mængder bort som visne blade. — 4T 89 (1876). {DSSIDSD 178.5}

En sky af visne blade vil blive båret væk af vinden, selv fra steder, hvor vi kun ser dejlige hvedemarker. — 5T 81 (1882). {DSSIDSD 178.6}

Guds folk vil snart komme ud for voldsomme prøvelser, og de fleste af dem, der nu forekommer ægte og trofaste, vil vise sig at være falske... {DSSIDSD 179.1}

Når Kristi religion og hans lover mest foragtet, skulle vor nidkærhed være varmest og vor tro mest urokkelig. At forsvare sandhed og retfærdighed at kæmpe i Herrens krige, når der kun er få til at gøre det — det vil blive vor prøve. Til den tid må vi samle varme fra andres kulde, mod fra deres fejhed og troskab fra deres forræderi. — 5T 136 (1882). {DSSIDSD 179.2}

Det kan se ud, som om menigheden er ved at falde, men den vil ikke falde. Den vil bestå, mens synderne i Zion bliver renset ud — mens avnerne bliver skilt fra den dyrebare hvede. Dette er en forfærdelig ildprøve, men den må finde sted. — 2SM 380 (1886). {DSSIDSD 179.3}

Når uvejret nærmer sig, vil mange, der har bekendt sig til at tro på den tredje engel s budskab, men ikke er blevet helliget ved lydighed mod sandheden, forlade menigheden og stille sig på flertallets side. — GC 608 (1911). {DSSIDSD 179.4}

Guds trofaste vil vise sig

Herren har trofaste tjenere, der vil vise sig i rysteisens og prøveisens tid. Der findes dyrebare sjæle, der ikke har bøjet knæ for Ba'al. De har ikke haft det lys, der har skinnet så tydeligt på os. Men under et mindre tiltalende ydre skjuler der sig måske en sand kristen karakter. Når vi om dagen ser op mod himlen, ser vi ikke stjernerne. De er deroppe, men vort øje ser dem ikke. Om natten kan vi se deres virkelige skønhed. — 5T 80, 81 (1882). {DSSIDSD 179.5}

Nå forfølgelse, snæversind og intolerance opstår, tager de, der ser dette, standpunkt — enten for Kristus eller imod ham. De mennesker, der viser medfølelse med dem, der bliver uretfærdigt dømt, og ikke er bitre imod dem, viser deres forbindelse med Kristus. — ST 20-2-1901. {DSSIDSD 180.1}

Når der kommer modgang, når intolerance og forfølgelse sætter ind, vil de halvhjertede og hyklerne tabe modet og opgive deres tro, men den, som er en sand kristen, vil stå urokkeligt fast. Hans tro vil være stærkere og hans håb lysere end i medgangens tid. — GC 602 (1911). {DSSIDSD 180.2}

Nye vil indtage deres pladser, som forlader os

Nogle er blevet rystet ud og efterladt langs vejen. De ligegyldige, der ikke har sluttet sig til dem, der værdsætter sejren og frelsen tilstrækkelig højt til at kæmpe for den, opnår den ikke, og vil blive efterladt i mørke; men deres plads vil straks blive udfyldt af andre, der tager imod sandheden og slutter sig til os. — EW 271 (1858) {DSSIDSD 180.3}

De tomme pladser vil blive fyldt af dem, som Kristus siger, vil komme i den ellevte time. Guds Ånd arbejder med mange. Tiden for Guds ødelæggende straffedomme er også nådens tid for dem, der ikke tidligere

har haft anledning til at lære sandheden at kende. Herren vil se kærligt på dem. Hans nådige hjerte røres. Hans frelsende hånd er stadig udstrakt, mens døren lukkes i for dem, der ikke ville gå ind. Der vil komme virkelig mange, som i disse sidste dage hører sandheden for første gang. — Brev 103, 1903. {DSSIDSD 180.4}

Den ene fane efter den anden blev trådt i støvet, idet flere og flere delinger i Herrens hær sluttede sig til fjenden, og den ene flok efter den anden fra fjendens rækker forene!le sig med Guds lovlydige folk. — 8T 41 (1904). {DSSIDSD 181.1}

Kapitel 13 - Sildigregnen

Åndens gerning sammenlignes med regn

„Jeg vil give jeres land dets regn i rette tid, både tidligregn og sildigregn.“ I østen falder tidligregnen ved såtid. Den er nødvendig, hvis kornet skal spire. Under indflydelse af bygerne skyder de grønne spirer op. Sildigregnen falder sidst på sommeren og modner kornet til høsten. Herren bruger disse forhold i naturen til at illustrere Helligåndens gerning.!’ (1* Se Zak 10, l;Hos 6, 3; Joel 23, 28.) {DSSIDSD 182.1}

Som duggen og regnen først gives for at få sæden til at spire og siden for at modne høsten, bliver Helligånden givet for at bringe den åndelige vækst fra en stadie til et andet. Kornets modning er et billede på Guds nådes gerning i sjælen. Ved Helligåndens magt bliver Guds billede fuldkommet i karakteren. Vi skal blive forvandlet til helt at ligne Kristus. {DSSIDSD 182.2}

Den sildigregn, der modner jordens høst, er et billede på den nåde, der forbereder menigheden for Menneskesønnens komme. Men hvis tidligregnen ikke er faldet, vil der ikke være noget liv — de grønne blade vil ikke spire frem. Hvis de tidlige byger ikke har udført deres hverv, kan sildigregnen ikke modne sæden helt. — TM 506 (1897). {DSSIDSD 182.3}

A. Den historiske anvendelse på menigheden som et hele {DSSIDSD 183.1}

Tidligregnen kom år 31 e. Kr.

I lydighed mod Kristi befaling ventede disciplene i Jerusalem på, at Faderens løfte skulle blive opfyldt — at Helligånden skulle blive udgydt. Men de sad ikke og ventede uden at gøre noget. Der står, at de hele tiden var i templet og lovpriste Gud. Luk 24,53... {DSSIDSD 183.2}

Mens disciplene ventede på, at løftet skulle blive opfyldt, ydmygede de deres hjerter i sand omvendelse og bekendte deres vantro... De bad alvorligt om at blive i stand til at møde mennesker og i deres daglige omgang med dem at kunne sige noget, der ville bringe syndere til Kristus. Alle uenigheder og ønsker om at være den største blev lagt til side, og de knyttede sig tæt sammen i et kristent fælles skab. -AA 35-37 (1911). {DSSIDSD 183.3}

Først efter at disciplene var blevet fuldstændigt enige og ingen længere stræbte efter den højeste stilling, blev Ånden udgydt over dem. — 8T 20 (1904). {DSSIDSD 183.4}

Åndens udgydelse i disciplenes dage var begyndelsen til den tidlige regn — og dens resultater var vidunderlige. Lige til tidens afslutning vil Ånden være nær hos den sande menighed. — AA 54, 55 (1911). {DSSIDSD 183.5}

Tidligregnens virkninger ved pinsefesten

Under Åndens indflydelse hørtes anger og bekendelse blandet med takkesange for tilgivelse... Tusinderblevomvendtpåendag... {DSSIDSD 184.1}

Helligånden... satte dem i stand til flydende at tale sprog, de slet ikke kendte... Ånden gjorde noget for dem, som de ikke selv kunne have gjort i løbet af et langt liv. — AA 38-40 (1911). {DSSIDSD 184.2}

Deres hjerter flød over med en menneskekærlighed så stor, dyb og altfavnende, at det tvang dem til at gå til verdens ende for at vidne om Kristi magt. — AA 46 (1911). {DSSIDSD 184.3}

Hvad blev resultatet af Åndens udgydelse på pinsefestens dag? Det glade budskab om den opstandne Frelser blev bragt til hele den da kendte verdens yderste grænser... omvendte strømmede til menigheden alle vegne fra. Frafaldne blev atter omvendt... De troende stræbte efter at ligne deres Herre og arbejde for hans rige. — AA 48 (1911). {DSSIDSD 184.4}

Løftet om sildigregnen

Åndens udgydelse i apostlenes dage var tidligregnen — og dens resultat{ var vidunderlige. Men sildigregnen vil blive endnu mere rigelig. — 8T 21 (1904). {DSSIDSD 184.5}

Når afslutningen på jordens høst nærmer sig, vil en særlig udgydelse af åndelig nåde forbe;ede menigheden for Menneskesønnens komme. Åndens udgydelse ligne s ved sildigregnens fald. — AA 55 (1911). {DSSIDSD 185.1}

Før Guds straffedomme rammer jorden, vil der ske en genoplivelse af sand kristendom, som man ikke har set siden apostlenes dage. Gud vil udgyde Bin Ånd og kraft over sine børn, — GC 464 (1911). {DSSIDSD 185.2}

Der vil ske noget, som ligner det, der skete på pinsefestens dag. Ligesom „tidligregnen“ blev givet ved Helligåndens udgydelse, for at få den dyrebare sæd til at spire, da evangeliet først blev forkyndt, vil sildigregnen blive givet ved afslutningen af forkyndelsen for at modne høsten. — GC 611 (1911). {DSSIDSD 185.3}

Sildigregnen vil fremkalde det høje råb

På den tid vil „sildigregnen“ eller vederkvægelsen fra Herrens åsyn komme for at give styrke til den tredje engels høje råb og berede de hellige til at holde ud, når de syv sidste plager falder. — EW 86 (1854). {DSSIDSD 185.4}

Jeg hørte dem, der var klædt i hvide rustninger, forkynde sandheden med stor magt. Det havde sin virkning... Jeg spurgte, hvad der havde bevirket denne store forandring. Og englen svarede: „Det er sildigregnen, vederkvægelsen fra Herrens åsyn, den tredje engels høje råb.“ — EW 271 (1858). {DSSIDSD 185.5}

B. Den personlige anvendelse på den enkelte troende {DSSIDSD 186.1}

Sildigregnen bevirker omvendelse; Den udvikler en kristen karakter

Vi kan ikke på noget tidspunkt i vor erfaring undvære det, der satte os i stand til at begynde at vandre. på livets vej. De velsignelser, vi modtog under hdhgregnen, er nødvendige for os lige til det sidste... Når vi beder Gud om Helligånden, vil den gøre os ydmyge og vise os, hvor afhængige vi er af at Gud vil skænke os sildigregnen. — TM 507, 509 (1897). {DSSIDSD 186.2}

Helligånden søger at få lov til at bo i hver enkelt sjæl. Hvis den bydes velkommen som en æret gæst, vil modtageren blive gjort fuldkommen i Kristus. Det gode værk vil blive fuldført; hellige tanker, himmelske følelser og kristelige gerninger vil erstatte urene tanker, dårlige følelser og oprørske gerninger. — CH 561 (1896). {DSSIDSD 186.3}

Måske har vi et vist mål af Guds Ånd, men ved bøn og tro skal vi stadig søge at få mere af Ånden. Det nytter ikke at holde op med at anstrenge sig. Hvis vi ikke gør fremskridt og sørger for at være sådan stillet, at vi kan modtage både tidligregnen og sildigregnen, vil vi miste vor sjæle. Og det viludelukkendeværevoregenskyld... {DSSIDSD 186.4}

Menighedenssammenkomsterbådevedårsmøder, ihjemmeneogvedandrelejligheder, hvor der gøres et arbejde for sjælesfrelse, er de anledninger, Gudbrugertil at udgydetidligregnogsildigregn. TM 508 (1897). {DSSIDSD 186.5}

Når vejen beredes for Guds Ånd, vil velsignelsen komme. Satan kan lige så lidt hindre velsigneisens byger i at komme, som han kan lukke himlen så regnen ikke falder. — lSM 124 (1887). {DSSIDSD 187.1}

Vi skal bede alvorligt om Helligåndens udgydelse

Vi skal bede lige så alvorligt om Helligånden, som disciplene gjorde på pinsefestens dag. Hvis de behøvede den dengang, gør vi det endnu mere i dag. — 5T 158 (1882). {DSSIDSD 187.2}

Man ser frem til Helligåndens udgydelse som noget fremtidigt, men det er menighedens privilegie at få den nu. Søg efter den, bed om den, tro påden. Vi må t have den, og himlen venter på at skænke os den. — Ev 701 (1895). {DSSIDSD 187.3}

Vi vil modtage Helligånden i forhold til vor tro og stræben og til, hvilken brug vi vil gøre af dit lys og den kundskab, den vil skænke os. — RH 5-5-1896. {DSSIDSD 187.4}

Vi er ikke villige nok til at trænge ind på Gud i bøn og bede ham om Helligånden. Herren ønsker, at vi skal bede indtrængende om dette. Han vil, at vi skal trænge ind for nådens trone. — FE 537 (1909). {DSSIDSD 187.5}

Vi må ydmyge vore hjerter i sand omvendelse

En genoplivelse af sand gudsfrygt er det største og mest påtrængende af alle vore behov. At søge dette burde være vor første opgave. Der må udfoldes alvorlige anstrengelser for at få Herrens velsignelse — ikke fordi Gud ikke er villig til at velsigne os, men fordi vi ikke er forberedt til at tage imod hans velsignelse. Vor himmelske Fader er mere villig til at give sin Helligånd til dem, der beder om den, end jordiske forældre er til at give deres børn gode gaver. Men det er vor opgave ved bekendelse, ydmygelse, omvendelse og alvorlig bøn at opfylde de betingelser, som Gud stiller for at give os sine velsignelser. Vækkelse kan kun ventes som svar på bøn. — 1SM 121 (1887). {DSSIDSD 188.1}

Jeg siger jer: der må ske en sand vækkelse iblandt os. Vore præster må omvende sig. Der må ske syndsbekendelse, anger og omvendelse. Mange, der prædiker Ordet, trænger selv til Guds forvandlende nåde i deres hjerte. De skulle ikke lade noget som helst forhindre sig i at arbejde alvorligt, før det bliver fo} sent. — Brev 51, (1886). {DSSIDSD 188.2}

En reform må ledsage vækkelse

Der må ske en vækkelse og en reform under Helligåndens ledelse. Vækkelse og reform er to forskellige ting. Vækkelse betyder en fornyelse af det åndelige liv, en levendegørelse af hjertets og sindets kræfter — en opstandelse fra åndelig død. Reform betyder en reorganisation, en forandring j tanke, vane og handling. En reform vil ikke bære gode frugter, hvis den ikke er forbundet med ånde' lig fornyelse. Vækkelse og reform skal gøre hver sil særlige arbejde, men alligevel virker de i fælles' skab.. — RH 25-2-1902. {DSSIDSD 188.3}

Al uenighed og strid må lægges til side

Når arbejderne bliver i Kristus og al selviskhed er renset bort, når der ikke er nogen kappestrid, intet ønske om at være den største — når enighed råder og menigheden helliger sig, så indbyrdes kærlighed kan ses og mærkes, vil byger af Helligåndens nåde komme over dem, lige så sikkert som Guds løfter aldrig vil svigte. Men når andres arbejde nedvurdere s for at fremhæve egen overlegenhed, viser det, at arbejdet ikke har de rette motiver. Gud kan ikke velsigne det. — 1SM 175 (1896). {DSSIDSD 189.1}

Hvis vi på Herrens store dag skal have Kristus som vor tilflugt og vort sikre værn, må vi lægge al misundelse og kamp for at være den største bort. Vi må udrydde disse vanhellige følelser fuldstændig, så de aldrig mere kommer tilbage. Vi må stille os helt på Herrens side. — TDG 258 (1903). {DSSIDSD 189.2}

Lad de kristne lægge al uenighed bort og vie sig til at frelse de fortabte. Lad dem bede i tro om den lovede velsignelse, og den vil blive givet dem. — 8T 21 (1904)., {DSSIDSD 189.3}

Elsk hverandre

At være en kristen vil sige at nære de kærligste følelser for andre... Kristus skal først og fremmest være genstand for kærlighed hos dem, han har skabt. Men han forlanger også, at mennesket skal nære en oprigtig kærlighed til sine medmennesker. Hver eneste sjæl, der bliver frelst, bliver det kun ved kærlighed. Og Gud er kærlighedens begyndelse. Sand omvendelse betyder en forandring fra egoisme til hellig kærlighed til Gud og mennesker. — 1SM 114, 115 (1901). {DSSIDSD 190.1}

De egenskaber, Gud sætter højest, er næstekærlighed og renhed. Enhver kristen skulle stræbe efter disse dyder. — 5T 85 (1882). {DSSIDSD 190.2}

Det stærkeste argument for evangeliet er en kærlig og elskelig kristen. — MH 470 (1905). {DSSIDSD 190.3}

Fuldstændig overgivelse er nødvendig

Gud vil ikke tage imod noget mindre end en fuldstændig overgivelse. Halvhjertede, syndige kristne vil aldrig komme ind i himlen. De ville ikke blive lykkelige der, for de kender ikke de høje, hellige principper, der styrer medlemmerne af den kongelige familie. En sand kristen holder sjælens vin_ duer åbne mod himlen. Han lever i fællesskab med Kristus. Hans vilje er underlagt Kristi vilje. Hans højeste ønske er at komme til at ligne Kristus mere og mere. — RH 16-5-1907. {DSSIDSD 190.4}

Vi kan ikke bruge. Helligånden. Ånden skal bruge os. Ved Ånden virker Gud i sine børn „både at ville og at virke for hans gode vilje.“ Fil 2, 13. Men mange vil ikke bøje sig for dette. De ønsker at være sin egen herre. Og derfor får de ikke den himmelske gave. Ånden gives kun til den, som venter ydmygt på Gud, og søger hans ledelse og nåde. DA 672 (1898). {DSSIDSD 191.1}

Bered vejen for sildigregnen

Jeg så, at ingen kan få del i „vederkvægelsen“, medmindre de opnår sejrover enhver skødesyndover stolthed, egoisme, kærlighed til verden, ethvert forkert ord og enhver forkert handling. Vi må drage nærmere og nærmere til Gud og alvorligt søge den beredelse, der er nødvendig, hvis vi skal kunne holde ud i striden på Herrens dag. — EW 71 (1851). {DSSIDSD 191.2}

Det er overladt til os selv, at rette vore karakterfejl og rense sjælens tempel for alt urent. Når det er sket, vil sildigregnen falde på os, som tidligregnen faldt på disciplene på pinsefestens dag. — 5T 214 (1882). {DSSIDSD 191.3}

Der er intet, Satan frygter så meget, som at Guds folk skal rydde enhver hindring af vejen, så Herren kan udgyde sin Ånd over en hensygnende menighed... Hver eneste fristelse, hver

eneste åbenlys eller skjult modstand kan vi overvinde — :,ikke ved magt, og ikke ved styrke, men ved mm And, sIger Hærskarers Herre.“ Zak 4, 6. — 1SM 124 (1887) {DSSIDSD 191.4}

Sildigregnen vil komme, og Guds velsignelse vil fylde hver eneste sjæl, som er renset fra al besmittelse. Det er vor opgave i dag at overgive os til Kristus, så vi kan være rede for den tid, da vederkvægelsen skal komme fra Herrens åsyn — for Helligåndens dåb. — 1SM 191 (1892). {DSSIDSD 192.1}

Bliv aktive medarbejdere i Kristi tjeneste

Når menighederne bliver levende og aktive, vil ’ Helligånden blive skænket dem som svar på alvorlig bøn... Sildigregnens byger vil falde fra Himlens åbne vinduer. — RH 25-2-1890. {DSSIDSD 192.2}

Den mægtige udgydelse af Guds Ånd, der skal oplyse hele verden med sin herlighed, vil ikke komme, før vi har et oplyst folk, der af erfaring ved, hvad det vil sige at være Guds medarbejdere. Når vi får en fuldstændig og helhjertet helligelse til Kristi tjeneste, vil Gud anerkende det ved en mægtig udgydelse af sin Ånd. Men det vil ikke ske, så længe størstedelen af menigheden ikke er Guds medarbejdere. — ChS 253 (1896). {DSSIDSD 192.3}

Når man ikke længere kan bebrejde menigheden for ligegyldighed og efterladenhed, vil Guds Ånd nådigt åbenbares. Guddommelig kraft vil vise sig. Og menigheden vil erfare forsynets indgriben. — 9T 46 (1909). {DSSIDSD 192.4}

Hold karret rent og vendt opad

Vi skal ikke bekymre os om sildigregnen. Alt, hvad vi skal gøre, er at holde karret rent og med den rigtige side opad — rede for den himmelske regn, og blive ved med at bede: „Lad regnen falde i mit kar. Lad lyset fra den strålende engel, som slutter sig til den tredje engel, skinne på mig; lad mig være med i arbejdet; lad mig forkynde budskabet; lad mig være en Jesu Kristi medarbejder.“ Hvis de søger Gud på denne måde, vil han hele tiden styrke dig og skænke dig sin nåde. — DL 283 (1891). {DSSIDSD 193.1}

Måske kommer svaret hurtigt, måske lader det vente på sig i dage eller uger, og vor tro vil blive prøvet. Men Gud ved, hvordan og hvornår han skal besvare vore bønner. Det er vor del af arbejdet at sætte os i forbindelse med den guddommelige kanal. Gud er ansvarlig for sin del.Trofast er han, som har givet løftet. For os gælder det om at være fuldkommen enige, at lægge al misundelse og ondskab bort, at bede ydmygt, at vente og våge. Jesus, vor Herre og Mester er parat til at gøre det samme for os, som han gjorde for dem, der ventede og bad på pinsefestens dag. — 3SP 272 (1878). {DSSIDSD 193.2}

Jeg har ikke fået oplyst noget specielt tidspunkt for Helligåndens udgydelse — eller hvornår den mægtige engel vil komme ned fra himlen for at forene sig med den tredje engel i det afsluttende værk for denne verden. Mit budskab er, at det eneste sikre for os er at være

rede for den himmelske vederkvægelse og lade vore lamper lyse klart. lSM 192 (1892). {DSSIDSD 193.3}

Ikke alle vil modtage sildigregnen

Det blev vist mig, at hvis Guds folk ikke anstrenger sig, men forventer, at vederkvægelsen skal komme og fjerne deres fejl og rette deres misforståelser — hvis de stoler på, at den skal rense dem fra al legemlig og åndelig besmittelse og gøre dem rede til at deltage i den tredje engels høje råb, vil de blive vejet og fundet for lette. 1 T 619 (1867). {DSSIDSD 194.1}

Håber vi, at der skal komme en vækkelse i hele menigheden? Det vil aldrig ske. Der findes medlemmer i menigheden, som ikke er omvendte og ikke vil deltage i alvorlig, indtrængende bøn. Hver enkelt skal personlig koncentrere sig om arbejdet. Vi skal bede mere og tale mindre. 1SM 122 (1887). {DSSIDSD 194.2}

Vi kan være sikre på, at når Helligånden bliver udgydt, vil de, der ikke modtog eller værdsatte tidligregnen, ikke se eller forstå værdien af sildigregnen. — TM 399 (1896). {DSSIDSD 194.3}

Kun de, der lever op til det lys, de har, vil få mere lys. Hvis vi ikke hver dag gør fremskridt i kristelige dyder, vil vi ikke erkende sildigregnen, når den kommer. Måske falder den på mennesker omkring os, men vi vil ikke forstå det eller modtage den. TM 507 (1897). {DSSIDSD 194.4}

De, der ikke virkelig anstrenger sig, men blot venter at Helligånden skal tvinge dem til at gøre noget, vil glide ud i mørket og gå fortabt. Du skal ikke blot sidde stille uden at deltage i Guds værk. — CnS 228 (1903). {DSSIDSD 195.1}

Kapitel 14 - Det høje råb

Gud har sine juveler i alle menigheder

Gud har juveler i alle menigheder, og vi skal ikke fremsætte en generel fordømmelse af den kristne verden. — 4BC 1184 (1893). {DSSIDSD 196.1}

Herren har sine repræsentanter i alle menigheder. Disse har ikke fået de særlige, prøvende sandheder forelagt på en måde, der har overbevist deres sind og hjerte — og derfor har de ikke ved at forkaste lyset afbrudt deres forbindelse med Gud. — 6T 70 71 (1900). {DSSIDSD 196.2}

Der er mange virkelig samvittighedsfulde kristne blandt katolikkerne, som vandrer i det lys, der skinner på deres vej — og Gud vil virke til deres bedste. — 9T 243 (1909). {DSSIDSD 196.3}

I Åbenbaringen 18 opfordres Guds folk yderligere til at drage ud af Babylon. I henhold til dett_ skriftsted må mange af Guds børn stadIg være l Babylon. Og i hvilke trossamfund findes flertallet af Kristi tilhængere i dag? Utvivlsomt i de forskellige kirker, der bekender sig til den protestantiske tro. — GC 383 (1911) {DSSIDSD 196.4}

Til trods for det åndelige mørke og den adskillelse fra Gud, der præger disse kirker, findes de fleste af Kristi sande tilhængere stadig i disse kirker. — GC 390 (1911). {DSSIDSD 197.1}

Endnu er Babylons fald ikke fuldstændigt

„Faldet er det store Babylon, som skænkede op for alle folkeslagene af sin utugts harme s vin.“ Åb 14,8. Hvordan har Babylon gjort det? Ved at tvinge dem til at godkende den falske sabbat. — 8T 94 (1904). {DSSIDSD 197.2}

Dog kan det endnu ikke siges, at „faldet er det store Babylon, som har skænket op for alle folkeslagene af sin utugts harmes vin.“ Hun har endnu ikke gjort det for alle folkeslagene... . {DSSIDSD 197.3}

Først når denne tilstand er nået, og når kirkens forening med verden er fuldbragt i hele kristenheden, vil Babylons fald være en realitet. Forandringen sker gradvis, og den fuldstændige opfyldelse af Åb 14, 8 hører stadig fremtiden til. — GC 389, 390 (1911). {DSSIDSD 197.4}

Hvornår når hendes synder til himlen? (Åb 18, 2-5). Når Guds lover erklæret for ugyldig af menneskelig lovgivning. — BT 12-6-1893. {DSSIDSD 197.5}

Guds sidste advarende budskab

Gud har givet budskaberne i Åbenbaringen 14 deres plads i profetien, og deres gerning er ikke afsluttet, før denne verdens historie er til ende. EGW 88 804 (1890). {DSSIDSD 198.1}

Åbenbaringens 18. kapitel viser hen til den tid da kirken, fordi den har kastet vrag på den trefoldige advarsel, som findes i Åb 14, 6-12, helt har fået den tilstand, som er forudsagt af den anden engel — og da de af Guds børn, som stadig befinder sig i Babylon, opfordres til at forlade den. Dette er det sidste budskab, der nogen sinde vil blive givet verden. — GC 390 (1911). {DSSIDSD 198.2}

Den råbte med kraftig røst: Faldet, ja, faldet er Babylon, det er blevet bolig for dæmoner, skjul for alle urene ånder, skjul for alle urene fugle og skjul for alle urene og afskyelige dyr... Og jeg hørte en anden røst fra himlen sige: Drag ud fra hende mit folk, for ikke at deltage. i hendes synder og blive ramt af hendes plager. Åb 18, 2. 4. Dette skriftsted viser frem til den tid, da det budskab om Babylons fald, der blev bragt af den anden engel i Åbenbaringen 14, 8, skal gentages med en omtale af den fordærvelse, der — siden dette budskab blev forkyndt i sommeren 1844 har trængt sig ind i de forskellige organisationer, der tilsammen udgør Babylon... Disse budskaber er sammen med den tredje engels budskab den sidste advarsel der vil blive givet jordens beboere... {DSSIDSD 198.3}

Babylons synder vil blive afsløret. De frygtelige følger af at gennemtvinge kirkens forordninger ved de borgerlige myndigheders hjælp, spiritismens udbredelse, pavemagtens skjulte, men hurtige fremgang — alt vil blive afsløret. Disse højtidelige advarsler vil vække folket op. Tusinder og atter tusinder, der aldrig har hørt noget lignede, vil lytte. — GC 603, 604, 606 (1911). {DSSIDSD 198.4}

Kernepunktet i Guds budskab

Mange har skrevet til mig og spurgt, om budskabet om retfærdiggørelse ved tro er den tredje engels budskab, og jeg har svaret: „Det er i sandhed den tredje engels budskab.“ — 1SM 372 (1890). {DSSIDSD 199.1}

Herren har i sin store nåde sendt en meget dyrebart budskab til sit folk gennem brødrene E. J. Waggoner og A. T. Jones. Dette budskab skulle først og fremmest ophøje Frelseren, der blev ofret for verdens synder. Det fremstiller visheden om retfærdiggørelse ved tro. Det indbyder mennesker til at tage imod Kristi retfærdighed, som kom til udtryk i lydighed mod alle Guds bud. {DSSIDSD 199.2}

Mange havde mistet Jesus af syne. De trængte til at rette blikket mod hans guddommelige person, hans fortjenester og hans uforanderlige kærlighed til den menneskelige familie. Al magt er givet i hans hånd, så han kan skænke menneskene rige gaver — den uvurderlige gave, hans egen retfærdighed til det hjælpeløse menneske. Det er det budskab, som Gud befalede skulle forkyndes for verden. Det er den tredje engels budskab, som skal forkyndes med høj røst og vil blive ledsaget af en rig udgydelse af hans And. — TM 91, 92 (1895). {DSSIDSD 199.3}

Budskabet om Kristi retfærdighed skal lyde fra den ene ende af verden til den anden. Det skal berede Herrens vej. Det er Guds herlighed, der skal afslutte den tredje engels gerning. — 6T 19 (1900). {DSSIDSD 200.1}

Det sidste nådens budskab, der skal gives til verden, er en åbenbarelse af hans kærlighed. Guds børn skal vise hans herlighed. I deres liv og karakter skal det kunne ses, hvad Guds nåde har gjort for dem. — CaL 415, 416 (1900). {DSSIDSD 200.2}

Budskabet vil spredes med vældig styrke

Idet den tredje engels budskab stiger til et højt råb, vil en vældig magt og herlighed følge det afsluttende værk, og Guds trofaste folk vil få del i denne herlighed. Det er sildigregnen, der styrker dem til at gennemgå trængselstiden. — 7BC 984 (1862). {DSSIDSD 200.3}

Idet afslutningen nærmer sig, vil Guds folks vidnesbyrd blive mere afgjort og få større magt. — 3SM 407 (1892). {DSSIDSD 200.4}

Budskabet i Åbenbaringen 14, 9-12 omfatter de to foregående budskaber. Det siges, at blive forkyndt med høj røst; det vil sige, med Helligåndens kraft. — 7BC 980 (1900). {DSSIDSD 200.5}

Idet den tredje engels budskab stiger til et højt råb, vil det være ledsaget af stor kraft og herlighed. Guds folks ansigter vil stråle med et himmelsk lys. — 7T 17 (1902). {DSSIDSD 200.6}

Midt i det tiltagende mør) e i jordens sidste krises vil Guds lys skinne tydeligst, og håbets og troens sange vil lyde klarere og højere end nogen sinde. — Ed 166 (1903). {DSSIDSD 201.1}

Som forudsagt i det attende kapitel i Åbenbaringen skal den tredje engels budskab forkyndes med stor styrke af dem, der giver den sidste advarsel mod dyret og dets billede. — 8T 118 (1904). {DSSIDSD 201.2}

Som i bevægelsen i 1844

Den magt, der på en så enestående måde vækkede folket i 1844, vil atter åbenbare sig. Den tredje engels budskab vil blive forkyndt højere end nogen sinde før. — 5T 252 (1885). {DSSIDSD 201.3}

Jeg så, at budskabet vil blive afsluttet med en mægtig styrke, der langt vil overgå midnatsråbet. — EW 278 (1858). {DSSIDSD 201.4}

Som på pinsefestens dag

Det er med stor længsel, jeg ser frem til den dag, da begivenhederne på pinsefestens dag skal gentage sig med endnu større styrke end dengang. Johannes siger: „Derefter så jeg en anden engel stige ned fra himlen med stor magt, og jorden oplystes af dens glans.“ Åb 18, 1.

Da vil folket som på pinsefestens tid, høre sandheden på deres eget sprog. — 6BC 1055 (1886). {DSSIDSD 201.5}

I nattens syner så jeg en stor reformationsbevægelse blandt Guds folk. Mange priste Gud. De syge blev helbredt, og der skete andre mirakler. Der var en forbønnens ånd ligesom på pinsefestens dag. 9T 126 (1909). {DSSIDSD 202.1}

Evangeliets store værk skal ikke afsluttes med en mindre åbenbarelse af Guds kraft end den, der markerede dets begyndelse. De profetier, som blev opfyldt ved udgydelsen af tidligregnen, da evangeliet først blev forkyndt, skal atter opfyldes ved sildigregnen ved afslutningen af dets forkyndelse... Guds tjenere vil med ansigter, der lyser af hellig iver, haste fra sted til sted for at forkynde budskabet fra himlen. Tusinder af stemmer vil give advarslen over hele j orden. Der vil ske mirakler- de syge vil blive helbredt, og tegn og undere vil følge de troende. — GC 611, 612 (1911). {DSSIDSD 202.2}

Gud vil bruge midler, der vil forbavse os

Lad mig sige jer, at Herren i de sidste dage vil arbejde på en meget usædvanlig måde, der vil være helt modsat menneskers planer. Nogle iblandt os ønsker altid at kontrollere Guds gerning — de vil endog diktere, på hvilken måde arbejdet skal gå fremad under den engel, der slutter sig til den tredje engel for at give budskabet til verden;.. Gud vil bruge veje og midler, som viser, at han har taget sagen i sine egne hænder. Arbejderne vil blive forbavset over hvor enkle midler han vil bruge for at fuldføre sin retfærdige gerning. — TM 300 (1885). {DSSIDSD 202.3}

I skal ikke tro, at det vil være jer muligt at lægge planer for fremtiden. Anerkend at Gud leder værket — altid og under alle omstændigheder. Han vil arbejde med de midler, der er bedst, og han vil bevare, forøge og opbygge sit eget folk. — CW 71 (1895). {DSSIDSD 203.1}

Trøsteren vil åbenbare sig — ikke nøjagtig, som et menneske kunne forudse, men efter Guds plan på uventede tider og måder, der vil ære hans navn. — EW 88 1478 (1896). {DSSIDSD 203.2}

Blandt det jævne folk vil han oprejse mænd og kvinder til at udføre sin gerning, ligesom han i gamle dage kaldte fiskere til at være sine disciple. Der vil snart ske en opvågnen, der vil forbavse mange. De, der ikke indser, hvad der bør gøres, vil blive forbigået, og himmelske udsendinge vil samarbejde med dem, der er kaldet fra det jævne folk, og sætte dem i stand til at bringe sandheden til mange steder. — 15MR 312 (1905). {DSSIDSD 203.3}

Arbejdere kvalificeret af Helligånden

I det afsluttende arbejde vil kun få store mænd deltage... Gud vil gøre en gerning i vore dage, som kun få kan forudse. Han vil oprejse og ‚ophøje sådanne som snarere er undervist ved Andens salvelse' end ved uddannelse ved videnskabelige institutioner. Man skal ikke

foragte eller fordømme sådanne læreanstalter — de er indstiftet af Gud men de kan kun bibringe ydre kvalifikationer. Gud vil vise, at han ikke er afhængig af lærde, selvkloge, dødelige mennesker. — 5T 80, 82 (1882). {DSSIDSD 203.4}

Kun til dem, der søger alvorligt efter lys og med glæde tager imod hver eneste guddommelig oplysning fra Guds hellige Ord, vil lyset blive skænket. Gennem dem vil Gud åbenbare det lys og den kraft, der skal oplyse hele jorden med hans herlighed. 5T 729 (1889). {DSSIDSD 204.1}

Det er selvdisciplin og hjertets og tankens renhed, der er behov for. Det er af større værdi end store evner, takt og kundskab. Et jævnt menneske, der er oplært til at adlyde et „så siger Herren“, er bedre kvalificeret til Guds gerning end den, der har evner, men ikke bruger dem på rette måde. — RH 27-11-1900. {DSSIDSD 204.2}

Arbejderne vil blive skikket til deres gerning ved Helligåndens salvelse snarere end ved boglig uddannelse. Troende bønnens mænd vil føle sig tvunget til med hellig nidkærhed at forkynde det budskab, Gud giver dem. — GC 606 (1911). {DSSIDSD 204.3}

Gud vil bruge selv dem, der mangler boglig dannelse

De, der modtager Kristus som deres personlige Frelser, vil bestå i de sidste dages prøvelser. Styrket ved en ubetinget tro på Kristus vil selv ulærde disciple være i stand til at besvare spørgsmål og imødegå den tvivl, som de vantro fremsætter — og at gøre spotternes falskhed til skamme. {DSSIDSD 204.4}

Vor Herre Jesus vil give sine vidner en visdom, som deres fjender ikke kan modstå. Mennesker, som ikke ved at ræsonnere ville kunne overvinde Satans bedrag, vil fremkomme med et sikkert vidnesbyrd, der vil gøre såkaldt lærde mænd til skamme. Ulærde vil tale med en så overbevisende styrke og visdom, at andre vil tro på sandheden. Tusinder vil blive omvendt på grund af deres vidnesbyrd. {DSSIDSD 205.1}

Hvordan kan en ulærd have en styrke, som den lærde ikke ejer? Den ulærde er ved tro på Kristus kommet ind i sandhedens klare lys, mens den lærde har vendt sig bort fra sandheden. Den fattige er Kristi vidne. Han kan ikke henvise til historien eller den såkaldt højere videnskab, men fra Guds Ord henter han mægtige beviser. Den sandhed, han forkynder under Andens inspiration, er ren og bemærkelsesværdig og ejer en så uimodsigelig styrke, at hans vidnesbyrd ikke kan modsiges. 8MR 187, 188 (1905). {DSSIDSD 205.2}

Børn forkynder budskabet

Mange, selv ulærde forkynder nu Herrens Ord. Børn bliver af Ånden tvunget til at forkynde budskabet fra himlen. Ånden udgyde s over alle, der vil følge dens anvisninger. Idet alle menneskelige metoder og forsigtighedsregler bliver tilsidesat, vil de forkynde sandheden med Åndens magt. — Ev 700 (1895). {DSSIDSD 205.3}

Når himmelske væsener ser, at mennesker ikke mere vil fremsætte sandheden så enkelt, som Jesus gjorde, vil Guds Ånd bevæge børnene, og de vil gå ud og forkynde sandheden for denne tid. SW 66 (1895) {DSSIDSD 205.4}

Engles tjeneste

Himmelske engle bevæger menneskers sind, så de spørger, hvad Bibelen lærer. Der vil ske et langt større arbejde, end nogensinde før, og det vil ikke skyldes menneskers indsats — for engle, der tjener dem, der skal arve frelse, arbejder nat og dag. — CW 140 (1875). {DSSIDSD 206.1}

Mange mænd i vor verden er som Kornelius... Gud vil arbejde for disse, som han gjorde for Kornelius... De vil lære Gud at kende ved himmelske engles besøg, som han gjorde det. — Brev 197, 1904. {DSSIDSD 206.2}

Når guddommelig styrke forenes med menneskelige anstrengelser, vil arbejdet brede sig som ild i en stubmark. Gud vil bruge veje og midler, som mennesker ikke fatter. Engle vil gøre det arbejde, som mennesker kunne have haft den velsignelse af at udføre, hvis de ikke havde forsømt at gøre det, Gud krævede af dem. — lSM 118 (1885). {DSSIDSD 206.3}

Forkyndelsen vil lyde over hele verden

Den engel, der deltager i forkyndelsen af den tredje engels budskab, skal oplyse hele jorden med sin herlighed. Her forudsiges en usædvanlig og verdensomspændende bevægelse... Guds tjenere vil med ansigter, der lyser af hellig iver, haste fra sted til sted for at forkynde budskabet fra himlen. Tusinder af stemmer vil give advarslen over hele jorden. — GC 611, 612 (1911). {DSSIDSD 206.4}

Nu skal den engel, der slutter sig til den tredje engel, forkynde sit budskab overalt i verden. Det er høstbudskabet, og hele verden vil blive oplyst af Guds herlighed. — Brev 86, 1900. {DSSIDSD 207.1}

Når forfølgelsen mod os for alvor bryder løs, ... vil den tredje engels budskab stige til et højt råb, og hele jorden vil blive oplyst af Guds herlighed. — 6T 401 (1900). {DSSIDSD 207.2}

Sandheden skal forkyndes i hver eneste by i Amerika. Det advarende budskab skal lyde i alle verdens lande. — GCB 30-3-1903. {DSSIDSD 207.3}

Under det høje råb vil menigheden hjulpet af sin ophøjede Herres indgriben forkynde frelsens evangelium så vældigt, at det vil nå til hver eneste by. Ev 694 (1904). {DSSIDSD 207.4}

Vi står lige over for en krise. I Helligåndens kraft skal vi nu forkynde de store sandheder, der gælder vor tid. Det vil ikke vare længe, før alle har hørt advarslen og truffet deres beslutning. Og så skal enden komme. — 6T 24 (1900). {DSSIDSD 207.5}

Konger, lovgivere og rådsforsamlinger hører budskabet

Nu synes det ikke muligt, at mange vil komme til at stå alene, men hvis Gud nogen sinde har talt gennem mig, vil den tid komme, da vi vil blive fremstillet for rådsforsamlinger, ja for tusinder for hans navns skyld, og hver enkelt må forsvare sin tro. Der vil blive den voldsomste kritik af hvert eneste standpunkt, vi har taget for sandheden. Derfor behøver vi at studere Guds Ord, så vi kan være sikre på, hvorfor vi tror på de læresætninger, som vi forsvarer. — RH 18-12-1888. {DSSIDSD 207.6}

Mange vil blive stillet for retten; nogle vil blive fremstillet for konger og denne verdens lærde for at gøre rede for deres tro. De, der kun har et overfladisk kendskab til sandheden, vil ikke være i stand til ud fra Skriften at give sikre grunde for deres tro. De vil blive forvirrede, og derfor ikke være arbejdere, der ikke behøver at skamme sig. Lad ingen tro, at han ikke behøver at studere, fordi han ikke skal tale fra prædikestolen: Du ved ikke, hvad Gud måske vil forlange af dig. — FE 217 (1893). {DSSIDSD 208.1}

Mange adventister tager ikke imod lyset

Der vil ske en vidunderlig åbenbarelse af Guds magt i vore menigheder, men det vil ikke røre dem, der ikke har ydmyget sig for Herren og åbnet hjertedøren ved bekendelse og omvendelse. I den Guds kraft, der vil oplyse jorden med hans herlighed, vil de kun se noget, som de i deres blindhed anser for farligt. Det vil få dem til at rejse sig og modarbejde det, der sker. Fordi Herren ikke virker, som de havde tænkt sig, vil de sætte sig imod arbejdet. De vil sige: „Vi har været i arbejdet i så mange år. Skulle vi ikke kende Guds Ånds arbejde?“ — RH Extra 23-12-1890. {DSSIDSD 208.2}

Den tredje engels budskab vil ikke blive forstået. Det lys, der vil oplyse jorden med sin herlighed, vil blive erklæret for falsk af dem, der nægter at vandre i dets tiltagende styrke. — RH 27-5-1890. {DSSIDSD 209.1}

De fleste ikke-adventister vil forkaste advarslen

Langt de fleste af dem, der hører den højtidelige advarsel, vil ikke tro på den. Mange vil vælge ikke at adlyde Guds bud, men dette er den store prøve. Herrens tjenere vil blive kaldt for sværmere. Præsterne vil advare folk imod at lytte til dem. Noa blev behandlet på samme måde, da Guds Ånd tilskyndede ham til at forkynde det budskab, som den tids mennesker måtte adlyde eller forkaste. TM 233 (1895). {DSSIDSD 209.2}

Nogle vil lytte til disse advarsler, men det store flertal vil ikke tage hensyn til dem. — HP 343 (1897). {DSSIDSD 209.3}

De populære præster vil, ligesom farisæerne fordum, blive vrede over, at deres myndighed drages i tvivl. De vil erklære, at budskabet er fra Satan og ophidse masserne, som elsker synden, til at håne og forfølge dem, der forkynder det. — GC 607 (1911). {DSSIDSD 209.4}

Store skarer vil besvare kaldet

Dyrebare sjæle, der er spredt i alle religiøse lejre, vil besvare kaldet og skynde sig ud af de fordømte menigheder, på samme måde som Lot blev sendt hurtigt ud af Sodoma, før byen blev ødelagt. — EW 279(1858). {DSSIDSD 210.1}

. Der vil, være en hær af standhaftige troende, der VII stå fast som en klippe i den sidste prøvelse. 3SM 390 (1888). {DSSIDSD 210.2}

Mange, der kommer fra verden og fra andre kirker — selv fra den katolske kirke — vil være meget mere nidkære end de mennesker, der har stået i vor menighed og hidtil har forkyndt sandheden. 3SM 386, 387 (1889). {DSSIDSD 210.3}

Store skarer vil tage imod troen og slutte sig til Herrens hær. — Ev 700 (1895). {DSSIDSD 210.4}

Mange, der har strejfet om udenfor folden, vil komme tilbage og følge den store Hyrde. — 6T 401 (1900). {DSSIDSD 210.5}

I det hedenske Mørke, i de katolske lande i Europa og Sydamerika, i Kina, i Indien og på øerne i havet, ja i alle jordens mørke egne har Gud en hærskare af udvalgte, der vil skinne i mørket og tydeligt vise en frafalden verden, hvilken forvandlende magt lydighed mod Guds lov har. Selv nu findes de blandt alle folk, tungemål og folkeslag, og nar frafaldet er størst, og Satan gør sig de voldsomste anstrengelser for at få „alle, store og små, rige og fattige, frie og trælle“ til, under trussel om dødsstraf, at tage imod tegnet på lydighed mod den falske sabbat, skal disse trofaste Guds børn „stråle som himmellys i verden.“ — PK 188, 189 (ca. 1914). {DSSIDSD 210.6}

Tusinder vil blive omvendt på en dag

I den ellevte time vil tusinder forstå sandheden og tage imod... Disse omvendelser vil ske med en hurtighed, der vil forbavse menigheden, og æren vil alene være Guds. — 2SM 16 (1890). {DSSIDSD 211.1}

Tusinder vil blive omvendt på en dag. I den ellevte time vil de under Helligåndens indflydelse tage imod sandheden. — EGW 88 755 (1890). {DSSIDSD 211.2}

Den tid kommer, da der vil blive lige så mange omvendt på en dag, som der blev på pinsefestens dag, efter at disciplene havde modtaget Helligånden. — Ev 692 (1905). {DSSIDSD 211.3}

De oprigtige af hjertet vil ikke tøve længe

Virkelig mange føler ikke til at tage deres standpunkt nu, men når budskabet bliver forkyndt med høj røst, vil de være parat til at gøre det. De vil ikke vente længe, men stå frem og tage standpunkt. Ev 300, 301 (1890). {DSSIDSD 211.4}

Snart vil den sidste prøve for jordens beboere komme. Og da vil der blive taget hurtige beslutninger. De, der er blevet overbevist ved Ordets forkyndelse, vil flokkes under Prins Immanuels blodbestænkte banner. — 9T 149 (1909). {DSSIDSD 211.5}

Hver ærlig sjæl vil finde sandhedens lys. — Ge 522 (1911). {DSSIDSD 212.1}

Budskabet vil iJ? e bygge så meget på argumenter som på Guds Ånds overbevisende magt. Argumenterne er allerede fremsat. Sæden er sået — nu vil den spire og bære frugt. De skrifter, missions arbejderne har udspredt, har haft deres virkning — og dog er mange, på hvis sind de har gjort indtryk, blevet forhindret l helt at forstå sandheden eller at adlyde den. Nu trænger lyset ind overalt, sandheden træder tydeligt frem, og de, som virkelig er Guds børn, bryder alle bånd. Forbindelsen til familie og kirke kan ikke længere holde dem tilbage. Sandheden er mere dyrebar end alt andet. På trods af alle de kræfter, der har sluttet sig sammen imod sandheden, vil virkelig mange stille sig på Herrens side. — GC 612 (1911). {DSSIDSD 212.2}

Det skrevne ords indflydelse

Mere end tusinde vil blive omvendt på en dag, og de fleste af dem vil spore deres første overbevisning tilbage til læsningen af vore bøger, blade og traktater. — Ev 693 (1885).. {DSSIDSD 212.3}

Resultaterne af Den store Strids udbredelse kan ikke bedømmes ud fra det, vi ser nu. Ved at læse den vil nogle blive vækket op og have mod til straks at forene sig med dem, der holder Guds bud. Men mange, mange flere af dem, der læser, vil ikke tage deres standpunkt, før de ser netop de begivenheder, der er forudsagt i den, finde sted. Opfyldelsen af nogle af dens forudsigelser vil få dem til at tro, at også andre vil komme til at ske — og når jorden bliver oplyst af Herrens herlighed i det afsluttende værk, vil mange tage deres standpunkt som et resultat af læsningen af denne bog. — CM 128, 129 (1890). {DSSIDSD 212.4}

Den gerning, som den anden engel (Åb 18, 1) med stor magt kommer ned fra himlen for at udføre idet han oplyser jorden med sin herlighed, vil for en stor del ske gennem det arbejde, vore forlag udfører. — 7T 140 (1902). {DSSIDSD 213.1}

Kapitel 15 - Guds segl og dyrets mærke

Der vil kun være to klasser

Der kan kun være to klasser. Hver lejr er tydeligt mærket — enten med Guds segl eller med dyrets og dets billedes mærke. — RH 30-1-1900. {DSSIDSD 214.1}

Hele den kristne verden vil blive inddraget i den store strid mellem tro og vantro. Alle vil vælge side. Nogle tager tilsyneladende ikke standpunkt for hverken det ene eller det andet. Det ser ikke ud, som om de tager standpunkt imod sandheden, men de vil ikke træde modigt frem for Kristus af frygt for at miste deres ejendom eller blive vanæret. Alle sådanne vil blive regnet for Kristi fjender. — RH 72-1893. {DSSIDSD 214.2}

Idet vi nærmer os tidens afslutning, vil skillelinjen mellem lysets og mørkets børn blive mere og mere tydelig. Forskellen er udtrykt i Kristi ord: „født påny“ — genskabt i Kristus, død for verden, levende for Gud. Det er disse skillevægge, der adskiller det himmelske fra det jordiske og beskriver forskellen mellem dem, der hører verden til, og dem, der er udvalgt og dyrebare i Guds øjne. — Speeial Testimony to the Battle Creek Church (Ph 155) 3 (1882). {DSSIDSD 214.3}

Familiemedlemmer vil blive skilt ad

Medlemmer af den samme familie vil blive skilt fra hinanden. Et tegn vil blive sat på de retfærdige. „Den dag, jeg griber ind, siger Hærskarers Herre skal de være min ejendom; jeg vil skåne dem, som en far skåner den søn, der tjener ham.“ Mal 3, 17. De, der har adlydt Guds bud, vil slutte sig til de hellige i lyset. De skal gå ind gennem portene i staden og spise aflivets træ. {DSSIDSD 215.1}

Den ene tages med. Hans navn vil stå i livets bog, mens de, han var sammen med, vil have det mærke, der for altid skiller dem fra Gud. — TM 234, 235 (1895). {DSSIDSD 215.2}

Vi vil blive dømt ud fra det lys, vi har fået

Mange, der ikke har haft de anledninger, vi har haft, vil gå ind i himlen før dem, der har haft et større lys, men ikke har fulgt det. Mange har levet op til det lys, de har haft, og de vil blive dømt efter deres gerninger. — Brev 36, 1895. {DSSIDSD 215.3}

Alle må afvente den tid, da advarslen har lydt i alle dele af verden og tilstrækkeligt lys er nået hver eneste sjæl. Nogle vil få mindre lys end andre, men hver eneste vil blive dømt ud fra det lys, han har modtaget. — Ms 77, 1899. {DSSIDSD 215.4}

Vi har fået et stort lys med hensyn til Guds lov. Denne lover en målestok for karakteren. Nu forlanger Gud, at mennesket skal rette sig efter hans lov, og efter den vil han blive dømt på den store dag. På den dag vil mennesker blive bedømt ud fra det lys, de har haft. — RH 1-1-1901. {DSSIDSD 216.1}

De, der har haft stort lys, og ikke har rettet sig efter det, vil være værre stillet end dem, der ikke har haft så store privilegier. De ophøjer sig selv i stedet for Gud. Hvert enkelt menneskes straf vil stå i forhold til den vanære, det har bragt over Gud. — 8MR 168 (1901). {DSSIDSD 216.2}

Alle vil få tilstrækkeligt lys til at træffe sit valg efter moden overvejelse. — GC 605 (1911). {DSSIDSD 216.3}

Ingen undskyldning for med vilje at være blind

Ingen vil blive dømt for ikke at have fulgt et lys eller en kundskab, som de ikke har haft mulighed for at få. Men mange nægter at adlyde den sandhed, der er blevet fremstillet for dem af Kristi sendebud, fordi de ønsker at rette sig efter verdens skikke. Den sandhed, de har opfattet, og det lys, der har skinnet ind i deres sjæl, vil fordømme dem på dommens dag. — 5BC 1145 (1884). {DSSIDSD 216.4}

De, som har haft mulighed for at høre sandheden og alligevel ikke har anstrengt sig for at høre og forstå den, fordi de mener, at de ikke er ansvarlige for det, de ikke ved, vil blive kendt skyldige for Gud, akkurat som hvis de havde hørt og forkastet budskabet. Der vil ikke være nogen undskyldning for dem, som vælger at fortsætte at fejle, når de har haft mulighed for at forstå, hvad der er sandhed. Ved sin lidelse og død har Jesus sonet alle uvidenhedssynder, men der findes ingen nåde for den, som er blind med vilje. {DSSIDSD 216.5}

Vi vil ikke blive holdt ansvarlig for det lys, vi ikke har forstået, men for det, vi har nægtet at tage imod. Et menneske kan ikke forstå den sandhed, der aldrig er blevet ham forklaret. Han vil ikke blive fordømt på grund af et lys, han aldrig har fået. — 5BC 1145 (1893). {DSSIDSD 217.1}

Godgørenhed har stor betydning

Afgørelsen på den store dag afhænger af vor praktiske godgørenhed. Kristus siger, at alt det gode, mennesker gør, regnes for gjort imod ham. TM 399 (1896). {DSSIDSD 217.2}

Når folkeslagene samles foran ham, vil der kun være to klasser, og deres skæbne vil blive bestem af, hvad de har gjort eller har forsømt at gøre for ham i de fattiges og lidendes skikkelse... {DSSIDSD 217.3}

Blandt hedningerne findes der mennesker, der uden at vide det tjener Gud. De har ikke fået lyset gennem menneskelige redskaber, men de vil ikke gå fortabt. Skønt de ikke har kendt Guds lov, har de hørt hans stemme tale til dem i naturen, og de har gjort det, hans lovs kræver. Deres gerninger viser, at Helligånden har rørt deres hjerter, og de bliver anerkendt som Guds børn. {DSSIDSD 217.4}

Hvor overraskede og glade vil de ydmyge nationer og hedningerne ikke blive, når de fra Frelserens læber hører ordene: „Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det

har I gjort imod mig.“ Den evige Kærlighed vil glæde sig, når hans efterfølgere overraskede og glade forstår, at han godkender deres liv! — DA 637, 638 (1898). {DSSIDSD 218.1}

Det er motivet bag handlingen, der tæller

På dommens dag vil nogle fremføre deres gode gerninger, ja endog bruge dem som begrundelse for, at de skulle belønnes. De vil sige: „Jeg hjalp unge mænd i gang i forretning. Jeg gav penge til hospitaler. Jeg hjalp enker, og tog de fattige ind i mit hjem.“ Ja, men jeres motiver var så besmittet af egoisme, at gerningen ikke kan godkendes af Gud. I alt hvad I gjorde, drejede det sig først og fremmest om jer selv. — Ms 53, 1906 {DSSIDSD 218.2}

Det er bevæggrunden, der præger vore gerninger og stempler dem som vanærende eller af høj moralsk værdi. — DA 615 (1898). {DSSIDSD 218.3}

Hvad er Guds segl?

Lige så snart Guds tjenere har fået et tegn på deres pande — (ikke et tegn, der kan ses, men en urokkelig forankring i sandheden, både intellektuelt og åndeligt) — og er beredt for rystelsen, vil den komme. Den er allerede begyndt. — 4BC 1161 (1902). {DSSIDSD 218.4}

Guds segl vil blive modtaget af dem, der samvittighedsfuldt holder Herrens sabbat! — 7BC 980 (1897). (’ Denne udtalelse og andre, der ligner den, skal opfattes i lyset af andre citater tidligere i dette kapitel, der siger, at Gud kun holder mennesker ansvarlige for det lys, de har haft anledning til at få.) {DSSIDSD 219.1}

De, der vil have Guds segl på deres pande, må helligholde det fjerde buds sabbat. — 7BC 970 (1899.) {DSSIDSD 219.2}

Sand helligholdelse af sabbatten er tegnet på troskab over for Gud. — 7BC 981 (1899). {DSSIDSD 219.3}

Kun i det fjerde af de ti bud findes den store Lovgivers, himlens og jordens Skabers segl. — 6T 350 (1900). {DSSIDSD 219.4}

Helligholdelsen af Herrens mindesmærke, den sabbat, han indstiftede i Edens Have, syvendedags-sabbatten, er prøven på vor loyalitet mod Gud. — Brev 94, 1900. {DSSIDSD 219.5}

Der bliver sat et tegn på hvert eneste Guds barn, akkurat som der blev sat et tegn over israelitternes døre i Egypten for at beskytte dem mod den almindelige ulykke. Herren siger: „Mine sabbatter gav jeg dem som et tegn mellem mig og dem, så de kunne forstå, at jeg, Herren, helliger dem.“ Ez 20, 12. — 7BC 969 (1900). {DSSIDSD 219.6}

Karakteren vil ligne Kristi karakter

Guds segl bil kun blive sat på dem, der ligner Kristus i karakter. — 7BC 970 (1895). {DSSIDSD 220.1}

De der vil modtage Guds segl og blive beskyttet i trængselstiden, må helt genspejle Jesu billede. EW 71 (1851). {DSSIDSD 220.2}

Guds segl vil aldrig blive sat på en uren mand eller kvinde. Det vil aldrig blive sat på panden af en der er ærgerrig og elsker verden. Guds segl vil aldrig blive sat på en mand eller kvinde, der siger noget usandt eller bedrager andre. Alle, der får Guds segl må være fejlfri ind for Gud — rede for himlen. — 5T 216 (1882). {DSSIDSD 220.3}

Kærlighed viser sig i lydighed, og den sande kærlighed ophører aldrig. De, som elsker Gud, har Guds segl på deres pande og gør Guds gerninger. SD 51 (1894). {DSSIDSD 220.4}

De der overvinder verden, kødet og djævelen, vil blive 'udvalgt til at få den levende Guds segl. — TM 445 (ca, 1886). {DSSIDSD 220.5}

De, som overvinder verden, kødet og djævelen vil blive udvalgt til at modtage den levende Guds segl.. -TM 445 (ca, 1886). {DSSIDSD 220.6}

Stræber vi af hele den magt, som Gud har skænket os efter at nå til Kristi fyldes mål af vækst? Søger du at nå til hans fuldkommenhed, idet vi stadig stræber højere og højere op i et forsøg på at nå til hans fuldkomne karakter? Når Guds tjenere når dertil, vil de blive beseglet på deres pande. Den engel, der fører regnskab, vil sige: „Det er fuldbragt." De vil være fuldkomne i ham, som de tilhører, fordi han har skabt dem og forløst dem. 3SM 427 (1899). {DSSIDSD 220.7}

Nu er det beseglingens tid

Jeg så, at prøven vedrørende sabbatten ikke kunne komme, før Jesu gerning i det Hellige var endt, og han var gået ind bag det andet forhæng. Derfor er der håb for de kristne, som blev lagt til hvile, før døren ind til det Allerhelligste blev åbnet — da midnatsråbet lød i den syvende måned i 1844 — og derfor ikke holdt den sande sabbat. De fik ikke dette lys og blev ikke sat på den prøve vedrørende sabbatten, som vi gør nu, efter at døren er åbnet. Jeg så, at Satan fristede nogle af Guds børn i denne sag. Fordi så mange gode kristne var sovet ind i det salige håb uden at have holdt den sande sabbat, tvivlede de på, at dette var en prøve os nu... {DSSIDSD 221.1}

I denne beseglingens tid bruger Satan alle kneb for at aflede Guds folks opmærksomhed fra den nuværende sandhed og få deres tro til at vakle. EW 42, 43 (1851). {DSSIDSD 221.2}

Jeg så, at hun (fru Hastings) blev beseglet og ville opstå, når Herrens stemme kalder, og at hun ville være sammen med de 144.000. Jeg så, at vi ikke skal sørge over hende — hun skal hvile i trængselstiden. — 2SM 263 (1850). {DSSIDSD 221.3}

Der lever mennesker på jorden, som har passeret de 90. De naturlige følger af denne høje alder, viser sig i svaghed. Men de tror på Gud, og han elsker dem. De har Guds segl, og de vil

være blandt dem, til hvem Herren siger: „Salige er de døde, som fra nu af dør i Herren.“ 7BC 982 (1899). {DSSIDSD 222.1}

Oh, at Guds segl måtte blive sat på os!

Det varer ikke længe, før Guds segl vil blive sat på hvert eneste Guds barn. Oh, at det måtte blive sat på vore pander! Hvem kan udholde tanken om at blive forbigået, når englen går ud for at besegle Guds tjenere på deres pander? — 7BC 969, 970 (1889). {DSSIDSD 222.2}

Hvis de, der tror på sandheden, ikke i disse forholdsvis fredelige dage holdes oppe af deres tro, hvad skal da holde dem oppe, når den store prøve kommer, og der bliver udstedt en forordning mod alle, der ikke vil tilbede dyrets billede og tage imod dets mærke på deres pande og hånd? Denne alvorlige tid er ikke fjern. I stedet for at blive svage og ubeslutsomme, burde Guds folk samle styrke og mod til trængselstiden. — 4T 251 (1876). {DSSIDSD 222.3}

Hvad er dyrets mærke

Der blev vist Johannes sit folk, der var adskilt fra dem, der tilbad dyret eller dets billede ved at helligholde den første dag i ugen. At helligholde denne dag er dyrets mærke. — TM 133 (1898). {DSSIDSD 222.4}

Dyrets mærke er pavekirkens sabbat. — Ev 234 (1899). {DSSIDSD 223.1}

Når prøven kommer, vil det tydeligt blive vist, hvad dyrets mærke er. Det er at helligholde søndagen. — 7BC 980 (1900). {DSSIDSD 223.2}

Guds tegn eller segl er helligholdelsen af syvende-dags sabbatten, Herrens mindesmærke om skabelsen... Dyrets mærke er det modsatte af dette — helligholdelse af den første dag i ugen. — 8T 117 (1904). {DSSIDSD 223.3}

Det får alle, store og små, ... til at sætte et mærke på deres højre hånd eller deres pande. Åb 13, 16. Ikke blot skal mennesker ikke arbejde med deres hænder om søndagen — de skal i deres hjerte anerkende søndagen som den sande sabbat. — Special Testimonies to Battle Creek Church (Ph 86) 6, 7 (1897). {DSSIDSD 223.4}

Hvornår modtages dyrets mærke?

Endnu har ingen modtaget dyrets mærke. — Ev 234 (1899). {DSSIDSD 223.5}

Endnu er søndagshelligholdelse ikke dyrets mærke. Og det vil det ikke være, før der udgår en befaling om at helligholde den falske sabbat. Den tid vil komme, da dette vil blive en prøve, men den er ikke kommet endnu. — 7BC 977 (1899). {DSSIDSD 223.6}

Gud har givet mennesker sabbatten som et tegn mellem ham og dem og en prøve på deres troskab. De der, efter at lyset vedrørende Guds lov har nået dem, stadig ikke adlyder, men

sætter menneskelige love over Guds lov, vil i den store krise, der ligger foran os, modtage dyrets mærke. — Ev 235 (1900). {DSSIDSD 223.7}

Sabbatten vil blive den store prøve på loyalitet, for denne sandhed er mest omstridt. Når mennesker bliver stillet på den endelige prøve, vil skillelinjen blive trukket mellem dem, der tjener Gud og dem, der ikke tjener ham. Mens helligholdelsen af den falske sabbat i lydighed mod statens love og ulydighed mod det fjerde bud, er en lydighedserklæring over for en magt, der er Guds modstander, er helligholdelsen af den sande sabbat i lydighed mod Guds lovet bevis på troskab mod Skaberen. Mens den ene klasse tager imod tegnet på underkastelse af menneskelige magter — dyrets mærke vælger den anden tegnet på troskab mod den guddommelige autoritet og modtager Guds segl. — GC 605 (1911).I {DSSIDSD 224.1}

Tvungen søndagshelligholdelse vil blive prøven

Ingen vil blive fordømt, før han har modtaget lyset og forstået den forpligtelse, det fjerde bud pålægger os. Men når der bliver udstedt en lov, der gennemtvinger den falske sabbat, og den tredie engels høje råb advarer mennesker imod at tilbede dyret og dets billede, vil det falske og det sande blive tydeligt adskilt. Da vil de, der fortsætter at overtræde Guds bud, modtage dyrets mærke. — Ev 234, 235 (1899). {DSSIDSD 224.2}

Når Søndagens helligholdelse bliver gennemtvunget ved lov og verden bliver oplyst om den sande sabbats krav på helligholdelse, vil hver den, der bryder Guds lov for at adlyde en befaling, som kun er baseret på pavekirkens autoritet, derved ophøje pavedømmet over Gud. Han vil hylde romerkirken og den statsmagt, der gennemtvinger det, romerkirken har påbudt — tilbede dyret og dets billede. De mennesker, der forkaster den dag, Gud har kaldt tegnet på sin autoritet, og i stedet helligholder den dag, romerkirken har valgt som et tegn på sin overhøjhed, tager imod tegnet på lydighed mod Rom — „dyrets mærke“. Men det er først, når denne sag er fremstillet tydeligt for menneskene, og de har haft anledning til at vælge mellem Guds og menneskers bud, at den, der fortsætter med at overtræde Guds lov, tager imod „dyrets mærke“. GC 449 (1911). {DSSIDSD 225.1}

Kapitel 16 - Nådetidens afslutning

Ingen ved, hvornår nådetiden slutter

Gud har ikke åbenbaret for os, hvornår dette budskab vil slutte, eller hvornår nådetiden vil være forbi. Det, der er åbenbaret, skal vi og vore børn tage imod, men lad os ikke søge at få noget at vide, som er holdt hemmeligt i den Almægtiges råd... {DSSIDSD 226.1}

Jeg har modtaget breve med spørgsmål om, hvorvidt jeg har fået særligt lys med hensyn til, hvornår nådetiden vil slutte, og jeg har svaret, at jeg kun har dette budskab, at det er tid at arbejde nu, mens det er dag, for der kommer en nat, da ingen kan arbejde. — 1SM 191 (1894). (1“ Se foregående kapitel, hvor det vises, at den store prøve for Guds folk vil være, at søndagslove bliver gennemtvunget.) {DSSIDSD 226.2}

Søndagslove vil blive gennemtvunget før prøvetidens afslutning

Herren har tydeligt vist mig, at dyrets billede vil’ blive dannet, før prøvetiden slutter, for det skal være den store prøve“ for Guds folk, der vil være afgørende for deres evige skæbne. — 2SM 81 (1890). {DSSIDSD 226.3}

Men hvad er „et billede af dyret,“ og hvordan skal det opstå? Billedet fremstilles af dyret med de to horn og er et billede af det første dyr. For at finde ud af, hvordan det ville se ud, og hvordan det skal fremstilles, må vi undersøge selve dyrets — pavedømmets — egenskaber. {DSSIDSD 227.1}

Da den første kirke blev fordærvet, fordi den afveg fra evangeliets enfold og antog hedenske skikke og ritualer, mistede den Guds Ånd og kraft, og for at beherske folkets samvittighed søgte den de verdslige magters støtte. Resultatet blev pavedømmet, en kirke, der beherskede statsmagten og benyttede den til at fremme sine egne planer, og ikke mindst til at straffe „kætteri.“ Hvis USA skal lave et billede af dyret, må den religiøse magt beherske det civile styre i en sådan grad, at kirken kan bruge statens autoritet til at fremme sine egne planer... {DSSIDSD 227.2}

Billedet af dyret symboliserer den form for frafalden protestantisme, som vil opstå, når de protestantiske kirker søger statens hjælp til at gennemtvinge deres dogmer. -GC 443, 445 (1911). {DSSIDSD 227.3}

Prøvetiden slutter, når beseglingen er forbi

Lige før vi nåede trængselstiden, modtog vi alle den levende Guds segl. Derefter så jeg de fire engle give slip på de fire vinde. Jeg så hungersnød, pest og krig. Nationerne rejste sig mod hinanden, og ødelæggelse hærgede hele verden. — 7BC 968 (1846). {DSSIDSD 227.4}

Jeg så engle haste frem og tilbage i himlen. En engel med et skrivetøj ved sin side kom tilbage fra jorden og aflagde den rapport til Jesus, at nu var hans gerning gjort, og de hellige

var talt og beseglet. Derefter så jeg, at Jesus, der havde gjort tjeneste foran arken, der indeholder de ti bud, lægge røgelseskarret fra sig. Han løftede sine hænder og sagde med høj røst; „Det er sket.“ — EW 279 (1858). {DSSIDSD 228.1}

Endnu er der kun meget kort tid tilbage. Men skønt nationer og lande rejser sig mod hinanden, er der endnu ikke fuldstændigt oprør. Endnu holdes de fire vinde tilbage, indtil Guds tjenere er beseglet i deres pande. Og så vil Jordens magter opstille deres hære til det sidste store slag.- 6T 14 (1900). {DSSIDSD 228.2}

En engel, der vender tilbage fra jorden, meddeler, at hans gerning er fuldført. For sidste gang er verden blevet stillet på prøve, og alle, der har vist sig at være tro mod de guddommelige forskrifter, har fået „den levende Guds segk Nu hører Jesus op med at gå i forbøn for menneskene i den himmelske helligdom. Han løfter sine hænder og siger med høj røst: „Det er sket“. — GC 613 (1911). {DSSIDSD 228.3}

Prøvetiden vil slutte pludseligt og uventet

Når Jesus holder op med at bede for mennesker, er alles skæbne for evigt afgjort... Prøvetiden er forbi; Kristi forbøn i himlen er til ende. Denne tid vil komme pludseligt for alle, og den vil komme bag på dem, der har forsømt at rense deres sjæle i lydighed mod sandheden. — 2T 191 (1868). {DSSIDSD 228.4}

Når prøvetiden slutter, vil det ske pludseligt og uventet — når vi mindst venter det. Men vi kan have vor sag opgjort i himlen i dag og vide, at Gud har taget imod os. — 7BC 989 (1906). {DSSIDSD 229.1}

Når retsundersøgelsen er afsluttet, er alles skæbne afgjort til liv eller død. Prøvetiden slutter kort før Herren kommer i himlens skyer... {DSSIDSD 229.2}

Da Noa før syndfloden var gået ind i arken, lukkede Gud ham inde og de gudløse ude; men i syv dage fortsatte menneskene deres sorgløse liv og spottede advarslerne om den kommende dom uden at vide, at deres skæbne var beseglet. „Sådan skal også Menneskesønnens komme være,“ siger Frelseren. Matt 24, 39. Stille og ubemærket — som en tyv ved midnatstid indtræffer det afgørende øjeblik, da hvert eneste menneskes skæbne er beseglet — den endelige tilbagekaldelse af nådens tilbud til syndige mennesker... . {DSSIDSD 229.3}

Mens forretningsmanden er optaget af tjene penge, mens den forlystelsessyge morer sig og mens den forfængelige pynter sig — udtaler jordens Dommer måske denne dom: „Du er vejet på vægten og fundet for let.“ Dan 5, 27. — GC 490, 491 (1911). {DSSIDSD 229.4}

Menneskelig aktivitet efter prøvetidens afslutning

De retfærdige og de gudløse lever stadig på jorden i deres dødelige tilstand — mennesker vil plante og bygge, spise og drikke — fuldstændig uvidende om, at den endelige,

uigenkaldelige afgørelse er truffet i den himmelske helligdom. — GC 491 (1911). {DSSIDSD 229.5}

Jordens beboere vil være uvidende om det, når jordens skæbne er endeligt afgjort. Mennesker, som Guds Ånd har forladt for bestandig, opretholder stadig ydre religiøse former — og den sataniske nidkærhed, hvormed det ondes fyrste vil inspirere dem til at udføre hans onde planer, vil se ud som nidkærhed for Guds sag. — GC 615 (1911). {DSSIDSD 230.1}

Hveden og ugræsset gror „side om side indtil høsten". Under udførelsen af livets pligter vil de retfærdige lige til det sidste komme i berøring med de gudløse. Lysets børn er spredt blandt mørkets børn, for at alle skal kunne se forskellen. — 5T 100 (1882). {DSSIDSD 230.2}

Jesus sagde, at når han kommer, vil nogle af hans ventende børn være ved at arbejde. Nogle vil være i færd med at tilså marken, andre vil være ved at høste, og atter andre vil male kornet. — Ms 26, 1901. {DSSIDSD 230.3}

Vantro og forbudte fornøjelser fortsætter

Skepticisme og den såkaldte videnskab har for en stor del undermineret den kristne verdens tro på Bibelen. Man tror gladelig på fabler for at kunne fortsætte at tilfredsstille selvet uden at nære frygt. Man prøver at glemme alt om Gud. Man siger: „I morgen vil alt være som i dag, ja,endnu bedre." Men midt i vantroen og de ugudelige fornøjelser høres ærkeenglens og Guds basun... {DSSIDSD 230.4}

Når hele verden er travlt optaget og dybt involveret i jagten efter penge og ære, kommer Jesus som en tyv. — Ms 15b, 1886. {DSSIDSD 230.5}

Når de, der bekender sig til at være Guds børn, forener sig med verden og lever, som den lever, og sammen med den tager del i forbudte glæder — når menigheden efterligner verden i nydelsessyge; når bryllupsklokkerne kimer og alle ser frem til mange år i verdslig lykke — da — pludseligt som lynet flammer fra himlen, vil enden på alle deres lyse drømme og bedrageriske håb komme. — GC 338, 339 (1911). {DSSIDSD 231.1}

Mange vil være fuldstændig opslugt af forretninger

Da Lot advarede sin familie om Sodomas ødelæggelse, ville de ikke tro ham, men anså ham for en fanatisk sværmer. De var ikke forberedt på ødelæggelsen. På samme måde vil det være, når Kristus kommer — landmænd, købmand, advokater og håndværkere vil være helt opslugt af deres forretninger, og Herrens dag vil komme over dem som en snare. — RH 10-3-1904. {DSSIDSD 231.2}

Når præster, landmænd, købmand, advokater, store og såkaldt gode mænd råber: „Fred og ingen fare!" kommer ødelæggelsen pludselig. Lukas gengiver Herrens ord om, at Guds dag vil komme som en snare — som for et dyr, der er på jagt efter bytte i skoven og pludselig sidder fanget i en fælde. -IMR 266 (1876). {DSSIDSD 231.3}

Når menneskene ubekymrede, morer sig og er optaget af at købe og sælge, nærmer tyven sig på listefod. Således skal Menneskesønnens komme være. — Brev 21, 1897. {DSSIDSD 231.4}

Religiøse ledere vil være fulde af optimisme

Når filosofiske argumenter har bandlyst frygten for Guds domme, når de religiøse ledere forudsiger lange perioder med fred og fremgang, og verden er optaget af forretninger og fornøjelser, af at plante og bygge, holde fester og bryllupper, mens de forkaster Guds advarsler og håner hans budbringere — da vil ødelæggelsen pludselig ramme dem, og de skal ingenlunde undslippe. — PP 104 (1890). {DSSIDSD 232.1}

Guds dag vil komme bag på de gudløse, uanset hvornår den kommer. Mens livet går sin sædvanlige gang — mens mennesker er optaget af at more sig, handle og tjene penge; mens de religiøse ledere lovpriser verdens fremskridt og oplysning, og mennesker lulles ind i en falsk tryghed — netop da kommer undergangen pludseligt over de ligegyldige og gudløse, ligesom tyven lister sig ind i den ubevogtede bolig ved midnat, „og de skal ikke undslippe.“ 1 Thess 5, 3. — GC 38 (1911). {DSSIDSD 232.2}

Satan tror, at prøvetiden er afsluttet

I trængselstiden ophidser Satan de gudløse til at omringer Guds folk for at udrydde dem. Men han ved ikke, at der er skrevet „tilgivet“ ud for deres navne i himlens bøger. — RH 19-11-1908. {DSSIDSD 232.3}

Ligesom Satan ophidsede Esau til at drage mod Jakob, vil han i trængselstiden ophidse de gudløse til at tilintetgøre Guds folk... Han ser, at hellige engle vogter dem, og deraf skønner han, at deres synder er blevet tilgivet; men han ved ikke, at deres sag er blevet afgjort i gen himmelske helligdom. — GC 618 (1911). {DSSIDSD 233.1}

Hunger efter Guds Ord

De, der ikke værdsætter, studerer og sætter det Ord, Gud har talt ved sine tjenere, meget højt, vil få grund til at sørge bittert. Jeg så, at Herren ved tidens afslutning vil gennemgå jorden for at dømme. De frygtelige plager vil begynde at falde. Om dem, der har foragtet Guds Ord, står der, at de vil „flakke om fra hav til hav, og fra nord til øst skal de strejfe rundt og søge efter Herrens Ord og ikke finde det.“ Am 8, 12. Der skal blive hunger i landet efter at høre Ordet. — Ms l, 1857. {DSSIDSD 233.2}

Der vil ikke længere blive bedt for de gudløse

Herrens tjenere vil have udført deres sidste gerning, opsendt de sidste bønner, udgydt de sidste bitre tårer for en oprørsk kirke og et gudløst folk. Deres sidste højtidelige advarsler har lydt. Hvor gerne ville de mennesker, som har bekendt sig til sandheden, men ikke levet efter den, nu ikke give de huse, marker og penge, de gerrigt har samlet og krampagtigt holdt fast

ved, for at høre et trøstende eller formanende ord fra deres præster. Men de må hungre og tørste forgæves; deres tørst vil aldrig blive slukket, de vil ingen trøst få. Deres skæbne er afgjort for altid. Det er en frygtelig tid. — Ms l, 1857. {DSSIDSD 233.3}

Hvor vil de gudløse i den tid, da Guds domme falder nådeløst, misunde dem, der „hviler i den Højestes skygge“ — hvor Herren gemmer alle dem, der har elsket ham og adlydt hans bud! Til den tid er de retfærdiges skæbne i sandhed misundelsesværdig for dem, der lider for deres synder. Men nådens dør er lukket for de gudløse. Efter nådetidens afslutning bliver der ikke opsendt flere bønner for dem. — 3BC 1150 (1901). {DSSIDSD 234.1}

Det er ikke muligt at overføre karakter

Herren kommer med kraft og stor herlighed. Han kommer for endeligt at adskille de retfærdige og de onde. Men til den tid kan olien ikke fyldes i deres kander, som ikke selv har nogen. Da vil Kristi ord: „To kvinder skal male på samme kværn; den ene tages med, den anden lades tilbage,“ blive opfyldt. De retfærdige og de onde arbejder sammen. Men Herren kender hjerterne. Han ser, hvem der er hans lydige børn, som respekterer og elsker hans bud. — TM 234 (1895). {DSSIDSD 234.2}

Det er en alvorlig ting at dø — men det er langt mere alvorligt at leve. Hver eneste tanke, hvert ord og hver handling vil møde os igen. Det, vi selv gør os til i prøvetiden, skal bestå i al evighed. Døden opløser legemet, men den forandrer ikke karakteren. Kristi genkomst forandrer ikke vor karakter den stadfæster dem kun for altid. — 5T 466 (1885). {DSSIDSD 234.3}

En ny prøvetid ville ikke forandre de gudløse

Vi skal udnytte vore anledninger bedst muligt. Vi vil ikke få en ny prøvetid til at forberede os for himlen. Dette er vor eneste og sidste mulighed for at danne en karakter, der vil gøre os egnede for det fremtidige hjem, som Herren har beredt for alle dem, der adlyder hans bud. — Brev 20, 1899. {DSSIDSD 235.1}

Der vil ikke blive nogen prøvetid efter Herrens komme. De, der siger noget sådant, er bedragede og vildledte. Før Kristus kommer, vil nøjagtig de samme tilstande, som rådede før syndfloden, herske på jorden. Og efter at Frelseren viser sig i himlens skyer, vil ingen få en ny chance for at opnåfrelse. Til den tid vil alle have taget deres beslutning. Brev 45, 1891. {DSSIDSD 235.2}

Alle vil blive prøvet i forhold til det lys, de har haft. De, der vender sig fra sandheden til opdigtede historier, skal ikke vente at få en ny prøvetid. Der vil ikke blive noget timeligt tusindårsrige. Hvis mennesker, efter at Helligånden har overbevist deres hjerter, sætter sig op imod sandheden og bruger deres indflydelse, så andre heller ikke modtager den, vil de aldrig selv blive overbevist. De stræbte ikke efter karakterens forvandling i den prøvetid, de fik, og

Kristus vil ikke give dem mulighed for en ny prøve. Denne afgørelseerendelig. — Brev 25, 1900. {DSSIDSD 235.3}

Kapitel 17 - De syv sidste plager og de gudløse

(Den store trængselstid, 1. del)

Guds vredes skåler vil blive udgydt

Højtidelige begivenheder vil indtræffe. Den ene basun efter den anden vil lyde. Den ene skål efter den anden vil blive udgydt over jordens indbyggere. — 3SM 426 (1890). {DSSIDSD 236.1}

Snart vil nådens engel forlade verden, og de syv sidste plager vil blive udgydt... Guds vredes tordenkiler vil snart ramme jorden, og når han først begynder at straffe overtræderne, vil det fortsætte, til den bitre ende. — TM 182 (1894). {DSSIDSD 236.2}

Folkene er i krig

Fire mægtige engle holder denne verdens magter tilbage, indtil Guds tjenere er beseglet i deres pande. Alle verdens nationer er parat til krig, men de bliver holdt i skak af englene. Når deres magt bliver trukket tilbage, vil der komme en tid med trængsel og fortvivlelse. Dødbringende krigsvåben vil blive opfundet. Skibe vil med deres levende last forsvinde i havets dyb. Alle, der ikke har sandhedens ånd, vil forene sig under sataniske magters ledelse, men de vil blive holdt i skak, indtil tiden er kommet for det store slag ved Harmagedon. — 7BC 967 (1900). {DSSIDSD 236.3}

Hele verden vil blive involveret i undergangen

Nu holder englene krigsvindene tilbage, så de ikke slipper løs, før verden er blevet advaret om den kommende dom, men stormen trækker op og er parat til at bryde løs over jorden — og når Gud byder sine engle at lade vindene slippe løs, vil der blive en kamp og strid, som ingen pen kan beskrive. — Ed 179, 180 (1903). {DSSIDSD 237.1}

Jesu profeti om de straffedomme, der ville ramme Jerusalem, skal få endnu en opfyldelse, men Jerusalems ødelæggelse giver blot et svagt begreb om det, der skal komme. Den skæbne, der overgik den udvalgte by, er et billede på den straf, som vil ramme en verden, der har forkastet Guds nåde og.trådt hans lov under fod. — GC 36 (1911). {DSSIDSD 237.2}

Den onde vil kaste jordens befolkning ud i den sidste store trængsel. Når engle ikke mere holder de menneskelige lidenskaber i tømme, vil alle stridens elementer blive sluppet løs. Hele verden vil rammes af en mere forfærdelig ødelæggelse end den, der overgik Jerusalem. — GC 614 (1911). {DSSIDSD 237.3}

Gud er ikke blot nådig — han er også retfærdig

Guds herlighed viser sig i nåde, overbærenhed kærlighed, godhed og sandhed. Men hans retfær: dighed, når han straffer synderen, er et ligeså sandt udtryk for hans herlighed som hans nådesbevisninger. — RH 10-3-1904. {DSSIDSD 238.1}

Israels Gud vil afsige dom over denne verdens guder, som han gjorde det over Egyptens guder. Han vil hjemsøge hele verden med ild og oversvømmelse, plager og jordskælv. Og da vil hans forløste ophøje hans herlige navn på jorden. Bør de mennesker, der lever i den allersidste tid i denne verdens historie ikke lære at forstå, hvad det er, Gud vil vise dem? — 10MR 240, 241 (1899). {DSSIDSD 238.2}

Den, der har stået som vor Forbeder, der hører alle angerfulde bønner og bekendelser — som er fremstillet med regnbuen — symbolet på nåde og kærlighed — omkring sit hovede, vil snart afslutte sin gerning i den himmelske helligdom. Da vil nåden stige ned fra tronen, og retfærdigheden vil indtage deres plads. Han, som hans folk har set hen til, vil indtage sin plads som den højeste dommer. — RH 1-1-1889.... {DSSIDSD 238.3}

I hele Bibelen bliver Gud fremstillet ikke blot som nådig og barmhjertig, men også som en streng og upartisk dommer. — ST 24-3-1881. {DSSIDSD 238.4}

Guds domme skal visselig komme

I vore dage fremstilles Gud som en, hvis karakter vil forbyde ham at udslette synderen. Mennesker dømmer ud fra deres egen mangelfulde opfattelse af, hvad der er ret og rimeligt. „Tænker du, at jeg er som du?“ SI 50, 21. De sammenligner Gud med sig selv. De tænker på, hvordan de selv ville handle under samme omstændigheder, og kommer så til det resultat, at Gud ville gøre, som de tror, at de selv ville gøre... {DSSIDSD 239.1}

Ikke noget land eller nogen regering ville tillade forbrydere at afgøre, hvordan man skal straffe dem, der har overtrådt loven. AIt, hvad vi ejer — alle de gaver, Gud i nåde har skænket os, skylder vi ham. Den utrolige fordærvelse, det vidner om, at synde mod en sådan Gud, kan lige så lidt måles, som himlen kan måles med en håndsbred. Gud er ikke blot en Fader — han er også moralens vogter. Han er Lovgiver. Han giver love, og han hævder sine love. Hvis lovens overtrædelse ikke straffes, har loven jo ingen virkning. {DSSIDSD 239.2}

Måske vil nogen hævde, at en kærlig Fader ikke vil kunne tåle at se på, at hans børn bliver straffet med ild, hvis han kunne skåne dem for det. Men af hensyn til sine undersåtters velfærd og sikkerhed vil Gud straffe overtræderen. Gud handler ikke som mennesker. Han kan udøve en uendelig retfærdighed, som et menneske ikke har noget ret til at udøve over for sit medmenneske. Det ville have mishaget Gud, hvis Noa havde druknet en af de spottere, der plagede ham — men Gud druknede hele verden. Lot ville ikke have haft ret til at straffe sin svigersøn, men Gud gjorde det med streng retfærdighed. {DSSIDSD 239.3}

Hvem vover at sige, at Gud ikke vil gøre, hvad han har sagt, han vil gøre? -12MR 207-209; 10MR 265 (1876). {DSSIDSD 240.1}

Dommene kommer, når Gud drager sin beskyttelse tilbage

Det blev vist mig, at Guds domme over menneskene ikke vil komme direkte fra Herren. Det vil ske på denne måde: De unddrager sig hans beskyttelse. Han advarer, retleder, dadler og viser den eneste vej til sikkerhed; men hvis de, der har været genstand for hans særlige omsorg, på trods af gentagne advarsler vil gå deres egne veje uafhængige af Guds Ånd — vil han ikke befale sine engle at beskytte dem mod Satans voldsomme angreb. {DSSIDSD 240.2}

Det er Satans magt, der er skyld i ulykker til lands og til vands og det er ham, der tager masserne som sit bytte. — 14MR 3 (1883). {DSSIDSD 240.3}

Gud vil bruge sine fjender til at straffe dem, der har fulgt deres egne fordærvede veje, så Guds sandhed er blevet fejlagtig fortolket, misforstået og fejlbedømt. — PC 136 (1894). {DSSIDSD 240.4}

Guds Ånd, der er blevet forhånet og afvist, er ved. at blive trukket tilbage fra jorden. Og så snart Guds Ånd drages tilbage, vil Satan øve sit grusomme værk på land og hav. — Ms 134, 1898. {DSSIDSD 240.5}

De ugudelige har overskredet grænsen for deres prøvetid. Guds Ånd, som mennesker så hårdnakket har stået imod, er blevet trukket tIlbage. Uden den guddommelige nådes beskyttelse har menneskene intet værn mod den onde. — GC 614 (1911). {DSSIDSD 240.6}

Somme tider udøver Guds engle en ødelæggende magt!'

(l' Synderen vil selv være helt ansvarlig for den straf, der tilmåles ham. Ellen White udtaler: Gud ødelægger ingen. Synderen ødelægger sig selv ved sin egen ubodfærdighed." 5T 120. Se også „Den store Strid" , sidste afsnit af første kapitel.) Guds domme ramte Jeriko. Byen var en fæstning. Men fyrsten over Herrens hær kom personlig ned fra himlen for at anføre himlens hære i angrebet mod byen. Guds engle styrtede de massive mure til jorden. — 3T 264 (1873). {DSSIDSD 241.1}

Under Guds ledelse er englene almægtige. Ved en vis lejlighed dræbte de på en nat 185.000 mænd i den assyriske hær. 2 Kong 19, 35. — DA 700 (1898). {DSSIDSD 241.2}

Den samme engel, der kom fra himlen for at redde Peter havde været vredens budbringer ved Herodes fordømmelse. Englen vækkede Peter ved at slå ham i siden. Men det var et anderledes slag han gav den onde konge, da han knuste hans stolthed og bragte den Almægtiges straf over ham. Herodes' død voldte ham forfærdelige sjælelige og fysiske lidelser, da Gud straffede hans ondskab. AA 152 (1911). {DSSIDSD 241.3}

En enkelt engel dræbte alle Egyptens førstefødte og fyldte landet med sorg — Da David krænkede Gud ved at tælle folket, var det også en engel der forårsagede den forfærdelige

ødelæggelse, de; var straffen for hans synd. Den ødelæggende magt som hellige engle bruger, når Gud befaler det, vi! også blive brugt af onde engle, når han tillader det. Mørkets magter holder sig parat; de venter kun på Guds tilladelse til at sprede ødelæggelse ane vegne. GC 614 (1911). {DSSIDSD 242.1}

De første to plager

Når Kristus ophører med at gå i forbøn i den himmelske helligdom, vil den ublandede vrede som truer dem, der tilbeder dyret og dets billede: blive udgydt. (Åb 14, 9.10.) De plager, der ramte Egypten, da Gud udfriede Israel, var af samme slags som de endnu mere frygtelige plager, der vil ramme verden lige før Guds børns befrielse. Åbenbaringens forfatter beskriver dem således: „Lede, ondartede bylder ramte de mennesker, der havde dyrets mærke og tilbad dets billede.“ Havet „blev til blod som fra en død, og alle levende væsner i havet døde.“ (Åb 16, 2. 3.) — GC 627, 628 (1911). {DSSIDSD 242.2}

Plagerne faldt over jordens indbygger! Nogle fornægtede og forbandede Gud. Andre konger. H.rende til Guds folk og tiggede om at få at vide, hvordan de skulle undgå Guds domme. Men de hellige havde intet at give dem. Den sidste tåre for syndere var blevet fældet, den sidste brændende bøn opsendt, den sidste byrde båret, den sidste advarsel givet. EW 281 (1858). {DSSIDSD 242.3}

Den tredje plage

Jeg så, at de fire engle ville holde de fire vinde tilbage, indtil Jesu gerning i helligdommen var fuldført. Derefter ville de syv sidste plager komme. Plagerne fik de gudløse til at blive rasende på de retfærdige; de troede, at de havde nedkaldt Guds domme over dem, og at de ville ophøre, hvis de kunne udrydde dem fra jorden. Der udgik en befaling om at slå de retfærdige ihjel, og det fik dem til dag og nat at råbe til Gud om befrielse. — EW 36, 37 (1851). {DSSIDSD 243.1}

Floderne og kilderne ... blev til blod. Disse straffe er frygtelige, men Gud er fuldstændig retfærdig. Herrens engel erklærer: Retfærdig er du, ... fordi du har fældet denne dom; de har udgydt de heUiges og profeternes blod, nu har du givet dem blod at drikke, og det fortjener de. Åb 16, 2-6. Ved at dømme Guds børn til døden, har de pådraget sig lige så stor skyld, som hvis de virkelig havde udgydt deres blod. — GC 628 (1911). {DSSIDSD 243.2}

Den fjerde plage

I den følgende plage får solen magt til „at brænde menneskene med sin ild. Og menneskene blev forbrændt af den voldsomme hede.“ Åb 16, 8. 9. Derefter beskriver profeten tilstanden på jorden i denne frygtelige tid: „Marken er ødelagt, agerjorden sørger; ... høsten på marken slog fejl... Alle markens træer visner. Ja, glæden er gjort til skamme blandt menneskene.“ „Forråd fordærves bag lås og slå... Hvor dyrene dog klager! Kvægflokkene løber vildt omkring, for de har intet græs... Vandløbene tøn-er ud, og ilden fortærer steppens græsgange.“

„Paladsets sangerinder skal jamre på den dag, siger Gud Herren. Der ligger dynger aflig overalt.“ Joel 1, 10-12. 17-20; Am 8, 3. Disse plager rammer ikke hele jordeu, for så ville alle dens beboere omkomme. Alligevel er de den værste’ svøbe, mennesker nogen sinde har oplevet. GC 628, 629 (1911). {DSSIDSD 243.3}

Den femte plage

Med triumfråb, hån og forbandelser er onde mænd lige ved at kaste sig over deres bytte, da et tæt mørke, dybere end den mørkeste nat, sænker sig over jorden. Så kommer en regnbue til syne på himlen. Den stråler med herligheden fra Guds trone og synes at omgive hver bedende gruppe. De vrede menneskemasser standser pludselig op. Deres hånlige råb dør hen. Målet for deres morderiske raseri er glemt. Opfyldt af bange anelser stirrer de på symbolet på Guds pagt og ønsker at gemme sig for det blændende lys... {DSSIDSD 244.1}

Det er ved midnat, Gud vil vise sin magt og befri sit folk. Solen kommer til syne i al sin glans. Tegn og undere følger i hurtig rækkefølge. De gudløse ser til med rædsel og undren, mens de retfærdige med højtidelig glæde betragter tegnene på deres befrielse. — GC 635, 636 (1911). {DSSIDSD 244.2}

Guds lov viser sig på himlen

Så viser en hånd sig på himlen; den holder to sammenfoldede stentavler. Profeten siger: „Og himlen forkynder hans retfærdighed, for Gud selv er dommer.“ SI 50, 6. Den samme hellige lov, Guds retfærdighed, som under lyn og torden blev forkyndt fra Sinaj som en rettesnor for livet, åbenbares nu for menneskene som afgørende i dommen. Hånden åbner tavlerne, og de ti bud kommer til syne som var de skrevet med ildskrift. Ordene er så tydelige, at alle kan læse dem. Hukommelsen vågner, overtroens og vildfarelsens mørke forjages fra alle sind, og Guds ti bud — korte, klare og myndige — fremstilles for alle jordens beboere. — GC 639 (1911). {DSSIDSD 245.1}

De fortabte forbander deres falske hyrder

Menighedsmedlemmer, der havde set lyset og var blevet overbevist, men havde betroet deres sjæles frelse til præsten, vil på Guds store dag indse, at ingen anden kan betale løsesummen for deres overtrædelser. Der vil lyde et forfærdeligt råb: „Jeg er fortabt, for evigt fortabt’“ Mennesker vil føle til at sønderrive de præster, der har prædiket falske lærdomme for dem og fordømt sandheden. — 4BC 1157 (1900). {DSSIDSD 245.2}

Præster har forudsagt en lykkelig mellemtid; de har fået deres tilhørere til at anse Guds lov for ugyldig og forfølge dem, der ville helligholde den. Fortvivlet tilstår de falske lærere nu deres bedrageriske værk for verden. Folk bliver rasende og råber: „Vi er fortabt, og det er Jeres skyld!“ De ven. der sig mod de falske hyrder. Netop de, som engang beundrede dem mest, udslynger de forfærdeligste forbandelser mod dem. De hænder, der engang kro. nede

dem med laurbær, vil løfte sig for at knuse dem. De sværd, der skulle have dræbt Guds børn bruger folket nu til at ødelægge sine fjender. — GC 555,556 (1911). {DSSIDSD 245.3}

Her ser vi, at menigheden — Herrens helligdom var den første, som Herrens vrede ramte. De gamle mænd (Ez 9,6), som Gud havde givet stort lys, og som havde stået som vogtere af folkets åndelige interesser, havde været utro i deres gerning. — 5T 211 (1882). {DSSIDSD 246.1}

De falske hyrder har tilintetgjort Guds Ords virkning... Deres gerning vil snart falde tilbage på dem selv. Man vil blive vidne til de scener der er beskrevet i Åbenbaringen 18, når Guds domme rammer det mystiske Babylon. Ms 60, 1900. {DSSIDSD 246.2}

Den sjette plage

Onde ånder vil gå ud til jordens konger,A: til hele verden for at bedrage dem og tilskynde'de_ til at forene sig med Satan i hans sidste kamp n'lod himlens regering. — GC 624 (1911). {DSSIDSD 246.3}

Guds Ånd bliver gradvis draget bort fra jorden. Og Satan mønstrer sine onde styrker og „går ud til kongerne i hele verden," og samler dem under sit banner for at træne dem til „krigen på Gud den Almægtiges store dag." Åb 16, 14. — 7BC 983 (1890). {DSSIDSD 246.4}

Efter at Johannes i Åbenbaringen 16 har beskrevet den mirakelgørende magt, der samler verden til den sidste store konflikt, tales der ikke mere i billeder, men en høj stemme siger: „Se,jeg kommer som en tyv. Salig er den, der våger og vogter sine klæder, så ha!, ikke skal gå nøgen, og man skal se hans skam." Åb 16, 15. Efter syndefaldet var Adam og Eva nøgne, fordi deres klædning af lys havde forladt dem. {DSSIDSD 247.1}

Verden vil have glemt Guds forrnaninger og advarsler ligesom de, der levede før syndfloden og Sodomas indbyggere. De vågnede op fulde af uretfærdige planer, men pludselig kom der ild ned fra himlen og fortærede de ugudelige mennesker. „På samme måde skal det være den dag, da Menneskesønnen åbenbares." Luk 17, 30. — 14MR 96, 97 (1896). {DSSIDSD 247.2}

Det sidste store slag vil stå mellem godt og ondt

I det sidste store slag strider to store magter mod hinanden. På den ene side står himlens og jordens Skaber. Alle, der er på hans side, bærer hans segl og adlyder hans bud. På den anden side står mørkets fyrste sammen med de frafaldne og de oprørske. 7BC 982, 983 (1901). {DSSIDSD 247.3}

En frygtelig kamp ligger foran os. Vi nærmer os krigen på Gud den Almægtiges store dag. Det, der er blevet holdt under kontrol, vil blive sluppet løs. Nådens engel er ved at folde sine vinger sammen og bereder sig til at stige ned fra tronen og overlade Satan herredømmet over verden. Jordens herskere og magter gør voldsomt oprØr mod himlens Gud. Der er besjælet af

had mod dem, der tjener ham, og snart, meget snart, vil den sidste store kamp mellem godt og ondt blive udkæmpet. Jorden skal være skueplads for den endelige styrkeprøve og den endelige sejr. Her, hvor Satan så længe har anført mennesker i deres kamp mod Gud, skal oprøret for altid undertrykkes. — RH 13-5-1902. {DSSIDSD 247.4}

Den kamp, der udkæmpes mellem de to hære, er lige så virkelig som de kampe, der udkæmpes af denne verdens hære, og evige skæbner afhænger af udfaldet af den åndelige konflikt. — PK 176 (ca.1914). {DSSIDSD 248.1}

Hele verden vil være på den ene eller den anden side

Hele verden vil stå på den ene eller den anden side i dette spørgsmål. Slaget ved Harmagedon vil blive udkæmpet. Og den dag må ikke finde nogen af os sovende. Vi må være lysvågne og — olie i vore lamper som de kloge brude piger. Helligåndens magt må være over os, idet Fyrsten over Herrens hær i spidsen for himlens engle leder slaget. — 3SM 426 (1890). {DSSIDSD 248.2}

Satans fjendskab mod det gode vil blive mere og mere åbenlyst, idet han mønstrer sine styrker til det sidste store oprør. Og hver sjæl, der ikke er helt overgivet til Gud og bliver bevaret af hans magt, vil slutte sig til Satan imod himlen og deltage i krigen mod universets Hersker. — TM 465 (1892). {DSSIDSD 248.3}

Snart vil alle jordens indbyggere have valgt side enten for eller imod himlens regering. — 7T 141 (1902). {DSSIDSD 249.1}

Den syvende plage

Vi behøver at studere den syvende plage i Åb 16, 17-21. Ondskabens magter vil ikke opgive striden uden at kæmpe. Men forsynet spiller en rolle i slaget ved Harmagedon. Når jorden oplyses med herligheden fra englen i Åbenbaringen 18, vil både gode og onde religiøse elementer vågne af deres slummer, og den levende Guds hære vil stille op. 7BC 983 (1899). {DSSIDSD 249.2}

Slaget ved Harmagedon skal snart udkæmpes. Han, på hvis klædning der står skrevet Kongernes Konge og Herrernes Herre anfører himlens hære, der rider på hvide heste og er klædt i rent, hvidt linned. Åb 19, 11-16. — 7BC 982 (1899). {DSSIDSD 249.3}

Hele jorden hæver sig og bølger som havet. Dens overflade sønderbrydes. Selve dens grundvolde synes at give efter. Bjergkæder synker i grus. Beboede øer forsvinder. Havnebyer, der er fordærvede som Sodoma, opsluges af de vrede bølger. Gud kommer det store Babylon i hu og rækker den „bægeret med sin harme s og vredes vin.“ Store haglsten, hver enkelt „vejer omkrinlj et talent,“ (26,5 kg) anretter store ødelæggelser. Åb 16, 19.21. (Engelsk overs.) Jordens stolteste byer går til grunde. De pragtfulde paladser, som verdens stormænd har ødslet deres rigdom på for at forherlige sig selv, synker i grus for deres øjne.

Fængselsmure styrter sammen, og Guds folk, der har været spærret inde på grund af deres tro, bliver befriet. GC 637 (1911). {DSSIDSD 249.4}

Kapitel 18 - De syv sidste plager og de retfærdige

(Den store trængselstid 2. del)

Den store trængsel begynder, når nådetiden er slut {DSSIDSD 251.1}

Når Kristi gerning som menneskets forbeder ophører, vil denne trængselstid begynde. Da vil hvert eneste menneskes sag være afgjort, og der vil ikke længere være noget blod, der kan rense fra synd. N år Jesus forlader sin gerning som menneskets forbeder hos Gud, vil den højtidelige erklæring lyde: „Lad den, der øver uret, stadig øve uret, den, der er tilsølet, stadig søle sig til, den retfærdige stadig øve retfærdighed, og den, der er hellig, stadig helliges.“ Åb 22, 11. Da bliver Guds Ånd, som hidtil har holdt igen, draget bort fra jorden. — PP 201 (1890). {DSSIDSD 251.2}

Guds folk vil være beredt for den prøvetid, der ligger foran dem

Når forkyndelsen af den tredje engels budskab slutter, går nåden ikke længere i forbøn for jordens syndige beboere. Guds børn har fuldført deres gerning. De har fået „sildigregnen“ — „husvalelsestiderne fra Herrens åsyn“ — og er beredt for den prøveisens tid, der ligger foran dem. Engle haster frem og tilbage i himlen. En engel, der vender tilbage fra jorden, meddeler, at hans gerning er fuldført. For sidste gang er verden blevet stillet påprøve, og alle, der har vist sig at være tro mod de guddommelige forskrifter, har fået „den levende Guds segl.“ Nu ophører Jesus med at gå i forbøn for menneskene i den himmelske helligdom. Han løfter sine hænder og siger med høj røst: „Det er sket,“ og alle englene tager deres kroner af, mens han højtideligt siger: „Lad den, der øver uret, stadig øve uret, den, der er tilsølet, stadig søle sig til, den retfærdige stadig øve retfærdighed, og den, der er hellig, stadig helliges.“ Åb 22, 11. Hver enkelts sag er blevet afgjort til liv eller død. Kristus har sonet sine børns synder og slettet dem ud. Antallet af hans undersåtter er gjort op. Snart skal „riget og magten og storheden, som tilhørte alle riger under himlen,“ gives til dem, der skal arve frelse, og Jesus skal herske som Kongernes Konge og Herrernes Herre. — GC 613, 614 (1911). {DSSIDSD 251.3}

Forfærdeligt ud over al beskrivelse“.

Den nødens og prøveisens tid, der ligger foran os, vil kræve en tro, der kan udholde træthed, ventetid og sult — en tro, som er urokkelig, ligegyldigt hvor hårdt den prøves... {DSSIDSD 252.1}

Den store „trængselstid, der ikke har været magen til,“ vil snart være over os, og vi vil behøve en erfaring, som vi ikke har nu, og som mange er for sløve til at opnå. Ofte synes vanskeligheder større, når man tænker på dem i forvejen, men det gælder ikke den krise, der ligger foran os. Selv den mest levende beskrivelse kan ikke udmale denne mægtige ildprøve. GC 621, 622 (1911). {DSSIDSD 252.2}

Når Jesus forlader det Allerhelligste, vil hans Ånd, der holder herskere og folk tilbage, blive draget bort. De bliver overladt til onde engles kontrol. Da vil der under Satans ledelse blive vedtaget sådanne love, at intet menneske ville overleve, hvis tiden ikke blev meget kort. — 1 T 204 (1859). {DSSIDSD 253.1}

Mange vil blive lagt til hvile før trængselstiden

Det er ikke altid sikkert at bede om ubetinget helbredelse... Gud ved, om de mennesker, vi beder for, ville være i stand til at udholde de prøvelser, de ville møde, hvis de levede. Han kender enden fra begyndelsen. Mange vil blive lagt til hvile, før trængselstiden voldsomme prøvelser skal ramme vor verden. — CH 375 (1897). {DSSIDSD 253.2}

Herren har ofte vist mig, at mange små børn vil blive lagt til hvile før trængselstiden. Vi skal se Vore børn igen. Vi skal møde dem og genkende dem i de himmelske sale. — 2SM 259 (1899). {DSSIDSD 253.3}

Satans mål er at udrydde alle sabbatsholdere

Den store bedrager siger: ... „Vor vigtigste opgave er at få lukket munden på denne sabbatsholdersekt... Vi vil endelig få vedtaget en lov, så vi kan udslette alle, der ikke vil bøje sig for vor autoritet.“ — TM 472, 473 (1884). {DSSIDSD 254.1}

Det er Satans hensigt at få dem udryddet frajordens overflade, så hans overhøjhed ikke længere vil blive diskuteres. — TM 37 (1893). {DSSIDSD 254.2}

Den sidste menighed vil komme ud for store prøvelser og stor nød. De, der bevarer Guds bud og troen på Jesus, vil få Satans vrede at føle. Satan tæller hele verden blandt sine undersåtter. Han har fået de frafaldne kirker under kontrol. Men her er en lille flok, der sætter sig op mod hans overhøjhed. Hvis han kunne udslette dem, ville hans sejr være fuldkommen. Som han engang ophidsede de hedenske nationer til at ødelægge Israel, vil han l nær fremtid ophidse jordens onde magter til at udrydde Guds folk. — 9T 231 (1909). {DSSIDSD 254.3}

Argumenter der vil blive brugt imod Guds folk

Jeg så, at de fire engle vilde holde de fire vinde tilbage, indtil Jesu gerning i helligdommen er afsluttet, og så ville de syv sidste plager komme. Plagerne ophidsede de gudløse mod de retfærdige; de mente, at vi havde bragt Guds straffedomme over dem, og at hvis de kunne befri jorden for os, ville plagerne høre op. — EW 36, (1851). {DSSIDSD 254.4}

Når nådens engel folder sine vinger sammen og forlader jorden/vil Satan realisere de onde planer, han så længe har ønsket at udføre. Storm og uvejr, krig og blodsudgydelse — sådanne ting fryder han sig over, og han bruger dem til at samle han sin høst. Og så fuldstændigt vil mennesker blive bedraget af ham, at de vil erklære, at ulykkerne er resultatet af, at den første dag i ugen bliver vanhelliget. Fra de populære kirkers prædikestole vil det blive forkyndt, at

verden bliver straffet, fordi søndagen ikke bliver æret, som den burde. — RH 17-9-1901. {DSSIDSD 255.1}

Man vil hævde, at de få, der modsætter sig en kirkelig forordning og en af landets love, ikke bør tåles, og at det er bedre, at de lider, end at hele nationer styrtes ud i lovløshed og ødelæggelse. Samme argument blev for snart 2000 år siden brugt mod Jesus af jødefolkets ledere... Dette argument vil blive anset for at være afgørende. — GC 615 (1911). {DSSIDSD 255.2}

Død over alle, der ikke ærer søndagen

Der udgik en befaling om at dræbe de hellige og det fik dem til dag og nat at råbe til Gud om befrielse. — EW 36, 37 (1851). {DSSIDSD 255.3}

Som Babylons kong Nebukadnesar udstedte den befaling, at alle, der ikke ville falde ned og tilbede hans afgud, skulle dræbes, således vil det blive forkyndt, at alle, der ikke ærer søndagen, skal straffes med fængsling eller død... Alle bør studere Åbenbaringens 13. kapitel omhyggeligt, for det angår alle mennesker, store som små. — 14MR 91 (1896). {DSSIDSD 255.4}

Trængselstiden for Guds folk vil snart komme. Da vil der blive udstedt en lov, der forbyder dem, der helligholder Herrens sabbat, at købe og sælge og truer dem med straf, ja, endog med døden, hvis de ikke helligholder den første dag i ugen. — HP 344 (1908). {DSSIDSD 256.1}

Alle jordens magter vil slutte sig sammen for at føre krig mod Guds bud og forlange, at „alle, store og små, rige og fattige, frie og trælle“ (Åb 13, 16) skal rette sig efter kirkens skik ved at helligholde den falske hviledag. Alle, der nægter at gøre det, vil blive straffet — og til sidst vil man erklære, at de fortjener at dø. — GC 604 (1911). {DSSIDSD 256.2}

Menneskers vrede vil især blive rettet mod dem, som helligholder det fjerde buds sabbat, og til sidst vil en universel lov bestemme, at de fortjener at dø. — PK 512 (ca. 1914). {DSSIDSD 256.3}

En dødsdom lignende den, Ahasverus udstedte

Den forordning, der til sidst vil blive udsendt mod Guds folk, vil ligne den, som Ahasverus udstedte mod jøderne. I dag ser den sande menigheds fjender den lille flok, der holde sabbat, som en Mordokaj i porten. Guds folks ærbødighed for hans lover en stadig fordømmelse af dem, der ikke frygter Gud og træder hans sabbat under fod. — PK 605 (ca. 1914). {DSSIDSD 256.4}

Jeg så verdens ledende mænd rådslå, mens Satan og hans engle stod rundt om dem. Jeg så en skrivelse, hvori der stod, at hvis de hellige ikke ville opgive deres specielle tro og den sande sabbat og helligholde den første dag i ugen, havde folket deres frihed til efter en vis tid

at slå dem ihjel. Kopier af denne skrivelse blev spredt ud over landet. EW 282, 283 (1858). {DSSIDSD 257.1}

Hvis Guds folk vil stole på hans magt, vil Satans planer blive krydset i vor tid, lige så sikkert, som de blev det på Mordokajs tid. — ST 22-2-1910. {DSSIDSD 257.2}

Den sidste menighed gør Gud til sin borg

„På den tid fremstår Mikael, den store fyrste, der står ved dit folks side. Det bliver en trængselstid som der ikke har været magen til, så længe folkeslag har været til. På den tid skal dit folk blive reddet alle der er indskrevet i bogen.“ Dan 12, 1. Når trængselstiden kommer, er alles sag afgjort. Jesus går ikke mere i forbøn, der er ikke mere nogen nåde for de ubodfærdige. Den levende Guds segl er blevet sat på hans folk. {DSSIDSD 257.3}

Denne lille gruppe, der er ude af stand til at forsvare sig i den dødelige konflikt med jordens magter som er samlet under dragens banner, gør Gud til sit forsvar. De højeste jordiske autoriteter har udsted en befaling om, at de skal tilbede dyret og tage imod dets mærke. Gør de ikke det, vil de blive forfulgt og dræbt. Måtte Gud da hjælpe dem. For uden hans hjælp kan de intet gøre i en så forfærdelig konflikt! 5T 212, 213 (1882). {DSSIDSD 257.4}

Guds folk flygter fra byerne; mange bliver fængslet

Når kristenhedens forskellige ledere har vedtaget en lov, der fordømmer dem, der holder Guds bud, og unddrager dem lovens beskyttelse imod dem, som ønsker at tilintetgøre dem, vil Guds folk flygte fra byer og landsbyer og samles i grupper på ensomme steder. Mange vil søge op i bjergene. Som de kristne i' Piemontes dale vil de gøre bjergene til deres kirke og takke Gud for „klippeborgen.“ ... Men mange af alle nationer og alle klasser — høj og lav, rig og fattig, sort og hvid — vil blive underkastet den mest uretfærdige og grusomme undertrykkelse. Guds elskede børn gennemgår svære tider i lænker, fængslede, dødsdømte, nogle tilsyneladende henvist til at dø af sult i mørke, afskyelige fangehuller. — GC 626 (1911). {DSSIDSD 258.1}

Skønt der ved lov er fastsat et tidspunkt, efter hvilket de, der holder Guds bud må slås ihjel, vil der være fjender i nogle tilfælde prøve at tage deres liv før dette. Men ingen kan komme forbi de mægtige vagtposter, der omringer alle trofaste sjæle. Nogle bliver angrebet, idet de flygter fra byer og landsbyer; men de sværd, der løftes imod dem, knækker og falder til jorden, som var de halmstrå. Andre bliver forsvaret af engle i skikkelse af soldater. — GC 631 (1911). {DSSIDSD 258.2}

Alle Guds børn er ikke samlet på dette tidspunkt. De er i forskellige grupper og i forskellige dele af verden. Og de vil blive prøvet enkeltvis, ikke i grupper. Hver enkelt må selv bestå prøven. — 4BC 1143 (1908). {DSSIDSD 259.1}

Hvert enkelt menighedsmedlems tro vil blive prøvet; som om der ikke fandtes noget andet menneske i verden. — 7BC 983 (1890). {DSSIDSD 259.2}

Huse og jord vil ikke være til nogen nytte

I trængselstiden vil huse og jord ikke være til nogen nytte for de hellige. De vil være på flugt for en rasende hob. Og til den tid kan de ikke sælge deres ejendom for at støtte sandheden.... {DSSIDSD 259.3}

Jeg så, at hvis nogen holdt fast ved deres ejendom og ikke søgte Herren for at få at vide, hvad der var deres pligt, ville han ikke lade dem det vide. De ville få lov til at beholde deres ejendom, og i trængselstiden ville dette stå for dem som en knusende byrde. De ville prøve på at sælge den, men ikke være i stand til det... Men hvis de havde ønsket vejledning, ville han, når der var behov for det, undervise dem om, hvornår de skulle sælge og hvor meget de skulle sælge. — EW 56, 57 (1851). {DSSIDSD 259.4}

Det er for sent at klynge sig til jordiske skatte. Snart vil overflødige huse og marker ikke være til nytte for nogen, for Guds forbandelse vil hvile tungere og tungere over jorden. Kaldet vil lyde: „Sælg jeres ejendele og giv almisse.“ Luk 12, 33. D_tte budskabet skal forkyndes trofast — det skal indprentes i folkets hjerter, for at Herrens ejendom kan blive givet tilbage til ham og fremme hans gerning. — 16MR 348 (1901). {DSSIDSD 259.5}

Som dengang Jakob blev prøvet

Til sidst vil der blive udstedt et dekret mod dem, der helligholder det fjerde buds sabbat, idømmer dem lovens strengeste straffe og giver folk ret til efter en vis tid at slå dem ihjel. Katolicismen i den gamle verden og den frafaldne protestantisme i den nye vil følge samme fremgangsmåde over for dem, der ærer alle Guds bud. {DSSIDSD 260.1}

Guds folk vil blive kastet ud i den nød og de savn, som profeten kalder en trængselstid for Jakob. — GC 615, 616 (1911). {DSSIDSD 260.2}

Men for mennesker vil det se ud, som om Guds børn snart skal besegle deres vidnesbyrd med deres blod som martyrerne før dem. De begynder selv at frygte, at Herren vil lade dem falde i deres fjenders hænder. Det er en frygtelig tid, og dag og nat råber de til Gud om befrielse... Ligesom Jakob kæmper de alle med Gud. Deres ansigter er blege og røber deres indre kamp, men de ophører ikke med deres inderlige bønner. — GC 630 (1911) {DSSIDSD 260.3}

Jakobs erfaring i den frygtelige, natlige kamp er et billede på den prøvetid, som Guds folk skal gennemgå lige før Kristi andet komme. Idet profeten Jeremias i et helligt syn ser frem til denne tid, siger han: „vi har hørt angstråb, der er frygt, ikke fred... Hvorfor ser jeg da alle mænd med blege ansigter? ... Ve jer! Stor er denne dag, ingen dag er som den! Det er en. trængselstid for Jakob, men han skal komme frelst ud af den.“ Jer 30, 5-7. — PP 201 (1890). {DSSIDSD 260.4}

De retfærdige har ingen skjulte fejl at bekende

Hvis Guds folk i trængselstiden, mens de er plaget af frygt og smerte, kom i tanker om synder, de ikke havde bekendt, ville de ikke kunne holde ud. Fortvivlelse ville lamme deres tro, og de ville ikke tillidsfuldt kunne bede Gud om befrielse. Men skønt de føler deres store uværdighed, har de ingen skjulte synder at bekende. Deres synder er gået forud til dom, og de kan ikke længere erindre dem. — GC 620 (1911). {DSSIDSD 261.1}

Guds folk... vil have en dyb følelse af deres ufuldkommenhed. Idet de ser tilbage på deres liv er de ved at miste modet. Men så husker de på Guds store nåde og deres egen oprigtige omvendelse, og de viser hen til Kristi løfter til hjælpeløse, angrende syndere. Deres tro vil ikke svigte, selvom deres bønner ikke straks bliver besvaret. De vil klynge sig til Gud, ligesom Jakob klyngede sig til englen og sige som han: „Jeg slipper dig ikke, før du velsigner mig.“ — PP 202 (1890). {DSSIDSD 261.2}

De hellige vil ikke miste livet

Gud vil ikke tillade de gudløse at slå dem ihjel, der venter på at blive forvandlet og ikke har villet bøje sig for for dyrets befaling eller modtaget dets mærke. Jeg så, at hvis de gudløse fik lov til at slå de hellige ihjel, ville Satan og hans onde hærskarer og alle, som hader Gud, glæde sig. Og hvilken triumf ville det ikke være for hans sataniske majestæt i den sidste store kamp at få magt over dem, der så længe har ventet på at se ham, de elsker! De, som har hånet tanken om, at de hellige skulle blive taget op til himlen, skal være vidne til Guds omsorg for sit folk og se deres vidunderlige befrielse. — EW 284 (1858). {DSSIDSD 261.3}

Guds folk vil ikke undgå lidelser, men skønt de er forfulgt og må tåle sult og savn, vil de ikke omkomme. — GC 629 (1911). {DSSIDSD 262.1}

Hvis Kristi trofaste vidners blod blev udgydt på dette tidspunkt, ville det ikke som martyrernes blod, være en udsæd, der kunne skaffe Gud en høst. — GC 634 (1911). {DSSIDSD 262.2}

Gud vil sørge for os

Herren har gentagne gange vist mig, at det er i modstrid med Bibelen _samle forråd for at opfylde vore timelige behov i trængselstiden. Jeg så, at hvis de havde samlet forråd i deres hjem eller på marken i trængselstiden ville det blive røvet fra dem, og fremmede ville høste deres marker. {DSSIDSD 262.3}

Til den tid skal vi stole fuldt og fast på Gud, for han vil holde os oppe. Jeg så, at brød og vand vil være os sikret. Vi skal ikke lide nød eller sult. Gud kan dække bord for os i ørkenen. Hvis det er nødvendigt, vil han sende ravnene med føde til os, som han gjorde til Elias, eller lade manna regne fra himlen, som han gjorde til israelitterne. — EW 56 (1851). {DSSIDSD 262.4}

Jeg så, at der foran os ligger en trængselstid, hvor nøden vil tvinge os til at leve på vand og brød... I trængselstiden vil ingen arbejde med deres hænder. Deres lidelser vil være af sjælelig art, og Gud vil give dem føde. — Ms 2, 1858. {DSSIDSD 263.1}

Trængselstiden ligger lige foran os, og det vil blive strengt nødvendigt for Guds folk at fornægte sig selv og kun spise så meget, at de kan opretholde livet. Men til den tid vil Gud sørge for os. Den frygtelige time vil være Guds anledning til at styrke sit folk og holde det oppe. — 1 T 206 (1859). {DSSIDSD 263.2}

Brød og vand er alt, hvad der er lovet os i trængselstiden. — SR 129 (1870). {DSSIDSD 263.3}

I trængselstiden lige før Kristi komme vil de retfærdige blive bevaret ved himmelske engles tjeneste. — PP 256 (1890). {DSSIDSD 263.4}

Ingen Forbeder, men stadig forbindelse med Kristus

Kristus har sonet sine børns synder og slettet dem ud. Antallet af hans undersåtter er gjort op... {DSSIDSD 263.5}

Når Jesus forlader helligdommen, vil mørke dække jordens beboere. I denne forfærdelige time må de retfærdige leve for en hellig Guds ansigt uden en mellemmand. GC 613, 614 (1911). {DSSIDSD 263.6}

Vil Herren glemme sine børn i prøveisens time? ... Selvom deres fjender fængsler dem, kan fængslets mure ikke afbryde deres forbindelse med Kristus. Han, som kender alle deres svagheder og selv har været gennem alle prøvelser, står over alle jordiske magter. Engle vil komme til dem i den ensomme celle med himlens lys og !Ted. Fængslet vil være som et slot, for der findes de rige i troen, og de triste vægge vil blive oplyst af himmelsk glans, som dengang Paulus og Silas bad og sang lovsange i fængslet i Filippi. — GC 626, 627 (1911). {DSSIDSD 264.1}

Hvis menneskers øjne blev åbnet, ville de se skarer af mægtige engle rundt om dem, der har bevaret ordet om Kristi udholdenhed. Med kærlig sympati har englene set deres lidelse og hørt deres bønner. De venter på deres Anførers ordre til at . udfri dem affaren... Vor dyrebare Frelser vil sende hjælp, netop når vi behøver den. — GC 630, 633 (1911). {DSSIDSD 264.2}

Det er ikke muligt at beskrive Guds oplevelse, når de på jorden skal vandre dels i en himmelske herlighed og dels være udsat for gentagne forfølgelser. De skal vandre i lyset fra Guds trone. Gennem englene vil der være en stadig forbindelse mellem himlen og jorden, ... {DSSIDSD 264.3}

Midt i den trængselstid, der skal komme — en trængselstid, som der ikke har været mage til, så længe mennesker har været til vil Guds udvalgte stå fast som en klippe. Satan og hans

hære kan ikke udrydde dem, for mægtige engle vil beskytte dem. — 9T 16, 17 (1909). {DSSIDSD 264.4}

Guds folk har iugen syndige ønsker

Mens vor store Ypperstepræst endnu soner vore synder, skal vi søge at blive fuldkomne i Kristus. End ikke i tankerne kunne Frelseren lokkes til at give efter for fristelse. Satan finder et sted i menneskets hjerte, hvor han kan få fodfæste — et syndigt ønske bliver plejet, og så kan hans fristelser vinde indpas. Kristus erklærede om sig selv ‚verdens fyrste kommer, og i mig er der intet, som hører ham til." Joh 14, 30. (ældre overs.) Hos Guds Søn kunne Satan intet finde, som kunne sætte ham i stand til at sejre over ham. Jesus havde holdt sin Faders bud, og hos ham fandtes der ingen synd, som Satan kunne udnytte til sin fordel. På samme måde må det være med dem, som vil stå fast i trængselstiden. — GC 623 (1911). {DSSIDSD 265.1}

Kampen mod selvet fortsætter

Så længe Satan regerer, vil vi have en kamp mod synden. Så længe vi lever, vil vi ikke nå til et punkt, hvor vi kan sige: Nu har jeg helt vundet sejr. Helliggørelse er resultatet af et langt liv i lydighed. AA 560, 561 (1911). {DSSIDSD 265.2}

Der må være en stadig kamp mod det kødelige sind. Vi behøver hele tiden Guds nådige indflydelse, som vil drage' tankerne opad og vænne dem til at dvæle ved rene og hellige emner, — 2T 479 (1870). {DSSIDSD 265.3}

I vort eget sind danner vi måske et urealistisk billede af verden eller et billede af en ideel menighed, hvor Satans fristelser ikke længere lokker til noget ondt; men en sådan fuldkommenhed eksisterer kun i vor fantasi, — RH 8-8-1893. {DSSIDSD 265.4}

Når mennesker får et helligt legeme vil de ikke mere være på jorden, men blive taget op til himlen. Skønt dette livs synder bliver tilgivet, bliver deres resultater ikke fuldstændig fjernet. Først ved sit komme vil Kristus „forvandle vort fornedrede legeme og give det skikkelse som hans herliggjorte legeme." — 2SM 33 (1901). {DSSIDSD 266.1}

De 144.000

De synger „en ny sang," som ingen kan lære undtagen de 144.000. Det er Mose og Lammets sang — en sang om befrielse. Kun de 144.000 kan lære denne sang, for det er en sang om deres erfaring — en erfaring ingen andre nogen sinde har haft, „De følger Lammet, hvor det går." De er blevet bortrykket fra jorden og regnes for „en førstegrøde for Gud og Lammet." Åb 14, 1-5; 15, 2,3. „Det er dem, som kommer fra den store trængsel." De har_ gennemgået en trængselstid, der ikke har været magen til, så længe der har været folkeslag til. De har udholdt Jakobs trængselstid. De har stået uden en forsvarer, mens Guds sidste straffedomme blev udøst. GC 648, 649 (1911). {DSSIDSD 266.2}

Det er ikke hans vilje, at de skal diskutere spørgsmål, der ikke vil hjælpe dem åndeligt — som f. eks. hvem de 144,000 er. Dette vil de mennesker, som Gud har udvalgt, meget snart vide helt sikkert. — 1SM 174(1901). {DSSIDSD 267.1}

Guds folks befrielse

Satans hære og onde mennesker er ved at omringe dem, De triumferer over dem, fordi de ikke synes at have nogen mulighed for at undslippe. Men midt under deres triumfråb høres det ene voldsomme tordenbrag efter det andet. Himlen sortner og oplyses kun af et blændende himmelsk lys, mens Gud lader sin røst høre fra sin hellige bolig. {DSSIDSD 267.2}

Jordens grundvolde bæver, bygninger skælver og styrter sammen med øredøvende brag, Havet koger som en gryde — hele jorgen er i voldsomt oprør, De retfærdiges opmærksomhed rettet opad, og højtideligt hvisker de til hinanden: „Vi er befriet. Det er Guds stemme.“ -lT 353, 354 (1862). {DSSIDSD 267.3}

Når de, der ærer Guds lov, ikke længere er beskyttet af menneskelige love, vil der samtidig i flere lande opstå en bevægelse, der har til formål at tilintetgøre dem, Når det tidspunkt, der er fastsat i loven, nærmer sig, vil folket slutte sig sammen for at udrydde den forhadte sekt. Det vil blive besluttet på en nat at rette et afgørende slag, der fuldstændig skal bringe den protesterende og irettesættende stemme til tavshed, Guds folk — nogle i fængsler og andre skjult i skove og på bjerge — trygler stadig om guddommelig beskyttelse, mens flokke af bevæbnede mænd ansporet af en hærskare af onde engle alle vegne forbereder sig på deres dødbringende gerning... Med triumfråb, hån og forbandelser er onde mænd lige ved at kaste sig over deres bytte, da et tæt mørke, dybere end den mørkeste nat, sænker sig over jorden... {DSSIDSD 267.4}

Det er ved midnat, Gud vil vise sin magt og befri sit folk... midt på den mørke himmel er der et ubeskrivelig herligt skyfrit område, hvorfra Guds stemme, der lyder som en brusen af mange vande siger: „Det er sket!“ Åb 16, 17. Hans stemme ryster himlen og jorden... {DSSIDSD 268.1}

Jordens stolteste byer går til grunde. De pragtfulde paladser, som verdens stormænd har ødslet deres rigdom på for at forherlige sig selv, synker i grus for deres øjne. Fængselsmure styrter sammen, og Guds folk, der har været spærret inde pågrund af deres tro, bliver befriet. — GC 635-637 (1911). {DSSIDSD 268.2}

Kapitel 19 - Kristi genkomst

Den syvende plage og den særlige opstandelse

Der kommer et mægtigt jordskælv, „så stort, at der aldrig har været magen til det, siden der kom mennesker på jorden.“ Åb 16, 18. Det ser ud, som om himmelhvælvingen åbner og lukker sig. Herligheden fra Guds trone synes at bryde igennem. Bjergene skælver som siv for vinden, og klippestykker kastes til alle sider... Hele jorden hæver sig og bølger som havet. Dens overflade sønderbrydes. Selve dens grundvolde synes at give efter. Bjergkæder synker i grus. Beboede øer forsvinder. Havnebyer, der er fordærvede som Sodoma, opsluges af de vrede bølger... Store haglsten,hver enkelt „vejer omkring et talent,“ (26,5 kg) anretter store ødelæggelser. (Grave åbner sig, og „mange af dem, der sover i jorden,“ vågner, „nogle til evigt liv, andre til forhånelse, til evig afsky.“ Dan 12,2. Alle, der er døde i troen på den tredje engels budskab, kommerherliggjorte ud af gravene for at høre Guds fredspagt med dem, der har adlydt hans lov. „Også de, som har gennemboret ham“ (Åb 1, 7), de som hånede og spottede Kristi dødskamp, og de bitreste fjender af hans sandhed og hans folk opstår for at se ham i hans herlighed og være vidne til den ære, som vises de trofaste... — GC 636, 637 (1911). (1* Guds røst høres geutagne gauge i tiden lige før Kristi genkomst. Se The Great Controversy s.632, 633, 638, 640, 641.) {DSSIDSD 269.1}

Gud forkynder tiden for Kristi genkomst

Sorte skyer trækker op og støder sammen. Himmelhvælvingen åbner sig og bliver rullet til side. Og vi kan se op gennem det åbne felt i Orion, hvorfra Guds stemme lyder. — EW 41(1851). {DSSIDSD 270.1}

Snart hører vi Guds røstI. Den er som mange vandes lyd — og siger os dagen og timen for Jesu komme. Hans levende hellige — 144.000 i antal kendte og forstod denne stemme, men de gudløse troede, det var torden ogjordskælv. — EW 15 (1851). {DSSIDSD 270.2}

Idet Gud forkyndte dagen og timen for Jesu genkomst og gentog den evige pagt med sit folk, udtalte han først en sætning, og holdt derefter en pause, mens hans ord rullede hen over jorden. Guds Israel stod med blikket rettet opad og lyttede til de ord, der kom fra Jehovas læber, og drønede hen over jorden som den voldsomste _den. Det var utrolig højtideligt. {DSSIDSD 270.3}

Ved afslutningen af hver sætning råbte d!J hellige „Ære! Halleluja!“ Deres ansigter blev oplyst af Guds herlighed og skinnede ligesom Mose ansigt, da han kom ned fra Sinaj. De gudløse kunne ikke holde ud at se på dem. Og da en grænseløs velsignelse blev udtalt over dem, der havde æret Gud ved at helligholde hans sabbat, lød der et mægtigt sejrsråb over dyret og dets billede. — EW 285, 286 (1858). {DSSIDSD 270.4}

Jeg har ikke den ringeste anelse om, hvilken tid det var, Guds stemme forkyndte. Jeg hørte, at tiden blev nævnt, men kunne ikke huske den, da jeg vågnede efter synet. Scener af så enestående og højtidelig interesse, som det ikke er muligt at beskrive med menneskeligt sprog, blev vist mig. Det var altsammen levende realiteter for mig, for straks efter denne scene kom den store hvide sky til syne, og på den sad Menneskesønnen. — 1SM 76 (1888). {DSSIDSD 271.1}

De fortabtes rædsel

Når jorden raver som en drukken, når himlene skælver, og Herrens store dag kommer, hvem kan da bestå? En ting ser de med største rædsel, som de forgæves søger at undslippe. „Se, han kommer med skyerne, og hvert øje skal se ham.“ Åb 1, 7. Med voldsomme forbandelser råber de fortabte til deres døve gud, naturen; „Fald ned over os og skjul os for ham, der sidder på tronen.“ Åb 6, 16. — TMK 356 (1896). {DSSIDSD 271.2}

Når Guds stemme gør en ende på hans folks fangenskab, vil de, der har tabt alt i livets store kamp, vågne op... Resultatet af et helt livs arbejde forsvinder på et øjeblik. De rige begræder, at deres fornemme huse ødelægges, og at deres guld og sølv spredes for alle vinde... De gudløse sørger — ikke over deres syndige ligegyldighed over for Gud og deres medmennesker, men fordi Gud har sejret. De begræder resultatet, men omvender sig ikke fra deres ondskab. — GC 654 (1911). {DSSIDSD 271.3}

Jesus stiger ned i kraft og herlighed

Snart viser en lille sort sky sig i øst; den er halvt så stor som en mands hånd. Det er den sky, der omgiver Frelseren. I det fjerne ser den mørk ud. Guds folk ved, at dette er Menneskesønnens tegn. I højtidelig tavshed betragter de skyen, idet den kommer nærmere til jorden og efterhånden bliver lysere og mere strålende — for til sidst at blive til en stor, hvid sky, der forneden stråler som en fortærende ild, og øverst er omsluttet afpagtens regnbue. Jesus kommer som en mægtig sejrherre... {DSSIDSD 272.1}

En utallig engleskare følger ham, idet de synger dejlige lovsange. Himmelrummet synes opfyldt af strålende skikkelser — „tusind tusinder og titusind titusinder.“ Ingen menneskelig pen kan beskrive denne scene; intet menneskeligt sind kan fatte dens pragt... {DSSIDSD 272.2}

Hyllet i et blændende lys nærmer Kongernes Konge sig jorden. Himlen rulles sammen som en bogrulle, jorden skælver for ham, og alle bjerge og øer flytter sig fra deres sted. — GC 640-642 (1911). {DSSIDSD 272.3}

Reaktionen hos dem, der stak spydet i hans side

De, der spillede de mest fremtrædende roller, da Jesus blev forkastet og korsfæstet, opstår for at se ham som han er, og de, der har forkaste Kristus opstår og ser, at de hellige bliver herliggjort — og da er det, at de hellige forvandles på et øjeblik og løftes op for at møde deres

herre i luften. — Netop de, der klædte ham i purpurkappen og satte tornekronen på hans hoved, og de, der drev naglerne gennem hans hænder, ser på ham og jamrer sig. — 9MR 252 (1886). {DSSIDSD 273.1}

De husker, hvordan de afviste hans kærlighed spottede hans medfølelse. De tænker på, at Barabbas, en morder og røver, blev frigivet i stedet for ham — hvorledes Jesus blev kronet med torne, pisket og korsfæstet, og hvordan præsterne og de skriftkloge, da han led de forfærdeligste pinsler på korset, hånede ham med disse ord: „Lad ham nu stige ned fra korset, så vi kan se og tro! Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse.“ Al den hån og foragt, der blev rette mod Kristus, og al den lidelse, hans disciple blev udsat for, vil stå lige så klart i deres erindring, som da de onde gerninger blev gjort. {DSSIDSD 273.2}

Den stemme, der så ofte har talt indtrængende til dem, vil atter lyde i deres ører. Hver nådig indbydelse vil de høre lige så tydeligt, som da Frelseren talte til dem i synagogen eller på gaden. Og da vil de, der pinte ham, bede klipper og bjerge om at falde over dem og skjule dem for ham, der sidder på tronen og for Lammets vrede. — Brev 131, 1900. {DSSIDSD 273.3}

Vågn, I som sover, og stå op!

Skyerne ruller til side som en bogrulle, og Menneskesønnens strålende skikkelse viser sig. Guds børn ved, hvad dette betyder. Der høres musik, og idet skyen nærmer sig, åbnes gravene, og de døde opstår. — 9MR 251, 252 (1886). {DSSIDSD 274.1}

1 skal ikke undre jer over dette, for den time kommer, da alle de, der er i gravene, skal høre hans røst og gå ud af dem. Joh 5, 28. 29. Denne røst skal snart lyde for de døde af alle folkeslag, og hver eneste troende, der hviler i Jesus, skal vågne og forlade sin fangeeelle. — Ms 137, 1897. {DSSIDSD 274.2}

De dyrebare døde, lig fra Adam til det sidste Guds barn, der døde, vil komme ud af gravene til evigt liv. — DA 606 (1898). {DSSIDSD 274.3}

Mens jorden ryster, lynene glimter og tordenen ruller, kalder Guds Søn de sovende hellige frem. Han ser på de retfærdiges grave, og idet han løfter sine hænder, råber han: „Vågn, vågn, vågn, I, som sover i støvet, og stå opk Fra den ene ende af jorden til den anden skal de døde høre denne stemme, og de, der hører den, skal leve. Hele jorden genlyder af trinnene af den vældige hær fra alle nationer, stammer, tungemål og folk. De kommer jfa dødens fængsel, iklædt udødelig herlighed, og de råber: „Død, hvor er din sejr? Død, hvor er din brod?“1 Kor 15, 55. De levende retfærdige og de opstandne hellige forener deres stemmer i et langt, lykkeligt sejrsråb. — GC 644 (1911). {DSSIDSD 274.4}

Fra huler, grotter og fangehuller

I bjergenes fæstninger, i jordens grotter og huler viser Frelseren sig i herlighed. {DSSIDSD 275.1}

Der er endnu kun en kort tid, så kommer han, der skal komme, og han tøver ikke. Hans flammeblik trænger ind i aflåste fængsler og finder dem, der er skjult der for deres navne er skrevet i Lammets livets bog. Frelserens øjne våger over os. Han ser alle vanskeligheder og alle farer — intet sted er skjult for hans øjne — enhver sorg og lidelse, som hans børn må udholde, er kendt af hans medfølende hjerte... {DSSIDSD 275.2}

Gudsbarnet vil blive slået af rædsel, når det for første gang ser Jesu Kristi majestæt. Han vil føle, at han ikke kan leve i Jesu hellige nærhed. Men de samme ord vil lyde til ham, som lød til Johannes: „Frygt ikke.“ Jesus lagde sin højre hånd på Johannes og løftede ham op, da han lå for hans fødder. Det samme vil han gøre for sine trofaste børn. TMK 360, 361 (1886). {DSSIDSD 275.3}

Guds arvinger er kommet fra loftskamre, hytter, fængselsceller og skafotter — fra bjerge, ørkener, huler i jorden og grotter i havet. — GC 650 (1911). {DSSIDSD 275.4}

Fra havets dyb, fra bjergenes huler og højder

Når Kristus kommer for at hente sine trofaste, vil den sidste basun lyde — og den skal høres over hele jorden fra de højeste bjergtoppe til de dybeste miner. De retfærdige døde vil høre den sidste basun og komme ud af deres grave for at blive iklædt udødelighed og møde deres Herre. — 7BC 909 (1904). {DSSIDSD 275.5}

Det er med glæde jeg tænker på opstandelsen af de retfærdige, der skal komme fra alle dele af verden — fra klippehuler, fra fængsler, fra jordens huler og havets dyb. Ikke en bliver glemt. Hver eneste skal høre hans stemme. De vil komme med sejrsråb. — Brev 113, 1886. {DSSIDSD 276.1}

Hvilket syn vil det ikke blive i de svejtsiske bjerge, når Kristus, Livgiveren, kalder de døde frem! De vil komme fra huler, fra fangekældre og dybe dale, hvor de er blevet begravet. — Brev 97,1886. {DSSIDSD 276.2}

De gudløse bliver dræbt

I den voldsomme kamp, der skyldes menneskelige lidenskaber og den frygtelige udgydelse af Guds ublandede vrede omkommer jordens gudløse beboere — præster, regenter og folket, rig og fattig, høj og lav. „Den dag skal de, der er dræbt af Herren, ligge over hele jorden. Der skal ikke holdes ligklage over dem, de skal ikke samles sammen og begraves.’ Jer 25, 33. {DSSIDSD 276.3}

Ved Kristi komme bliver de gudløse udslettet fra hele jorden — fortæret af hans munds ånde og tilintetgjort af lyset fra hans herlighed. Kristus fører sit folk til Guds stad, og jorden bliver folketom. GC 657, (1911). {DSSIDSD 276.4}

Hvor som helst synden findes, er vor Gud en fortærende ild. Hebr 12, 29. I hver den, der bøjer sig for Guds Ånd, vil hans magt fortære synden. Men hvis mennesker klynger sig til

synden, bliver de et med den. Og da må Guds herlighed, der ødelægger synden, ødelægge dem. — DA 107 (1898). {DSSIDSD 276.5}

Hans åsyns herlighed, der for de retfærdige er liv, vil for de gudløse være en fortærende ild. — DA 600 (1898). {DSSIDSD 277.1}

Det er af nåde, de gudløse bliver udryddet

Kunne de, hvis hjerter er fulde af had til Gud, til sandhed og hellighed, færdes blandt himlens beboere og deltage i deres lovsange? Kunne de tåle lyset fra Guds og Lammets herlighed? Nej, nej — de fik mange års prøvetid, så de kunne danne en karakter, der passede for himlen, men de kom aldrig til at elske renhed, de lærte aldrig himlens sprog, og nu er det for sent. Et.1iv i oprør mod Gud har gjort dem uegnede til at leve i himlen; dens renhed, hellighed og fred ville være dem en lidelse og Guds herlighed en fortærende ild. De ville ønske at flygte fra det hellige sted. De ville byde tilintetgørelse velkommen, så de kunne skjule sig for ham, der døde for at frelse dem. De onde har selv afgjort deres skæbne. De har selv valgt at blive udelukket af himlen, og Gud har været retfærdig og nådig mod dem. — GC 542, 543 (1911). {DSSIDSD 277.2}

Nu går det hjemad!

De levende retfærdige forvandles „i et nu, i et øjeblik.“ Ved lyden af Guds stemme blev de herlig gjort. Nu bliver de udødeliggjort og sammen med de opstandne døde bortrykket for at møde Herren i luften. Engle samler „hans udvalgte fra de fire verdenshjørner, fra den ene ende af himlen til den anden.“ Små børn bliver af hellige engle lagt i deres mødres arme. Venner, som døden så længe har adskilt, bliver forenet for aldrig mere at skilles — og med glade sange stiger de sammen op til Guds stad. — GC 645 (1911). {DSSIDSD 277.3}

Vi steg alle op på skyen, og det tog os syv dage at nå til glarhavet. — EW 16 (1851). {DSSIDSD 278.1}

Idet vognen rullede opad, råbte hjulene: „Hellig!“og idet vingerne bevægede sig, råbte de „Hellig!“ og englenes hærskare råbte „Hellig, hellig, hellig er Herren Gud den Almægtige!“ og de frelste på skyen råbte: „Ære! Halleluja’“ EW 35 (1851). {DSSIDSD 278.2}

Oh, hvor skal det blive herligt at se ham og blive budt velkommen som hans forløste! Længe har vi ventet, men vort håb er lige levende. Kan vi blot få Kongen at se i hans skønhed, er vi velsignede for evigt. Jeg føler det, som må jeg råbe højt: „Det går hjemad!“ — 8T 253 (1904). {DSSIDSD 278.3}

Englene synger: Kristns har sejret!

På den dag vil de forløste stråle med Faderens og Sønnens herlighed. Idet englene rører deres gyldne harper, byder de Kongen og hans sejrs bytte — de, der er blevet vasket rene i Lammets blod — velkommen. En mægtig sejrssang vil fylde himlen. Kristus har sejret. Han

kommer ind i de himmelske sale ledsaget af sine forløste, beviset for, at hans lidelser og ofre ikke har været forgæves. — 9T 285,286 (1909). {DSSIDSD 278.4}

Med uudsigelig kærlighed byder Jesus sine trofaste ind til deres Herres glæde. Det er Frelserens største glæde i sit herlige rige at se de sjæle, der er blevet frelst ved hans frygtelige lidelse og ydmygelse. — GC 647 (1911). {DSSIDSD 278.5}

Kristus vil se belønningen for sin gerning i dens resultater. I den store skare, som ingen kan tælle, der bliver fremstillet „fejlfrie for hans herlighed med usigelig glæde“, skal han se frugten af sin møje og være tilfreds.- Ed 309 (1903). {DSSIDSD 279.1}

De frelste får kroner og harper

Jeg så en hær af engle bringe prægtige kroner fra staden — en krone til hver eneste af de frelste med hans navn på. Da Jesus bad om kronerne, gav englene ham dem, og med sin højre hånd satte den elskelige Jesus kronerne på de frelstes hoved. EW 288 (1858). {DSSIDSD 279.2}

På glarhavet stod de 144.000 i en fuldstændig kvadrat. Nogle af dem havde meget glitrende kroner, andre var ikke så strålende. Nogle kroner var tunge af stjerner, mens andre kun havde få. Alle var fuldstændig tilfredse med deres kroner. — EW 16,17 (1851). {DSSIDSD 279.3}

Livets krone vil vær strålende eller mat, glitre med mange stjerner eller have få ædelstene, alt efter hvorledes vi har levet her. — 6BC 1105 (1895). {DSSIDSD 280.1}

Ingen vil blive frelst uden stjerner i sin krone. Hvis du kommer ind i himlen, vil der være en eller anden i himlens sale, som er kommer der på grund af din gerning. — ST 6-6-1892. . {DSSIDSD 280.2}

Før Frelseren går ind i Guds stad, skænker han sine efterfølgere sejrstegn og symbolerne på deres kongelige værdighed. De strålende rækker bliver stillet op i en firkant omkring deres Konge... Med sin højre hånd sætter Jesus herlighedens krone på de sejrendes hoveder... De får også en sejrspalme og en skinnende harpe. Så slår den ledende engel tonen an, alle spiller med kunstnerisk færdighed, og en vidunderlig musik lyder... Foran den genløste skare ligger den hellige stad. Jesus slår perleportene op, og alle, der har holdt fast ved sandheden, går ind. — GC 645, 646 (1911). {DSSIDSD 280.3}

Kapitel 20 - De helliges arv

En gave fra Gud

Kristus, kun Kristus og hans retfærdighed vil give os adgang til himlen. — Brev 6b, 1890. (l De forskellige syner af himlen og den nye jord, som blev vist Ellen White, var evige realiteter. Himmelske ting bliver her vist så de var forståelige for et menneske. På grund af vor begrænsede fatteevne og vort begrænsede ordforråd, kan vi ikke fuldt ud fatte hvordan de beskrevne scener virkelig er. „Endnu ser vi i et ;pejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt.“ 1 Kor 13, 12.) {DSSIDSD 281.1}

Det stolte hjerte prøver på at fortjene frelsen, men både det, at vi får lov til at komme ind i himlen, og at vi bliver skikkede til at komme der skyldes Kristi retfærdighed. — DA 300 (1898). {DSSIDSD 281.2}

Han blevet medlem af den jordiske familie, for at vi skulle blive medlemmer af den himmelske. DA 638 (1898). {DSSIDSD 281.3}

Det er bedre at have del i de himmelske boliger, vor Herre er gået bort for at berede, end i det blodste jordiske palads. Og bedre end al jordisk ros vil Frelserens ord til sine trofaste tjenere lyde: „Kom, I min Faders velsignede, og arv det rige, som var beredt for jer, før verdens grundvold blev lagt.“ — COL 374 (1900). {DSSIDSD 281.4}

Grunde til at tænke på den fremtidige verden

Jesus har ladet os se himlen og vist os dens herlighed, for at vi ikke skal glemme at regne med evigheden. — ST 4-4-1895. {DSSIDSD 282.1}

Når vi holder os de evige realiteter for øje, vil vi stadig tænke på Guds nærhed. Det vil beskytte os mod fjendens angreb, give styrke og tryghed og hæve sjælen over frygt. Når vi indånder himlens atmosfære, vil vi ikke indånde verdens besmittede luft... {DSSIDSD 282.2}

Jesus kom for at vise os himlens skønhed — for at vi skulle tænke på det, den tilbyder, og for at vort sind skulle dvæle ved himlens evige skønhed... {DSSIDSD 282.3}

Den store Lærer giver mennesket et glimt af den fremtidige verden. Han lader os se, hvor tiltrækkende den er... Kan lykkes ham at fæste vor opmærksomhed på det fremtidige liv, vil den slående kontrast til denne verdens timelige anliggender gøre et dybt indtryk på sindet, og optage vore tanker, ja, hele vort væsen. — OHC 285, 286 (1890). {DSSIDSD 282.4}

En kristens bevæggrunde

Stærkere og mere magtfulde motiver kan aldrig findes. Den overvældende belønning for at gøre det, der er rigtigt, himlens glæder, at være sammen med Gud, hans Søn og englene, eje deres kærlighed og stadig at udvikle og forædle vore evner gennem evigheden — er dette

ikke motiver for og opmuntringer til at vie vort liv til at tjene vor Skaber og Forløser? — SC 21, 22 (1892). {DSSIDSD 283.1}

Hvis vi kan møde Jesus i fred og være frelst, for evigt frelst, vil vi være de lykkeligste af alle skabninger. Tænk, endelig at være hjemme, hvor de gudløse ikke længere kan plage os og den trætte kan hvile! — Brev 113, 1886. {DSSIDSD 283.2}

Jeg elsker at betragte alt det smukke i naturen. Jeg tror, jeg ville være fuldkommen tilfreds i denne verden med alle de gode ting, Gud har omgivet os med hvis den ikke var skæmmet af syndens forbandelse. Men vi skal få nye himle og en ny jord. „Jeg hørte en høj røst fra tronen sige: Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv vil være hos dem.“ Åb 21, 3. Hvilket velsignet håb! Hvilken vidunderlig fremtidsudsigt! — Brev 62, 1886. {DSSIDSD 283.3}

Et virkeligt, håndgribeligt sted

Hvilken kilde til glæde for disciplene, at de havde en sådan Ven i himlen, der gik i forbøn for dem! Idet de så Jesus stige op til himlen, blev hele deres opfattelse af himlen fuldstændig forandret. dligere havde de opfattet den som et grænseløst lråde, beboet af ånder uden skikkelse. Nu var filen forbundet med tanken om Jesus, som de vde elsket og æret frem for alle andre — som de vde rejst sammen med og rørt ved, selv ved hans standne legeme... {DSSIDSD 283.4}

Nu var himlen ikke længere en ubestemt, ufatig ting beboet af ånder uden legeme. Nu så de n som deres fremtidige hjem, hvor deres kærlige rløser beredte boliger for dem. — 3SP 262 (1878). {DSSIDSD 284.1}

Af frygt for at den fremtidige arv skulle synes for lteriel, har mange lagt en symbolsk betydning i top de sandheder, der får os til at betragte den e jord som vort hjem. Kristus forsikrede sine :ciple, at han gik bort for at berede boliger for m i sin Faders hus. — GC 674, 675 (1911). {DSSIDSD 284.2}

På den nye jord vil de forløste være optaget afnme slags arbejde og de samme fornøjelser, som , Adams og Evas glæde i begyndelsen. Livet i ens Have vil være et liv i have og mark. — PK s. 731 (ca.1914). {DSSIDSD 284.3}

En ubeskrivelig herlighed

Jeg så, at Jesus var enestående skøn og herl;g-. ns ansigt strålede klarere end solen, og hans Jder var hvidere end den hvideste sne. Hvordan li jeg kunne beskrive himlens herligheder og de lige engles sang og spil på deres tilstrengede ‘per! — Brev 3, 1851. {DSSIDSD 284.4}

Jeg kan ikke beskrive alt det vidunderlige, jeg så. Kunne jeg blot tale Kanaans sprog! Så kunne jeg fortælle lidt om en bedre verdens herlighed. EW 19 (1851). {DSSIDSD 285.1}

Vort sprog et alt for svagt til blot at forsøge at beskrive himlen. Jeg er slået af forundring over det, der bliver vist mig. Henrykt af en overvældende glans og herlighed lægger jeg pennen fra mig og udbryder: „Hvilken kærlighed! Hvilken vidunderlig kærlighed!“ Det mest ophøjede sprog kan ikke beskrive himlens herlighed eller Frelserens ufattelig store kærlighed. — EW 289 (1858). {DSSIDSD 285.2}

Menneskeligt sprog kan ikke beskrive de retfærdiges belønning. Kun de, der får den at se, vil forståden. Vor begrænsede forstand kan ikke fatte herligheden i Guds Paradis. — GC 675 (1911). {DSSIDSD 285.3}

Hvis vi blot en gang kunne se den himmelske stad, ville vi aldrig mere ønske at bo på j orden. — ST 8-4-1889. {DSSIDSD 285.4}

Floder, bakker og træer

Vi så livets træ og Guds trone. Ud fra tronen strømme en flod af rent vand, og på hver side af floden stod livets træ. Træet havde en stamme på den ene side af floden, og en anden på den anden side begge var af rent, gennemsigtigt guld. Først toede jeg, der var to træer. Men da jeg betragtede dem nøjere, så jeg, at de var vokset sammen i toppen. Så det var virkelig livets træ, der voksede på begge sider af floden. Dets grene bøjede sig ned mod stedet, hvor vi stod, og frugterne var vidunderlige; de lignede guld blandet med sølv. — EW 17 (1851). {DSSIDSD 285.5}

Der findes krystalklare, evigt flydende strømme, og langs deres bredder vokser der træer, som skygger over de stier, som er beredt for Herrens forløste. Store sletter hæver sig mod smukke højdedrag, og Guds bjerge løfter deres høje tinder. På disse /redelige sletter, langs disse levende strømme, skal Guds børn, der så længe har været pilgrimme på jorden, finde et hjem. — GC 675 (1911). {DSSIDSD 286.1}

Blomster, frugter og dyr

Jeg så en mark fuld af alle slags blomster, og da jeg plukkede nogle, råbte jeg: „De vil aldrig visne!“ Derefter så jeg en mark med højt græs, der så helt vidunderligt ud; det var levende grønt og skinnede som sølv og guld, idet det stolt bølgede til Kong Jesu ære. Så kom vi ind på en mark med alle slags dyr -løver, lam, leoparder, ulve — alle i fredelig harmoni. Vi gik ind imellem dem, og de fulgte os fredeligt. {DSSIDSD 286.2}

Så kom vi ind i en skov — ikke som de mørke skove, vi har her, nej, nej, lys og vidunderlig. Træernes grene svingede frem og tilbage, og vi udbrød: „Vi skal være trygge i ørkenen og sove i skovene.“ Vi gik videre, for vi var på vej til Sions Bjerg... {DSSIDSD 286.3}

På bjerget var der et vidunderligt tempel... Rundt omkring templet var der plantet alle slags smukke træer for at smykke pladsen: buksbom, fyr, ædelgran, mandel, figen, granatæble, drue og mange andre slags frugt. Jeg bad Jesus om lov til at smage på frugten. — EW 18, 19 (1851). {DSSIDSD 286.4}

Den evige ungdoms styrke

Alle, der kommer frem fra gravene har samme højde, som da de blev begravet. Adam står blandt den store skare af opstandne. Han er usædvanlig høj og majestætisk — kun lidt mindre end Guds Søn. Han er en tydelig kontrast til mennesker af senere generationer. Og man ser klart, hvor degenereret slægten er blevet, men kun hvad dette angår. Alle opstår med den evige ungdoms friskhed og styrke... de frelste, der igen får adgang til livets træ i det Eden, de mistede for så længe siden, vil vokse op til samme legemshøjde, som mennesket havde i sin oprindelige herlighed. — GC 644, 645 (1911). {DSSIDSD 287.1}

Hvis Adam ikke, da han blev skabt, var blevet udstyret med en livskraft tyve gange så stor, som mennesket har i dag, ville den menneskelige race med dens nuværende naturstridige levevaner have været uddød. — 3T 138 (1872). {DSSIDSD 287.2}

Ingen vil trænge til at hvile. At gøre Guds vilje og prise hans navn er ikke trættende. Vi skal altid føle morgenens friskhed... Det vil hverken trætte sindet eller tære på kræfterne at tilegne sig nye kundskaber. — GC 676, 677 (1911). {DSSIDSD 287.3}

I himlen er der fuldstændig sundhed. 3T 172 (1872). {DSSIDSD 287.4}

Fuldkommen lykke

Jesus løftede sløret for den kommende verden han sagde: „1 opstandelsen hverken gifter man sig eller giftes bort, men er som englene i himlen.“ Matt 22, 30. DA 605 (1898). {DSSIDSD 287.5}

Der findes mennesker, som siger, at de tror, der vil blive ægteskaber og fødsler på den nye jord; men den, der tror på Skriften, kan ikke acceptere en sådan tro. Den lære, at der vil blive født børn på den nye jord, findes ikke i det sikre profetiske Ord... . {DSSIDSD 288.1}

Det er formasteligt at nære antagelser og teorier om ting, som Gud ikke har sagt os i sit Ord. Vi skal ikke spekulere angående vor fremtidige tilstand. 1SM 172, 173 (1904). {DSSIDSD 288.2}

De, der arbejder for Herren skal ikke prøve at udforske, hvilke betingelser der vil være på den nye jord. Forestillinger og spekulationer om ting, som Gud ikke har åbenbaret, er formastelige. Han har gjort alle forberedelser for at give os et lykkeligt liv i fremtiden, og vi skal ikke spekulere over hans planer for os. Vi skal heller ikke prøve på at måle betingelserne i det fremtidige liv med dem, vi lever under her. — G 314 (1904). {DSSIDSD 288.3}

De forløstes identitet bliver bevaret

Jesu opstandelse var et forbillede på den endelige opstandelse af alle, som er lagt til hvile i ham. Den opstandne Frelsers ansigt, ansigt, hans væremåde og hans tale — hans disciple genkendte det altsammen. På samme måde som Jesus opstod fra de døde, skal alle de, der er sover i ham, opstå. Vi skal kende vore venner, ligesom disciplene kendte Jesus. Måske har de

været vanskabte, syge eller vansirede i dette liv, men skønt de vil opstå fuldstændig sunde og velskabte, vil deres herliggjorte legeme have bevaret sin identitet. — DA 804 (1898). {DSSIDSD 288.4}

Den samme skikkelse vil opstå, men den vil være fri for al sygdom og alle fejl. Den lever igen og har de samme individuelle træk, så venner vil kunne kende hinanden. — 6BC 1093 (1900). {DSSIDSD 289.1}

Der skal vi alle kende, ligesom vi selv vil være kendt. Der skal den kærlighed og sympati, som Gud har plantet i sjælen, finde sine sandeste og smukkeste udtryk. — Ed 306 (1903). {DSSIDSD 289.2}

Rødmossede og i en klædning af lys

Da Adam fremstod fra Skaberens hånd, var han høj og symmetrisk bygget. Han var velskabt og mere end dobbelt så høj som de mennesker, der lever på jorden nu. Han havde meget smukke træk. Hans hud var ikke hvid eller bleg, men rødmosset og strålede af sundhed. Eva var knap så høj som Adam. Hendes hoved nåede lidt over hans skulder. Også hun var fuldstændig symmetrisk bygget og meget smuk. — 3SG 34 (1864). {DSSIDSD 289.3}

Det syndfrie par bar ingen klæder. De var klædt i lys og herlighed ligesom englene. Og så længe de levede i lydighed mod Gud, var de omgivet af dette lys. — PP 45 (1890). {DSSIDSD 289.4}

Glæden ved at møde vor familie i himlen

Vi ser en skare af engle på hver side af porten, og idet vi går ind, siger Jesus: „Kom, I min Faders velsignede, og arv det rige, der har været beredt for jer, før verdens grundvold blev lagt.“ Han siger, at I skal have del i hans glæde, og hvad er det? Fædre, det er glæden over at se frugten af jeres sjæls møje. Mødre, det er glæden over at se, at jeres anstrengelser bliver belønnet. Her er jeres børn med livets krone på deres hoveder. — CG 567, 568 (1895). {DSSIDSD 290.1}

Guds største gave er Kristus, hvis liv er vort. Han har givet sit liv for os. Han døde for os og blev oprejst for os, for at vi skulle opstå fra graven til et vidunderligt fællesskab med himmelske engle, møde vore kære. og genkende deres ansigter — for ligheden med Kristus udsletter ikke de kendte træk — forvandler dem kun til lighed med hans vidunderlige træk. Alle de hellige, der er knyttet sammen af familiebånd, vil kende hinanden dér. 3SM 316 (1898). {DSSIDSD 290.2}

Børns og åndssvages frelse

Når de små børn kommer udødelige frem fra deres grave, flyver de straks hen til deres mødre. De mødes for aldrig mere at skilles. Men mange af de små har ingen mor der. Vi lytter

forgæves efter moderens henrykte sejrssang. Engle tager imod de moderløse børn og fører dem til livets træ. — 2SM 260 (1858). {DSSIDSD 290.3}

Nogle tvivlede på, at små børn, selv af troende forældre, ville blive frelst, fordi deres karakter ikke var blevet prøvet, og alle må have deres karakter sat på prøve. De spørger: „Hvordan kan små børn få denne prøve?“ Jeg svarer, at troende forældres tro dækker børnene, som dengang Gud sendte sin dom over de førstefødte i Egypten... {DSSIDSD 291.1}

Vi kan ikke vide, om alle børn af vantro forældre vil blive frelst, for Gud har ikke åbenbaret sin hensigt med hensyn til dette. Vi må hellere overlade det til ham og opholde os ved emner, der er tydeligt forklaret i hans Ord. — 3SM 313-315 (1885). {DSSIDSD 291.2}

Med hensyn til A: I ser ham, som han nu er og sørger over hans svage begavelse. Han er uden syndserkendelse. Guds nåde vil fjerne denne nedarvede eller overførte åndssvaghed, og han vil fåsin arv blandt de hellige i lyset. Herren har givet jer forstandens gave. A er et barn hvad forstand angår, men han er lydig som et barn. — 8MR 210 (1893). {DSSIDSD 291.3}

Anerkendelse til trofaste mødre

Når dommens time kommer og bøgerne bliver åbnet, når den store Dommer siger ..vel gjort“, og en evig, herlig krone sættes på den sejrendes hoved, vil mange løfte deres krone for det forsamlede univers, pege på deres mor og sige: „Ved Guds nåde gjorde hun mig til den, jeg er. Hendes undervisning, hendes bønner er blevet velsignet til min evige frelse.“ — MYP 330 (1881). {DSSIDSD 291.4}

Guds engle udødeliggør navnene på de mødre, der har vundet deres børn for Jesus Kristus. — CG 568 (1895). {DSSIDSD 292.1}

Sjælevinderens belønning

Når de frelste står foran Gud og dyrebare sjæle svarer, når deres navne bliver råbt op, vil de være der på grund af trofaste, tålmodige anstrengelser, der er blevet gjort for dem — alvorlige og inderlige opfordringer til at komme til Gud. Således vil de, der har været Guds medarbejdere få deres belønning. — 8T 196, 197 (1904). {DSSIDSD 292.2}

Når portene til den dejlige by deroppe bliver åbnet på deres skinnende hængsler, og de nationer, der har bevaret sandheden går ind, vil der blive sat skinnende kroner på deres hoved, og de vil ære og ophøje Gud. Og da vil nogle komme og sige til jer: „Hvis det ikke havde været for de venlige ord, du sagde til mig — dine tårer, bønner og alvorlige anstrengelser, ville jeg aldrig have fået Kongen at se i hans skønhed.“ Tænk, hvilken belønning! Hvor betydningsløs er ikke menneskers ros i denne verden i sammenligning med den uendelige belønning, der venter de trofaste i det fremtidige evige liv! — Words of Encouragement to Self-supporting Workers (Ph113) 16 (1909) {DSSIDSD 292.3}

Grundtonen i vort væsen vil være uforandret

Hvis du vil være hellig i himlen, må du først blive hellig her på jorden. De karaktertræk, de lægger grunden til i dette liv, vil ikke ændres af døden eller opstandelsen. Du vil komme ud fra graven med det samme væsen, som du har vist i dit hjem og i samfundet. Forvandlingen må ske nu. Vort daglige liv afgør vor skæbne. Karakterfejl må overvinde s ved Kristi nåde, og en harmonisk karakter skal dannes i denne prøvetid, så vi kan blive egnede til de himmelske boliger. — 13MR 82 (1891). {DSSIDSD 293.1}

Himlens fredfyldte og kærlige atmosfære

Freden og harmonien i de himmelske sale vil ikke blive forstyrret af nogen, der er grov og uvenlig. — 8T 140 (1904). {DSSIDSD 293.2}

Alt i himlen er ædelt og ophøjet. Alle søger at fremme andres interesser og lykke. Ingen er optaget af at pleje sig selv. Det er alle hellige væseners største interesse at se glæde og lykke hos deres omgivelser. — 2T 239 (1869). {DSSIDSD 293.3}

Jeg syntes at være på et sted, hvor alt åndede fred, og hvor jordens voldsomme konflikter ikke kunne nå hen — i himlen, retfærdighedens rige, hvor alt helligt, rent og velsignet er samlet, titusinder gange ti tusinde og tusinder gange tusinde, der lever i et lykkeligt, rent fællesskab og priser Gud og Lammet, der sidder på tronen. {DSSIDSD 293.4}

Deres stemmer er i fuldkommen harmoni. De gør aldrig hinanden uret. De øverste i himlen kappes kun om en ting — at fremme hinandens lykke og glæde. Den største der er mindst i sine egne øjne, og den mindste er størst i sin taknemlighed og rige kærlighed. {DSSIDSD 294.1}

Ingen mørke synder kaster skygge over forstanden. Fuldkommen sandhed og kundskab har bort jaget enhver tvivl. Ingen giftige skygger hviler over de lykkelige indbyggere. Ingen utilfredse stemmer forstyrrer himlens fuldkomne fred. Dens beboere kender ikke til sorg eller tårer. Alt er fuldkommen harmoni, fuldstændig velsignet orden... {DSSIDSD 294.2}

I det himmelske hjem er alle hjerter fulde af sympati — den kommer til udtryk i hvert blik. Der hersker kærligheden. Der er ingen skurrende mislyd, ingen disharmoni og ingen ordstrid. — 9MR 104,105 (1882). {DSSIDSD 294.3}

Ingen fristelse og ingen synd

Intet kundskabens træ på godt og ondt vil give anledning til fristelse. Der findes ingen frister, ingen mulighed for at synde. — Ed 302 (1903). {DSSIDSD 294.4}

Jeg hørte sejrsråb fra englene og de forløste, fordi de ikke mere ville blive plaget og fristet af Satan — og fordi også de andre verdener var befriet fra hans nærvær og hans fristelser. Det lød som tusind musikinstrumenter. — SR 416 (1858). {DSSIDSD 294.5}

Fællesskab med Faderen og Sønnen

Guds børn skal nyde den forret uhindret at være sammen med Faderen og Sønnen... Vi skal se ham ansigt til ansigt, uden at noget slør skal skjule ham. — GC 676, 677 (1911). {DSSIDSD 295.1}

Vi skal altid leve i lyset af hans velsignede ansigt. Mit hjerte strømmer over af glæde ved denne dejlige fremtidsudsigt! — HP 352 (1856). {DSSIDSD 295.2}

Himlen er, hvor Jesus er. Det ville ikke være himlen for dem, der elsker ham, hvis han ikke var der. — Ms 41, 1897. {DSSIDSD 295.3}

Der vil bestå et nært og kærligt forhold mellem Gud og de genopstandne frelste. — DA 606 (1898). {DSSIDSD 295.4}

Idet vi kaster vore kroner for Frelserens fødder og spiller på vore gyldne harper, genlyder himlen af pris til ham, der sidder på tronen. — 8T 254 (1904). {DSSIDSD 295.5}

Hvis de i dette liv er tro mod Gud, skal de til sidst „se hans ansigt og bære hans navn på deres pande.“ Åb 22, 4. Og hvad er himlens lykke andet end netop det at se Gud? Hvilken større glæde kan en synder, frelst af Kristi nåde, opnå end at få Gud at se og vide, at han er hans Fader? — 8T 268(1904). {DSSIDSD 295.6}

Fællesskab med englene og de trofaste fra alle tider

Hver enkelt af de frelste vil forstå englenes tjeneste i hans eget liv. Den engel, der vogtede ham fra hans spæde barndom, fulgte hans skridt og holdt sin beskyttende hånd over ham i farens stund, den engel, der fulgte ham i dødskyggens dal og så, hvor han blev stedt til hvile — tænk, hvordan det vil blive at tale med ham og få at vide, hvordan himmelske væsener greb ind i den enkeltes liv, og var med i alt, hvad der blev gjort for menneskeheden! — Ed 305 (1903). {DSSIDSD 296.1}

Først når vi i evighedens lys skal forstå Guds forsyns arbejde, vil vi fatte, hvilke kendte og ukendte farer vi er blevet beskyttet imod ved engles indgriben. — DA 240 (1898). {DSSIDSD 296.2}

Den kærlighed og sympati, som Gud selv har nedlagt i sjælen, vil finde de sandeste og smukkeste udtryk. Det rene fællesskab med hellige væsener og det harmoniske samvær med de velsignede engle og de trofaste fra alle tidsaldre, der har tvættet deres klæder hvide i Lammets blod, og de hellige bånd, der knytter familien i himlen og på jorden sammen (Ef 3, 15) — alt dette bidrager til de frelstes lykke. — GC 677 (1911). {DSSIDSD 296.3}

Vi skal vidne for ufaldne væsener

„Menneskesønnen er ikke kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene.“ Matt 20, 28. Kristi gerning hernede er den samme som hans gerning deroppe, og vor belønning for at

samarbejde med ham i denne verden, vil blive det større privilegium at samarbejde med ham i den kommende verden. „1 er mine vidner, siger Herren, det er mig, der er Gud.“ Es 43, 12. Således skal det også være i evigheden. {DSSIDSD 296.4}

Hvorfor fik den store strid lov til at fortsætte ned gennem tiderne? Hvordan kan det være, at Satan ikke blev udslettet ved begyndelsen af hans oprør? Det skete, for at universet kunne blive overbevist om, at Guds handlemåde med den onde var retfærdig, så synden kunne blive fordømt for altid. Der findes højder og dybder i frelsesplanen, som selv ikke evigheden fuldt ud kan forklare, undere, som englene ønsker at få indblik i. Af alle skabte væsener er de frelste de eneste, der af egen erfaring kender kampen mod synden. De har kæmpet sammen med Kristus og taget del i hans lidelser på en måde, som selv englene ikke har kunnet gøre det. Skulle de frelste ikke have et vidnesbyrd om forløsningens videnskab — intet, der vil være af værdi for ufaldne skabninger? — Ed 308 (1903). {DSSIDSD 297.1}

Vi skal prise Gud med en vidunderlig musik

Der skal være musik og sang — en musik og sang, som ingen dødelig har hørt eller bare kunnet forestille sig — undtagen i de syner, Gud har skænket... {DSSIDSD 297.2}

Den sang, de forløste skal synge — en sang om deres erfaring — vil prise Guds herlighed: „Store og underfulde er dine gerninger, du Herre, Gud, Almægtige, retfærdige

og sande er dine veje, du folkenes konge. Hvem må ikke frygte dig, Herre, og ære dit navn? For du alene er hellig.“ Åb 15, 3. 4. Ed 307-309 (1903). {DSSIDSD 297.3}

Der er en bestemt engel, der altid først angiver tonen på sin harpe — og så istemmer alle himlens fuldkomne musik. Den kan ikke beskrives. Det er en vidunderlig, guddommelig melodi. — 1T 146 (1857). {DSSIDSD 298.1}

Ikke som en sorgens mand, men som en strålende, sejrende konge vil han stå på Oliebjerget, når israelitiske „halleluja“ blander sig med hedenske „hosianna“, og de frelstes stemmer forener sig i et mægtigt: Kron ham til alles Herre! — DA 830 (1898). {DSSIDSD 298.2}

Vi skal se universets skatte

Når det slør, der nu dækker vort øje, bliver fjernet, og vi ser den verden af skønheden, som vi nu fanger et glimt af i mikroskopet — når vi betragter himlens herligheder, som vi nu ser gennem stjernekikkerter — når syndens mørke skygge er fjernet, vil hele jorden vise sig i Herren, vor Guds skønhed. Hvilken mængde af emner vi da vil kunne studere! Der kan den, der studerer videnskab, læse skabelseshistorien uden at se det mindste spor af det onde. Han kan lytte til naturens musik uden at opdage nogen undertone af sorg eller klage... {DSSIDSD 298.3}

Alle verdeners skatte vil Guds børn kunne studere. Med usigelig glæde skal vi dele ufaldne væseners visdom. Vi skal få del i visdomsskatte, der er resultatet af uendelige tiders studie af Guds skaberværk. — Ed 303, 307 (1903). {DSSIDSD 298.4}

Uden at trættes flyver de til fjerne verdener, som engang blev grebet af sorg ved synet af menneskenes ulykke og hilste budskabet om hver sjæl, der blev frelst, med glade sange. Med usigelig glæde oplever jordens børn, hvilken harmoni og ;isdom de skabninger, der aldrig har syndet, lever 1. Menneskene får del i den visdom og indsigt, der gennem uendelige tider er opnået ved at studere Guds hænders værk. Med forunderlig klarhed opfatter de skaberværkets herlighed. De ser solen, stjernerne og de mange solsystemer, der i fuldkommen orden kredser om Guds trone. Skaberens navn er skrevet på alting fra den største til den mindste alting afspejler hans vældige magt. — GC 677, 678 (1911). {DSSIDSD 299.1}

En hellig historie vil blive gennemgået

Den frelste skare skal rejse fra den ene verden til den anden, og meget af deres tid vil gå med at udforske forløsningens mysterie. — 7BC 990 (1886). {DSSIDSD 299.2}

Forløsningens emne vil optage de frelste s hjerter og sind, og være deres samtaleemne i evigheden. De vil forstå de sandheder, som Jesus længtes efter at forklare sine disciple, men som de ikke havde tro til at gribe. Der vil altid blive åbenbaret nye sider af Kristi fuldkommenhed og herlighed. Gennem uendelige tider vil den tro husholder tage nye og gamle ting frem fra sit skatkammer. — COL 134 (1900). {DSSIDSD 299.3}

Da vil han forstå forløbet af den store strid der tog sin begyndelse før vor tid begyndte, og ‘som først vil slutte, når den ender. Historien om hvordan synden begyndte, om falskhedens uærlige spil, om sandheden, der uden at vige fra rettens vej, mødte uretten og sejrede over den. Alt vil blive tydeligt forklaret. Det slør, der findes mellem den synlige og den usynlige verden, vil blive draget til side, og vidunderlige ting vil komme for dagen. Ed 304 (1903). {DSSIDSD 300.1}

Skønt jordens sorger, smerter og fristelser er forbi og deres årsag fjernet, vil Guds folk altid have en tydelig opfattelse af, hvad deres frelse har kostet... {DSSIDSD 300.2}

Vor Frelser vil altid bære mærkerne af sin korsfæstelse. På hans sårede hoved, i hans side og på hans hænder og fødder ses de eneste spor af syndens grufulde værk. — GC 651, 674 (1911). {DSSIDSD 300.3}

Dette livs vanskeligheder vil blive forklaret

Da vil alle vort livs vanskeligheder blive forklaret. Hvad der for os har set ud som forvirring og skuffelser, ufuldførte hensigter og planer, der blev til intet, skal vi da indse, har haft en stor, altoverskyggende hensigt — at stemme overens med en guddommelig plan. — Ed 305 (1903). {DSSIDSD 300.4}

Der vil Jesus føre os langs de levende strømme, der udgår fra Guds trone, og forklare os de for os uforståelige veje, han førte os ad på denne jord for at gøre vor karakter fuldkommen. — 8T. 254 (1904). {DSSIDSD 301.1}

Alt hvad der har forvirret os ved den måde Guds forsy_ har ledet os på, vil vi komme til at forstå i den kommende verden. De ting, der har været svære at forstå, vil blive forklaret. Vi vil fatte nådens undere. Der, hvor vor begrænsede forstand kun så forvirring og brudte løfter, vil vi se den mest fuldkomne harmoni. Vi vil se, at en uendelig kærlighed sendte de oplevelser, der syntes mest prøvende. Og idet vi indser den kærlig omsorg hos han, der får alting til at virke sammen til vort bedste, vil vi glæde os med en uudsigelig og forherliget glæde. — 9T 286 (1909). {DSSIDSD 301.2}

Resultatet af hver ædel gerning

Alle, der har arbejdet ud fra uselviske motiver, vil få frugten af deres gerning at se. Man vil forstå, hvordan hvert rigtigt princip og hver ædel gerning har givet resultat. Men hvor lidt af frugten selv verdens ædleste gerning ses ikke i dette liv af den, der udførte den! Hvor mange arbejder ikke uselvisk og utrætteligt for andre, som går dem forbi, uden at ænse det! Forældre og lærere lægges til hvile, og deres livsværk synes at have været forgæves. De ved ikke selv, at deres troskab har åbnet kilder af velsignelse, der aldrig skal tørre ud. Kun i troen ser de de børn, de har opdraget til at blive en velsignelse og inspiration for deres medmennesker — men deres indflydelse bærer mægtige frugter. {DSSIDSD 301.3}

Mangen arbejder taler styrke, håb og mod til verden — ord, der bringer velsignelse til hjerter i mange lande — mens han selv ved så lidt om deres resultater, der hvor han arbejder ukendt og ensom. Gaver bliver givet, byrder bliver båret, arbejde bliver gjort. Mennesker sår en sæd, som andre efter deres død samler en velsignet høst af. De planter træer, så andre kan spise deres frugt. De er tilfredse med at vide, at de har sat gode kræfter i gang. I det tilkommende liv skal alle disse gerninger og deres resultater blive åbenbaret — Ed 305 306 (1903). {DSSIDSD 302.1}

Vor glæde vil stadig vokse

Der findes mysterier i frelsesplanen — Guds Søns ydmygelse, at han skulle påtage sig menneskeskikkelse — Faderens vidunderlige kærlighed, da han gav afkald på sin Søn — disse ting er en stadig kilde til forundring for himlens engle... Og de frelste vil studere disse emner gennem evige tider. Idet de betragter Guds gerning i skabelsen og forløsningen, vil nye sandheder hele tiden åbne sig for deres henrykte tanke, og når de fatter mere og mere af Guds visdom, kærlighed og magt, vil deres sind stadig spænde videre, og deres glæde “,l stadig vokse. — 5T 702, 703 (1889). {DSSIDSD 302.2}

Evigheden vil bringe stadig rigere og herligere åbenbaringer af Gud og Kristus. Med indsigten vil også kærligheden, ærbødigheden og glæden vokse. Jo mere mennesker lærer Gud at kende, desto større beundring få for hans karakter. Når Jesus forklarer dem frelsens

rigdomme og de store bedrifter, der blev udført i kampen mod Satan, vil de frelstes hjerter fyldes med endnu større hengivenhed for ham, og de vil spille på deres harper med endnu større glæde. Og titusind titusinder og tusind tusinder vil istemme lovsangen. GC 678 (1911). {DSSIDSD 302.3}

Der vil altid være uendelig meget mere

Hver evne vil blive udviklet og forøget. De mest strålende planer vil blive udført, de højeste mål nået. Og alligevel vil der stadig være nye højder at bestige, nye vidundere at beundre, nye sandheder at fatte, nye ting, der kan vække sindets og legemets kræfter. — Ed 307 (1903). {DSSIDSD 303.1}

Ligegyldigt hvor langt vi når i erkendelsen af Guds visdom og magt, vil der stadig være uendelig meget mere at lære. — RH 14-9-1886. {DSSIDSD 303.2}

Al den forældrekærlighed, der fra generation til generation har bevæget menneskelige hjerter, alle de ømhedens kilder, der har åbnet sig i menneskesjæle, er kun som en lille krusning på det bundløse ocean i sammenligning med Guds uendelige, uudtømmelige kærlighed. Ingen tunge kan beskrive den; ingen pen kan skildre den. Du kan meditere over den hver eneste dag i dit liv; du kan studere Skriften flittigt for at fatte den; du kan bruge hver evne, Gud har skænket dig, i et forsøg på af begribe din himmelske Faders kærlighed og medlidenhed og alligevel vil der stadig være en uendelighed igen. Du kan studere denne kærlighed i al evighed — alligevel kan du aldrig fuldt ud fatte længden og bredden, dybden og højden af den kærlighed, Gud viste, da han hengav sin Søn til at dø for verden. Selv evigheden vil aldrig helt kunne afsløre dette. — 5T 740. {DSSIDSD 303.3}

Hele universet forkynder, at Gud er kærlighed

Den store strid er endt. Der findes ikke længere synd og syndere. Hele universet er rent. Harmoni og glæde går som et pulsslag gennem det umådelige skaberværk. Fra ham, der skabte alle ting strømmer liv, lys og glæde ud til det uendelige univers. Fra det mindste atom til den største verden fra det besjælede og det ubesjælede — alt erklærer ved sin fuldkomne skønhed og glæde: GUD ER KÆRLIGHED! — GC 678 (1911). {DSSIDSD 304.1}
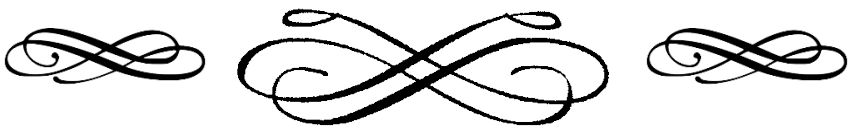
I Väntan på Slutet